

ENTRİKA

ENTRİKA

WILLIAM C. DIETZ

Çeviren: Özge Özköprülü

AKILÇELEN
kitaplar

AKILÇELEN KİTAPLAR
Yuva Mahallesi 3702. Sokak No: 4 Yenimahalle / Ankara
Tel:+90-312 396 01 11 (pbx) Faks: +90-312 396 01 41
www.akilcelenkitaplar.com
Yayıncı Sertifika No: 12382
Matbaa Sertifika No: 26649

Kitabın özgün adı ve yazarı: Mass Effect - Deception, William C. Dietz

© 2017 Electronic Arts Inc. Mass Effect, Mass Effect: Andromeda, BioWare ve BioWare logoları Electronic Arts Inc.'nin tescilli markalarıdır.

Bu çeviri, Random House Inc'in yan kuruluşu olan The Random House Publishing Group bünyesinde yer alan Del Rey Books ile varılan anlaşma çerçevesinde yayınlanmıştır. Telif hakları, Anatolialit Telif Hakları Ajansı vasıtasıyla alınmıştır.

© Türkçe yayım hakları Akılçelen Kitaplar'ındır. Yayıncının yazılı izni olmadan hiçbir biçimde ve hiçbir yolla, bu kitabın içeriğinin bir kısmı ya da tümü yeniden üretilemez, çoğaltılamaz ya da dağıtılamaz.

ISBN: 978-605-5381-93-6
ANKARA, 2016

Çeviri : Özge Özköprülü
Yayına Hazırlık : Boğaç Erkan
Sayfa Düzeni : Özlem Çiçek Öksüz
Kapak Uyarlama : Lodos Grup
Baskı : Bizim Büro Matbaa Dağıtım Basım
Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Büyük Sanayi, 1.Cad., Sedef Sok.
No:6/1, İskitler/ Ankara

Sevgili Marjorie için

TEŞEKKÜR

İlk olarak, bu kitaptan önce gelen ve *Mass Effect: Entrika*'yı mümkün kılan mükemmel romanlar için Drew Karpyshyn'i saygıyla selamlarım.

Ayrıca Casey Hudson, Mac Walters ve Tricia Pasternak'a tavsiyeleri ve yardımları için teşekkür etmek isterim.

ÖNSÖZ

KHAR'SHAN GEZEGENİNDE

Objenin, çalındığı yerden batarianların ana gezegenine ve antik Thondu kentine kadar izini sürmek haftalar süren uğraşlar gerektirmişti. Kai Leng'in, kalabalık sokaklar, uyumsuz mimari ve yemekler de dâhil olmak üzere, bu kentte sevmediği birçok şey vardı. En çok da batarianların kendilerini sevmiyordu. İçlerinden birçoğu korsan ya da köle taciri olduğu için değil, hepsi uzaylı olduğu ve dolayısıyla insan ırkına tehdit oluşturduğu için. Bu, Kai Leng'i aşırı uç görüşlü kılmakla kalmıyor, ırkçı da kılıyordu ama Leng'in buna aldırdığı yoktu.

Müzayede evi Thondu'nun dolambaçlı sokaklarından birindeydi. Binanın ön kapısına uzanan merdivenler vardı. Leng, yakın tarihli zorlu bir görevde yaralanmış olduğu için basamakları birer birer tırmanırken baston kullanıyordu. Açık duran kapılardan geçtikten sonra karşısında bir güvenlik kontrolü ve iki batarian bulduğu geniş bir lobiye çıktı. İki uzaylının da dörder gözü vardı ve sekiz gözün hepsi insanı açık bir şüpheyle süzüyordu.

Leng davetiyeyi sağdaki güvenlik görevlisine uzattı ve güvenlik görevlisi davetiyeyi tarayıcıdan geçirdi. Yerli bir iş adamından hatırı sayılır bir fiyata satın alınmış olan elektronik belge gerçekti ve batarian saygıyla başını sallayarak onayladı. "Geçebilirsiniz ama tabancanız burada kalacak. Bastonu da bırakın."

"Sorun değil," dedi Leng ikisini de ikinci güvenlik görevlisine vererek. "Eşyalarıma iyi bakın."

İkinci güvenlik görevlisi tabancayı ve bastonu diğer konuk-

lardan toplanmış olan silahlarla dolu masanın üzerine bırakırken, "Çıkarken alabilirsiniz," diye homurdandı.

Ardından Leng'ten ceplerini bir tepsiye boşaltması istendi. Ceplerinden üç madeni para, bir ilaç kutusu ve bir kalem çıktı. İlk güvenlik görevlisi bu yığını dikkatle süzüp homurdandıktan sonra metal bir çerçeveye doğru yürüdü. "Metal dedektöründen geçin lütfen."

Yanıp sönen ışıklar ya da sesli bir ikaz devreye girmeyince, Leng'in eşyalarını alıp ilerideki odaya geçmesine izin verildi. Oda çok büyük değildi ve olmasına da gerek yoktu, çünkü müzayede evinin ticaretini yaptığı türde malları alabilecek kadar varlıklı olanların sayısı kısıtlıydı. Bakacak başka hiçbir şey olmadığı için, Leng odanın ön tarafına doğru yürüyüp yaşlı bir turianın yanına otururken, bütün gözler ona döndü.

Objeyi satışa çıkmadan önce ele geçirebilseydi güzel olurdu ama bunu başaramamış olduğu için işini zor yoldan halletmeye hazırdı.

İki konuk daha gelip oturarak müzayedenin başlamasını beklerken zaman geçmek bilmedi. Sonunda şık bir volus gözüktü ve kürsünün arkasındaki yerini aldı. "İyi akşamlar saygıdeğer varlıklar. Benim adım Dos Tasser ve bugünkü müzayedeciniz benim."

"Hepiniz kataloğu gördünüz ve bugün satışa sunulacak olan parçalardan haberdarsınız. Teklifler bin ya da bir milyon kredi üzerinden artırılacak ve satışlar nihai olacak. Sorusu olan var mı? Yok mu? Öyleyse müzayedeyi başlatıyorum."

"Katalogdaki ilk parça, çalıştırıldığında holografik bir yıldız haritası açan bir Prothean Yumurtası. Bu harita, uzayın bildiğimiz hiçbir kısmıyla örtüşmediği için, uzmanlar haritadaki sistemin galaksimizin ötesinde yer aldığına ve protheanlar için önemli olduğuna inanıyorlar.

"Eğer bu doğruysa ve alıcı bu gezegenlerin yerlerini belir-

leyebilirse, yumurtanın fiyatının yanında önemsiz kalacağı büyüklükte bir teknoloji hazinesine sahip olabilir. Açık artırma on milyon krediyle başlayacaktır. On bir milyon veren?"

On bir milyonu başka birçok teklif izledi ve göz alıcı yumurta sonunda elli iki milyona, yüzünü dökümlü bir peçenin arkasına gizlemiş olan şık bir asariye gitti. Kadının yumurtanın yansıttığı yıldız sistemini bulmaya niyeti var mıydı? Yoksa yumurta bir rafa kaldırılıp sohbet konusu mu olacaktı? Leng bu soruların cevabını bilmiyordu ve umursamıyordu da.

Sıradaki parça, ermiş bir turianın gözyaşlarını içeren ufak bir şişeydi. Daha doğrusu Tasser öyle iddia ediyordu ama buna dair hiçbir kanıt yoktu ve şişedeki sıvı musluk suyu da olabilirdi. Ancak bu, Leng'in yanında oturan turianın şişeye beş bin kredi vermesine engel olmadı. Üstelik tavırlarına bakılacak olursa bundan mutluydu da.

Bu parça aradan çıkınca Tasser, Leng'in peşinde olduğu objeyi açık artırmaya sundu. "İşte karşınızda," dedi volus, kristal bir taşı andıran objeyi izleyicilerin inceleyebilmesi için kaldırarak. Aygıttan yansıyan ışıklar duvarlarda desenler oluşturdu.

"Elimde, koruyucu bir kalıbın içine yerleştirilmiş, DNA'ya özel bir biyosilah tasarımı bulunuyor. Adının açıklanmasını istemeyen satıcı, insan nüfusunun içinde serbest bırakıldığı takdirde, bu hastalığın Asılsız Adam olarak tanınan kişiyi hedef alacağını iddia ediyor. Cerberus'un kurucusu olduğu söylenen kişiyi."

"Elbette biz bunun doğruluğunu onaylayamayız – böyle bir hastalığın salıverilmesi durumunda olacaklardan da sorumlu tutulamayız. Bayanlar ve baylar... Açık artırmayı beş milyonla başlatıyorum. Altı milyon veren?"

Leng, Cerberus'u bilmekle kalmıyor, on yılı aşkın bir süredir bu örgüt için çalışıyordu. Dolayısıyla tehlikenin farkındaydı. Sadece Asılsız Adam'ın değil, onunla uzaktan akraba olan ve hepsi

en az onun kadar savunmasız kalacak olan on binlerce insanın karşı karşıya olduğu tehlikenin.

Leng işte bu yüzden madeni paraları fırlattı. Tasser'in etrafına düşen paralar gürültülü patlamalar ve yoğun bir sis dumanı meydana getirdi. Leng çoktan ayağa fırlamıştı bile. Birkaç adımda odanın ön tarafına, volusun dönmeye başlamış olduğu yere ulaştı. Leng volusun bileğini yakalayıp kalıbı aldı ve volusun bileğini bıraktı. İsabetli bir tekmeyle volusu yere serdi.

Ne var ki objeyi isteyen ya da onu ele geçirmek için şiddete başvurmaya hazır olan tek kişi kendisi değildi. Tıpkı Leng gibi, ona saldıran adam da silahsızdı ama güçlüydü; kolunu Leng'in gırtlağına doladığında gücü hissediliyordu.

Leng saldırganın kolunu iki eliyle birden tutup çekerken çenesini göğsüne bastırdı. Bu sayede, dizlerini büküp ağırlık merkezini alçaltırken nefes almayı başardı. Ardından saldırganın kolunu çekip doğruldu ve adamın, üzerinden yuvarlandığını hissetti. Bu sırada adamın kolunu bırakmadığı için, adam sırtüstü yere düştü. Leng adamın suratını ayağıyla ezerken bir yerlerinin kırıldığını hissetti ve kavganın bu kısmının bittiğini anladı.

Ardından odanın çıkışına yönelerek kalemindeki düğmeye bastı. Tabancası, daha doğrusu tabanca görünümlü aygıtı, büyük bir gümbürtüyle patlayınca her tarafa şarapnel saçıldı. Leng lobiye girdiğinde, batarian güvenlik görevlilerinin ikisi de yerdeydi ve biri ölüydü. "Kalkmaya zahmet etme," dedi Leng bastonunu almak için eğilirken. "Kapıyı kendim bulurum." Görevini tamamlamış olan Leng topallayarak uzaklaştı. Sağ bacağı alev alev yanıyordu. Ne var ki kalıp emin ellerdeydi, Asılsız Adam memnun olacaktı ve Leng, Khar'shan gezegeninden ayrılabilirdi. Hayat güzeldi.

BİR

CITADEL

"Gitmek istemiyorum," dedi Nick inatçı bir tavırla. "Burada kalsam olmaz mı?"

David Anderson'ın çocuğu yoktu. Karar, eskiden donanma subayı olan Anderson'a kalsaydı, delikanlının daireden çıkartılmasını emrederdi ki bunun sonuçları muhtemelen hoş olmazdı. Neyse ki sevdiği kadın böyle durumlarla başa çıkmayı biliyordu. Kahlee kırklarındaki bir kadına göre oldukça genç görünüyordu; hatta otuzlarındaki bir kadına göre de. Kahlee gülümseyince gözlerinin etrafında ince kırışıklıklar oluştu. "Burada kalamazsın, çünkü David ve ben, Grayson'ın Grissom Akademisi'ni ele geçirdiği gün olanları Konsey'e anlatmanı isteyebiliriz. Bir daha böyle bir olayın yaşanmamasını sağlamak çok önemli."

Nick saldırı sırasında karnından vurulmuş ve ileri düzey bir tedavi görmek için Citadel'e gönderilmişti. Dolayısıyla Grayson ile yaşananlara kendi gözleriyle şahit olmuştu. Omuzlarına kadar gelen siyah saçlarıyla yaşına göre ufak tefek olan Nick umutlu görünüyordu. "Dönüşte Küp'e gidebilir miyim?"

"Elbette," dedi Kahlee. "Ama sadece bir saatliğine. Hadi gidelim."

Kriz atlatılmıştı ve Anderson minnettardı. Daireden çıktıklarında kapı arkalarından kilitlendi. Asansörle birinci kata inerek aşağı semtlerin izdihamına karıştılar. Tepelerindeki monoray belli belirsiz bir karaltı gibiydi, yaya yolları her ırktan uzaylılarla doluydu ve sokaklar yer araçlarıyla kaynıyordu. Bütün bunlar, galaksinin kültürel, ekonomik ve siyasi merkezi işlevini gören yıldız şeklindeki devasa uzay istasyonu için normaldi.

Anderson zamanında amiral olduğu ve Citadel Konseyi'nde İttifak'ı temsil ettiği için bu uzay istasyonunda çok fazla zaman geçirmişti. Her şey merkezi bir halkanın etrafında düzenlenmişti. Halka boydan boya on kilometreydi ve Citadel'in kırk kilometre uzunluğundaki "parmakları" buradan yıldızlara uzanıyordu. İstasyonun toplam nüfusunun on üç milyonu aştığı söyleniyordu ve hiçbiri bu karmaşık yapıyı oluşturmakta rol oynamamıştı.

Asariler istasyonu 2,700 yıl önce, uzayda seyahat edebilen bir ırk olarak bilinen protheanların geniş kütle iletim istasyonları ağını keşfe çıktıklarında bulmuşlardı. Citadel'de bir üs kuran asariler kütle etkisi alanları oluşturmayı öğrenmişler ve galaksiyi keşfetmek için bundan faydalanmışlardı.

Salarianlar on yıllar sonra istasyonu bulduklarında, bu iki ırk, uyuşmazlıkların çözülmesi amacıyla Citadel Konseyi'ni oluşturmaya karar vermişti. Zamanla daha çok ırk yıldızlarda yolculuk etmeye başlamıştı ve bu ırklar teknolojik bakımdan kendilerinden daha ileride olan Konsey ırklarının prensiplerine uyum sağlamak durumunda kalmışlardı. İnsanlar nispeten yeniydiler ve Citadel Konseyi'nde bir koltuk kazanmalarının üzerinden fazla zaman geçmemişti.

Yıllar boyunca Citadel'i protheanların inşa ettiği varsayılmıştı. Ne var ki yakın bir zamanda *asıl* mimarların Reaper adı verilen akıllı uzay gemilerinden oluşan gizemli bir ırk olduğu öğrenilmişti. Reaperlar uzay istasyonunu bir tuzak olarak yaratmışlardı ve aşağı yukarı her elli bin yılda bir *bütün* organik canlıları ortadan kaldırıyorlardı. Reaperlar karanlık uzayda kapana kısılmışlardı ama ışık yılları uzaktan bile uşaklarını yönetebildiklerine dair kanıtlar vardı. Anderson bunun süregelen bir tehdit olduğuna inanıyordu. Konsey'in derhâl ele alması gereken bir tehdit.

Sorun, ırklar arasındaki gündelik çekişmelerin genellik-

le büyük resmin önüne geçmesiydi. Anderson ile Kahlee'nin Konsey'i tarihi ihtilafları arkalarında bırakıp Reaperların oluşturduğu daha büyük tehlikeyi ele almaya razı etmesinin çok zor olmasının sebeplerinden biri buydu. Anderson ile Kahlee, Grissom Akademisi'ni ele geçirdiğinde Grayson'ın en azından kısmen Reaperların kontrolünde olduğundan eminlerdi ama Konsey'in bazı üyelerini buna inandırmakta hâlâ zorlanıyorlardı. Planladıkları sunum tamamen bununla ilgiliydi. Başarılı olurlarsa, Konsey'in, hepsini tehdit eden bu tehlike karşısında birleşerek ortak bir teşebbüste bulunmak konusunda anlaşmasını umuyorlardı. Yoksa Reaperlar daha önce yaptıkları şeyi yine yapacaklardı – galaksideki organik canlıları silip süpüreceklerdi.

Anderson, Kahlee ile Nick'i genel kullanıma açık olan mekiklerden birine bindirirken, Reaperların Citadel'i ileri teknoloji ürünü bir tuzak için yem olarak meydana getirdiklerini hatırladı. Bu tuzak öyle başarılı tetiklenmişti ki aradan iki yıl geçmiş olmasına rağmen akıllı makinelerin verdiği hasarın bir kısmı hâlâ onarılmaktaydı.

Anderson kontrollerin arkasına otururken araç çalıştı. Kütle etkisi alanıyla çalışan hızlı mekik onları aşağıdaki semtlerden, Konsey ofislerinin bulunduğu Presidium'a götürecekti. Kahlee, Anderson'ın yanında oturuyordu ve Nick arkada omni-tool'u ile oyalanıyordu. Bu aygıt delikanlının sağ kolunun üzerine yerleştirilmiş olan turuncu bir hologramdan meydana geliyordu. Bilgisayarlara girmek, elektronik aygıtları tamir etmek ya da oyun oynamak için kullanılabiliyordu. Anderson mekiği ince yaya yollarının altındaki dolambaçlı sokaklardan, iki yüksek tepenin arasında bir nehir gibi akmakta olan trafiğe çıkartırken, Nick oyun oynuyordu.

On dakika sonra mekiği hızlı-ulaşım platformuna çekip indiler. Kısa boylu, tombul bir volus mekiği kapmak için kala-

balığı yararak ilerledi. Üzerinde çevre koşullarına dayanıklı bir tulum vardı ve solunum maskesi yüzünün büyük bir bölümünü örtüyordu. "Çekilin Dünya insanları – acelem var."

Citadel sakinlerinin birbirlerine kaba davranmalarına alışıklardı ve yabancının kavgacı tavrına şaşırmadılar. Voluslar, birçoğu İlk İrtibat Savaşı'ndan dolayı insanlara karşı hâlâ bir miktar düşmanlık besleyen ve yırtıcı kuşlara benzeyen turianlar ile yakın bir ittifak içindeydiler. Bu, ırkların birbirlerine güvenmelerini engelleyen sorunlardan sadece bir tanesiydi.

Anderson, Kahlee ve Nick asansörlere doğru yürürlerken, iki güzel asarinin yanından geçtiler. Asariler cinsiyetsizlerdi ama Anderson onları tenlerinin mavimsi tonlarına rağmen insan kadınlarına benzetiyordu. Kafalarının arkasında saç yerine biçimli deri katmanları vardı ve endamlıydılar. "Artık ağzını kapatabilirsin," dedi Kahlee asansöre girerlerken. "Asarilerin erkekler olmadan yaşamalarına şaşmamalı. Belki ben de öyle yaparım."

Anderson sırıttı. "Sadece bakıyorum, o kadar. Ben sarışınlara düşkünüm."

Kahlee suratını ekşitirken asansör yukarı doğru tırmanmaya başladı ve yanlarındaki Salarian, evrak çantasını düşürdü. Kolunun altındaki evrak çantası ansızın kayıp yere çarptı. Salarianın kafası, kendi ırkının bütün mensupları gibi dardı ve tepesinde boynuzu andıran iki uzantı vardı. Salarian evrak çantasını almak için eğildiğinde, çanta kayarak ondan uzaklaştı.

"Nick!" dedi Kahlee öfkeyle. "Kes şunu... Beyefendiye çantasını ver ve özür dile."

Delikanlı bir an itiraz edecekmiş gibi oldu ama Kahlee'nin yüzündeki ifadeyi görünce fikrini değiştirdi. Çantayı yerden alarak sahibine iade etti ve "Özür dilerim," diye mırıldandı.

Salarian daha önce de biyotiklerin eşek şakalarına şahit olmuştu ve hiç de eğleniyormuş gibi görünmüyordu. "Bir yeteneğin var," diye çıkıştı. "Bu yeteneği akıllıca kullan."

Nick evrenin bütün boş alanlarında bulunan yerçekimine benzer gücü kullanabilen nadir kişilerden biriydi. Son zamanlarda biyotik yeteneklerini geliştirmek için çalışıyordu ve evrak çantasını yerinden oynatıp, ardından da etrafta hareket ettirebilmek için gereken ince enerji kombinasyonu oldukça etkileyiciydi. Aynı zamanda sinir bozucuydu ve Anderson'ın kaşlarını çatmasına neden olmuştu. Neyse ki Kahlee daha sabırlıydı. Belki de *fazla* sabırlı.

Asansörün kapıları açıldı ve hep birlikte Presidium'a açılan lobiye çıktılar. Tıklım tıklım semtlerin aksine, bu alan neredeyse tamamen açıktı. Mavi gökyüzünde yapay bulutlar vardı, güneş pırıl pırıl parlıyordu ve Anderson diğerleriyle birlikte kıvrılan bir kaldırıma çıkarken ensesini yalayan hafif esintiyi hissedebiliyordu. Parka benzeyen alanda bir göl, küme küme ağaçlar ve güzelce biçilmiş çimlerle kaplı geniş bir alan vardı. Farklı ırklardan bireyler devamlı gelip gidiyorlardı. Bazılarının acelesi varmış gibi görünürken, bazıları da ağır ağır yürüyor ya da banklarda oturuyordu.

Anderson diğerlerini devasa uzay istasyonunun tam merkezinde yer alan Citadel Kulesi'ne doğru götürürken kararlı adımlarla yürüyordu. Karşıdan bakıldığında yapının değerini anlamak zordu ama Anderson onun kilometrelerce öteden görülebildiğini ve Citadel'in en önemli simgesi olduğunu biliyordu.

Konsey Salonu kulenin tepesinde yer almaktaydı ve geç kalmak iyi olmazdı, dolayısıyla Anderson hızlı bir tempo belirledi. Konsey'in programı, oturumun başlangıç anına kadar devamlı değişip dururdu. Dolayısıyla Anderson kendi sunumlarının başta mı, sonda mı, yoksa aralarda bir yerde mi olacağını bilemiyordu.

Ne var ki kuleye girmeden önce ana girişin dışındaki Citadel Güvenlik Hizmetleri (C-Sec) masasına kayıt yaptırmaları gerekiyordu. Masada bir turian vardı. Turian, kırmızı dövmelerin çevrelediği kemikli göz çukurlarının içindeki parlak göz-

lerini Anderson'a dikti. Yassı ve ince burnunun çevresinde sert yüz plakaları vardı. Görevlinin ağzı ters bir V oluşturuyordu ve gülümsemek için yaratılmamıştı. "Evet efendim... Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Benim adım Anderson. Amiral David Anderson. Bunlar da Kahlee Sanders ve Nick Donahue. Bugün Konsey'in huzuruna çıkmaya davet edildik."

Turian, "Bir dakika lütfen," diyerek önündeki monitörden isim listesini kontrol etti. "Evet, isimlerinizi buldum. Kimliğinizi doğrulayabilmemiz için tarayıcıya bakın lütfen."

Tarayıcı masanın içine monte edilmişti ve Anderson bakmakta olduğu aygıtın, retinalarını taradığını biliyordu. Veriler buradan Citadel'in merkezi bilgisayarına gönderilerek kontrol edilecek ve doğrulanacaktı. Bu işlem toplam birkaç saniye sürdü. Turian başını sallayarak onayladı. "Asansöre doğru ilerleyebilirsiniz Amiral... Citadel Kulesi'ne hoş geldiniz. Bayan Sanders? Tarayıcıya bakın lütfen."

Üçü de güvenlik kontrolünden geçtikten sonra, kendilerini kulenin dışından Konsey Salonu'na taşıyacak olan saydam asansöre bindiler. İçeride yalnızlardı. Asansör yukarı tırmanırken, Presidium'un büyük bir bölümü gözler önüne serildi. Manzara öyle etkileyiciydi ki genellikle suskun olan Nick bile "Vay canına!" demeden duramadı.

Bu manzara tesadüfi değildi elbette. Ziyaretçileri etkilemesi amaçlanmıştı ve bunu başarıyordu. Anderson uzay istasyonunun geniş bir alana yayılan kollarını görebiliyordu. Kollar, yanıp sönen ve uzaklarda pusların içinde gözden kaybolan ışıklarla kaplıydı.

Derken asansörün yavaşlayıp durmasıyla yolculuk sona erdi. Kapılar aralandı ve Anderson, Kahlee ile Nick'in peşinden koridora çıktı. Koridorun diğer ucunda merdivenler vardı. Üçü birlikte merdivenlere doğru yürürken, mermer koridorun her iki

yanında dörder tane olmak üzere, toplam sekiz şeref muhafızının arasından geçtiler. İkisi turian, ikisi salarian, ikisi asari ve ikisi de insandı. İnsanlar, Konsey'de insanlara koltuk verildikten sonra eklenmişlerdi.

Merdivenlerin dibinde onları, uzun ve dökümlü bir elbise giymiş olan bir asari bekliyordu. "Günaydın. Benim adım Jai M'Lani. Oturum başlamak üzere. Programda dördüncü sıradasınız. Lütfen merdivenlerden çıkıp sağdaki koridoru takip edin. Bu koridor sizi oturumu izleyebileceğiniz bir bekleme odasına çıkaracak. Bekleme odasında yiyeceklerimiz ve içeceklerimiz mevcut. Sunumunuza yaklaşık on dakika kala gelip sizi alacağım."

Asariye teşekkür eden Anderson, Kahlee'nin peşinden merdivenlerden çıkıp sağdaki koridora saptı. Bekleme odası, hepsi geniş bir ekrana bakan iki düzine koltuk barındıran lüks bir odaydı. Koltukların yaklaşık yarısı doluydu. İnsanlar içeri girerken, odadakiler dönüp gözlerini onlara diktiler. Grubun içinde turianların ve salarianların yanı sıra, insan ırkından bir kadın da vardı. Meraklarını giderdikten sonra yeniden ekrana döndüler.

Anderson, Kahlee ve Nick üç koltuk bulup oturdular. Nick sol koluna bağlı olan omni-tool ile oyalanırken, Kahlee, Anderson'ın kulağına fısıldamak için eğildi. "Bizi programın ortasına koymuşlar. İyiye işaret değil."

Anderson onun ne demek istediğini biliyordu. Konsey'in öncelikle en önemli bulduğu konuları ele almak gibi bir eğilimi olduğu bilinirdi. Duvardaki devasa ekranda Konsey Salonu'nun geniş çekim görüntüsünün belirmesiyle birlikte, Konsey'in birinci önceliğinin ortaya çıkması da uzun sürmedi. Devasa amfiteatrın arka tarafından bakıldığında, izleyici koltuklarının hepsinin dolu olduğu görülebiliyordu. Bu da çok sayıda kişiyi ilgilendiren bir konunun görüşüleceğine işaret ediyordu.

Solda Konsey üyelerinin oturduğu yüksek bir platform vardı.

Tam karşılarında bulunan Başvuru Kürsüsü'nde quarian ırkından bir erkek konuşmaya hazır bekliyordu. Quarianlar, ortalama bir insandan biraz daha ufak tefek, göçebe bir ırktı. Kürsüdeki adamın üzerinde, çeşit çeşit kemerlerin ve metal kopçaların bir arada tuttuğu, kendi halkına özgü uyumsuz kıyafetler vardı. Yansıtıcı bir maske ve solunum aygıtı yüzünü gizliyordu. Konuşma izni aldığında, talebini açıkladı. "Benim adım Fothar Vas Maynar. Quarian Filosu'nun yetkili temsilcisi olarak karşınızda bulunuyorum."

Bekleme odasında oturan turianlardan biri, "Yetkili yüz karası desen daha doğru olurdu," diye homurdandı. Anderson bunun sebebini biliyordu. Üç yüz yıl önce, geth olarak bilinen yapay zekâları quarianlar yaratmışlardı. Büyük bir mücadeleye sahne olan geth isyanının ardından quarianlar Göçebe Filo adı verilen uzay gemileri topluluğuna sığınmak zorunda kalmışlardı. İşte bu geçmişleri yüzünden diğer ırklar tarafından hor görülüyorlardı.

Konsey Salonu'ndaki izleyicilerden yuhalamaların yükselmesi, güvenliği sağlamaktan sorumlu olan insan başçavuşun sert bir uyarıda bulunmasına yol açtı. Başçavuşun sesi hoparlörlerde yankılandı. "Sessizlik! Gerekirse askerlerime salonu boşaltmalarını emrederim."

Uğultu sona erdi ve asari Konsey üyesi konuştu. Çok uzun bir ömrün olgunluk evresinde olan asari, mantıklı kişiliğiyle tanınırdı. Mavimsi teni sanki içeriden parlıyormuş gibi görünüyordu. "Lütfen özürlerimizi kabul edin Temsilci Maynar. Devam edebilirsiniz."

Quarian yarım bir reverans yaptı. "Teşekkür ederim. Dikkatinize sunmak istediğim mesele basit. Irkımın geth belasını istemeden galaksinin üzerine saldığı doğru olsa da, bu hatanın bedelini ödediğimiz ve ödemeye devam ettiğimiz de doğrudur.

"Konsey yıllar önce, geth isyanının ardından, Presidium'da-

ki ofisimizi kapatmamızın buyurulduğunu hatırlayacaktır. Bunun sebebini anlıyoruz. Ne var ki o zamandan beri çok şey değişti ve artık *yeni* bir ilişkinin zamanının geldiğine inanıyoruz. Bu yüzdendir ki Citadel'de yeniden bir quarian büyükelçiliği açma izni istemek için Konsey'in huzuruna çıktım. Ne de olsa, batarianların bile Presidium'da büyükelçiliği var. Bu durumda Göçebe Filo neden dışlansın?"

Kalabalıktan itiraz uğultuları yükselince, başçavuş dediğini yaptı ve amfiteatrı boşaltması için askerlerini gönderdi. Bu işlem on dakika sürdü ve quarian bu süre boyunca ayakta beklemek zorunda kaldı. Ardından ciddi müzakereler başladı ve çok geçmeden Konsey'in bölündüğü anlaşıldı. Salarian ve insan üye teklifi olumlu karşılarken, diğerleri karşı çıkıyorlardı.

On beş dakika süren fikir alışverişinden sonra asari bir uzlaşma önerdi. "Yeniden quarian büyükelçiliği açma fikrine karşı çıkıyorum, çünkü bu tutarlı bir hükümetin varlığına işaret eder. Oysa Temsilci Maynar henüz böyle bir hükümetin gerçekten var olduğuna dair herhangi bir kanıt sunamadı."

"Ancak bununla birlikte, doğru bir noktaya parmak bastığını düşünüyorum. Quarian Filosu'nun Konsey ile iletişim kurabileceği resmî bir kanal oluşturulmasının olumlu bir gelişme olacağına inanıyorum. Dolayısıyla büyükelçilik yerine bir quarian konsolosluğu açılmasını öneriyorum. Eğer zamanla gerekli şartlar yerine getirilirse, bu konsolosluk tam bir büyükelçilik statüsüne yükseltilebilir."

Salarian ve insan üye bu öneriyi kabul ettiği için, Maynar teşekkürlerini dile getirirken, turian üye çaresizce somurtmaktan başka hiçbir şey yapamadı. Büyükelçilik olmayacaktı ama bir adım atılmıştı ve Filo buna sevinecekti.

Sonraki bir saat Anderson, Kahlee ve Nick için çok yavaş geçti. Üç sunumun daha ardından, M'Lani adındaki asari nihayet onları almaya geldi. Anderson ayağa kalkarken, Kahlee,

Nick'i hızlıca uyardı. "Burada bekle... Ve hazır ol, çünkü sana ihtiyacımız olabilir."

Nick omni-tool'da oyun oynuyordu. Bulmaca biyotiklere göre hazırlanmış olduğu için fiziksel kontroller içermiyordu. Sadece karanlık enerjinin aktarılabileceği alıcıları vardı. "Tamam, tamam," dedi Nick kafasını kaldırmadan. "Sonra Küp'e gideceğiz, değil mi?"

"Evet," dedi Kahlee gitmek üzere ayağa kalkarken. "Bize şans dile."

Ana merdivenlere dönen Anderson ile Kahlee basamaklardan Başvuru Kürsüsü'ne çıktılar. Kürsüyü ekrandan görmek başka bir şeydi, kürsünün arkasında durup, aradaki elli metre boşluktan Konsey üyelerinin oturduğu yere bakmak başka bir şey. Asari en solda oturuyordu. Yanında sırasıyla salarian, turian ve insan üyeler vardı. Konsey üyelerinin başlarının üzerinde beş metre uzunluğunda holografik yansımalar bulunduğu için, kürsüdekiler onların yüz ifadelerini görebiliyorlardı.

Anderson üniformalı olmamasına rağmen, dimdik sırtıyla ve bacaklarına yapışık duran kollarıyla üniformalıymış gibi görünüyordu. Kahverengi tenli Anderson'ın siyah saçları ve yuvarlak bir yüzü vardı.

Kahlee yıllar önce orduda görev yapmıştı ama sivil olarak geçirdiği zaman daha fazlaydı. Yine de dış görünüşün önemli olduğunu biliyordu ve Konsey üyeleriyle göz teması kurmaya özen gösterdi. İlk konuşan asari oldu. "Hoş geldiniz Amiral Anderson ve Bayan Sanders. Siz rapor vermeden önce, çalışmalarınızı ne kadar takdir ettiğimizi dile getirmeme izin verin lütfen. İlk önce kim konuşacak?"

"Ben konuşacağım sanırım," dedi Anderson. "Bildiğiniz gibi, Bayan Sanders ve ben, Grissom Akademisi'ndeki olayın soruşturmasını devam ettirmeyi kabul ettik ve yaptığımız önemli çalışmaların ardından Reaperların bu olayla ilişkili olduğuna inanıyoruz."

"Reaperlar mı?" diye sordu insan Konsey üyesi alaycı bir tavırla. "Yoksa Cerberus mu? Açıkçası Reaper yaklaşımı bana biraz zorlama geliyor."

Konsey üyesini tanıyan Anderson, oturumdan önce adamı kendi tarafına çekme girişiminde bulunmuş ama başarıya ulaşamamıştı. O cepheden gelecek desteğe bel bağlaması mümkün olmadığı için sözlerini özenle seçti. "Aslında ikisi de," dedi. "Akademi'yi ele geçiren ve personelin bir kısmını öldüren Paul Grayson adındaki adamın zamanında Cerberus ajanı olduğuna dair kanıtlar bulunmakta. Ardından Asılsız Adam, emin olamadığımız sebeplerden ötürü ona düşman oldu. Bu aşamada Grayson bir uzay istasyonunda esir edilerek, Reaper kontrolüne girmesine neden olan bir dizi deneye tabi tutuldu. Bunu biliyoruz, çünkü laboratuvarı kendi gözlerimizle gördük. Reaperların Grayson üzerinde tam olarak ne kadar etkisi olduğunu söylemek zor ama biz bu etkinin çok büyük olduğunu düşünüyoruz."

"Demek öyle düşünüyorsunuz?" dedi turian Konsey üyesi. "*Neye* dayanarak? Raporları okudum. Adam kızıl kum bağımlısıymış. Cerberus için çalıştığını kabul ediyorsunuz. Adamın amacı gün gibi ortadayken, neden Reaperları içeren karmaşık teoriler üretiyorsunuz ki?"

"Söylediklerinizi doğru," dedi Kahlee. "Grayson *bağımlıydı*. Ama aynı zamanda öğrencilerimden birinin babasıydı. Gillian adındaki çok yetenekli bir biyotiğin babası. Grayson kızının üzerine titrerdi. Dolayısıyla kızının okuduğu yere saldırmak onun isteklerine ters düşerdi. Ama buna rağmen saldırdı. Peki, nereye gitti? Araştırma laboratuvarımıza. Öğrencilerimizle ilgili verileri sakladığımız yere. Ardından, personelden üç kişiyi öldürdükten sonra, bütün ölçümlerin ve test sonuçlarının saklandığı elektronik kütüphaneye girdi. Dakikalar sonra verileri göndermeye başladı."

"Buna dair kanıtınız var mı?" diye sordu insan Konsey üyesi.

"Örneğin ekstranetten yapılan görüşmeler gibi? Grayson'ın Reaperlara bilgi gönderdiğini *kanıtlayabilir* misiniz?"

"Hayır," dedi Anderson. "Kanıtlayamayız. Ne var ki Grayson'ın bedeni büyük bir değişim geçirmişti ve biz onun alışılagelmiş iletişim teknolojilerini kullanmadan bilgi aktarma kapasitesine sahip olduğuna inanıyoruz."

"Öyle olsa bile," dedi asari sağduyulu bir tavırla, "Grayson'ın Cerberus adına hareket ettiğini varsaymak daha mantıklı değil mi? Verilerin Cerberus'a gönderildiğini. Kusura bakmayın Amiral, ama söz konusu insan Cerberus için çalışıyordu. Amacını elde etmek için hemen hemen her yola başvurmaya hazır olan insan yanlısı bir örgüt için. *Siz* de insansınız. Dolayısıyla suçu kendi ırkınızdan başka bir hedefe yöneltmeye çalışmanız doğal olur. Bilinçli olarak değil, bunu yapmayacak kadar profesyonel olduğunuzu biliyorum, ama bilinçsiz olarak."

"Bayan Sanders'a gelince," diye devam etti asari, "Grayson'ın onu sevdiğini ve ona güvendiğini düşündüren kanıtlar var. Belki de bu Bayan Sanders'ın kararlarını etkilemek için yeterli olmuştur."

Anderson gitgide öfkelenmeye başladığını hissetti. Asariye çıkışmamak için donanma kariyerinde edindiği bütün disiplini kullanması gerekti. "Cerberus bir tehdit," dedi gergin bir sesle. "Ancak, eğer Bayan Sanders ile benim bu sunumun öncesinde gönderdiğimiz dosyaların hepsini okuduysanız, Grayson'ın cesedinin üç ayrı bilim uzmanı tarafından incelendiğini biliyorsunuzdur. Üçü de Grayson'ın implantlarının kaynağının bilinmediği konusunda hemfikir oldular. Üstelik testlerden anlaşıldığı kadarıyla, Grayson'ın bedenine yerleştirilmiş olan mekanizmalar, Cerberus tarafından yaratılmış olamayacak kadar yabancı kökenli. Ama inanmak için görmek gerekir. Dolayısıyla izninizle birinci kanıtı sunmak istiyorum."

İnsan Konsey üyesi bıkkın bir ifadeyle arkasına yaslandı.

"Sunmanız gerekiyorsa sunun. Bu maskaralık ne kadar çabuk biterse, o kadar iyi."

Bir spot ışığı yandı ve aşağıdaki zeminden parlak metal bir sütun çıkarken, hafif bir *tıslama* duyuldu. Sütun, pistonun tepesindeki vitrin, Konsey üyeleri ile Başvuru Kürsüsü'nün ortasındaki yerini alana dek yükseldi. Konsey üyeleri, bir zamanlar Grayson olan yaratığı işte o zaman gördüler. Grayson'ın bedeni saydam bir haznenin içine alınmıştı. Üzerine toz zerreleri kondukça parlıyordu.

Grayson'ın bedeni çıplaktı ve teninin grimsi bir tonu vardı. Alnının ortasına yakın bir yerde, kenarları morarmış iki tane mermi deliği görülüyordu. Gözleri, tetiği çekmiş olan kişiye bakarcasına açıktı ve insanı rahatsız ediyordu. Gövdesinde de büyük hasar vardı. Kollarına ve bacaklarına yerleştirilmiş olan implantlar artık ölüydü ve zamanında onları hareket ettiren enerjiden yoksundu ama yılan gibi kıvrılan bu implantlar, Grayson'ın yarı-saydam teninin altından hâlâ görülebiliyordu. Sanki bütün bedeni sistematik olarak baştan tasarlanmış gibiydi.

"Aman Tanrım," dedi asari Konsey üyesi üzüntüyle. "Hiç bilmiyordum. Zavallı adam."

"Zavallı gerçekten," dedi insan Konsey üyesi ağırbaşlı bir tavırla. "Neler çektiğini hayal bile edemeyiz. Ancak bunu söylemek beni ne denli üzse de, insanın insana yapabileceklerinin sınırı yoktur. Grayson'ın implantlarının nereden geldiğini ya da amacının ne olduğunu bilmiyorum ama Cerberus gaddarlığıyla tanınır. Ayrıca hâlâ inandırıcı bir Reaper bağlantısı göremiyorum."

"Katılıyorum," dedi salarian. "Ama olası bir Reaper bağlantısını görmezden gelme riskini alabileceğimizi sanmıyorum. Amiral Anderson ile Bayan Sanders'ın soruşturmalarına devam etmelerinin desteklenmesini öneriyorum. Elbette bunu kendileri de istiyorlarsa."

Anderson Kahlee'ye baktı ve onun başını sallayarak onayladığını gördü. Gözlerini yeniden salarian üyeye çevirdi. "İstiyoruz."

"Güzel," dedi asari bu meseleden kurtulduğuna sevinirmiş gibi. "Lütfen cesedi götürün. Göreceğimizi gördük."

* * *

İzleyiciler amfiteatrdan çıkartılmış olsa da, onlarca Citadel çalışanı hâlâ içerideydi. Spot ışığı söndürülürken ve Grayson'ın bedeni parlayan sütunla birlikte ana zeminin altındaki teşhir alanına indirilirken, üniformalı görevlilerden biri etrafını kolaçan etti. İki işvereni vardı. İkincisinin dinmek bilmeyen bir bilgi açlığı vardı. Üniformalı görevli kimseye görünmeden sıvıştı.

* * *

Kahlee bekleme odasına girdi ve koltuklara göz attı. Nick görünürlerde yoktu. Odadakilerin çoğu gitmişti ama bir salarian hâlâ oradaydı ve sırasını bekliyordu. "Pardon," dedi Kahlee. "Burada bir çocuk vardı... Nereye gittiğini gördünüz mü?"

Salarian omni-tool'dan başını kaldırıp baktı. "Yaklaşık on beş dakika önce gitti. O zamandan beri görmedim."

Kahlee ona teşekkür edip omni-tool'unu açtı ve Nick'in ismini söyledi. Karşısına bir kayıt çıktı. "Ben Nick. Mesaj bırakın. Ben sizi ararım."

"Açmadı mı?" diye sordu Anderson.

"Telesekreter çıktı." Kahlee endişeliydi ve endişesi yüzünden okunuyordu. "Burada beklemesini söylemiştim."

"Nick'i biliyorsun," dedi Anderson. "Muhtemelen sıkılmıştır

ve Küp'e gitmiştir. Sabahtan beri oradan bahsediyordu."

"Muhtemelen haklısın," dedi Kahlee. "Ama emin olalım. Küp dönüş yolumuzun üzerinde zaten."

Anderson, Nick söz konusu olduğunda Kahlee'nin biraz fazla evhamlı olduğunu düşünüyordu. Sonuçta çocuk on sekiz yaşındaydı. Ne var ki akademide Nick'in sağlığından Kahlee sorumluydu ve Citadel'de kaldığı süre boyunca çocuğun veliliğini üstlenmeyi kabul etmişti. Bu, Kahlee'nin çok ciddiye aldığı bir sorumluluktu.

Camlı asansörle zemin kata indiler ve ana girişten çıktılar. Turian hâlâ görev başındaydı, dolayısıyla Kahlee onunla konuşmak için durdu. "Sabah Nick Donahue adında bir çocukla güvenlik kontrolünden geçmiştik. Onu gördünüz mü?"

Polis memuru başını sallayarak onayladı. "On beş veya yirmi dakika önce gitti."

Kahlee kaşlarını çattı. "Gitmesine izin mi verdiniz?"

Turianın sinirlendiği belliydi. "Benim işim insanları dışarıda tutmak – içeride değil. Çocuğu kaybettiyseniz, bu benim suçum mu?"

Anderson, Kahlee yanıtlayamadan araya girmeye karar verdi. "Anlıyoruz. Çocuk yalnız mıydı? Yoksa yanında biri var mıydı?"

"Yalnızdı."

Anderson, Kahlee'ye baktı. "Bu iyi bir haber. Hadi gidelim."

Kısa bir mekik yolculuğuyla aşağı yukarı on beş dakikada Küp adındaki antrenman tesisine ulaştılar. Biyotikler tarafından tasarlanmış olan bu tesiste, biyotikler birbirleriyle yarışabiliyorlar ve yeteneklerini geliştirebiliyorlardı. Üye olabilmek için kişinin objeleri fırlatma, sabitleme ya da bloklama konusundaki yeteneğini kanıtlamış olması gerekiyordu. Ya da boyutsal bükülmeyi kullanarak hızla yer değiştiren kütle alanları olan hedefleri yok etme yeteneğini.

Asariler doğuştan biyotiklerdi ama bazıları diğerlerinden

daha yetenekliydi. Ne var ki kroganları, turianları, salarianları ve insanları da kapsayan diğer ırkların biyotik yetenekleri element sıfıra, yani *eezo*'ya maruz kalmalarından ileri geliyordu. Biyotiklerin hepsinde değilse de çoğunda, yeteneklerini artıran ve senkronize eden implantlar bulunmaktaydı.

Biyotikler güçlerine ve istikrarlılıklarına bağlı olarak 1. Seviye, 2. Seviye ve 3. Seviye olarak sınıflandırılıyorlardı. Nick 2. Seviye'ydi ve 3. Seviye'ye çıkma umuduyla Küp'te antrenmanlar yapıyordu.

Spor salonu –eğer öyle adlandırılabilirse– loş bir aydınlatmaya sahip olan ticari ve işlek bir caddedeydi ve ışıklı tabelasıyla göze çarpıyordu.

Meraklıları uzak tutmak için ön kapıya sürüngenimsi bir krogan koymuşlardı. Krogan yaklaşık iki metre boyundaydı ve yüz elli kilo civarlarındaydı. Irkının bütün mensupları gibi, güçlü omuzlarındaki kabuksu deri ve kemik katmanlarından ötürü hafif kambur bir görünümü vardı. Yassı ve yabani suratı, belirgin bir burnunun ya da kulaklarının olmamasıyla dikkat çekiyordu. Kroganın birbirinden ayrık, küçük gözleri Anderson'ı düşmanlıkla süzdü. Sesi taş kırma makinesini andırıyordu. "Sadece üyeleri alıyoruz."

"Oğlumuz üye," diye yalan söyledi Kahlee. "Antrenmanını izlemek istiyoruz."

"İsmi?"

"Nick Donahue."

Krogan terminali gözden geçirip aradığını buldu ve homurdandı. "Girebilirsiniz."

Kapı, üyelerin soyunma odalarına ve ilerideki alanlara geçebildikleri dar bir lobiye açılıyordu. İzleyicilerin aşağıdaki karşılaşmaları seyredebildikleri küçük bir balkona çıkan merdivenler vardı. "Hadi gel," dedi Kahlee. "Nick'in milleti oraya buraya fırlatmasını izleyelim."

Anderson, Kahlee'yi takip ederken, "Sonra da ona fırçayı çekeceğiz," dedi alçak bir sesle.

İzleme alanı boştu. Rampadan aşağı inerek, spor salonunun adını aldığı küp şeklindeki alanı rahatça görebildikleri ön sıraya oturdular. Duvarlar dolguluydu ve hafifçe parlayan karelere bölünmüştü, dolayısıyla aşağıdaki salarian odanın diğer ucuna "fırlatıldığında" sekti ve yaralanmadan yere indi. Kutulardan birinin ışığı yandı, bir ses duyuldu ve bilgisayarın sesi skoru aktardı. "Beş-üç. Atilus önde."

Ne var ki maçın bitmesine daha çok vardı. Salarian, turian rakibini yaştıklı zeminden "havalandırdı" ve büyük bir güçle yere çarptı. "Beş-dört," dedi ses. "Atilus önde."

"Nick'i göremiyorum," dedi Kahlee balkonun kenarından aşağı bakarak. Aşağıdaki ana katta, oturmakta ya da duvarlara yaslanmakta olan en az bir düzine biyotik vardı. Bazıları alınan puanı alkışladılar ama turian öcünü alıp da, salarian üzerlerine doğru uçunca kaçıştılar. "Galiba ofis bodrum katta," diye ekledi Kahlee. "Bakalım Nick giriş yapmış mı?"

Önce ana kata, ardından da bodrum kata inen Anderson ile Kahlee kendilerini loş bir ofiste buldular. Darmadağınık bir masanın arkasına rahatça yerleşmiş olan şişman bir volus vardı. "Dünya klanından biyotiklere kapımız açıktır. Bir üyelik mi, iki üyelik mi?"

"Üyelik istemiyoruz," dedi Kahlee. "Oğlumuz Nick Donahue'yu bulmaya çalışıyoruz. Bugün buraya gelmiş mi?"

Volus terminaline dönüp ismi girdi ve geri döndü. "Hayır, gelmemiş. Ama üyeliğini uzatabilirsiniz. Altı aylığı iki yüz elli kredi."

"Teşekkürler ama istemiyoruz," dedi Anderson kesin bir tavırla. "Söylesenize... Oğlumuzun burada arkadaşları var mı? Birlikte takıldığı kişiler?"

Volus omuzlarını silkti. "Kişisel ilişkileri takip edecek vak-

tim yok. Ama oğlunuzu Ocosta Lem ve Arrius Sallus ile birlikte görmüştüm. Birlikte antrenman yapıyorlar."

"Onlar kim?" diye sordu Kahlee.

"Lem bir salarian, Sallus ise bir turian. İkisi de Üçüncü Seviye."

"Onlar bugün gelmişler mi?"

Volus terminalden kontrol etti. "Hayır."

"Nerede yaşıyorlar?" diye sordu Anderson. "Onlarla konuşmak isteriz."

Volus bu bilgiyi vermekte tereddüt etti ama Anderson iki yumruğunu da masaya koyup kaşlarını çatınca, bilgiyi vermeye razı oldu. Kahlee ile Anderson üç dakika sonra yeniden sokaktaydılar. Kahlee kâğıda göz gezdirdi. "Lem ile Sallus'un adresi aynı."

Anderson bundan hoşlanmadı. Hem de hiç. Ne var ki iki kat aşağı inip barlarla, striptiz kulüpleriyle ve simülasyon kulüpleriyle dolu dar sokakların içinden geçerlerken, endişelerini kendine sakladı. Etraflarında dolaşan tiplerden bazıları onları bir yırtıcının avını süzdüğü gibi süzüyordu. Ne var ki dış görünüş çok önemliydi. Anderson ile Kahlee ne yaptıklarını bilen tiplere benzedikleri için hiç kimse onlara bulaşmadı.

"İşte burası," dedi Kahlee, köhne bir binanın önüne geldiklerinde. Kapıdaki tabelada SUNSU ELECTRONICS yazıyordu. Bu ticari bina biyotiklerin yaşadığı bir yere benzemiyordu.

Anderson kapıyı açtı ve içeri girdiler. Resepsiyon masasında orta yaşlı bir kadın oturuyordu. Kadın gülümsedi. "Yardımcı olabilir miyim?"

"Evet," dedi Kahlee. "Ocosta Lem ile Arrius Sallus'u arıyoruz. Bize burada yaşadıkları söylenmişti."

Resepsiyonist kaşlarını çattı. "Bir hata olmuş sanırım. Burada hiç kimse yaşamıyor. Farelerin dışında yani... Onların da isimleri yok zaten."

"Emin misiniz?"

Kadın başını sallayarak onayladı. "Eminim. Burada üç kişi çalışıyoruz ve hepimiz akşam evimize gidiyoruz."

Kadına teşekkür edip binadan çıktılar. Kahlee dışarı çıkar çıkmaz Nick'i yeniden aradı ama ona yine ulaşamadı. Nick kayıptı.

İKİ

HİLAL NEBULASI'NDA BİR YERDE

Asılsız Adam, Hilal Nebulası'ndaki bir gezegenin donmuş kıraçlarına bakan oval bir portalın önünde oturuyordu. Önde terk edilmiş bir kazı operasyonunun kalıntılarını, uzaklarda ise girintili çıkıntılı dorukları görebiliyordu. Burası berbat bir yerdi ama Asılsız Adam'ın gözlerden uzak kalmasını sağlıyordu ki bu da onun için çok önemliydi. Bir ses duyuldu ve bir kadın "Kai Leng sizi görmeye geldi," dedi.

Asılsız Adam kapıya doğru döndü. "İçeri gönder."

Kapı açıldı ve Kai Leng gözüktü. Bu ajan kendini defalarca kanıtlamıştı ve Cerberus operasyonunun çok önemli bir parçasıydı. Çin kökenine dayanan siyah saçları ve kahverengi gözleri vardı. Ne var ki yüzünün şekli ve ten rengi Slav DNA'sı da taşıyor olabileceğini düşündürüyordu. Kai Leng otururken koltuktan hafif bir pof sesi çıktı. "Beni mi çağırdınız?"

"Evet," dedi Asılsız Adam, metal masanın üzerinden gümüş sigara tabakasını alarak. "Konuşmamız gerekiyor." Cerberus'un lideri bir sigara seçip yaktı ve sigarasından derin bir nefes aldı. Bu süreci, tadı ve kan dolaşımına giren nikotinin verdiği hissi seviyordu. Sözleri dumana karıştı. "Birkaç dakika önce bir görüşme yaptım. Citadel'deki bir ajanla. Anlaşılan o ki Paul Grayson aleyhimize tanıklık ediyormuş."

Leng kaşlarını kaldırdı. "Buna inanmakta zorlanıyorum. Kafasına iki mermi sıktım."

"Evet, sıktın," dedi Asılsız Adam, külünü siyah akikten bir kül tablasına silkerken. "Ama uzay istasyonundan kaçarken

Grayson'ın cesedini geride bırakmak zorunda kaldığını hatırlarsın. Bu, David Anderson ile Kahlee Sanders'ın cesedi muhafaza etmesine ve Citadel Konseyi'ne yaptıkları bir sunumda kullanmasına olanak sağlamış. Anderson ile Sanders Konsey üyelerini Reaperlar konusunda uyarmaya çalışmış ama Konsey olanlar için Cerberus'u suçluyormuş. Bundan hiç hoşlanmadım. İtibarımız tehlikede."

Başka bir ajan bu aşamada gereksiz bir şey söyleyebilirdi. Ancak Leng hiçbir şey söylemedi. İfadesiz bir yüzle oturup bekledi. Bu, Asılsız Adam'ın hoşuna gitti. Sigarasından bir nefes daha çeken Asılsız Adam, dumanı üfleyerek konuştu. "Bir şey daha var. Konsey, Anderson ile Sanders'ın soruşturmayı sürdürmesine izin vermiş. Dolayısıyla Citadel'e gitmeni, onları gözetlemeni ve Grayson'ın cesedini ele geçirmeni istiyorum."

Leng ayağa kalktı. "Hepsi bu mu?"

"Evet."

Asılsız Adam, Leng'in gitmesini bekledikten sonra bir düğmeye bastı. Bir dakika sonra odaya güzel bir esmer girdi. Üzerinde şık bir ceket, mini etek ve diz boyu çizmeler vardı. Asılsız Adam'ın masasına bıraktığı tepside bir şişe Jim Beam Black ve bir kadeh duruyordu. Kadın kadehe kehribar rengi sıvıdan üç parmak koyduktan sonra gitti.

Asılsız Adam onun gidişini izledikten sonra kadehi alıp portala doğru döndü. Buzlu gezegen, evrenin kendisine benziyordu. Soğuk ve insan yaşamına düşman. *Ama ırkımız hayatta kalacak*, diye düşündü Asılsız Adam, *bedeli ne olursa olsun*.

KHAR'SHAN'IN ŞANI ADLI KÖLE GEMİSİNDE

Khar'Shan'ın Şanı en az yüz yıllık bir gemiydi ve göze hoş gözüktüğü söylenemezdi. Ne var ki gövdesi sağlamdı, sürü-

cüleri yeni sayılırdı ve silahlıydı. Köleliğin onaylanmadığı ve *Khar'Shan* gibi gemilerin hem hükümetler, hem de korsanlar tarafından hedef alındığı bir galakside bunlar önemliydi. Ne var ki *Khar'Shan* gemisinin erdemleri, Hal McCann için ve geminin leş gibi kokan ambarına tıkış tıkış doldurulmuş olan diğer yüz otuz iki canlı için hiçbir anlam taşımıyordu.

İçerisi karanlıktı; tek ışık, kompartımanda boydan boya dizili olan çarklardan geliyordu. Kavisli kolonlar kaburgaları andırıyordu, dolayısıyla McCann devasa bir canavarın içinde tutsakmış gibi hissediyordu. Paslı duvarlardan akan buğu, yıkanmamış bedenlerin hiç geçmeyen kokusu ve "ıslatma" öncesinde sıhhi tesisattan gelen aralıklı gurultular da bu hisse katkıda bulunuyordu. "Islatma" köleleri güya temizleyen ve atıklarını geminin geri dönüşüm sistemine gönderen muson benzeri bir yağmur fırtınasına benzetilebilirdi. Kölelerden birinin dediği gibi, "Kendi idrarımızı içebilelim diye."

Ancak olan olmuştu. McCann'ın yapabileceği tek şey, kas egzersizlerine devam etmeye çalışmak, özgürlüğüne kavuşma hayalleri kurmak ve kestirmekti. Tam da bunu yapıyordu ki bir batarian elinin tersiyle suratına vurdu. "Uyansana Cerberus pisliği! Yoksa ayaklarını kaybetmeyi mi tercih edersin?"

McCann bir küfür savurdu ve kafasını çevirdi. Batarian insansıydı; şayet dört gözü, sekiz burun deliği ve çıkıntılı yanakları olan bir yaratığa "insansı" denilebilirse. "Senin de, anasız kastının da canı cehenneme dört göz." dedi McCann.

McCann bu söylediklerinin üzerine bir tokat daha yerken, makineler vızıldadı ve bütün kölelerin tepesine dar birer kafes indi. Köleler yaralanmamak için dik oturup ayaklarını çekmek zorunda kaldı. Bu kafes sistemi, köle tacirlerinin sorun yaratan kişileri tecrit edip kontrol altında tutmasını sağlamak ve gemi sert manevralar yapmak zorunda kaldığında köleleri korumak için tasarlanmıştı. Dolayısıyla McCann batarianların bu iki ola-

sılıktan birine hazırlandığını biliyordu. Ama hangisine?

Cevap interkomdan duyulan sesten geldi. "Kaptanınız konuşuyor. Gemiyi çatışmaya hazırlayın. Bütün mürettebat üyeleri yerlerini alsın. Birinci silahlar hazır. İkinci silahlar hazır. Üçüncü silahlar hazır. Tahmini temas süresi kırk yedi dakika. Hepsi bu kadar."

Köleler bir parça bilgi sahibi olmuşlardı. Ne var ki bazı kritik bilgiler hâlâ eksikti. Batarianlar saldırıya uğramak üzere miydi? Yoksa onlar mı saldıracaktı? Eğer öyleyse, neyin peşindeydiler? Bunları bilmek mümkün değildi. Bir kadın dua etmeye başladı, bir turian ona çenesini kapatmasını söyledi ve McCann yaklaşmakta olan çatışmayı, kendisini esir edenlerin kazanmasını dilediğini fark etti. Çünkü eğer kaybederlerse ve *Khar'Shan* yok edilirse, hayatı sona erecekti.

IDENNA ADLI QUARIAN GEMİSİNDE

Alarmlar çalmaya başladığında, Gillian Grayson görev başındaydı. *Idenna*'da çok sık tatbikat yapılırdı, dolayısıyla Gillian, Kaptan Ysin'Mal Vas Idenna'nın mürettebatı yine bir acil durum tatbikatına tabi tuttuğunu düşündü. Ta ki Kaptan interkomdan konuşana dek. "Bu bir tatbikat *değildir*. Tekrar ediyorum... Bu bir tatbikat değildir. Bir korsan ya da köle gemisi bize yaklaşıyor ve ilk sensor ölçümlerimize göre, yaklaşık kırk iki dakika sonra temas sağlayacak. Yetişkin personel yerini alsın – küçükler Yuva'ya gitsin. Keelah se'lai." (Atalarımızın istediği olur.)

On sekiz yaşındaki Gillian yetişkin sayılıyordu ama gemideki iki insandan biri olması ve 3. Seviye bir biyotik olması onu biraz daha farklı bir sınıfa sokuyordu. *Idenna*'daki *tek* 3. Seviye biyotikti. İşte bu yüzden, zamanında hem bir İttifak askeri, hem de Yükseliş Projesi'nin güvenlik şefi olan, velisi ve öğretmeni

Hendel Mitra ile birlikte geminin borda ekibine atanmıştı. Bu önemli bir görevdi, çünkü saldırganlarla gövde gövdeye bir temas meydana gelirse, borda ekibi gemiyi savunmakta kritik bir rol oynayacaktı.

Korsanların ve köle tacirlerinin yapacağı da buydu. Kazanç sağlayabilmek için gemiye çıkmak ve gemiyi ele geçirmek zorundaydılar. Avlarını yok etmek onlara hiçbir kazanç sağlamazdı. Böyle bir şeyi ancak geth akıncıları yapardı. Gillian koşarak quarianların kendisine vermiş olduğu insan-tarzı kinetik zırhı giymeye gitti. Turuncu zırh neredeyse quarian-tarzı ince bir kask ve maske kombinasyonu ile vücuda oturan bir gövde koruyucusundan oluşuyordu. Gillian hava tüpünü de kuşandıktan sonra gerekirse havasız bir alanda savaşmaya hazırdı. Tıpkı çevresinde koşturan quarianlar gibi. Quarianlar artık ona alışmışlardı. Hatta öyle alışmışlardı ki ona Gillian Nar Idenna –*Idenna* Gemisi'nin Çocuğu Gillian– diyorlardı.

Zırhtan sonra sıra dolabındaki insan-yapımı Hahne-Kedar tabancayı ve kılıfını alıp takmaya geldi. Etrafındaki quarianlardan epeyce uzun olan Hendel oraya gelmişti bile. Hendel'in zırhı beyazdı ve üzerinde siyah işaretler vardı. Kişisel silahları ise Sokolov model pompalı tüfek ile Hahne-Kedar tabancadan oluşuyordu. Hendel sert bir tavırla gülümsedi. "Aklından ne geçiyordu senin? Turuncu sana hiç yakışmamış."

"Sanırım herkes geldiğimi görmek istedi."

Hendel güldü. Kaskı kafasına takmasıyla birlikte sesi boğuldu. Gillian bunun, Grissom Akademisi'ndeki yetişkin-çocuk etkileşimlerinden çok farklı bir sohbet olduğunu düşündü. İlk tanıştıklarında Gillian on iki yaşında, dengesiz bir çocuktu. Ne var ki aradan altı yıl geçmişti ve Akademi'den binlerce ışık yılı uzaktaydılar; ilişkileri olgunlaşmıştı. Hendel zorlanmış olsa da, yavaş yavaş katı bir otorite figüründen, bilge bir amcaya yakın bir role geçmeyi başarmıştı. Gillian da hem bir insan, hem de

bir biyotik olarak kendini geliştirmişti, ama arada sırada hâlâ tepesi atabiliyordu. Ne var ki Hendel'in de tepesi atabiliyordu.

Borda ekibinin başında Ugho adında bir adam vardı. Ugho hızlı bir yoklama yaptıktan sonra, "Beni takip edin," dedi ve ekibi ana koridora çıkarttı. Koridorun ardından, İttifak savaş gemilerinde mürettebat güvertesi olarak kullanılan bir alandan geçtiler. Ne var ki alanda alışılagelmiş mutfağın, yatakhanenin ve revirin yerine bölünmüş kabinler vardı. Altışarlı gruplar hâlinde düzenlenmiş olan bu kabinler yarım duvarlarla birbirinden ayrılıyordu ve girişleri normalde rengârenk perdelerle örtülü oluyordu. Kumaş perdeler, geminin hasar kontrol ekiplerini yavaşlatmamak için açılıp sabitlenmişti.

Ekip bunun ardından quarianların "alışveriş güvertesi" olarak adlandırdıkları alana indi. Bu alanda her bir mürettebat üyesinin, kullanmadığı ve başkalarıyla paylaşmaya hazır olduğu eşyaları koyabildiği, kendine ait bir dolabı vardı. Eşyaların ihtiyaç sahiplerine ulaşmasını sağlayan bu sistem, *Idenna* gibi yer sıkıntısı yaşanan bir gemiye çok uygundu. Yukarıdaki yaşama alanları gibi, alışveriş güvertesi de boştu ve dolapların kapakları kapalıydı.

"Tamam," dedi Ugho, borda ekibi ana kapının önüne gelip durunca. "Ne yapacağınızı biliyorsunuz. O soysuz pislikler geminin kontrolünü ele geçirmeye çalışırlarsa, bunu bu kapıdan geçerek yapacaklar. Diğer kapılar, aynı anda iki kişiden fazlasının geçemeyeceği kadar küçük. Gençlerimiz o kapıları koruyabilir. Bariyerleri hazırlamaya başlayın. Kendi kendilerine yürüyecek hâlleri yok. Gillian, konuşmamız gerekiyor."

Bariyerlerin boyu bir metreden biraz daha uzundu, eni iki metreydi ve kalınlığı doksan santimdi. Kolay hareket ettirilebilmeleri için tekerlekli dayanakların üzerine yerleştirilmişlerdi ve zemine tutturulabilen kancaları vardı. Yerlerine koyulduklarında, gemiye çıkan düşmanların hareketlerini kısıtlayacaklar ve

gemiyi savunanlara siper sağlayacaklardı. Bariyerler, sprey boya ile güverteye önceden çizilmiş olan yerlerine götürülürken, gümbürtüler yankılandı.

Ugho sosyalliğiyle tanınmazdı, dolayısıyla Gillian bunun bir "konuşma" olmayacağını, daha ziyade, kendisinin birtakım emirler alacağını biliyordu. Yansıtıcı maskenin altından Ugho'nun yüzünü görmek mümkün değildi ve Gillian'da da maske vardı, dolayısıyla aralarında göz teması diye bir şey söz konusu değildi. Ugho'nun sesi yavan ve duygusuzdu. "Kaptan, düşmanı bize yaklaşamadan yok etmeye çalışacak. Bizim avantajımız bu. Biz esas silahlarımızı kullanabiliriz ama onlar gemiyi sağlam ele geçirmek istiyorlarsa bunu yapamazlar.

"Ama bize yanaşmayı ve kapıyı patlatmayı başarırlarsa, destek kuvvetler gelene dek onları tutmak zorundayız. Gemide siz insanlardan başka biyotik yok ve sizin kabiliyetleriniz kritik bir fark yaratabilir. Özellikle de onları şaşırtabilirsek. Dolayısıyla geride kal, enerjini sakla ve benim emirlerimi bekle. Anladın mı?"

Ugho'nun endişeli olduğunu gören Gillian, omuzlarında yetişkinlere özgü ağır bir sorumluluk hissetti. Bunu başarabilir miydi? Bir fark yaratabilecek kadar iyi miydi? Midesinin olması gereken yerde bir boşluk vardı. Başını sallayarak onayladı. "Anladım."

"Güzel. İşimizin başına dönelim."

KHAR'SHAN'IN ŞANI ADLI KÖLE GEMİSİNDE

Kaptan Adar Adroni, *Khar'Shan* gemisinin U-şeklindeki kontrol merkezinin ortasında oturuyordu; tahtı andıran komuta koltuğunun solunda ikinci kaptanı, sağında ise rotacısı vardı. Önlerinde kavisli bir ekran duruyordu. Ekranda, bölgedeki ge-

zegenlerin simgelerini, peşinde oldukları gemiyi temsil eden ikonu ve monitörün her iki yanından akan verileri görebiliyorlardı.

Alarmlar çalmaya başladığında, *Khar'Shan* bir grup köleyi bir kazı operasyonuna teslim etmeye gitmekteydi. Her şey şans eseri gelişmişti. Adroni bakımından *iyi* şans, gaz-emici quarianlar için ise kötü şans.

Talihi yaver giden Adroni, büyük bir ikramiyeye konmak üzereydi. Quarian köleler, gelişmiş teknik becerilerinden ötürü çok rağbet görürlerdi ve gemileri de para ederdi. İkinci kaptanın kulağına fısıldadığı sözler, Adroni'nin düşüncelerini böldü. "Üzerimize doğru gelen iki torpido var Kaptanım. Tahmini varış süresi bir dakika yirmi iki saniye."

Adroni başını sallayarak onayladı. "Dört önleme füzesi gönderin. Her birine ikişer tane. Bu, onların icabına bakar."

Adroni haklı çıktı. Yaklaşmakta olan füzelerin ikisi de üst üste binen patlamalarda yok oldu. Aradaki mesafe kapanmaya devam ederken, quarian gemisi batarianlara dönüp, manyetik hızlandırıcılı iki topla ateş açtı. Bunlar, özellikle yakın mesafede çok tehlikeli silahlardı ve attıkları tahrip edici top mermilerini füzelerle önlemek mümkün değildi. Dolayısıyla mesafe kapanmaya devam ederken, batarianların bu hasara dayanmaktan başka yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Ancak, Adroni'nin gemisi böyle saldırılara dayanabilecek donanıma sahipti. *Khar'Shan* gücünü standart Tantalus Sürücü Çekirdeği'nden alıyordu ve üzerine yağan top mermilerine dayanmak için gerekli olan ekstra gücü sağlayabilecek H-yakıt hücreleriyle donatılmıştı.

Yine de şiddetli saldırı batarian bariyerlerini ağır bir sınava tabi tuttu ve kalkanın yok olmasıyla birlikte, altındaki zırh açıkta kaldı. Üzerlerine yağan top mermileri bu koruma katmanını aşındırmakla meşgulken, Adroni silah subayının beklediği emri verdi. "Sürücü önleyicileri ateşleyin."

Sürücü önleyiciler, bir geminin güç sistemini yok etmek için değil, kapatmak için tasarlanmış çok özel silahlardı. Bu silahlardan iyi faydalanabilmek için yakın mesafede olmak gerekirdi; böylece karşı gemidekilerin küçük füzeleri engelleyebilecek ve yok edebilecek vakti olmazdı. Ne var ki bu gereklilik zaten karşılanmıştı ve iki sürücü önleyiciden biri top mermilerinin arasından geçip de diğer geminin gövdesine ulaşınca, Adroni memnuniyetle sırıttı. Gövdenin herhangi bir yerine değil; motorun sürücü çekirdeği ile geminin geri kalanı arasındaki bağlantıyı kopartan bir noktaya. Bu hasar onarılabilirdi ama onarılması zaman alırdı ve gaz-emiciler o zamana kadar yedek güce bel bağlamak zorunda kalırlardı. "Gemiye yanaşın," diye emretti Adroni, quarianların gemisinin güç sisteminin kapanmasıyla birlikte. "Borda ekibini gönderin. Yapacak çok işimiz var."

IDENNA ADLI QUARIAN GEMİSİNDE

Uzay gemileri gövde-gövdeye temas ederken, büyük bir gümbürtü koptu ve Gillian'ın ayakları yerden kesildi. O ayağa kalkarken, Ugho iletişim kanalından "Geliyorlar!" dedi ve boğuk bir patlama duyuldu. Dış kapı havaya uçmuştu ve batarianlar hava kilidindeydi. Birkaç saniye sonra, iç kapının üzerindeki kontrol panelinin etrafındaki metal parlamaya başladı. Derken plazma metali deldi ve kutunun etrafında kırmızı bir hat çizmeye başladı. Yüksek bir *tıslamanın* ardından, köle tacirlerinden birinin kontrol paneline bir tekme savurmasıyla birlikte bir *tınlama* duyuldu ve kontrol paneli *Idenna*'nın güvertesine düştü.

Atmosfer zaten dışarı fırlamaya ve sabitlenmiş olmayan her şeyi de beraberinde sürüklemeye başlamıştı bile, ama batarianlar kapıyı iterek açınca çekim kuvveti daha da arttı. Derken, iki taraf da ateş açarken, basınçlar eşitlendi ve hava akımı durdu.

Boşalan hava yüzünden, iletişim kanalından gelen seslerin dışında hiçbir ses yoktu. Dolayısıyla Gillian silah seslerini duyamıyordu. Ne var ki, ağır zırhlı batarianlardan oluşan bir grup *Idenna*'ya girerken, Ugho neredeyse hiç durmadan emirler yağdırıyordu.

Zırhlarının ağırlığı köle tacirlerini yavaşlatıyordu ama quarianların yaylım ateşine büyük oranda dayanmalarını da sağlıyordu. "Hiç durmadan ateş edin!" dedi Ugho. "Zırhlarını eritin. Bariyerlere ulaşmadan onları durdurmak zorundayız."

Son bariyerin arkasında saklanmakta olan Gillian, Ugho'nun emirlerinin önemini anlayabiliyordu. İki tarafın kullandığı silahlar da partikül büyüklüğünde mermiler ateşliyordu. Yani tek bir şarjör çok fazla sayıda mermi barındırabiliyordu. Bunun olumsuz yanı, ısıda sabit bir artış meydana gelmesiydi. Eskiyen bir soğutucunun çıkartılıp yenisiyle değiştirilmemesi silahı kullanılmaz hâle getirebilir ve silahın sahibini savunmasız bırakabilirdi. Gillian'ın unutmaması gereken çok sayıda şeyden biriydi bu.

Quarianların yaylım ateşinin, üzerindeki koruma katmanlarını delip ete ve kemiğe nüfuz etmesiyle, batarianlardan biri yere devrildi. Köle tacirinin vücut sıvıları, parçalanan zırhındaki delikten dışarıya fışkırırken, korkunç bir görüntü oluştu. Görüntüden ötürü midesi bulanan Gillian, tabancasını istilacılardan birine doğrultarak tetiği çekti. Çarpan mermilerden çıkan kıvılcımlar görülebiliyordu ama batarian hantal adımlarla ilerlemeye devam ederken, mermiler kayda değer bir fark yaratmadı.

Derken bir krogan'ın çatışmaya dâhil olmasıyla birlikte, durum daha da kötüleşti. Gillian krogan'ların ateşli silahları konusunda pek bir şey bilmiyordu ama krogan, mürettebat arkadaşlarından ikisini birden öldürünce, silahının ne kadar güçlü olduğunu sorgulamaya gerek kalmadı. Ugho bir el bombası atmak için ayağa kalktı. Bir ışık patlaması meydana geldi ama pek etkili olmadı.

Krogan, Ugho'ya ateş etti ve quarian ayakta kalmaya çabalayarak geriye doğru sendeledi. Ardından ağır mermilerin quarianın kinetik zırhını delip geçmesiyle, her şey sona erdi. Delik öyle büyüktü ki quarianın zırhı parçalanmıştı. Vakum, Ugho'nun organlarını göğüs boşluğundan söküp güverteye saçarken, Gillian dehşet içinde izledi.

Gillian içinde şiddetli duyguların uyandığını hissetti. Bir zamanlar öfke ve üzüntü onu yıkıma sürüklerdi. Ne var ki artık büyümüştü ve nefretini, yeteneklerini körüklemek için kullanmayı öğrenmişti. Quarianlar bariyerlerden geri çekilmek ve adım adım ilerlemekte olan krogandan kaçmak zorunda kalırlarken, genç kız saklandığı yerden çıktı. Hendel iletişim kanalından "Hayır!" diye bağırdı ama Gillian Nar Idenna ona kulak asmadı. *Idenna onun* gemisiydi, Ugho *onun* halkından biriydi ve halkını korumak Gillian'ın göreviydi.

Tabancayı kılıfına sokmuş olan Gillian ellerini kaldırdı. Daha fazlasını zapt edemeyeceği kadar enerji biriktirince, bu enerjiyi serbest bırakmaktan başka çaresi kalmadı. Krogan, yaralı bir quarianı ezerek öldürmek üzereyken, enerji bir yıldırım gibi ona çarptı. Canavar, cüssesine rağmen güverteden havalanarak çelik bir duvara uçtu. Sert bir şekilde güverteye düştü ve o ayağa kalkmaya çalışırken, Hendel komutayı devraldı. "Şimdi! Gebertin alçağı."

Gillian çoktan *daha fazla* enerji toplamaya başlamıştı bile. Hendel ile diğerleri krogana ateş ederlerken, Gillian, bariyerlerin etrafından dolanarak onlara arkadan saldırmaya hazırlanan bir batarianı hedef aldı. Öncelikle köle tacirini yerden altı metre havalandırdı. Ardından, dehşete düşmüş olan batarian havada yürümeye çalışırken, Gillian onu bıraktı.

Idenna'nın kütle etkisi jeneratörleri hâlâ çalışıyordu, dolayısıyla istilacı sertçe yere çarptı. Bacağı kırılan batarian yere yığıldı ve Gillian onun suratındaki plakaya ateş etti. Plaka içeri doğru göçtü.

Daha uzun zaman geçmiş gibi gelmesine rağmen, çatışma başlayalı sadece on dakika olmuştu. *Idenna*'nın diğer kısımlarındaki quarianların silahlarını alıp alışveriş güvertesine koşmalarına yetecek bir süreydi bu. Zamanlamaları bundan daha iyi olamazdı. Gillian silahına yeni bir soğutucu takmak için duraklarken, quarianlar içeri akın ederek kapıya doğru hücuma geçtiler.

Kroganı ve aralarından bazılarını kaybetmiş olan batarianlar dönüp kaçmak zorunda kaldılar. Hendel fırsatı görüp değerlendirmekte gecikmedi. "Bu bizim için bir fırsat! Beni takip edin."

Onu takip ederek, batarianların hava kilidinden, köle gemisinin gövdesine geçtiler. Hava kilidi, kölelerin tutulduğu güverteye açılıyordu ve Gillian sırtlarını geminin duvarına vermiş oturan, hepsi de dar çelik kafeslerin içine hapsedilmiş olan en az yüz tane köle gördü. Ne var ki Gillian'ın etrafını inceleyecek fazla zamanı olmadı, çünkü birkaç batarian dönüp onlara ateş açtı. Mermilerden bazıları hedefini şaşırıp kölelere isabet ederken, Hendel, "Gebertin alçakları! Onlar kaçmadan kontrol odasını ele geçirmek zorundayız," diye bağırdı.

Gillian, diğer quarianların peşinden batarian gemisine gelirken heyecandan sersemlemiş durumdaydı. Ne var ki artık ne kadar büyük bir tehlike altında olduklarını görebiliyordu. Eğer köle tacirleri *Idenna* ile bağlantılarını kopartmayı başarırlarsa, quarianlar burada kapana kısılacaklardı.

Bu olasılık, Gillian'ın yolu açarak ilerlemesine neden oldu. Hendel'e yetişince, onu takip ederek kompartımanın ilerisinde bulunan ve acil durumlarda kullanılan bacaya ulaştı. "Asansörü kullanamayız," dedi Hendel. "Asansörü kapatıp bizi içeride kıstırabilirler. Dikkatli ol Gillian – *Idenna*'da şansın yaver gitti."

Gillian merdivenlerden kontrol güvertesine tırmanırken, onun haklı olduğunu biliyordu. Batarianlar kontrol güvertesinde güçlü bir savunma oluşturmuşlardı ve Gillian'ın zırhına isa-

bet eden mermiler, genç kızın geri çekilerek bacaya sığınmasına yol açtı. "Dondur onları," diye akıl verdi Hendel birkaç basamak aşağıdan. "Ama önce bırak da biz geçelim."

Bazı biyotikler durağanlık anları yaratabiliyorlardı, yani rakiplerini içine hapseden ve geçici bir süreliğine saldırılardan zarar görmemelerine neden olan kütle etkisi alanları. Bu kabiliyet Gillian için bir objeyi havalandırıp itmek kadar kolay değildi ama bir süredir bunun üzerinde çalışıyordu. Peki ama *göremediği* hedefler üzerinde etkili olacak mıydı? Bundan emin olmak mümkün değildi.

Hendel diğerlerine öncülük ederek yukarı tırmanırken, Gillian toplayabildiği kadar çok enerji topladı. Bu enerjiyi bir küreye dönüştürdü ve zihninde kürenin batarianları yerlerinde dondurduğunu canlandırdı. Ardından durağanlık alanını olabildiğince uzun süre korumaya çalıştı. Gillian üç saniye sonra balonun "patladığını" hissetti ve ileri atıldı.

Gillian elinde tabancasıyla bacadan çıktı. U-şeklindeki kontrol merkezinin etrafına yayılmış yarım düzine ceset vardı ve üç batarian elleri kafalarının üzerinde duruyorlardı. "Başardın," dedi Hendel gururla. "Onlardan ikisini *ve* Ibin Vas Idenna'yı dondurdun. Ibin Vas Idenna biraz sinirli ama geçer."

Gillian büyük bir rahatlamanın ardından biyotik güçlerini kullanmasının yan etkilerine yenik düşerek ani bir boşluk hissetti. "Tutun onu," dedi Hendel ve her yer kararardı.

IDENNA ADLI QUARIAN GEMİSİNDE

Çatışmanın sona ermesinin üzerinden altı saat geçmişti ve Hal McCann hayal kırıklığı yaşıyordu. O ve diğer köleler serbest bırakılacakları yerde, gözetim altına alınarak quarian gemisine getirilmişlerdi. Bu, mantıklı bir önlemdi. McCann bunu

biliyordu. Quarianlar köleleri serbest bırakmadan önce, onların kim olduğunu öğrenmek istiyorlardı.

Gemiler birbirine kilitlenmiş durumda kalmaya devam ederken ve quarianlar kontrol sistemlerini yeniden çalıştırmaya uğraşırken, sorgulama ekipleri köleleri sorguya çekiyorlardı. Bazıları serbest bırakılıyor ama bazıları da bırakılmıyordu. Kölelerden iki tanesi kelepçelerle götürülürken, McCann içinde bir endişe uyandığını hissetti.

Kana bulanmış olan alışveriş güvertesinde kıvrıla kıvrıla ilerleyen sıra, iki quarianın oturduğu bir masanın önünde son buluyordu. Soruları yanıtlama sırası nihayet McCann'a geldi. Quarianlar yansıtıcı maskelerinin arkasında adeta görünmezlerdi ve galaksideki pek çok kişi gibi McCann da onlar hakkında pek iyi şeyler düşünmüyordu. "İsminiz?"

"Hal McCann. Borda ekibinde insanlar vardı. İki kişi. Sorgulamada onların bulunmasını rica ediyorum."

Quarianlar önce birbirlerine, ardından da McCann'a bakarken kısa bir sessizlik oldu. Bir iletişim kanalından görüşme mi yapıyorlardı? Muhtemelen öyleydi, çünkü içlerinden biri kenardaki bir yeri işaret etti. "Orada bekleyin. Sıradaki."

McCann kendisine söyleneni yaptı. Bacakları serbestti ama elleri kelepçeliydi ve üç metre ileride silahlı bir nöbetçi vardı. McCann'ın saati yoktu ama insanların gelmesi bir saati bulmuş gibiydi. Güvertede bacaklarını uzatmış oturmakta olan McCann ayağa kalkarken, insanlar masadaki quarianlarla konuşmaya gittiler.

İnsanlar ona doğru gelirken, McCann bıyıklı ve keçi sakallı adamın boyunun bir seksenden daha uzun olduğunu fark etti. Kahverengi saçları olan koyu tenli adamın kendine güvenen bir havası vardı.

Kız ondan biraz daha kısa boyluydu ve zayıftı. Siyah saçları, uzun ve ince yüzünün gerisinde toplanmıştı. Birbirinden ayrık

gözlerinde sanki zihni harıl harıl çalışıyormuş gibi yoğun bir ifade vardı. "Hal McCann?" diye sordu adam. "Ben Hendel Mitra. Bu da Gillian Grayson."

McCann öyle derin bir şok geçirdi ki ağzı açık kaldı. "*Gillian* Grayson mı? Paul Grayson'ın kızı mı?"

Gillian'ın yüzü aydınlandı. "Babamı tanıyor musunuz?"

"Evet," dedi McCann. "Aynı dönemde bir Cerberus uzay istasyonunda bulunmuştuk."

Gillian'ın kömür karası gözleri onu delip geçiyordu. "'Bulunmuş muydunuz'? Ne oldu peki?"

McCann karşısındaki kızın, babasının ölümünden habersiz olduğunu görebiliyordu – ve özgürlüğünü kazanmak için çok dikkatli davranması gerektiğini biliyordu. "Turianlar saldırdı. Karşılık verdik ama mağlup olduk. Şuramdan vuruldum."

McCann uzun ve dağınık saçlarını çekerek beyaz yara izini gösterdi. "Kendimden geçmişim. Kendime geldiğimde üzerimde bir ceset vardı. Turianlar cesetlerin üzerini arıyorlar ve istediklerini alıyorlardı. Ölü taklidi yaptım ve yüzüm kanla kaplı olduğu için yuttular.

"Sonrasında cesetleri –ki aralarında ben de vardım– bir mekiğe taşıdılar. Duyduklarıma göre cesetleri bir gemiye nakledeceklerdi. Ama ben böyle bir şeyin olmasına göz yumamazdım. Dolayısıyla mekik harekete geçer geçmez üzerimdeki cesetlerden kurtulup turianların bizden almış oldukları silahlardan birini kaptım ve ilerledim. Bir pilot ile bir kopilot vardı. İkisini de ensesinden vurdum."

"Peki ama babam?" diye sordu Gillian. "*Ona* ne oldu?"

"O aşamada bilmiyordum," dedi McCann dürüstçe. "Mekiğin sıradan bir FTL sürücüsü vardı. Yapabileceğim tek şey mekiği en yakın kütle iletim istasyonuna götürmek ve Omega'ya doğru yola koyulmaktı. Gidebileceğim en iyi yerin orası olduğunu düşündüm, çünkü Asılsız Adam'ın hayatta olup olmadığını

bilmiyordum. Ayrıca çalıntı bir mekik kullanıyordum. Başka nereye *gidebilirdim* ki?

"Kaçışımın o kısmı iyi gitti," diye devam etti McCann. "Mekiği epeyce indirimli bir fiyata sattım ama yine de cebime yüklü miktarda para girdi."

"Sonra ne oldu?" diye sordu Hendel şüpheyle.

McCann gözlerini kirli botlarına indirdi. "Parayı Yıldız Kümesi oynayarak ikiye, hatta üçe katlayabileceğimi düşündüm. Dolayısıyla batarianların Servet Yuvası adındaki kulübüne gittim."

"Dur tahmin edeyim," dedi Hendel tiksintiyle. "Bütün parayı kaybettin."

"Evet," dedi McCann utançla. "Ama parayı kaybetmekle kalmadım. Özgürlüğümü ortaya koydum ve onu da kaybettim."

"Babam," dedi Gillian. "Babamı anlat."

"Onun başına gelenleri işte orada duydum," dedi McCann gözlerini kaldırarak. "Aria T'Loak adamlarını Omega'nın bütün barlarında onu aramaya göndermişti. Dolayısıyla adamlar Servet Yuvası'na gelip de bir insanı aramakta olduklarını söylediklerinde, batarianlar beni bodrumdan çıkarttılar. Bir para alışverişi oldu ve sonunda kendimi Aria'nın karşısında buldum. Ama o arada olan olmuştu. Aria'ya bakılırsa, baban Elysium'un yörüngesindeki bir uzay istasyonunda öldürülmüş."

Gillian'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Grissom Akademisi. Benim okulum. Emin misin? Babam öldü mü?"

McCann omuzlarını silkti. "Hayır, nasıl emin olabilirim ki? Ama Aria'nın yalan söylemek için hiçbir sebebi yoktu. Özellikle de iki gün sonra batarian bir köle tacirine sattığı birine."

* * *

Gillian'ın yaşadığı ilk duygu derin ve kalıcı bir üzüntü oldu. Kendisiyle ilgilenmek için para almayan tek adamdan sonsuza dek koparılmıştı. Paul Grayson kusursuz bir insan değildi. Gillian ve Hendel bu yüzden *Idenna*'da saklanmak zorunda kalmışlardı. Gillian'ın babasından ve onu yöneten şeyden kaçmak için.

Ne var ki Gillian, babasının bütün kusurlarına rağmen kendisini sevdiğini biliyordu ve Gillian da onu seviyordu. Bütün yaptıklarına rağmen. Yanaklarından gözyaşları süzülürken, boynundaki mücevhere dokundu. "Onu *kim* öldürdü? Ve neden?"

* * *

McCann oradaydı. Asılsız Adam ile çalışanlarının Grayson'a yaptığı korkunç şeyleri *görmüştü*. Dahası, kendisi de bu ekibin bir parçasıydı. Asılsız Adam Cerberus'un yaptıklarının öğrenilmesini kesinlikle istemezdi. Dolayısıyla, Grayson kaçmayı başardıysa, birinin onu öldürmeye gönderildiği kesindi. Bu kişi Kai Leng olabilir miydi? Büyük bir olasılıkla. Ne var ki McCann'ın, babasının esaretinde oynadığı rolü Gillian Grayson'a anlatması akıllıca olmazdı ve anlatmadı da. "Bilmiyorum," diye yalan söyledi McCann. "*Söyleyebileceğim* tek şey şu ki baban hep senden bahsederdi."

* * *

Elinden alınanları düşündükçe, Gillian'ın üzüntüsü öfkeye dönüşmeye başladı. Hendel dışında güvenebileceği tek insanı kaybetmişti. Bileğinin tersiyle gözyaşlarını sildi. "Babamı öldüren kişiyi bulacağım. Ve bulduğumda öldüreceğim."

McCann başını sallayarak onayladı. "Seni suçlayamam. Muhtemelen aradığın bilgileri Citadel'de bulursun." Bu söylediğinin hiçbir dayanağı yoktu –en azından McCann'ın bildiği ka-

darıyla– ama *kendisi* oraya gitmek istiyordu. Omega'ya dönmek söz konusu bile olamazdı. "Sana yardım ederim," dedi. "Bunu yapanı buluruz."

"Bu çok saçma," dedi Hendel. "Katilin ya da katillerin nereye gittiğini bilmek mümkün değil. Ayrıca oraya nasıl gideceğiz?"

"Köle gemisiyle," dedi Gillian kararlı bir sesle. "Köle gemisini alacağız."

Hendel kaşlarını çattı. "Köle gemisini mi? *Idenna*'nın mürettebatı onu neden sana versin? Gemi onların; ister tamir eder, ister satarlar."

Gillian'ın ağzı düz bir çizgi hâlini almıştı. "Gemiyi bana verecekler, çünkü *Idenna*'daki herkesi kölelikten kurtardım. Sor da gör." Gillian'ın haklı çıkması, Hendel'i büyük bir şaşkınlığa uğrattı.

ÜÇ

CITADEL'DE

Anderson ile Kahlee dairelerine girerken, elektronik kapı sistemi onları karşılamayı bekliyordu. "Evinize hoş geldiniz. Bütün sistemler sorunsuz çalışıyor. Sizi bekleyen beş sesli mesaj, yirmi üç metin iletisi ve iki hologram var."

Anderson misafir odasına hızlıca göz attıktan sonra, "Nick burada değil," dedi. "Eşyaları da gitmiş."

"Mesajları kontrol edelim," dedi Kahlee. "Belki mesajlardan biri ondandır."

"Ben sesli mesajları dinleyeceğim," dedi Anderson. Emekli subaylar derneğinden gelen bir mesajı siliyordu ki Kahlee onu çağırdı.

"Buldum David. Gel de bak."

Anderson dönüp bakınca holoramın titreşerek baştan başladığını gördü. Nick, üzerine ışık düşen bir koltukta oturuyordu. Üzerinde, o gün sabah da üzerinde olan kıyafetler vardı. Demek ki mesajı Citadel Kulesi'nden çıktıktan sonra kaydetmişti. Yüzünde suçlu bir ifade vardı. "Kuleden hiçbir şey söylemeden çekip gittiğim için üzgünüm ama endişelenmenize gerek yok çünkü dostlarımla birlikteyim," dedi Nick.

Anderson ile Kahlee bakıştılar. Bu sözde dostlar, Ocosta Lem ve Arrius Sallus adındaki gizemli biyotikler miydi? Anderson ile Kahlee öyle olmasından korktular.

"Yapmam gereken bir şey var," dedi Nick ciddi bir tavırla. "İşleri yoluna koymalıyım. Sizin yaptığınız da bu, öyle değil mi? Ama ben birçok insanda olmayan yeteneklere sahibim. Dolayı-

sıyla bu yetenekleri kullanmam gerekir. Kendi kendime değil, ama daha büyük bir grubun parçası olarak. Bu grup Yeraltı Biyotikleri."

Konuşmanın geri kalanının resmî ve tekdüze bir havası vardı. Sözler sanki ezberlenmiş gibiydi. "Biyotikler özel oldukları için, başkalarına yardım etmek gibi özel bir sorumlulukları olduğuna inanıyoruz. Bunu yapmanın en iyi yolu da, *bütün* ırkları bir araya getirmek. Konsey'in oluşturulması iyi bir adımdı. Ama aradan binlerce yıl geçmiş olmasına rağmen, üyeler *hâlâ* birbirleriyle didişiyor. Dolayısıyla artık tek bir hükümet kurarak ileriye doğru büyük bir adım atmanın zamanı geldi. Bütün ırkları temsil eden biyotikler tarafından yönetilen bir hükümet."

Anderson hologramı duraklatarak Kahlee'ye döndü. "Anladığım kadarıyla, karşımızda biyotikleri üstün gören bir grup var."

Kahlee ciddi bir tavırla başını sallayarak onayladı. "Nick çok idealist bir çocuktur. Ondan faydalanıyorlar."

Anderson, "Hologramı oynat," dedi ve üç boyutlu görüntü hareket etmeye başladı. "Ama bu zaman alacak," diye devam etti Nick. "Dolayısıyla bir süre beni göremeyeceksiniz. Lütfen annemle babama endişelenmemelerini söyleyin. Arada sırada sizinle iletişime geçeceğim, ama rahat bırakılmak koşuluyla. Yoksa sizinle irtibatımı tümden kesmem gerekebilir."

Nick bu noktada birinden onay beklercesine sağına baktıktan sonra geri döndü. "Sanırım hepsi bu kadar. Bana hep iyi davrandığınız için teşekkür ederim." Bu aşamada hologram içeriye doğru çöktü. Işık parçacıkları parlayıp kayboldu.

"Lanet olsun Nick!" dedi Anderson.

Kahlee itiraz etmek yerine başını sallayarak onayladı. "Bunu yapmaması gerektiğini biliyor. Daha doğrusu, bilmesi gerekirdi. Ailesine ne söyleyeceğiz?"

"Gerçeği," dedi Anderson sert bir sesle.

"Peki ya C-Sec?"

"Nick'in ailesiyle konuştuktan hemen sonra onlarla iletişime geçeceğiz."

Kahlee içini çekti. "Nick'in ailesi Anhur'da yaşıyor. Akademi'de onlarla tanışmıştım. Arama yapmaya çalışacağım."

"Benim öncelik hakkımı kullan – yoksa günler sürebilir."

Konuşma iyi geçmedi. Nick'in babası küplere bindi. Oğlunun kaybolmasından Anderson ile Kahlee'yi sorumlu tutarak, onları "dikkatsiz" ve "ihmalkâr" davranmakla suçladı.

Nick'in annesi biraz daha anlayışlıydı –ama çok da değil– ve hologramı gördüğünde gözyaşlarına boğuldu. İkisi de bir gemiye binip Citadel'e gelerek oğullarını arama çalışmalarına katılmak istediler ama bunu yapabilecek paraları yoktu. Anderson C-Sec'in durumdan hemen haberdar edileceği ve aramaya Kahlee ile kendisinin de katılacağı konusunda güvence verdi.

Nick'in annesi, Nick'in tehdidini hayata geçirerek onlarla iletişimini tümden kesmesinden korkuyordu ama sonunda diğerlerinin öne sürdüğü fikirlere boyun eğerek kocasını konuşmayı sonlandırması için yalnız bıraktı. Konuşma bittiğinde Kahlee ile Anderson kendilerini eskisinden de kötü hissediyorlardı.

Saat geç olmuştu ama aramayı mümkün olduğunca çabuk başlatmanın önemli olduğunu biliyorlardı, dolayısıyla Anderson hemen Amy Varma adındaki bir C-Sec görevlisini aradı. Anderson'ın donanmadan emekli olmadan önceki emir subaylarından biri olan Amy Varma, artık C-Sec'in Gümrük Şubesi'nde vardiya amiri olarak çalışıyordu. Bu da kayıp kişi bildiriminde bulunmalarına yardım edebileceği ve Citadel'in gümrük personelinin Nick'e karşı gözünü açık tutmasını sağlayabileceği anlamına geliyordu. Aksi takdirde, Nick ile arkadaşlık kuran şüpheli biyotikler, onu uzay istasyonundan götürmeye çalışabilirlerdi. Varma personelini hemen uyaracağına söz verdi.

Uzun ve yorucu bir gün olmuştu. Anderson ile Kahlee basit

bir akşam yemeği yiyip C-Sec'in, yapay gece sona ermeden Nick'i bulmasını ve olayın sabaha kalmadan çözülmesini umarak yatmaya gittiler. Ne var ki öyle olmadı. Alarm çalıp da yataktan kalktıklarında onları bekleyen tek mesaj, Kahlee'ye bir Dünya yolculuğu pazarlamaya çalışan, volusların işlettiği bir seyahat acentesindendi.

Duş alıp hızlıca kahvaltı ettiler ve Varma ile buluşmaya gittiler. Vardiya amirinin kısa siyah saçları, alnının ortasına kadar gelen kâkülleri ve kahverengi gözleri vardı. Gözleri zekâ pırıltılarıyla dolu olan genç kadın onları karşılamak için camlı ofisinden çıkarken, Kahlee ona hemen ısındığını hissetti. Gümrük Şubesi'nin merkezi, istasyonun iç halkasını çevreleyen kulelerden birindeydi. "Amiral Anderson. Sizi tekrar görmek çok güzel efendim. Anladığım kadarıyla Bayan Sanders da eskiden ordudaymış."

Son sözleri gülümseyerek söyledi ve tokalaşırlarken Kahlee de aynı şekilde karşılık verdi. "Uzun zaman önceydi ama evet. Dosyamı mı okudunuz?"

"Elbette," dedi Varma özür dilemeyen bir tavırla. "Böyle vakalarda hangi bilgilerin önemli olacağını kestirmek mümkün değil."

"Bir şey bulamadınız mı?" diye sordu Anderson.

"Harekete geçebileceğimiz bir gelişme olmadı ne yazık ki. Ama personelimizin tamamı tetikte, dolayısıyla kim bilir? Şansımız yaver gidebilir. Bu arada Merkezi Komuta hiç durmadan çalıştı. Gözden geçirebileceğimiz bazı görüntüler var. Beni takip edin lütfen."

Anderson ile Kahlee temiz görünümlü bir koridorda Varma'yı takip ettiler. "Citadel'in çeşitli yerlerinde CENTCOM terminalleri bulunur," diye açıkladı Varma. "Hepsi de erişimi sınırlı alanlardadır. Dolayısıyla taramadan geçmemiz gerekecek."

Anderson ile Kahlee güvenlik kontrol noktasından geçtikten

sonra kendilerini serin bir odada buldular. Kahlee başlangıçta kubbe biçimindeki alanın renkli karolarla kaplı olduğunu sandı. Ancak, odanın ortasında oturan salarian bu karolardan birine bir okuma kalemi doğrultunca, ellerini kaldıran bir batarianın üç boyutlu hologramı göründü. Birkaç dakika sonra, silahlarını çekmiş üniformalı iki görevli de görüntüye dâhil oldu.

Hologram, duvarları ve tavanı kaplayan video mozaiğinin içine çekilirken, "Bildiğiniz gibi Citadel'de yüz binlerce güvenlik kamerası var," dedi Varma. "Biz bunları denetleyerek şiddet içeren suçlar meydana geldiğinde dakikalar içinde harekete geçebiliyoruz. Sahtekârlık ve dolandırıcılık vakalarını gerçekleştikleri sırada saptamak ise daha zor. Ama sonradan dönüp ilgili kanıtları bulmak için CENTCOM'a başvurabiliyoruz. Bu vakada da öyle yaptık.

"Gönderdiğiniz fotoğraf CENTCOM'a yüklendi ve Nick Donahue'nun, kaybolduğunu fark ettiğiniz andan itibaren çekilmiş bütün görüntülerinin taranması için komut verildi. CENTCOM'dan şunlar çıktı. Subay Urbo? 482.976 dosya numaralı vakanın videosunu başlatın lütfen."

Urbo yüksek bir platformda, kavisli ve yarı saydam bir kontrol panelinin arkasında oturuyordu. Dosya numarasını hayaletimsi bir klavyeye girerken, parmakları adeta uçuyordu. Birkaç dakika sonra, altı metre uzunluğunda bir hologram göründü. Farklı kameralardan alınan görüntü kesitleri derlenerek, Nick'in Citadel Kulesi'nden ayrıldıktan sonraki hareketlerinin kesintili ama yine de aydınlatıcı bir kaydı oluşturulmuştu.

Anderson ile Kahlee farklı kamera açılarından Nick'in Presidium'da yürümesini, toplu ulaşım araçlarından biriyle eve dönmesini ve apartmana girip gözden kaybolmasını izlediler. Sonraki hızlandırılmış çekimde, Nick'in on iki dakika sonra apartmandan çıktığı görülüyordu. Dışarıda bekleyen iki kişi vardı. Ocosta Lem ve Arrius Sallus. Varma, Urbo'ya hologramı

durdurmasını emretti. "İşte bahsettiğiniz biyotikler," dedi Varma.

"Üstelik daha önce de dikkatimizi çekmişler. İkisi de Yeraltı Biyotikleri adındaki bir örgütün politik gösterilerinde yer almışlar. Bu gösterilerin iki tanesinde biyotik karşıtları boy gösterince ve dostlarımız milleti oraya buraya fırlatınca, işler çığırından çıkmış. Urbo bu sahnelerinden birini görmeniz için hazırladı. Arka plandaki kişilere bakın."

Hologram aniden hareket etmeye başladı. Görüntü binlerce vasıfsız işçinin yaşadığı bir bölgede çekilmişti. Önde Lem'in öfkeli bir turianı yerden "havalandırdığı" görülebiliyordu. Bu sırada, sağda ışıklandırılmış bir daire belirdi. Daire bir an titredikten sonra tanıdık bir yüzün etrafına yerleşti. Nick orada bulunmakla kalmıyor, yüzündeki ifadeye bakılacak olursa, yaşananlardan büyük bir heyecan da duyuyordu. "Yani anlaşılan o ki Lem ile Sallus aradıklarını bulmuşlar," dedi Varma. "Yeni bir yandaş."

"Nick sıradan bir yandaş değil," dedi Kahlee. "Üçüncü Seviye'ye çıkma potansiyeli olan İkinci Seviye bir biyotik. Yani onu birçok farklı şekilde kullanabilirler."

"İyi bir saptama," dedi Varma. "Ayrıca aramaya devam etmemiz için önemli bir neden daha."

"Apartmandan sonra nereye gitmişler?" diye sordu Anderson.

"Kayıplara karışmışlar," dedi Varma. "Kameraları biliyorlardı, herkes biliyor zaten. En son kırmızı bölgede Nick ile birlikte bir restorana girerken görülmüşler. Restoranı kontrol etmesi için bir görevli gönderdim. Restoranın arka kapısı dar bir yaya yoluna açılıyormuş. O bölgedeki üç kamera da yerel bir sokak çetesi tarafından etkisiz hâle getirilmiş."

"Çeteyi biyotikler tutmuş," dedi Anderson yüzünü ekşiterek.

"Öyle görünüyor," dedi Varma.

"Peki ya sonra?" diye sordu Kahlee. "Başka bir yerde kameralara yakalanmışlardır mutlaka."

Varma başını olumsuz anlamda salladı. "Şimdiye dek yakalanmadılar. Ama aramaya devam edeceğiz."

"Peki ya Nick'in omni-tool'u?" diye sordu Anderson. "Onun izini sürebilir misiniz?"

"Onu bulduk bile," dedi Varma. "Sinyal bizi toplu atık kanalının altındaki bir çöp deposuna götürdü. Bir olasılık daha var... Ağzıma bile almak istemediğim bir olasılık. Kontrol etmediğimiz bir yer."

Kahlee kaşlarını çattı. "Neresi?"

"Morg."

PARSUS II ADLI YOLCU GEMİSİNDE

Kai Leng'in türlü türlü zorluklarla baş etmesi gereken zamanlar olmuştu. Bu, onlardan biri değildi. Leng, Asılsız Adam'dan emirlerini aldıktan sonra Illium'a geçmiş ve Citadel'e hareket edecek olan *Parsus II* adlı yolcu gemisinde yer ayırtmıştı. Seçtiği kimliğe uygun hareket etmek için birinci sınıf uçuyordu. Bu da varış sürecini diğer yolcuların toplandığı alanlardan biri yerine, rahat süitinde izleyebileceği anlamına geliyordu.

Işıktan Daha Hızlı yolculuklarda hiçbir şey görmek mümkün değildi, dolayısıyla kabininin dış duvarını tavandan yere kadar kaplayan ekran, geminin navigasyon bilgisayarının sağladığı güzel yıldız manzaralarıyla doluydu. Leng, normal uzaya girmelerinin ardından galaksinin siyasi, ekonomik ve kültürel merkezi işlevini gören inanılmaz uzay istasyonunu görebilmeye başladı. Citadel, etrafı ışıldayan parçacıklarla –ki bunlar aslında yıldızlardı– kaplı müthiş bir mücevhere benziyordu.

Ne var ki *Parsus* ya da başka herhangi bir gemi Citadel'e kenetlenmeden önce, ışıktan daha hızlı yolculuklar sırasında geminin sürücü çekirdeğinde biriken güçlü yükten kurtulmak

zorundaydı. Bu da, özellikle bu amaç için tasarlanmış serbest gezinen uzay istasyonlarından birinde durarak yapılıyordu. Bu, sıkıcı bir işti ama güvenlik için kesinlikle şarttı. *Parsus* boşaltım istasyonuna yanaşıp da parlayan mavi ışıklar zifiri karanlıkta yanıp sönmeye başlayınca havai fişek gösterisine benzer bir sahne oluştu ve Leng bu manzaranın tadını çıkarttı. Ardından, yükünü boşaltan yolcu gemisi yoluna devam etti.

Parsus'un Citadel'e kenetlenme izni alması yaklaşık üç saat sürdü. Birinci sınıf uçmanın bazı avantajları vardı; Leng gemiden inmesine izin verilen ilk yolculardan biri oldu. Cerberus ajanının kendi kendine hareket eden iki bavulu vardı ve gemiden inerken bavullar da peşinden geliyordu. Leng'in bu bavullardaki malzemelerin hepsine ihtiyacı yoktu ama bavullar yaratmaya çalıştığı izlenimi destekliyordu ve gümrük görevlilerine inceleyecekleri daha fazla malzeme sağlıyordu. Çünkü ne kadar fazla malzemeye bakmak zorunda kalırlarsa, her bir malzemeye o kadar az zaman ayırabileceklerdi ve böylece bastonunun bir tüfek namlusuna dönüşebildiği gerçeğini –Illium'dan aldığı süslü oyma setinin hemen hemen her şeyi kesmekte kullanılabilecek keskin bir bıçak içerdiği gerçeğini– gözden kaçırma ihtimalleri artacaktı.

Dolayısıyla Leng peşinde bavullarıyla gümrüğe girerken pek de nahoş olmayan bir gerginlik hissediyordu. Bele kadar gelen bankonun arkasında, yüzünde beyaz dövmeler olan bir turian oturuyordu. "İyi akşamlar efendim. Pasaportunuz lütfen."

Leng'in uzattığı belge, Cerberus için çalışan birinci sınıf taklitçilerden biri tarafından üzerine titizlikle sahte kimlik bilgileri kaydedilmiş bir çip içeriyordu. Amaç, *gerçek* kimliğini olabildiğince uzun süre saklamaktı. Turian pasaportu okuyucudan geçirince, CENTCOM'un çipin formatını onayladığını gösteren bir ses duyuldu. "Teşekkürler Bay Forbes," dedi gümrük görevlisi ekrana göz atarak. "Tarayıcıya bakın lütfen."

Leng kader anının geldiğini biliyordu. Taktığı renkli lensler retina tarayıcısını gerçekten aldatabilecek miydi? Yoksa alarmlar çalmaya başlayacak ve bir acil müdahale ekibi tepesine mi binecekti? Leng öne doğru bir adım atıp sağa dönerken, kalbi daha hızlı atmaya başladı. Bir ses duyuldu ve turian pasaportu okuyucudan çekti. "Citadel'e hoş geldiniz Bay Forbes. İki numaralı istasyona ilerleyin lütfen."

Leng gülümsedi. Özel olarak tasarlanmış lensler başarılı olmuştu. "Teşekkürler."

Leng peşinde bavullarıyla birlikte yanıp sönen okları takip ederek iki numaralı istasyona ulaştı ve bir robot bavullarını paslanmaz çelikten masaya kaldırdı. Üniformalı bir görevli Leng'i selamlayarak bavullarını açmasını istedi ve bavulların içindeki malzemeleri üstünkörü gözden geçirdi. Leng'in dayanmaya devam etmekte olduğu baston incelenmedi. "Citadel'e hoş geldiniz," dedi görevli, robota işaret verirken. "Yerdeki ışıkları takip ederek geliş terminaline devam edin lütfen."

Leng bavullara kapanma komutunu verip robotun onları yere indirmesini bekledi ve *Parsus* ile gelen arkadaşlarını ya da akrabalarını karşılamayı bekleyen yaklaşık yüz kişilik bir ekibin bulunduğu geniş bir salona çıktı. Presidium kısa bir yürüyüş mesafesindeydi. Leng Citadel'deydi – Asılsız Adam memnun olacaktı.

* * *

Citadel'de her gün binlerce kişi ölüyordu. Çoğunun kimliği birkaç dakika ya da en fazla birkaç saat içinde saptanıyordu. Ardından naaşları, arkalarında bıraktıkları talimatlar ya da ailelerinin istekleri doğrultusunda, ya evleri olarak gördükleri gezegene gönderiliyor ya da Citadel'de kalıyordu.

Ne var ki her gün kimliği saptanamayan birkaç yüz tane

ceset de oluyordu. Dolayısıyla Anderson ile Kahlee, Nick'in öldürülmüş olma ihtimaline karşı, uzay istasyonunun morgunun, kimliğinin saptanması beklenen cesetlere ayrılmış olan bölümünde tüyler ürpertici bir tur atmayı kabul etmişlerdi. Gazla dolu kapsüllerin içindeki cesetlerin hepsi sanki hayattaymış gibi ayakta duruyordu ama gözleri kapalıydı.

Sadece yüzde yirmi ikisinin insan olması süreci biraz kolaylaştırıyordu. Ancak yine de böyle bir şeyi kaldırmak kolay değildi ve Kahlee, Varma'yı takip ederek morgdan aydınlık koridora çıktıklarında rahatladı. "Neyse ki bitti. Şükürler olsun ki Nick burada değil."

Varma başını sallayarak onayladı. "Bunu yaşamak zorunda kaldığınız için üzgünüm ama artık burada olmadığını biliyoruz. Şu anda yapabileceğimiz başka bir şey yok. Yeni ipuçları bulursak size haber veririm."

Yaya trafiğine ayak uydurarak kendilerini Presidium'a çıkartacak olan asansöre doğru ilerlerlerken, "Şimdi ne yapacağız?" diye sordu Kahlee. "Herhangi bir fikrin var mı?"

"Evet," dedi Anderson. "Öncelikle akşam yemeği yiyeceğiz. Güzel bir yemek. Ardından eve gidip yarın için hazırlık yapacağız. Ben karanlık bir iş adamı olacağım. Sen de benim kız arkadaşım rolünü üstleneceksin."

"Ben senin kız arkadaşınım zaten."

Anderson gülümsedi. "Evet, öylesin. Bu da seni bu rol için mükemmel kılıyor."

Kahlee güldü. Bu ses Anderson'ın hoşuna gitti. İlişkileri, Saren adındaki Hayalet ile savaşmak için güçlerini birleştirdiğinde başlamış, iki farklı kariyerin gereklilikleri yüzünden sekteye uğramış ve Cerberus tehdidi onları tekrar bir araya getirdiğinde yeniden alevlenmişti. "Neden kılık değiştiriyoruz?" diye sordu Kahlee.

"Çünkü donanmada hep söylediğimiz gibi, insanın bir izlemesi *gereken* yol vardır, bir de asıl izlediği yol."

"Yani?"

"Yani, C-Sec işleri kitabına uygun yoldan yapmaya devam ederken, biz kuralları çiğneyeceğiz."

Yapay güneş ışığına çıkarlarken, Kahlee gülümsedi. "Yaramaz bir amiral. Hoşuma gitti. Hadi gel," dedi. "Bu akşam canım asarilerin kızartmalarından istedi."

Anderson sırıttı. "Peki tatlı olarak ne istersin?"

"*Onu* keşfetmek için biraz bekleyeceksin," dedi Kahlee.

* * *

Ertesi sabah erken kalktılar ve yakınlardaki bir restoranda kahvaltı ettikten sonra Citadel'in tehlikeli mahallelerinden birine doğru yola koyuldular. Anderson'ın üzerinde gerçek bir iş adamına göre fazla gösterişli olan pahalı bir takım elbise vardı. Modaya uygun bir gözlük, gözlerini ve yüzünün bir kısmını gizliyordu. Kahlee de rolüne uygun zümrüt yeşili dar bir takım giymiş ve bol bol altın mücevher takmıştı.

Ne var ki kılık değişimlerinin en etkileyici kısmı, Anderson'ın bir güvenlik firması aracılığıyla tutmuş olduğu krogan koruma görevlisiydi. Üzerinde hafif bir zırh bulunan Tark adındaki koruma görevlisi bir şok tabancası ve bir cop taşıyordu. İkisi de lisanslıydı. Amaç, Anderson ile Kahlee'yi Citadel'in yeraltı dünyasının gerçek üyeleri gibi göstermekti.

Dolayısıyla iki kademe aşağı inip, hem gerçek, hem de mecazi anlamda yeraltına girerlerken, Tark önden yürüyordu. Sadece görüntüsü bile dilencileri, sokak serserilerini ve yankesicileri uzak tutmaya yetiyordu. Elbette iri yarı koruma görevlisi dikkat de çekiyordu ve Kahlee bundan rahatsız oluyordu. "Nereye gidiyorduk?"

"Nodi Banca adında bir batarianı ziyaret edeceğiz. Camala Exports diye bir şirketi var. Eski dostum Barla Von'un anlat-

tıklarına bakılırsa, Banca bir şeyleri Citadel'den çıkartmakta uzmanmış. Genellikle ucuza üretilmiş malların kaçakçılığını yapıyormuş. Ama Von, Banca'nın insan kaçakçılığı yaptığının da bilindiğini söylüyor."

Kahlee, Von ile tanışmıştı ve volusun Anderson'a daha önce de yardım etmiş olan bir finans dâhisi olduğunu biliyordu. "Yani Biyotikler, Lem'i, Sallus'u ve Nick'i istasyondan kaçırmak için Camala Exports'u tutmuş olabilirler," dedi Kahlee. "Ama bu yüksek bir olasılık mı?"

"Pek değil," dedi Anderson. "Ama C-Sec geri kalan her şeyi araştırıyor, dolayısıyla denemeye değer."

Tark yolu açıp ilerlerken ve bir rampadan inerek müşterilerine öncülük ederken, sert görünümlü birtakım tipler sağa sola dağıldılar. Citadel'in büyük bir bölümü, işlevselliğini yitirmemesi ve orada yaşayan milyonların ihtiyaçlarını karşılayabilmesi için binlerce yıl içinde yeniden inşa edilmişti.

Ne var ki Anderson aşağılara indikçe istasyonun gerçek kökenini daha iyi hatırlıyordu. İstasyonun, zarar görmeyen gövdesini ve açılıp kapanmasını sağlayan muazzam mekanizmasını da kapsayan temel yapısı Reaperların eseriydi. Ancak, Anderson'ın çevresindeki koridorlar, rampalar ve diğer yapılar, Citadel'de yaşamayı seçmiş olan farklı ırklar tarafından inşa edilmişti.

Üçlü o anda Citadel'in ana uzay üslerinden birinin tam altında, imalatçılarla, depolarla ve nakliyatçılarla dolu bir alandaydı. Tark sağa dönüp insanları karanlık bir geçide götürürken, iş adamlarının, liman işçilerinin, teknisyenlerin ve satıcıların hepsi yol vermek zorunda kaldı. Geçidin diğer ucunda ışıklı bir tabela vardı. Üzerinde "CAMALA EXPO TS" yazıyordu.

Karşılıklı duvarlara yaslanmış duran iki batarian vardı. Tark onlara yaklaşırken doğruldular ve içlerinden biri yolu kapattı. Elinde çelik bir boru vardı. "Ağır ol bakalım koca oğlan... Kimi arıyorsun?"

"Patronunu *arıyoruz*," dedi Anderson öne çıkarak. "Onu görmeye gelen potansiyel bir müşteri olduğunu söyle."

Batarian dört gözünü birden kırptı. "İsminiz?"

"Ray Narkin." *Gerçek* bir Ray Narkin vardı. Başı birçok kereler C-Sec ile derde girmiş, ama hapishane gezegenlerden birine gönderilecek kadar ciddi bir suçtan hüküm giymemiş olan karanlık bir tip. Eğer Banca araştırma yapma zahmetine girerse, Narkin'in işlediği suçların listesinin yanında Anderson'ın fotoğrafını görecekti. Bu, Narkin itiraz edip düzelttirmediği takdirde farkına bile varılmayacak basit bir bilgisayar korsanlığı gerektirmişti.

"Burada bekleyin," dedi batarian. "Bay Banca'nın sizinle görüşecek vakti olup olmadığını soracağım."

"Sor bakalım," dedi Anderson rahat bir tavırla. "Ama çok uzun sürmesin. Bütün gün bekleyemeyiz."

Tark ile ikinci batarian sonraki üç dakikayı bakışma müsabakası yaparak geçirirlerken, Anderson omni-tool'undan mesajlar gönderiyormuş gibi yaptı ve Kahlee de küçük bir el aynasından makyajını kontrol etti. Ardından kapı açıldı ve ilk batarian içeri girmelerini işaret etti. "Patron sizinle görüşecek... Ama krogan dışarıda kalacak."

Anderson omuzlarını silkti. "Tamam, sorun değil. Burada bekle Tark. Yarım saate çıkmış oluruz."

Homurdanarak anladığını belirten Tark, insanlar geniş ve köhne bir ofise girerken arkada kaldı. İçeride üç masa vardı ama sadece bir tanesi yakın zamanda kullanılmış olduğuna dair izler taşıyordu. Masa odanın arka tarafındaydı ve tepedeki armatür lambadan gelen ışık bir batarianın üzerine düşüyordu. Masaya yaklaşırlarken, Anderson, Banca'nın dört gözünden birinde siyah bir göz bandı bulunduğunu gördü. Diğer gözleri Anderson'ı derin bir şüpheyle süzüyordu. "Sanırım Bay Banca sizsiniz? Ben Narkin. Ray Narkin. Bu da asistanım Lora Cole. Bizi görmeye zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz."

Banca ayağa kalkmak için teşebbüste bulunmadı. Kafasını sağa eğmişti ki bu açık bir saygısızlık göstergesiydi ve ellerinden sadece biri görünüyordu. Diğer elini kaldırdığında yarı otomatik bir tabanca göründü. Namlunun içi bir tüneli andırıyordu. "Oturun."

Banca tabancanın namlusuyla, birbiriyle uyumsuz iki misafir koltuğunu işaret etti. Silahsız olan Anderson ile Kahlee'nin oturmaktan başka seçeneği yoktu. "Sen Ray Narkin değilsin," diye homurdandı Banca. "Narkin en az yüz otuz beş kilodur ve Tasmalar onu dün hakladılar. Beni de haklamak istiyorlar, çünkü Omega'dan kızıl kum getirip onlardan daha ucuza satıyorduk. Bana hemen *gerçekte* kim olduğunu söyle, yoksa cesetlerinizi Hebat'taki bir hayvan maması fabrikasına yollarım."

* * *

Kai Leng kendini iyi hissediyordu. Citadel yolculuğu sorunsuz geçmişti, kiraladığı daire ihtiyaçlarını karşılıyordu ve gözetlemesi emredilen insanlar evde değillerdi. Bunu biliyordu, çünkü zevksiz kıyafetlere bürünmüş olan çift binadan ayrılırken, kendisi karşı kaldırımdaki bir büfede çay içiyordu.

Onları takip etme fikri ayartıcıydı ama Leng böyle meselelerde çok tecrübeliydi ve asıl önceliğini biliyordu. Dolayısıyla çayını bitirip hesabı ödedi ve kenarlarında sıra sıra ağaçlar olan geniş yoldan topallayarak karşıya geçti. Kapının önüne gelişini, apartman sakinlerinden birininkiyle çakışacak şekilde ayarlamıştı. Kadın kapının kodunu girdi ve Leng onu takip ederek içeri girdi.

Asansörle doğru kata çıkmak ve etrafı hızlıca kolaçan etmek çok basit oldu. Koridor boştu. Leng çabucak 306 numaralı kapıya yaklaşıp bastonunu duvara dayadı ve sol kolundaki askerî omni-tool'u açtı. Leng bilgisayar kontrollü kilitlerin en gelişmişleri

hariç hepsini açabilecek olan bir programı çalıştırınca, kapıya altın rengi bir ışık yayıldı. İşlem baştan sona 5,6 saniye sürdü. Leng bir tıkırtı duydu, kapının tokmağını çevirdi ve daireye girdi.

Kandırılmış olan elektronik kapı sistemi Anderson'ın girdiğini zannederek olağan karşılamasını yaptı. "Evinize hoş geldiniz. Bütün sistemler sorunsuz çalışıyor. Sizi bekleyen iki sesli mesaj, on altı metin iletisi ve bir hologram var."

Leng durup etrafını inceledi. Anderson ile Kahlee'yi, bir yırtıcının avını tanıdığı gibi tanıyordu. Leng'e kalırsa ikisi de amatördü ve Grissom Akademisi uzay istasyonunda yaşanan çatışma da bunun en güzel kanıtıydı. Anderson o gün Leng'i öldürebilirdi. Öldürme*si gerekirdi*. Ne var ki bunun yerine, Leng'i bacaklarından vurmuştu. Sol baldırındaki yara oldukça güzel iyileşmişti ama sağ uyluğundaki kaslar kötü yırtılmıştı ve iyiye gitmiyordu. Neyse ki doktorları onu eskisinden de iyi hâle getireceğini iddia ettikleri bir çözüm üzerinde çalışıyorlardı ama Leng biraz abarttıklarını tahmin ediyordu.

Şimdilik idare etmek gerekiyordu ve baston da işte bu noktada devreye giriyordu. Leng gerekirse bastonsuz da yürüyebiliyordu ama hâlâ sağ bacağını tercih etmek gibi bir eğilimi vardı ve zaman zaman yaslanabileceği bir destek olması güzeldi.

Leng'in alacağı bir intikam vardı. Durumu eşitlemesi gerekiyordu. Bu şansı elde edeceğini biliyordu. Hemen değil, çünkü çifti gözetleme emri almıştı ama yeni görevi için ayrılma vakti geldiğinde bu şansı elde edecekti. Kafasında tek bir soru vardı: Onları temizce öldürmeli miydi yoksa dizlerinden vurup kendisi gibi yerde sürünmelerini mi izlemeliydi?

Bu fikir, etrafını uzun uzun ve yavaş yavaş incelemekte olan Leng'in acımasızca sırıtmasına neden oldu. Yanında on iki tane kablosuz dinleme aygıtı vardı ve hepsi de iki hafta sinyal yayabilecek güçteydi. Öyle küçüklerdi ki varlıkları ancak elektronik bir tarama yapılırsa keşfedilirdi.

Anderson ile Kahlee böyle bir tarama yaptırırlar mıydı? Yaptırmaları mümkündü. Anderson Konsey için çalışıyordu ve onların kaynaklarından faydalanabilirdi. Ancak büyük bir ihtimalle, durup dururken böyle bir tarama yaptırmak akıllarına gelmezdi. Ayrıca Leng onları kuşkulandırmaktan kaçınmak için elinden geleni yapacaktı.

Tecrübeli bir ajanın hızıyla ve kendinden eminliğiyle çalışan Leng, dinleme aygıtlarını, bir araya geldiklerinde dairede olup biten her şeyi kapsayacak noktalara yerleştirdi. İletişim konsolunun altına da kablosuz bir dinleme aygıtı yerleştirince işi bitti. Ne var ki Leng adrenalin bağımlısıydı ve dairede bulunmaktan zevk alıyordu.

Dolayısıyla dolapları karıştırıp bir kahvaltı gevreği buldu ve her şeyi tam olarak eski yerine koymadan önce kahvaltı etti. Burası artık *onun* dairesiydi; Cerberus ve Leng burada olup biten her şeyi bileceklerdi. Bu düşünceden memnun olan Leng, daireden ayrılırken hâlâ gülümsüyordu.

* * *

Anderson kendini aptal gibi hissediyordu. Narkin ile Banca'nın birbirini tanımadığı varsayımı yanlış çıkmıştı. Üstelik anladığı kadarıyla, Kırmızı Tasmalar adında bir çete ikisinin de peşindeydi ve Narkin'i haklamayı başarmıştı. Anderson'ın gerçeği itiraf etmekten başka seçeneği yoktu. "Tamam, ben Ray Narkin değilim."

"Ama Tasmalardansın." Banca tabancayı yukarı doğru kaldırdı ve Anderson'ın alnında kırmızı bir nokta titreşti.

"Hayır! Arada sırada insanları Citadel'den kaçırdığını duyduk. Müşterin olabilecek üç kişiyi arıyoruz."

Banca konuşmak üzere ağzını açtı ama tavandaki bir ızgara boş masalardan birinin üzerine düşünce aklındakileri söyleye-

medi. Havayı bir toz bulutu kaplarken, Banca tabancasını çevirip ateşledi. Anderson dönünce cılız bir insanın yere yığıldığını gördü. Havalandırma kanalı çok küçük olduğu için adamın üzerinde zırh yoktu, dolayısıyla mermi onu delip geçerek arkadaki duvara saplanmıştı.

Elinde demir bir boru olan ilk koruma görevlisi havalandırmaya bakmak için koşunca aptallığının bedelini ağır ödedi, çünkü biri onu yukarıdan vurdu. Cansız elinden düşen boru tıkırdayarak yuvarlandı.

Havalandırmadaki çete üyesinin odaya inmeye niyeti yoktu. Arkadaşının başına gelenleri görmüştü. Ne var ki havalandırmanın altına yürüyen kişi de mermiyi yiyecekti.

Ön tarafta bir kargaşa koptu ve kapı açılınca Tark ile hayatta kalmış olan güvenlik görevlisi ofise çekildiler. İkisi de, hepsinin boynunda kırmızı birer tasma olan dalga dalga saldırganlarla çatışıyorlardı.

Ayağa kalkan Banca ateş etmeye hazırlanıyordu ki Kahlee ona ağır bir masa saati fırlattı. Batarian saatten kaçmayı başardı ama bu sırada Anderson masanın üzerinden ona doğru atıldı. Kolları ve bacakları birbirine dolanarak yere yuvarlandılar.

Kahlee koşup boşta kalmış olan tabancayı kaptı ve kapıya döndü. Tark şok tabancasını tüketmiş ya da kaybetmiş olmalıydı, çünkü copunu savuruyordu. Cop kafasına isabet edince çete üyelerinden biri yere yığıldı. "Kapıyı kapatın!" diye bağırdı Kahlee. "Ve kilitleyin."

Batarian kapıyı kapatmayı başarmış dönüyordu ki krogan copunu onun da kafasına geçirdi. "Bravo," dedi Kahlee. "İçeri gel ama havalandırmadan uzak dur. David'in yardıma ihtiyacı olabilir."

Ne var ki eski donanma subayının yardıma ihtiyacı yoktu. Banca yerde baygın yatıyordu. "Kafasını yere çarptı," dedi Anderson sakin bir sesle. "Dört veya beş kez."

Bu sırada Tark yanlarına gelmişti. "Batarianı al," dedi Kahlee ona. "Gidelim."

Krogan Banca'yı omzuna alırken, Kahlee arka kapıyı kontrol etmeye gitti. Gözetleme deliğinden hızlıca bakınca, koridorda Kırmızı Tasmalar çetesinden kimsenin olmadığını gördü. Bu şaşırtıcıydı. Çete liderleri mutlaka arka girişi tutacak kadar zeki olmalıydı. Ancak belki de uyuşturucu kaçakçıları şiddetli bir direnişle karşılaşınca kaçmışlardı. Her ne olursa olsun, Kahlee bir çıkış yolu bulmuş olmalarına seviniyordu. Kapıyı açıp Tark'ın geçmesini işaret etti ve onun peşinden dışarı çıktı.

Teğmen Varma'yı da işte o zaman gördü. C-Sec görevlisi gözetleme deliğinden görünen alanın birkaç metre dışında duruyordu. İki ağır silahlı turian Kahlee'nin çevresini kuşatarak silahlarını Tark'a doğrulttu. "Batarianı yere bırak," dedi Varma.

Tark bu emre itaat etti ama Varma'nın kastettiği şekilde değil. Banca'yı yere doğru alçaltacağına birden bırakıverdi. Banca'nın bedeni gümbürtüyle yere çarptı. "Tüh... Elimden kaydı."

Varma hiç de eğlenirmiş gibi görünmüyordu. "Ellerini başının üzerine koy ve duvara dön."

Tark söyleneni yaptı. "Ben lisanslı bir güvenlik görevlisiyim."

"Kim olduğunu biliyoruz," dedi Varma, diğer ikisine dönerek. "Amiral Anderson... Bayan Sanders... Açıklamanız gereken bazı şeyler var."

Anderson mahcup bir tavırla sırıttı. "Evet, öyle galiba. Bizi nasıl buldunuz?"

Varma katı bir tavırla gülümsedi. "Bir sürü kameramız var, unuttunuz mu? Ayrıca Kırmızı Tasmaları izliyorduk. Şanslısınız. Dün Narkin adında bir adamı öldürdüler. Elimizde cesedi bir acil durum kilidinden attıklarına dair görüntüler var."

Banca inledi ve doğrularak oturdu. "Neredeyim ben?"

"Dert batağında," dedi Varma. "Kelepçeleyin."

"Bu adamın Nick'i Citadel'den kaçırmış olma ihtimali çok yüksek," dedi Kahlee.

"Yakında öğreniriz," dedi Varma. "Bu sırada o tabancayı bırakırsanız sevinirim. Tutuklusunuz."

DÖRT

CITADEL'DE

Gillian hayal kırıklığına uğramıştı. Kendisine minnettar olan quarianların vermiş olduğu *Khar'Shan* gemisini alıp, serbest bırakılmış olan kölelerden oluşan bir ekiple birlikte Citadel'e gelmişti ama karantinaya benzer bir konuma alınmışlardı. Sorun, geminin bir batarian firmasının adına kayıtlı olması ve firmanın gemiyi geri istemesiydi. Bu durum, yetki alanı, galaksiler arası kölelik ve korsanlık ile ilgili hukuki sorunlar doğurmuştu.

Eğer yeni serbest bırakılan kölelerden biri Palaven gezegeninde ele geçirilmiş bir turian olmasaydı, gemi aylarca, hatta belki de yıllarca hukuki bir belirsizliğin içinde kalabilirdi. Turian, Mühendisler Heyeti'nin kıdemli üyelerinden biriydi ve yüksek rütbeli görevlilerden biriyle olan ilişkisi sayesinde, sadece bir gün süren hukuki pazarlıkların ardından *Khar'Shan* gemisinin Citadel'e kenetlenmesine izin verilmişti.

Hendel, McCann ve elbette turian bu durumdan hoşnuttu. Ne var ki Gillian'ın, kendisini hayattaki yeni amacından alıkoyacak hiçbir şeye karşı sabrı yoktu. Bu amaç, babasını öldüren kişiyi bulup cezalandırmaktı. Ekip gümrükten geçirilip uzay istasyonuna bırakılmak üzere topluca gemiden indirilirken, Gillian hâlâ öfkeliydi.

Turian, üst düzey görevliler tarafından karşılanıp muhabirlerle kuşatılırken, ekibin geri kalanı kendi hâlinde bırakıldı. McCann işte o arada sıvışmaya çalıştı.

Gitmeye hakkı olsa da, McCann bir Cerberus üyesiydi ve

Gillian'ın o örgütle olan tek bağıydı. Dolayısıyla, alanı olabildiğince çabuk terk etmeye çalıştığı belli olan McCann muhabirlerden oluşan kalabalığı yararak ilerlerken, Gillian onu hafifçe "itti." Bu biraz "fırlatmaya" benziyordu ama o kadar güçlü değildi ve daha fazla odaklanma istiyordu.

Yine de itişin gücü McCann'ın yanındaki kişileri devirmeye yetti ve sanki kendisi tökezleyip diğerlerini de düşürmüş gibi bir görüntü meydana geldi. McCann ayağa kalktığında, Gillian ile Hendel onu durdurmaya hazırlardı. "Neden bu kadar acelecisin Hal?" diye sordu Gillian. "Veda etmeden gitmen hiç hoş değil. Özellikle de, biz olmasak bir madende çalışıyor olacağın düşünülürse."

"Ben köle değilim," dedi McCann. "İstediğim yere giderim."

"Doğru," dedi Gillian rahatlatıcı bir tavırla. "Ya da en azından doğru olacak. İkimiz birlikte arkadaşlarımı ziyaret ettikten sonra. Onlar babamı tanırlardı ve Cerberus'u biliyorlar. Dolayısıyla hikâyeni dinlemek isteyeceklerini söylemek yanlış olmaz sanırım. Herkes son gelişmelerden haberdar olduktan sonra gidebilirsin. Tamam mı?"

McCann kıyafetlerinin üzerindeki tozları silkti. Gücenmiş görünüyordu. "Tamam."

"Bir şey daha var," dedi Gillian. "Eğer kaçmaya çalışırsan seni alıp duvara çarparım. Ardından Hendel dizlerini kırar. Dolayısıyla direnmeye kalkışıp kendine boşuna acı çektirme."

Gillian'ın söyledikleri Hendel'i hem gururlandırmış hem de endişelendirmişti. Genç kızın kendine ne denli güvendiğini görmekten dolayı gururluydu ama onu ele geçiren şiddetli öfkeden dolayı endişeliydi. Hendel, Gillian'ın isteğiyle McCann'ın bacaklarını kırar mıydı? Elbette hayır. Öyleyse Gillian blöf mü yapıyordu? Yoksa Hendel'in bunu yapacağına *inanıyor* muydu? Genç kıza biraz nasihat vermek gerekecekti ama Hendel o anda bunun sırası olmadığını biliyordu. "Hadi," dedi. "Anderson ile

Kahlee'nin yaşadığı yeri biliyorum. Onlara sürpriz yapalım."

* * *

Anderson'ın her yerinin ağrıması nedensiz değildi. Kısa süreli mücadele sırasında batariandan birkaç tekme yemişti. Ayrıca yorgundu da. C-Sec görevlileri Banca'nın kana bulanmış ofisini didik didik ararken, Varma onları altı saat boyunca içeride tutmuştu. Neyse ki C-Sec görevlilerinin bulguları, Anderson, Kahlee ve Tark'ın anlattıklarıyla örtüşüyordu. Üçü de kendini savunduğunu iddia etmişti.

Bu sırada, Varma ile batarianların vücut dilini okumakta uzman olan bir görevli de Banca'yı sorgulamışlardı. Banca başlangıçta iş birliğine yanaşmamıştı. Ne var ki Varma Narkin'in cesedinin atıldığı videoyu gösterip, Banca'yı Kırmızı Tasmalar ile aynı hücreye koymakla tehdit edince, batarian fikrini ansızın değiştirmişti.

Banca üç kişi olduğunu doğrulamıştı; bir turian, bir salarian ve bir insan. Hepsi Omega uzay istasyonuna gitmek üzere yola çıkmıştı. Biyotikler nakit ödeme yaptıktan sonra özel olarak tasarlanmış bir kargo kapsülüne bindirilmişlerdi. Bu kapsülde yaşam destek sistemi, sıkışık bir yaşam alanı ve kısa bir yolculuğa yetecek miktarda yiyecek vardı. Kapağın hemen altındaki kompartımanın üst bölümünde elektronik parçalarla dolu bir raf vardı. Gümrük görevlileri kapağı açarlarsa bu rafı göreceklerdi. Çok güvenli olduğu söylenemezdi ama üstünkörü bir aramayı atlatmaya yeterdi. Üstelik her gün böyle binlerce kapsül gelip gittiği için, hepsini aramak mümkün değildi.

Anderson ile Kahlee, Nick'i bulmak için gitmeleri gereken yeri artık biliyorlardı. Ne var ki öncelikle plan yapacaklar ve iyi bir uyku çekeceklerdi. Kahlee ile birlikte restorandan çıkıp eve dönerken, Anderson'ın kafasındaki öncelikli düşünceler bunlar-

dı. Hava bir süre önce kararmış olduğu için, Anderson binanın dışında bekleyen kişileri yaklaşana dek tanıyamadı. Kahlee sevinçle çığlık attı. "Gillian? *Sen* misin gerçekten? Hendel... Demek döndünüz! Ne güzel bir sürpriz."

Anderson ile Hendel tokalaşırken, kızlar kucaklaştılar. Yanlarında huzursuz görünen üçüncü bir adam vardı. "Bu Hal McCann," dedi Hendel. "Nasıl tanıştığımıza inanamazsınız!"

"Güzel hikâyeleri severim," dedi Anderson. "Hadi gelin, sizi daha fazla sokakta bekletmeyelim. Ne kadardır bekliyorsunuz? Aç mısınız?"

"Yaklaşık yarım saattir," dedi Hendel. "Aç değiliz, köşedeki restoranda bir şeyler yedik. Size sürpriz yapmak istedik."

"Büyük bir sürpriz oldu gerçekten," dedi Anderson, ön kapıyı açık tutarken. "Citadel'e hoş geldiniz."

* * *

Alarm çalmaya başladığında, Kai Leng mutfak masasında dışarıdan sipariş ettiği yemeği yiyordu. Geçici izleme istasyonu odanın diğer ucundaydı. Kai Leng tabağını alıp izlemeye gitti. Sistem, Kai Leng müdahale etmediği sürece, hangi kamera çekimlerini kaydedeceğini kendisi seçen hareket detektörleri içeriyordu. Leng ayakta dikilip salarian körisini yerken, görmeyi beklediklerini gördü. Önce Anderson, ardından da Kahlee daireye girdi. Leng köşedeki yüksek bir açıdan baktığı için, kapının tamamını ve salonun büyük bir bölümünü görebiliyordu.

Derken beklenmedik bir şey oldu. Kahlee kapıyı kapatacağı yerde kenara çekilip kapıyı açık tuttu. Hal McCann, peşinde bir adamla ve Paul Grayson'ın kızıyla içeri girdi! Bu çok şaşırtıcıydı, çünkü McCann ölmüştü. Daha doğrusu ölmüş olması gerekirdi, çünkü bilindiği kadarıyla Cerberus uzay istasyonundaki çatışmada vurulmuş ve cesedi turianlar tarafından imha edilmişti.

McCann'ın kurtulmuş olması iyi bir haberdi ya da onunla arkadaş olan Leng'e öyle geliyordu. Peki ama McCann çatışmadan beri neredeydi? Neden Citadel'e gelmişti? Leng elindeki tabağı sehpaya koydu ve oturdu. Hızlı bir kontrol yaparak, otomatik kayıt sisteminin devrede olduğunu teyit etti.

Sesin kalitesi düşüktü ama rahatlıkla anlaşılabiliyordu. Salonda üç tane kamera vardı. Leng kameraları yakınlaştırıp uzaklaştırabilmek için sistemin kontrolünü eline aldı. "İstediğiniz yere oturun," dedi Anderson. "Ben içecek bir şeyler getireyim. Birbirimize anlatacağımız çok şey var. İlk kim başlamak ister?"

Gillian *Idenna*'daki yolculuğunun ilk kısmının ardından batarianlar ile girdikleri çatışmayı ve kölelerin serbest bırakılmasını anlatırken, Leng ilgiyle izledi. Anderson ile Kahlee'nin çok etkilendikleri belliydi. Ne var ki McCann gergin görünüyordu. Neden? Ne de olsa bu hikâyenin kendisi için mutlu sonla biteceğini biliyordu. Başka bir şey mi vardı? McCann'ın Gillian'a anlatmadığı bir şey? *Evet*, diye düşündü Leng, *Hal'ın başı dertte.*

"Hal bana babamın öldürüldüğünü söyleyince, daha fazla bilgi edinmek istedim," dedi Gillian. "Ayrıca düşünmemiz gereken bir gemi dolusu köle vardı ve hepsi de medeniyete dönmek istiyordu. Dolayısıyla buraya geldik. Hal'dan, sizinle buluşana kadar yanımızda kalmasını rica ettim. Anlatacağı önemli şeyler var. Öyle değil mi Hal?"

Leng bu soruda tehditkâr bir ima olduğunu sezdi ve McCann'ın huzursuzca kıpırdanmaya başladığını gördü. McCann'ın Cerberus uzay istasyonunda yaptıklarına ve turian saldırısına dair verdiği bilgiler çok kısıtlıydı. Leng bunun sebebini biliyordu. McCann Gillian'ın gerçekleri öğrenmesini istemiyordu, yani kendisinin deneyleri yürüten laboratuvar ekibinin önemli bir üyesi olduğunu ve Grayson'ın bedeninin geçirdiği değişimden kısmen sorumlu olduğunu.

McCann anlatmayı bitirince, Kahlee önce Anderson'a, ar-

dından da Gillian'a baktı. "Çok üzgünüm canım... Ama David ve ben babanı kimin öldürdüğünü ve neden öldürdüğünü biliyoruz. Sen bunu belki biliyor, belki de bilmiyorsundur ama Cerberus'un başındaki kişi 'Asılsız Adam' olarak tanınıyor. Asılsız Adam babanı birtakım deneylere tabi tuttu ama baban kaçmayı başardı ve akademiye gitti. Sebebinden tam olarak emin değiliz... Reaperlar en çok gelecek vadeden biyotiklerimize dair bilgi toplamak için onu akademiye gitmeye zorlamış olabilirler. Korkunç bir çatışma oldu – ve bir Cerberus suikastçısı babanı vurdu."

Gillian'ın gözlerinden yaşlar süzülüyordu. "Ama suikastçıyı öldürdünüz, değil mi?"

"Hayır," dedi Anderson. "Öldürmedik. *Ben* öldürmedim. Hâlbuki öldürebilirdim ve öldürmeliydim de. Bunun için özür diliyorum."

Ama beni iki bacağımdan vurdun, diye düşündü Leng için için. *Ve bunun bedelini ödeyeceksin.*

"Unutma," dedi Kahlee. "Suikastçı sadece bir maşaydı. *Asıl* katil Asılsız Adam."

Gillian gözyaşlarını sildi. "Öyleyse onu bulmalıyım. Nerede o?"

"Hiç kimse bilmiyor," dedi Anderson. "Belki Hal bize söyleyebilir. Ne dersiniz? Asılsız Adam'ın saklandığı bir delik var mı? Daima kaçtığı bir yer?"

McCann başını olumsuz anlamda salladı. "Benim bulunduğum yerleri söyledim... Ayrıca o tür bilgiler benim konumumdaki birini kat kat aşar."

"Öyleyse onu bulmaya odaklanmalıyız," dedi Gillian çenesi titreyerek. "Bulunca da onu öldüreceğim."

"Bu gerçekçi bir yaklaşım değil," dedi Anderson. "Asılsız Adam çok iyi korunuyor. Ayrıca Cerberus'u yok etmek ne denli önemli olsa da, üzerinde çalışmamız gereken daha da acil

bir mesele var. Reaperları durdurmamız gerekiyor. Sorun şu ki Konsey bu meselenin çözüldüğüne inanıyor. Belki de Hal'ı dinlemeleri iyi olur."

McCann çok huzursuz görünüyordu ama yanıt verme fırsatı bulamadı, çünkü Gillian o sırada çoktan ayağa kalkmıştı. "Hayır! Babamın ölümünden Asılsız Adam sorumlu ve ben onu bulacağım."

"Dur," dedi Hendel. "Bunu bir konuşalım."

Ne var ki çok geç kalmıştı. Gillian çoktan kapıdan çıkmıştı. Hendel onun peşinden gitmek için ayağa kalktı ama Kahlee elini kaldırarak onu durdurdu. "Bırak gitsin. Şu anda çok öfkeli ve haksız da değil. Yürüyüp biraz yatıştıktan sonra mantığa kulak verecektir."

Bu öneriyi, McCann'ın ayağa kalkarak bozduğu huzursuz bir sessizlik izledi. "Sizin için sakıncası yoksa ben artık gideyim."

Kahlee kaşlarını çattı. "Cerberus için çalışıyor. Belki de C-Sec'i aramalıyız."

"Arasak ne olacak?" diye sordu Hendel kötümser bir tavırla. "Elimizdeki tek kanıt, McCann'ın bize anlattıkları. Hikâyesini değiştirmesini kim engelleyebilir ki?"

"Kim engelleyebilir ki?" dedi Leng yüksek sesle, McCann kapıya doğru yürürken. "Kim engelleyebilir ki?"

HİLAL NEBULASI'NDA BİR YERDE

Asılsız Adam soluk bir ayın, yıldız tozuyla kaplı gökyüzünde döngüsüne devam etmek üzere girintili çıkıntılı ufukta gözden kaybolmasını izledi. Uydu milyonlarca yıl önce gezegenin yerçekimi kuvvetine esir düşmüştü ve o zamandan beri de esirdi. Asılsız Adam bu ilişkiyle insan ırkının karşı karşıya olduğu durum arasında benzerlikler bulunduğunu düşündü. İnsan ırkı

da kendisinden büyük bir şeyin, söz konusu durumda, kontrol edemediği ama gitgide daha fazla etkilendiği galaksi çapında bir toplumun yörüngesinde dönmeye mecbur bırakılmıştı. Öyle ki, Asılsız Adam, Citadel idaresindeki uzayda bulunan bütün insan kolonilerini temsil eden bir kuruluş olan Sistemler İttifakı'nın hâlâ gerçekten "insan" olup olmadığını sorgulamaya başlamıştı.

Entegrasyon süreci genellikle bir erdem olarak görülüp el üstünde tutuluyordu. Ne var ki entegrasyonun bedeli ödünlerdi; görünüşte zararsız olan *binlerce* küçük imtiyaz, anlaşma ve "uzlaşma" bir araya gelerek insan ırkının bağımsızlığını yıpratıyordu. Durumu bu kadar acil kılan buydu. Eğer Cerberus yeterince hızlı hareket etmeyi başaramazsa, kurtarmak için kurulduğu insanlık yok olup gidecekti.

Asılsız Adam'ın düşünceleri bir sesle bölündü. Asılsız Adam sağa döndü ve karşısında kılık değiştirmiş olan Kai Leng'in görüntüsü belirdi. Arka plan bulanıktı. "Size bir sürprizim var."

Asılsız Adam tabakasından bir sigara aldı. "Nasıl bir sürpriz?"

"Hal McCann yaşıyor."

Asılsız Adam sigarasını yaktı ve dumanı ciğerlerine çekti. "Emin misin?"

"Eminim. Grayson'ın kızıyla ve Grissom Akademisi'nin eski güvenlik şefiyle birlikte Citadel'e geldi. David Anderson ve Kahlee Sanders ile buluştular. Hepsini kaydettim."

"Göster." Asılsız Adam, Gillian'ın, McCann'ın ve diğerlerinin konuşmalarını izlerken, aklından onlarca senaryo geçti. Kayıt bittiğinde kararını vermişti. "Ne yazık ki McCann'ın kumar bağımlılığı var ve bunu kendisi de kabul ediyor. Başını derde sokması an meselesi. Öyle bir durumda Konsey'in karşısında konuşup konuşmayacağını bilemeyiz. Cerberus'u karalamak için ondan faydalanabilirler."

Kısa bir sessizlik oldu. Leng'in yüzünde belirgin bir ifade yoktu. Ne var ki Asılsız Adam ajanını çok uzun bir süredir ta-

nıyordu; Leng'in gözlerinin çevresindeki hafif gerginliği ve başının duruşundaki sertliği fark etmişti. "Yanlış hatırlamıyorsam ikiniz arkadaştınız... Bu tedbiri uygulama görevini başka birine mi vermeliyim?"

"Birkaç kere birlikte içki içmiştik ve istasyonda iskambil oynamıştık. 'Arkadaş' olduğumuz söylenemez."

Asılsız Adam dumanını holograma doğru üfledi. Görüntü titreşti. "Yani sen yapar mısın?"

"Evet."

"Güzel. Bu bizi Grayson'ın kızı Gillian'a getiriyor. Gillian bir yandan babasının yasını tutan öfkeli bir ergen gibi gözüküyor. Bu anlamda bizden sabır ve anlayış görmeyi hak ediyor.

"Ancak," diye devam etti Asılsız Adam külünü silkerek, "hırs çok tehlikeli bir duygudur. Örneğin seni ele alalım. İttifak, bir bar kavgasında bir kroganı öldürdün diye seni tutukladı. Bir *kroganı*... Hem de bıçakla. Sana madalya vermeleri gerekirdi. Oysa seni hapse attılar. Bu haksızlık seni insanlık davası konusunda öyle hırslı kıldı ki ham bir madenden, işlenmiş bir kılıca dönüştün. Dolayısıyla Gillian'ın kaderini gözden geçirirken, ne olduğuna değil de ne olabileceğine bakmak çok önemli. Gillian tehlikeli olacak."

"Anlaşıldı."

"Öyleyse McCann'dan ve kızdan bahsettiğimiz yeter. Sana bir görev vermiştim... Grayson'ın cesedi nerede?"

Kendine daha az güvenen bir ajan irkilebilir ya da bahaneler sıralayabilirdi. Leng öyle yapmadı. "Henüz ele geçiremedim."

"Üzücü."

"İlgileneceğim."

"İlgilen. Konsey cesedi elinde bulundurduğu müddetçe bize karşı kullanabilir. Önümüzde zor günler var. İtibarımız önemli olacak. Ve Kai..."

"Evet?"

"Bana baston kullandığını söylediler. Bacağına dikkat et."

Hologram kapandı ve Asılsız Adam acımasız bir ifadeyle gülümsedi. Son yorumu, Leng *kendisinin* bile gözetim altında tutulduğunu ve Cerberus'un liderinin ona değer verdiğini bilsin diye özellikle yapmıştı. Çünkü insan olmak önemli, diye düşündü Asılsız Adam içinden.

* * *

Gillian hayatında ilk kez kendini özgür hissediyordu. Çünkü çocukluğundan beri hep tutsaktı. Önce Grissom Akademisi'nde, ardından da quarian filosunda. Artık bakıcılarını terk etmiş olduğuna göre, istediğini yapabilirdi. Hendel ile Kahlee karşı çıksalar bile.

Ancak onlar da bütünüyle haksız değillerdi. Gillian bunu biliyordu. Asılsız Adam çok iyi korunuyor olacaktı. Tıpkı onların da söylemiş olduğu gibi. Ne var ki bu sorunu, hâlihazırda sahip olduğu önemli biyotik güçleri daha da geliştirerek çözebilirdi. Bunu yapmak elbette para gerektirecekti ama neyse ki Gillian'ın biraz parası vardı. Batarianların köle gemisinde büyük bir kasa bulmuşlardı. Gillian başarısız olan iki girişimin ardından kasayı açmayı başarmış ve berilyum külçelerine erişmişti. Külçelerin her biri yaklaşık yüz gram ağırlığındaydı ve bin kredi ederdi. Külçelerin büyük bir bölümü, Gillian da dâhil olmak üzere, *Idenna*'nın mürettebatı arasında paylaştırılmış, geri kalanı ise serbest bırakılan kölelere verilmişti.

Gillian'ın ilk işi bir tedarikçi seçmekti. Genel verimliliğini en az yüzde on oranında arttırabilecek kaynaklara sahip olan birinci sınıf bir imalatçı. Gidecek başka yeri olmayan Gillian küçük bir otele giriş yaptı. Otel istediğinden daha gürültülüydü ama gece 1:00 sularında durulmaya başlayarak Gillian'ın uyumasına imkân sağladı.

Gillian sabah yeni bir amaç duygusuyla uyandı. Bir duş alıp otelden ayrıldı ve küçük bir kafede kahvaltı etti. Oradan bir mekiğe binip, finansmanını asarilerin sağladığı Armali Konseyi'nin bulunduğu yüksek binaya doğru yola koyuldu. Konsey birçok meslek birliğini temsil ediyordu ve içlerinden biri, çoğu kişinin galaksideki en iyi biyotik implantlar olduğunu iddia ettiği implantları üretip yerleştiriyordu.

Mekikten inen Gillian, kısa bir yürüyüşün ardından binaya ulaştı ve durup binaya baktı. Yüzlerce metre uzunluğundaki bina kristal kollardan meydana geliyormuş gibi görünüyordu. Farklı uzunluklardaki bu kollar ortada birleşiyordu.

Yüksek bina Gillian'ın kendini küçük hissetmesine yol açtı. Cesaretini toplayan Gillian merdivenlerden çıkarak bir turianın peşinden binaya girdi. Lobi çok büyüktü. Hafif kavisli bir resepsiyon masasının arkasında duran bir asari vardı. Kendini sıradan bulan Gillian, o kadar güzel olmanın nasıl bir şey olduğunu merak etti. Resepsiyonist kibar bir tavırla gülümsedi. "Yardımcı olabilir miyim?"

"Yeni implantlar almak için Biyotikler Birliği'nden biriyle görüşmek istiyorum."

Asarinin yüz ifadesinde belli belirsiz bir değişim oldu; Gillian'ı sanki yeni gözlerle görmeye başlamış gibiydi. "Elbette. On ikinci kata çıkın lütfen. Ben onlara geldiğinizi haber veririm."

Gillian beş veya altı kişiyle birlikte asansöre binip saydam ofislerin önünden geçerek on ikinci kata çıktı. Ayak bileklerine kadar uzanan ince bir laboratuvar önlüğü giymiş olan bir asari kendisini karşılamak için hazır bekliyordu. "Biyotikler Birliği'ne hoş geldiniz. Benim adım Nomi E'Lan. Sizin adınız?"

"Gillian Grayson."

"Tanıştığımıza memnun oldum. Anladığım kadarıyla implantlarınızın modelini yükseltmek istiyormuşsunuz. Doğru mu?"

"Evet."

"Seviyeniz?"

"Üç."

"Mükemmel. Lütfen beni takip edin. İlk adımımız, şu anda sahip olduğunuz implantları ölçmek olacak."

Bunu mantıklı bulan Gillian, asarinin peşinden koridordan ilerleyerek donanımlı bir laboratuvara girdi. "Lütfen paravanın arkasına geçip kıyafetlerinizi çıkartın," dedi E'Lan. "Sonra da masaya yüzüstü uzanmanızı istiyorum."

Birçok biyotik gibi, Gillian'ın ensesinde de, sinir sistemindeki küçük amplifikatörlere erişim sağlayan bir port vardı. Bu amplifikatörler Gillian'ın karanlık enerjiyi yönlendirmesini sağlayan kütle etkisi alanları oluşturuyordu. Bazı implantlar diğerlerinden daha iyiydi. Dolayısıyla gerekli paraya sahip olan biyotiklerin daha üst modelleri satın almaları alışılmadık bir durum değildi.

Masaya uzanan ve saçlarını kenara çeken Gillian, ölçüm çubuğu ensesindeki porta yerleştirilirken dişlerini sıktı. Bir anlık acının ardından, vücudunun çeşitli yerlerine gönderilen elektriksel vuruların oluşturduğu karıncalanmayı ve istemsiz kas çekilmelerini hissetti. Ardından E'Lan, implantların bulunduğu noktalara küçük elektrotlar yerleştirerek bilgisayarın, onların arasındaki direnç miktarını ölçmesini sağladı. Teşhis süreci yaklaşık beş dakika sürdükten sonra iğneye benzeyen aygıt Gillian'ın ensesindeki porttan çıkartıldı. "Tamam," dedi E'Lan. "Artık giyinebilirsiniz. Gerekli bilgileri aldım. Teşekkür ederim."

Gillian paravanın arkasına geçti ve berilyum külçelerini içeren kemeri beline taktıktan sonra giyindi. "Evet," dedi Gillian paravanın arkasından çıkarken, "ne düşünüyorsunuz?"

E'Lan ayaklı terminalin karşısında duruyor ve önünde akmakta olan verileri gözden geçiriyordu. "Gördüğüm kadarıyla, sanal zekâ çipleri de içeren Dördüncü Seviye sağlam implantlarınız var. İyi bir kurulum, hatta ortalamanın üzerinde, ama geliştirebiliriz."

"Ne kadar geliştirebilirsiniz?"

"Sanırım güç bakımından yüzde on civarında bir artış bekleyebilirsiniz – aynı şekilde süre bakımından da. İmplantlarınızın yerleştirilmiş olduğu tesisten teknik bilgileri aldıktan sonra daha kesin konuşabilirim."

Gillian kaşlarını çattı. Akademi iş birliği yapar mıydı? Yapsa bile, bu ne kadar zaman alırdı? "Bu ne kadar sürer?"

"İki haftaya halletmiş oluruz," dedi E'Lan rahat bir tavırla. "Ardından da sizi sıraya alırız."

"Anlamıyorsunuz," dedi Gillian gergin bir tavırla. "Benim implantları *hemen* almam gerekiyor. Bugün."

Nereden çıktığı belli olmayan iki asari birdenbire odaya girdi. İkisinin üzerinde de aynı hafif zırh vardı. Hiçbir şey söylenmemiş olsa da, Gillian onların biyotik olduğunu sezdi. *Güçlü* iki biyotik. E'Lan kibarca gülümsedi. "Bu durumda korkarım size yardımcı olamayacağız. Bu tür uygulamaları gerçekleştirmeden önce eksiksiz bir tanı çalışması yaparız. Bu anlamda bağlı olduğumuz etik kuralları son derece açıktır."

On dakika sonra Gillian yeniden sokaktaydı. Büyük bir hayal kırıklığına uğramıştı. Ne var ki pes etmeyecekti. "İstenirse mutlaka bir yol bulunur." Hendel hep böyle derdi. Gillian da bir yol bulacaktı.

* * *

Kai Leng, hem Gillian Grayson'ı hem de Hal McCann'ı öldürecekti – ama önce eski Cerberus çalışanını öldürmeye karar vermişti. Çünkü McCann Citadel'den her an ayrılabilirdi ama Leng, genç kızın bir süre daha burada kalacağını düşünüyordu.

Leng bu iki görevi tamamladıktan sonra Grayson'ın cesedini ele geçirme çalışmalarına başlayacaktı. Bu çok daha zor bir görevdi, çünkü ceset C-Sec'in Adli Laboratuvarı'nın biyolojik ka-

nıtlar bölümünde tutuluyordu. Asılsız Adam'ın farkında olmadığı ya da umursamadığı bir gerçek. Ne var ki bunun bir önemi yoktu, çünkü Leng böyle sorunları çözmekten gurur duyardı.

Citadel'e karanlık çökerken ve halkın büyük bir bölümü evlerine çekilirken, Leng'in gece insanları olarak tanımladığı kişiler sokakları devralmaya başladı. Bazıları, Leng gibi, avcıydı. Bazıları da, McCann gibi, av. Avını bulmak, özellikle de böyle devasa bir uzay istasyonunda, sabır isterdi.

Yine de bu av oyunu gezegenlerin çoğunda güneş battıktan sonra bir bara ya da kulübe gerçekleştirilecek bir ziyarete bakardı. Sorun şuydu ki, Citadel'de bu tür işletmelerin binlercesi değilse de yüzlercesi vardı.

Leng dairesinden çıkıp sokağa inerken, olasılıkları azaltmanın yolunu biliyordu. McCann iflah olmaz bir kumarbazdı. Dolayısıyla alkolün yanında şans oyunları da sunan işletmelerden birini tercih etme ihtimali yüksekti.

Leng'in listesindeki ilk yer Flux adındaki bir kulüptü. Yukarıdaki semtlerden kolaylıkla ulaşılabilen bu kulüp çarşılara yakındı. Baston bir zayıflık göstergesiydi. Dolayısıyla Leng bastonunu evde bırakmıştı. Attığı her adım şiddetli bir sancı oluşturuyordu. Ne var ki topallamak, istemediği kişilerin dikkatini çekebilirdi – dolayısıyla Leng kendini normal yürümeye zorladı.

Leng gideceği yeri biliyordu ama arkasını kollamak için bir halk terminalinin önünde durdu. Yaptığı saçmaydı. Leng bunu biliyordu. Ne var ki Asılsız Adam'ın baston konusunda söyledikleri aklına takılmıştı. Tam da Asılsız Adam'ın planladığı gibi.

Durumu saçma kılan, kendisini izlemekle görevlendirilmiş kişiyi saptamasının hiçbir fark yaratmayacak olmasıydı. Leng her hâlükârda kendisine verilmiş olan görevi planladığı şekilde yerine getirecekti. Ne var ki peşindeki kişiyi tespit edemeden izlenebildiği gerçeği gururuna bir hakaretti ve tehlikeliydi, çünkü Cerberus'un düşmanları vardı. Hem de çok.

Leng'in girişimi sonuç vermedi. Asılsız Adam'ın ajanı ya çok çok iyiydi ya da o gece çalışmıyordu. Leng kalabalığı takip ederek çarşılara doğru ilerledikten sonra, Flux adlı kulübün bulunduğu sokağa döndü. Bu, ana katında bir bar ve dans pisti, asma katında ise bir kumarhane bulunan yeni açılmış bir gece kulübüydü.

Müzik gürültülüydü, mekân genç meslek sahipleriyle doluydu ve Leng barın bulunduğu bölüme geldiğinde McCann'dan hiçbir iz yoktu. Bu pek de şaşırtıcı değildi, çünkü Cerberus'un eski çalışanı şayet bu kulüpteyse, muhtemelen bir kat yukarıdaydı. Yine de dikkatli olmakta fayda vardı, dolayısıyla Leng merdivenlerden kumarhaneye çıkmadan önce erkekler tuvaletini kontrol etti.

Asma kat, aşağısı kadar kalabalık değildi ama masaların çoğunun dolu olduğu göz önünde bulundurulursa, yine de iyi iş yaptığı söylenebilirdi. Leng yine kılık değiştirmeye karar vermişti, çünkü McCann'ın aniden bir Cerberus ajanını karşısında görünce vereceği tepkiyi kestirmek mümkün değildi. Bu dostça bir karşılaşma mı olurdu? Yoksa McCann tüymeye mi çalışırdı?

Leng kendisini olduğundan on beş yaş büyük gösteren ince yüz maskesi de dâhil olmak üzere, Forbes kimliğinin *tamamını* evde bırakmıştı. Ne var ki birini öldürmeyi planlarken ortalıkta doğal hâliyle dolaşamayacağı için ikinci kez kılık değiştirmişti. Saç hizasını geriye çeken, burnunu düzleştiren ve elmacık kemiklerini belirginleştiren bir maske takmıştı. Bu sert bir yüzdü ve barlarda takılmak için uygundu. Ayrıca bazı kadınlar bu yüzü çekici buluyordu ve Leng çok geçmeden birinin koluna dokunduğunu hissetti. "Selam tatlım, seni tekrar görmek ne güzel."

Daha önce tanışmamışlardı ve ikisi de bunu biliyorlardı ama Leng bu oyunu bozmadı. "Seni de... Kıyafetini çok beğendim. Görebildiğim kadarıyla."

Kadının saçları tuhaf bir yeşil tonundaydı ve kıyafeti iki parça elastik kumaştan oluşuyordu. Bir parça göğüslerini, diğer

parça da kalçalarını sarıyordu. Kumaş, üzerine ışık vurdukça parlıyordu. Leng'in iltifatı kadını gülümsetti. "Az çoktur."

"Ne kadar doğru... Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?"

"Evet, lütfen. Bir kadeh Nova çok iyi olur."

Leng kadını bel yüksekliğindeki bir masanın yanında bırakıp, kumarhanenin barına gitti. Barmen kendisinden sipariş almaya gelirken, omni-tool'unu açtı. McCann'ın fotoğrafı hazırdı. "Arkadaşımı gördün mü? Burada buluşacaktık."

Volus başını olumsuz anlamda salladı. "Bu adamı hiç görmedim."

"Tamam, teşekkürler. Bir Nova ve bir sake lütfen. Varsa Honzo olsun."

İçkileri alan Leng masaya döndü. Kuaför olduğunu öğrendiği Marcy adındaki kadının mesleği konusunda gevezelik etmesine göz yumduktan sonra McCann'ın fotoğrafını gösterdi. "Bu adamın bana iki yüz kredi borcu var. Onu hiç gördün mü? Kumar oynamayı sever – dolayısıyla zaman zaman kumarhaneye geliyor olabilir."

Marcy fotoğrafa bakıp başını olumsuz anlamda salladı. "Hayır, görmedim." Marcy başını kaldırınca, Leng kadının gözlerinin, saçlarıyla aynı renk olduğunu fark etti. "Ona ne yapacaksın?"

"Paramı alana kadar onu sıkıştıracağım," dedi Leng.

"Kulağa hoş geliyor."

Leng sırıttı. "Birbirimiz için yaratılmışız. Yarın da burada olacak mısın?"

Marcy hayal kırıklığına uğramış gibiydi. "Belki."

"Güzel. Yarına kadar paramı almış olurum ve sen de harcamama yardım edersin."

Marcy'nin yüzü parladı. "Bak işte bu eğlenceli olabilir."

"Olacak," dedi Leng sakeyi bitirirken. "Kendine dikkat et." Bunları söyledikten sonra kulüpten çıktı.

Leng'in listesindeki ikinci yer Dark Star Lounge adında bir kulüptü. Yüksek bir binanın yirmi sekizinci katındaki bu kulüp muhteşem bir Presidium manzarasına sahipti. Leng şık bir restorandan oldukça sessiz bir bara geçerken, Dark Star'ın, McCann gibi ortalama bir adamın doğal ortamı olamayacağını fark etti. Yine de buraya kadar gelmiş olduğuna göre kumar masalarının arasında gezinip şık müşterilere göz atmakta bir sakınca yoktu. Tahmin ettiği üzere McCann'ı hiçbir yerde bulamadı; kazananın sessizce alkışlanmakta olduğu kumarhanede bile.

Dark Star'ı kontrol etmiş olan Leng, daha verimli bir avlanma sahası olacağını umduğu bir yere gitmek üzere kulüpten ayrıldı. Bu yer Chora's Den adındaki bir batakhaneydi. Yolculuk yaklaşık yirmi dakika sürdü ama Leng içeri adımını atar atmaz, bu batakhanenin McCann'ın meyledeceği türde bir yer olduğunu anladı. Ortada bir bar, kenarlarda ise özel localar vardı. Bütün localarda, çeşit çeşit sanal oyunların oynanabileceği birer terminal bulunmaktaydı.

Leng dikkat çekmekten kaçınmak için yavaş yavaş yürüyerek odayı turladı. Ne yazık ki McCann görünürlerde yoktu. Başka barlar da vardı. Hem de sürüsüne bereket. Ne var ki Leng listesinde bulunan sıradaki yere gitmektense, bacağını dinlendirmeye ve bir süre burada takılmaya karar verdi. Ana girişi tamamen görebildiği bir yere oturup bir sake söyledi.

Bazı barlar sadece belirli bir ırka hizmet etmek için tasarlanmış olurlardı ama Chora's Den'in farklı ırklardan oluşan bir müşteri kitlesi vardı. Leng uzaylıların çoğundan hoşlanmasa da, barın tam ortasındaki platformda dans etmekte olan asariyi izlemenin keyifli olduğunu inkâr edemezdi. Asari kendisine göz kırpınca, Leng de karşılık verdi.

Ancak bu gösteriye rağmen sonraki saat çok yavaş geçti. Leng gitmek üzereydi ki Hal McCann kapıdan içeri girdi. Cerberus'un eski çalışanı durup etrafına bakınırken, Leng ba-

şını eğdi. Leng'i gören ama tanımayan McCann boş bir locaya doğru ilerledi. Terminale bir çip yerleştirdikten sonra oynamaya başladı. Ekrandan yüzüne mavi bir ışık yansıyordu.

Verilmesi gereken bir karar vardı. Leng, McCann'ın yanına oturup onu lafa tutabilir ve ardından uyluk atardamarını kesebilirdi. McCann otuz saniye içinde bilincini kaybeder ve üç dakika içinde kan kaybından ölürdü. Kaçmak için yeterli bir süre. Ne var ki McCann ses çıkartabilirdi ve diğer müşterilerin vereceği tepkiyi kestirmek mümkün değildi.

Diğer olasılık da McCann'ın erkekler tuvaletine gitmesini bekleyip işini orada bitirmekti. Tuvalette başkaları da olursa durum karışabilirdi ama Leng, McCann'ı yalnız yakalayana kadar lafa tutabileceğini düşünüyordu.

Üçüncü bir seçenek daha olması gerekirdi –McCann'ı sokağa çıktıktan sonra takip etmek– ama Leng bacağının bırakın bir kovalamacayı, hızlı bir yürüyüşü bile kaldırıp kaldıramayacağından emin değildi. Dolayısıyla bir sake daha söyleyip beklemeye koyuldu. Aradan on beş dakika geçtiğinde McCann hâlâ locasında oturuyordu ve Leng'in tuvalete gitmesi gerekiyordu. Leng pislik içindeki erkekler tuvaletindeki bir pisuarın önünde dururken, McCann yanındaki pisuara geldi. Leng sifonu çekip fermuarını kapattı. "Merhaba Hal, nasılsın?"

McCann dönüp yabancıya baktı ve kaşlarını çattı. "Tanışıyor muyuz?"

"Ben eski dostun, Kai Leng."

McCann bu sırada pisuardan uzaklaşmıştı. Yüzünde önce memnun bir ifade belirdi. Ardından endişeli bir ifade. "Kılık değiştirmişsin. *Niye ki?*"

Leng, McCann ile çıkış kapısının arasına girerken, "Hep yaptığım şey," dedi rahat bir tavırla. "Bunu biliyorsun."

McCann'ın sağ kolu yanında duruyordu. Pantolonunda muhtemelen dar ve uzun bir cep vardı, çünkü Leng iç içe geçen

copun nereden çıktığını anlayamamıştı. Yaylı çeliğin dört parçası çıkıp yerine otururken tıkırtılar duyuldu. "Beni kandırmaya çalışma Kai... Seni Asılsız Adam yolladı."

"Evet, o yolladı," dedi Leng göz ucuyla copu süzerken. "Hadi bitirelim şu işi."

McCann sol elini kaldırdı ve Leng darbeyi savuşturdu ama bu sırada kasığına bir diz darbesi yedi. Daha doğrusu yiyecekti ama son anda kalçasını döndürdüğü için darbe kalçasının sağına geldi. McCann, Leng'in üzerine atıldı. Leng onun vücut ağırlığıyla duvara çarptı. Bu sırada bir açık yakalayan Leng, elinin alt kısmıyla McCann'ın çenesine vurdu. McCann sendeleyerek karşı duvara çarptı ve yere yığıldı. Kavgayı bitirmek için sabırsızlanan Leng onun peşinden gitti.

Kendini savunmak için her şeyi göze alan McCann can havliyle saldırıya geçti. Havayı bir vınlama sesiyle yaran çelik cop Leng'in bacağına isabet etti. *Sağ* bacağına. Leng düşerken kendi haykırışını duydu. Ne var ki o sırada bile kafası çalışıyordu. McCann onun bacağındaki yaradan haberdar mıydı? Hayır, darbenin Leng'in sağ bacağına gelmiş olması tamamen şanssızlıktı.

McCann ayağa kalkmaya çalışırken, Leng sırtüstü yuvarlandı. Profesyonel biri bu aşamada Leng'in açıkta kalan kafasına bir darbe geçirir ya da kaçışını sağlama alırdı. Ne var ki McCann kendinden memnundu ve o anın tadını çıkartmak istiyordu. "Şu işe bak. Meşhur Kai Leng bu muymuş? Uzaylılar konusundaki duygularını biliyorum. Onların pisliklerinde yuvarlanmak nasıl bir duygu?"

Leng beline kadar gelen ceketinin içinden bıçağını çıkartırken, "Sen söyle," dedi dişlerini sıkarak. Bıçağın keskin ucu McCann'ın botunu delip geçerek yere saplandı. McCann ayağını tutmak için copu bıraktı. Küfürler sıralayarak iki kere sektikten sonra düştü.

Copu yerden alan Leng, McCann'ın üzerine atıldı ve çelik sopayı onun nefes borusuna dayayarak bütün ağırlığını verdi.

Leng'i itmeye çalışan McCann'ın gözleri pörtledi ve sırtı gerildi. Ardından bedeni kasıldı ve son nefesini verdi.

Leng yuvarlanarak cesedin üzerinden çekildi ve bıçağını alıp ayağa kalktı. McCann'ın cesedini bölmelerden birine sürükleyip tuvalete yaslamak kolay değildi ama bu çabaya değerdi. Ceset muhtemelen kapanış saatine kadar bulunamayacaktı. Leng o zamana kadar çoktan gitmiş olacaktı. Yani yıkanıp temizlenmek, bir ağrı kesici almak ve binadan ayrılmak için bol bol zaman vardı. Her şey göz önünde bulundurulursa, Leng iyi iş çıkartmıştı.

BEŞ

CITADEL'DE

Asarilerin Biyotikler Birliği'nde implantlarının modelini yükselttirmeyi başaramamış olan Gillian, bunu yaptırtabileceği başka bir yer bulmaya kararlıydı. Horst Acara adında bir adamın peşinden kırmızı bölgenin içlerine doğru ilerliyor olmasının sebebi de buydu. Adam biraz kiloluydu, yırtık pırtık bir takım elbise giymişti ve Gillian'ın onu bırakıp gitmediğinden emin olmak istercesine, arada sırada dönüp arkasına bakıyordu. Bunu her yaptığında ay şeklindeki suratında bir tebessüm beliriyordu. "Merak etme, neredeyse geldik."

Hava nedense ısınmıştı ve Gillian, Acara'nın peşinden eski bir geçitte ilerlerken, kocaman bir kalbin *güm güm güm* seslerini duyar gibi oluyordu. Görünürde hiç uzaylı yoktu. Sadece kapı eşiklerinde oturmuş gelip geçeni seyreden yorgun ve ifadesiz insanlar. Hu-Town olarak bilinen gettoya girmişlerdi. Citadel'in uzaylıların egemenliğindeki toplumunda başarıyı yakalayamayan insanların sonu genellikle burası olurdu. Duvarlardaki grafitilerde ve ilanlarda bu insanların ümitsizliğini açıkça görmek mümkündü. İlanlardan birinde şöyle yazıyordu: "Cerberus işareti verecek. Hazır olun."

"*Neye hazır olsunlar?*" diye düşündü Gillian. Gerçi bunun hiçbir önemi yoktu. Gillian'ın amacı örgütün başındaki adamı öldürmekti. İşin politika kısmıyla Anderson ve Kahlee gibi insanlar ilgilenebilirlerdi.

"Neredeyse geldik," dedi Acara beşinci veya altıncı kez. "Bu-

ralardan sadece geçiyoruz, unutma. Yakında daha yüksek katlardan birine çıkacağız."

Gillian, Acara ile çarşıda tanışmıştı. Adamın, konumu hiç de iyi olmayan karanlık bir köşede tek kişilik bir dükkânı vardı. Dükkân öyle ücra bir yerdeydi ki, Gillian yemeğini yemek için gözlerden uzak bir yer arıyor olmasaydı, dükkânı hayatta fark etmezdi. Ancak üzerinde KİŞİYE ÖZEL İMPLANTLAR yazan tabelayı görünce, bilgi almaya karar vermişti. Acara işte o zaman satış konuşmasını yapmaya başlamıştı. Onun iddiasına göre sorun, ana tedarikçilerin hepsinin kullanıcıları kendi tescilli implant setlerini kullanmaya zorlaması ve ardından da çok platformlu uygulamalar üretmeyi reddederek onları esir tutmasıydı. Pazar payı oluşturmaya ve rekabeti kısıtlamaya yönelik bir strateji.

Oysa Kişiye Özel İmplantlar tarafından icat edilen sanal zekâ çipleri sayesinde, farklı imalatçıların implantlarını bir arada kullanmak ve böylelikle biyotikler için güç ve süre bakımından artış sağlamak mümkündü. Bunlar tam da Gillian'ın duymak istediği şeylerdi; aynı şekilde, şirketin müşterinin taleplerine göre hareket etmeye hazır olması da.

Bu, müşteri bulmakta zorlandıkları anlamına mı geliyordu? Evet, muhtemelen. Ne var ki Acara'nın konuşması Gillian'ın hem isyankâr ruh hâline, *hem de* saldırı ve savunma takviyesi ihtiyacına hitap etmişti. "İşte geldik," dedi Acara, yandaki bir geçide döndüklerinde. Satıcı tuş takımına kodu girerken ve kapı kayarak açılırken, üzerinde KİŞİYE ÖZEL İMPLANTLAR yazan tabela monoton bir şekilde yanıp sönüyordu. Gillian ozon kokusu ve belli belirsiz bir köri kokusu aldı. Girişin her iki yanına da çeşitli aygıtlarla dolu kutular yığılmış olduğu için yürüyecek alan çok kısıtlıydı.

Koridor, resepsiyonisti olmayan ve darmadağınık bir yatağın bulunduğu bir resepsiyon alanına açılıyordu. Yatakta mışıl mışıl

uyuyan bir salarian vardı. "Dr. Sani işkolik olduğu için bazen burada uyur," dedi Acara. "Hey, doktor, uyansana. Bir konuğumuz var. Yanımda gördüğün Gillian, implant almak istiyor."

Sani dönüp gözlerini açtı ve anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı. Ardından Gillian'ı gördü ve yataktan kalktı. Salarianın, kendi ırkının mensuplarına özgü uzun ve dar bir yüzü, hafif aşağı doğru kıvrılmış dudakları ve ince bir bedeni vardı. Konuşurken, büyük ve parlak gözlerini kırpıştırdı. "Hoş geldin. Kusura bakma ama hiç de biyotik gibi *görünmüyorsun*."

Sinirlenen Gillian etrafındaki enerjinin bir kısmını toplayıp şekillendirdi. "Hey! Bırak beni," dedi Acara, Gillian onu yerden havalandırırken.

Gillian, Acara'yı yere indirirken, "Göründüğünden daha güçlüymüşsün," dedi Sani açıkça. "Beni takip et lütfen."

Salarian, Gillian'ı laboratuvar olması planlandığı anlaşılan ama Biyotikler Birliği'nin işlettiği şık ve düzenli tesisle hiçbir benzerliği bulunmayan bir odaya götürdü. Duvarlardaki raflar malzemelerle doluydu, her yerden kablolar sarkıyordu ve odanın ortasındaki masa eski bir kliniğin hurdalığından alınmış gibi görünüyordu. "Süslü şeyleri tercih etmiyoruz," dedi Acara açıklama yapmak adına. "Böylece masraflarımız azalmış oluyor."

"Kıyafetlerini çıkartıp yüzüstü masaya uzan," dedi Sani.

Gillian kaşlarını çattı. "Ne? Önlük vermeyecek misiniz?"

"Pardon," dedi Sani bir dolabı açarak. "Buyur."

Gillian'a verdiği önlüğün daha önce giyilmiş olduğu belliydi. Gillian gözlerini önlükten kaldırıp Dr. Sani'ye dikti. "Ne yaptığınızı bildiğinizden emin misiniz?"

Salarianın yüzündeki sabit hoşnutsuzluk ifadesi değişmedi. "Gücünü iki katına ve gücünü kullandığın süreyi üç katına çıkartabilirim."

Kısa bir sessizlik oldu. Gillian başını sallayarak onayladı. "Önlüğü giymem için odadan çıkabilirseniz sevinirim."

Sürecin ilk aşaması, Biyotikler Birliği'ndekine oldukça benziyordu. Gillian anlık bir acının ardından karıncalanmanın yanı sıra istemsiz kas çekilmeleri hissetti. Dr. Sani'nin çeşitli araçlar kullanarak bilgisayarda Gillian'ın implantlarının şemasını çıkartması yaklaşık on dakika sürdü. Sani'nin zar zor duyulan yorumları da bu sürece eşlik etti. "Hımm... Fena değil. Vay canına, 23 numaralı amplifikatör zayıflamaya başlamış gibi görünüyor. 4,5 numaralı bağlantı noktası vasat."

"Tamam," dedi Sani. "Sana iyi haberlerim var. HMBA ve Kassa Fabrication tarafından üretilen malzemeleri bizim sanal zekâ çiplerimiz aracılığıyla birleştirip performansında önemli bir artış sağlayabilirim. Başlayalım mı?"

Masada hâlâ yüzükoyun yatmakta olan Gillian salarianın yüzünü görebilmeyi diliyordu. Gerçi bu pek bir fark yaratmazdı. Adamın yüz ifadelerinden hiçbir şey anlaşılmıyordu, üstelik Gillian kendini çoktan zihinsel ve duygusal olarak bu işe adamış durumdaydı. "Evet," dedi Gillian. "Başlayalım."

Dr. Sani herhangi bir muayene yapmadığı gibi, kayıtları da kontrol etmedi. Doğrudan işe girişti. Eski implantların alınıp yenilerinin yerleştirildiği sıkıcı ve zorlu bir süreç başladı. Her bir amplifikatörün test edilmesi gerektiği için, bu çile sonsuza dek sürecekmiş gibi geldi.

Bir süre sonra Gillian stresten yıpranarak ara ara kendinden geçmeye başladı. Karanlık rüyalarında hep babasının ya da babasının ölümünden sorumlu olan kişinin yarım yamalak silüetini görüyordu. Hangisi olduğunu anlayamıyordu. Sonunda bir ses Gillian'ı sığınmış olduğu rüyalar diyarından geri çağırdı. "Bayan Grayson? Beni duyabiliyor musun? İşlem sona erdi."

Gillian'ın kendine gelmesi ve yuvarlanarak masadan kalkması yaklaşık beş dakika sürdü. Eski implantların alınıp yenilerinin yerleştirildiği bütün noktalar sızlıyordu. Gillian tökezleyince, Acara onun kolunu tuttu. "Dikkatli ol," dedi Acara.

"Sinir sisteminin uyum sağlaması biraz zaman alacak."

Gillian kolunu çekti. "Birazdan kendime gelirim," dedi. "Beni biraz yalnız bırakın."

Acara, Sani ile birlikte resepsiyon alanına geçti. Gillian'ın giyinmesi normalden daha uzun sürdü. İşini bitirince onları geri çağırdı. Altı kilo berilyum içeren kemer Gillian'ın sağ elindeydi. "Borcum ne kadar?"

Acara ile ön bir fiyat konuşmuşlardı ama Sani beklenenden daha fazla HMBA amplifikatörü kullanmak zorunda kaldığı için, son fiyat biraz daha yüksek oldu. Gillian ödemeyi yaptıktan sonra kemerinin epey hafiflediğini fark etti. Omega'ya ulaşmaya yetecek kadar berilyum külçesi var mıydı? Olduğunu umuyordu. "Bu kadar mı? Bitti mi?"

"Tam olarak değil," dedi Sani. "Bilgisayar ölçümleri tamam ama ben sistemi bir de sahada test etmek istiyorum. Beni takip et."

Salarian, Gillian ile Acara'yı dolambaçlı sokaklardan geçirip bir asansöre bindirdi. Altı kat aşağı indiler ve havanın leş gibi çöp koktuğu bir koridora çıktılar. "Neredeyiz?" diye sordu Gillian.

"Geri dönüştürülemeyen atıklar buraya getirilir," dedi Sani. "Bidonlara koyulup özel olarak tasarlanmış gemilere yüklenir. Gemiler bidonları Widow'a götürüp yörüngeye boşaltır. Gerisini yerçekimi halleder."

Gillian, Widow'un kendilerine en yakın güneş olduğunu biliyordu. Burnunu tıkadı. Ağır makinelerin gürültüleri arasında sesini duyurmak için bağırması gerekti. "Biz niye buraya geldik?"

"*Bunun* için," dedi Sani, Gillian'ı küçük bir gözlem platformuna çıkartarak. Tepeden devasa bir alana bakıyorlardı. Fazla ışık yoktu ama ortalıkta gezinerek, büyük ölçüde otomatik olarak yürüyen sistemden sorumlu olan bilgisayara görüntüler gön-

deren ateş böceğine benzer onlarca robotu görmek mümkündü.

Büyük bidonlar, ağzından atıklar akan bacaların altına nakledilirken, tıngır tıngır sallanıyordu. Bidonlar dolunca, altlarındaki vagonlar sıradaki istasyona geçiyor ve bidonların kapakları yerleştiriliyordu. Robot kollar kapakları lehimlerken etrafa kıvılcımlar sıçrıyordu. Ardından bidonlar hazır beklemekte olan bir geminin ambarına yükleniyordu. "Tamam, şimdi ne yapıyoruz?" diye sordu Gillian.

"Dolu olan bidonlara odaklan. Hazır olduğunda, oluşturabildiğin en güçlü tekilliği oluştur."

Gillian bütün enerjisini toplarken, gücünün daha önce hiç deneyimlemediği bir seviyeye tırmanmasıyla ek bir gerilim hissetti. Güç öyle büyük ve şiddetliydi ki Gillian onu kontrol etmekte zorlanıyordu. Vücudundaki bütün lifler kopuyormuş gibi hissederken, enerjiye yön verdi. Sonuç muhteşemdi. Açık bidonların *hepsindeki* atıkların *hepsi* şiddetli bir hortuma benzeyen alanın içine çekildi. Birkaç saniye sonra tonlarca atık bu hortumdan etrafa saçıldı. Kötü kokulu bir kar gibi alana yağan atıklar, alanın üzerinde kalın bir tabaka oluşturdu. Bir şey kısa devre yaptı, sistem çöktü ve bir siren ötmeye başladı.

Karşısındaki yıkımın büyüklüğünden dehşete düşen Gillian bir adım geri çekildi. "Aman Tanrım. Bunu ben mi yaptım?"

Dr. Sani başını sallayarak onayladı. Gillian onun yüzünde ilk kez gülümsemeye benzer bir ifade gördü. "Kesinlikle sen yaptın. Nereye gideceğini ya da ne yapmayı planladığını bilmiyorum," dedi Sani. "Ama şunu biliyorum... Hazırsın."

* * *

Kahlee bütün gün Gillian'ı aramış ama hiçbir yerde onun izine rastlamamıştı. Geriye dönüp baktığında, düşünmeden hareket eden genç kızın gitmesine izin vermenin hata olduğunu

fark ediyordu. Eski öğrencilerinden *ikisi* kayıptı ve Kahlee daireye girerken kendini çok kötü hissediyordu. Anderson ile Varma onu bekliyordu.

C-Sec görevlisini görmek bile Kahlee'nin endişeye kapılmasına yetti. Anderson başını salladı. "Aklından geçeni biliyorum. Gillian iyi. Daha doğrusu, iyi olduğunu tahmin ediyoruz. C-Sec'de Gillian'ın Hu-Town'a girerken çekilmiş görüntüleri var. Ardından kayıplara karıştı. Hendel hâlâ onu arıyor ve Teğmen Varma bizimle başka bir konuyu görüşmek istiyor."

"Doğru," dedi Varma. "Ben Hal McCann nedeniyle buradayım. McCann öldürüldü. Gillian'ın onunla olan bağlantısını göz önünde bulundurunca, sizinle konuşmanın iyi bir fikir olduğunu düşündüm. McCann dairenizden ayrıldıktan sonra ikiniz de onunla hiç temas kurmadınız. Doğru mu?"

Kahlee kanepeye oturdu. "Evet, doğru. McCann bizim yanımızda çok tedirgindi. Cerberus ile bağlantısı düşünülürse, tedirgin olmakta haklıydı da. Ne olmuş?"

"Chora's Den adındaki bir kulüpte öldürülmüş."

"Orayı biliyorum," dedi Anderson mahcup bir tavırla. "Tehlikeli bir yerdir."

Kahlee burnunu kırıştırdı. "Erkekler."

Varma gülümsedi. "Kulübün çalışanlarının anlattıklarına göre, McCann tek başına gelip bir locaya oturmuş ve locadaki kumar terminalini kullanmış. Ardından kalkıp erkekler tuvaletine gitmiş. Barın güvenlik kameralarından birinin çektiği görüntülere göre, o sırada tuvalette başka bir adam daha varmış. Belirleyemediğimiz nedenlerden ötürü kavgaya tutuşmuşlar ve McCann ölmüş. Temizlikçi, onun tuvalete oturtulmuş olan cesedini saatler sonra bulmuş. Katil o sırada çoktan kayıplara karışmış."

"Öyleyse bu ya sıradan bir bar kavgası ya da bir suikast," dedi Anderson.

"Kesinlikle," dedi Varma. "Ama McCann'ın geçmişi düşünülürse, ben daha çok ikinci seçeneğin üzerinde duruyorum."

Kahlee kaşlarını çattı. "Bu işten Cerberus'un sorumlu olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"Bunun, üzerinde çalışılabilecek bir varsayım olduğunu düşünüyorum," dedi Varma temkinli bir tavırla onaylayarak. "Katilin Chora's Den'den ayrıldıktan sonra kameralarımızın hiçbirine yakalanmamış olması da bu varsayımı destekliyor. Bu ancak bir profesyonelden beklenebilecek türde bir davranış."

* * *

Varma'nın bahsettiği profesyonel, yakınlardaki dairesinde oturuyor ve Hal McCann'ı öldürüş biçimini tartışmalarını izliyordu. Suikast istediği kadar temiz olmamıştı ama sonuçta ölü ölüydü ve McCann fazlasıyla ölüydü.

Leng ideal şartlarda, McCann'ın işini bitirdikten sonra Gillian adındaki kızı öldürürdü. Ne var ki duyduklarına bakılırsa, kız kayıplara karışmıştı. Leng'in, Gillian'ın ortaya çıkmasını beklerken yapabileceği başka bir şey vardı ki bu da Grayson'ın cesedini çalmaktı. Asılsız Adam bu konuda çok ısrarcı davranmıştı. Ancak bu hiç de kolay olmayacaktı. Leng'in son bir gündür yaptığı araştırmalar bu işin hiç de kolay olmayacağını gösteriyordu. Çünkü ceset C-Sec'in Adli Laboratuvarı'nda tutuluyordu. Presidium'un altında bulunan ve son model bir güvenlik sistemiyle korunan bir tesiste.

Leng'in sağ bacağı mükemmel durumda olmasa da, bol bol medi-jel kullandığı ve biraz da dinlendiği için, daha iyi durumdaydı. İzleme sistemini kayıt yapmaya ayarlayan ve yeni bir kılığa bürünen Leng, küçük bir çantaya yepyeni bir fotoğraf makinesi koyarak mavi bölgedeki bir adrese doğru yola koyuldu. Zamanı boldu – ve yapay güneş ışığı ona iyi geliyordu.

* * *

Wilbur Obey alışkanlıklarına bağlı bir adamdı. Her zaman altı buçukta kalkar, sekizde işte olur ve beşte işten çıkardı. Ardından üç restorandan birine uğrayıp evine götürmek için yemek paketlettirirdi.

Başkaları bu rutini boğucu bulabilirdi ama Obey için bu rutin çok değerliydi. Çünkü Citadel'de gelişen diğer olayların aksine, bu rutini kontrol edebiliyordu. Gününü planlamak ve stüdyo dairesini derli toplu tutmak Obey'e büyük bir huzur veriyordu.

Obey, Suki'nin dürümcüsünden çıkıp evine doğru yürürken, kendisiyle baş başa geçireceği iki müthiş gün için sabırsızlanıyordu. Ufak tefek ev işlerini halledecek, sanal evcil hayvanıyla oynayacak ve en sevdiği hologram programlarını izleyecekti. Dairesinin bulunduğu binanın kapıları açılınca, Obey gösterişsiz lobiye adımını attı. Merdivenlerden inerek sahanlığa ve dairesinin kapısına ulaştı.

Obey kodu tuşlayıp kapının açılmasını bekledi ve içeri girdi. Daire karanlıktı; Obey "Işıklar açılsın," demek üzereydi ki bir kumaş hışırtısı duydu. Obey sesin geldiği yöne dönmeye başlarken, boynuna ansızın giren iğnenin sızısını hissetti. Obey düşüyordu ama bilinci tamamen açıktı ve yere yığılırken kendisine söylenenleri anlayabiliyordu. "Yapacağım işlem uzun sürmeyecek," dedi bir ses sohbet edercesine.

"Önce gözlerini bantlarla açık tutacağım. Ardından özel bir fotoğraf makinesiyle retinalarının fotoğraflarını çekeceğim. Bu biraz zahmetli bir iş elbette ama kesinlikle gerekli, çünkü vücuttan ayrılan retinalar çok hızlı bozluyor."

Obey karşı koymaya ve mücadele etmeye çalıştı ama vücudu felç olmuştu. Bu arada göz kapakları geriye çekilip sabitlenmişti. Obey saldırganın erkek olduğunu sesinden anlamıştı ama yüzü-

ne bir tür aygıt bastırmak için üzerine doğru eğilen karanlık bir siluetten başka hiçbir şey göremiyordu. "Bu bir fotoğraf makinesi," dedi ses, flaşlar Obey'in gözlerini rahatsız ederken.

"Tamam," dedi adam. "Bunlar işimi görür. Üzgünüm ama savaştayız ve savaşta kayıp vermek kaçınılmazdır." Leng gırtlağını kestiğinde, Obey hâlâ bu sözleri düşünüyor ve yaşadıklarına bir anlam vermeye çalışıyordu.

* * *

Leng mümkün olduğu sürece yalnız başına çalışmayı tercih ederdi. Ne var ki bazı durumlarda yardım almak gerekli oluyordu. Grayson'ın cesedini ele geçirme görevi de böyle durumlardan biriydi. Leng'in, C-Sec'in Adli Laboratuvarı'na sızmak için yardıma ihtiyacı yoktu. Bunu kendisi de yapabilirdi. Sorun, Grayson'ın cesedinin bulunduğu gazla dolu haznenin, bir kişinin kaldıramayacağı kadar ağır olmasıydı.

Aradığı türde adamları nerede bulabilirdi? Chora's Den gibi bir yer ideal olurdu ama Leng oraya dönemezdi. Dolayısıyla 5 numaralı uzay üssünün bitişiğindeki barlara göz atmaya karar verdi. İç halkanın etrafındaki batakhaneler paralı askerlerle ve küçük çaplı dolandırıcılarla doluydu. Tam olarak Leng'in aradığı türde adamlarla.

Hemen hemen boş olan bir bara ve asarilere hizmet veren bir mekâna göz atan Leng, Free Fall adındaki bir kulübe girdi. Bu kulübün müşterileri arasında insanlar, salarianlar, turianlar, batarianlar ve bir iki tane de volus vardı. Kendisine yöneltilen temkinli bakışlar, içeride çok sayıda anlaşmanın yapıldığına işaret ediyordu.

Tavanın hemen altında mavi bir duman tabakası vardı, arka planda salarianların tekno müziği çalıyordu ve duvarlardaki ekranlarda yerçekimsiz ortamda oynanan bir slamball maçı ya-

yınlanıyordu. Kırmızı bölgenin takımı sayı alınca tezahüratlar yükseldi.

Leng etrafına bakınarak kısa süre önce boşaltılmış bir masa buldu ve bu masaya doğru ilerledi. Tabure yoktu. Sadece ihtiyaca göre yükseltilip alçaltılabilen yuvarlak masalar. Leng masaya yerleşeli bir dakika bile olmamıştı ki yarı giyinik bir asari siparişini almaya geldi. "Bir Honzo lütfen," dedi Leng. "Bir de iyilik istiyorum. Yüklü bir bahşiş almanı sağlayacak türde bir iyilik."

"Müşterilerle birlikte olmamız yasak," dedi asari.

Leng anlayışlı bir tavırla gülümsedi. "Hayır, ben başka türde bir iyilikten bahsediyorum. İki adam tutmak istiyorum. Ağırlık kaldırabilecek, kendi ayağına takılıp düşmeyecek ve çenesini kapalı tutacak iki adam. Bana yardımcı olabilir misin?"

Asarinin güzel, yeşil gözleri vardı. Sağ gözünü Leng'e kırptı. "Bir Honzo ve iki insan, hemen geliyor!" Bunları söyledikten sonra gözden kayboldu.

Birkaç dakika sonra sake geldi. Leng içkisini neredeyse yarılamıştı ki yaşlıca bir adam masaya yaklaştı. Omzuna kadar gelen kır saçları ve iki günlük sakalı olan adam, zor zamanlar atlatmış birine benziyordu. "Adım Hobbs. Rex Hobbs. Eleman aradığını duydum."

Leng adamı süzdü. "Doğru... Bana biraz kendinden bahset."

Hobbs omuzlarını silkti. "Her işten biraz anlarım ama yakın zamanda kovuldum ve meteliksizim."

"Birkaç risk alabilecek kadar meteliksiz misin?"

Hobbs alaycı bir tavırla gülümsedi. "İlk risk alışım olmaz."

Leng sakesinden bir yudum aldı. "Belirli bir kurumun kilit altında tuttuğu bir parçayı ele geçirmeme yardım edebilecek iki kişi arıyorum. Güvenliği atlatabilirim. Ama objeyi taşımak için yardıma ihtiyacım olacak."

"Kulağa ilginç geliyor," dedi Hobbs. "Nasıl bir objeden bahsediyoruz?"

"Bir bedenden."

"Ölü bir bedenden mi yani?"

"Çok doğru."

"Neden?"

"Neden olmasın? Sana iki günlük çalışmanın karşılığında bin kredi ödeyeceğim."

Hobbs biraz düşündü. "Bizi içeri sokup çıkartabilecek misin? Yakalanmadan?"

Leng omuzlarını silkti. "Garanti veremem. Ama ben de başından sonuna kadar yanınızda olacağım. Sizinle aynı riskleri alacağım."

Hobbs'un gözleri açgözlülükle parladı. Başını sallayarak onayladı. "Ben varım."

"Güzel. Sana bir içki ısmarlayayım. Bakalım ekibimizin üçüncü üyesini bulabilecek miyiz?"

Kısa bir süre sonra masaya sarhoş bir adam geldi ve reddedildi. Belki ayılabilir ve ayık kalabilirdi ama Leng'in bunu keşfetmeye ne zamanı vardı, ne de isteği.

On beş dakika sonra sıradaki aday gözüktü. Ree Nefari adındaki koyu tenli bu kadının saçları rastalıydı ve dudağında piercing vardı. Gümüş piercing, insan uyluk kemiğinin bir kopyasıydı. Leng kaşlarını çattı. "Sen kadınsın."

Nefari gülümsedi. "Senden de hiçbir şey kaçmıyor."

"Ben bir erkek arıyordum."

"Neden?"

"İş ağırlık kaldırmayı içeriyor."

Nefari başını sallayarak onayladı. "Bak ne diyeceğim... Şu maymunla bilek güreşi yapayım. Kazanırsam iş benimdir."

Hobbs'un dudaklarında zayıf bir tebessüm vardı. "Nasıl istersen kaltak... Elinden geleni ardına koyma."

Leng omuzlarını silkti. "Tamam, anlaştık."

Leng, iki rakibin elleri kenetlendiği anda, Hobbs'un başının

dertte olduğunu anladı. Nefari güçlüydü, kendinden emindi ve daha önce de erkekleri yendiği belliydi. Hatta Leng onun geçiminin en azından bir kısmını enayilere haddini bildirerek sağladığını seziyordu. Ne var ki Hobbs'un geri adım atması için çok geçti, dolayısıyla Leng "Başlayın!" dediğinde, Hobbs Nefari'nin kolunu indirmek için bütün gücünü ortaya koydu.

Hobbs'un çabaları boşaydı. Nefari'nin kolu çelik gibiydi. Hobbs'un yüzü kızarırken, Nefari büyük bir keyifle gülümsedi. "Bu kadar mı?" diye sordu Nefari tatlı bir sesle. "Elinden gelen bu mu?"

Hobbs bir homurtuyla yanıt verdi.

"Tamam," dedi Nefari. "Bana ne kadar ödeme yapacağını konuşalım."

Hobbs'un kolu gürültüyle masaya çarptı. Ekip tamamlanmıştı.

* * *

Genç kız monoraya adımını atarken ve kapılar kapanırken, "*Gillian! Dur!*" diye bağırdı Hendel. Ne var ki genç kız kendisini duyduysa da, buna dair herhangi bir belirti sergilemedi ve Hendel bir arkadaki vagona atlamak zorunda kaldı, çünkü aksi takdirde onu tamamen kaybedecekti. Bir batarian küfretti ama kalabalığı yararak yolcuların arasına giren Hendel'e yol vermek zorunda kaldı ve tren istasyondan ayrıldı.

Hendel yaklaşık iki gündür durmaksızın Gillian'ı arıyordu. Hu-Town sokaklarını taramış, düzinelerce oteli kontrol etmiş ve Gillian'ın tercih ettiği türdeki restoranları dolaşmaya saatlerini harcamıştı. Hiçbir sonuç alamamıştı. Hendel sonunda pes etmişti ve Anderson ile Kahlee'nin evine dönüyordu ki monoray platformunda Gillian'ı görmüştü.

Tren yavaşlamaya başlarken, Hendel karmaşık duygulara

kapıldı. Gillian hayattaydı! Görebildiği kadarıyla sağlıklıydı da. Peki ama neden aramamıştı? Ayrıca yanındaki bavul da neyin nesiydi?

Monoray durdu, kapılar açıldı ve herkes dışarı akın etti. Hendel kendini kalabalığın akışına bırakıp, Gillian'ın da inip inmediğini görmek için boynunu uzattı ve indiğini görünce rahatladı. "Gillian!" diye bağırdı ama bütün o uğultuların arasında sesini duyuramayacak kadar uzaktaydı, dolayısıyla koşmaya başladı.

Hendel kalabalığın arasında zikzaklar çizmek zorunda kalıyordu. İşte o sırada kazara asabi bir krogana çarptı. "Hey, insan, önüne baksana!" Bu uyarıya eşlik eden yumruk Hendel'i yere serdi. Hendel takibe devam etmek için ayağa kalktığında, Gillian gözden kaybolmuştu.

Hendel koşmaya başladı ama bu kez daha dikkatliydi ve başka çarpışmalar yaşamaktan kaçınmayı başardı. Yaya trafiğinin, kendisini peşinde olduğu genç kıza götüreceğini umarak akışa uyum sağlamaktan başka yapabileceği hiçbir şey yoktu. Derken üzerinde YOLCU ALANI yazan bir tabela gördü ve 4 numaralı Uzay Üssü'ne yaklaşmakta olduğunu fark etti.

Önündeki kalabalığın ötesini görebilmek için üstü düz olan bir çöp oluğunun üzerine atlayan Hendel, parmak uçlarının üzerine kalktı. Gillian'ın ilk kontrol noktasından geçtiğini gördü.

Hendel yere atlayarak giriş noktasına doğru koştu. Giriş noktasındaki turian C-Sec görevlisi elini kaldırınca, Hendel durdu. "Biniş kartınız lütfen."

"Kız," dedi Hendel nefes nefese. "Az önce buradan geçen kızla konuşmak zorundayım. Çok önemli."

"Üzgünüm. Lütfen kenara çekilip diğer yolculara yol verin."

Hendel'in söyleneni yapmaktan başka bir seçeneği yoktu. Gözleri uçuş bilgilerinin bulunduğu ekrana kaydı. Morali çöktü. Ekrandaki bilgilere bakılırsa, Gillian'ın binmek üzere

olduğu gemi, akla gelebilecek her türlü suçluyu, kanun kaçağını ve paralı askeri barındıran kanunsuz bir asteroide gidiyordu. Hoparlörlerden son biniş çağrısı yapılırken, Hendel bu konuda yapabileceği hiçbir şey olmadığını fark etti. Gillian Omega'ya gidiyordu.

* * *

Leng'in Nefari ile Hobbs'u tutmasının üzerinden yaklaşık sekiz saat geçmişti. Leng'in planının ayrıntılarını gözden geçiren ve kanıt teknisyenlerinin giydiği mavi önlüklere bürünen üçlü, yeraltındaki personel girişinden C-Sec Adli Laboratuvarı'na giriş yapmak üzereydi.

Leng tesise geceleyin, görev başında daha az kişi varken sızmayı tercih etmişti. Ancak öncelikle çelik kapının yanındaki retina tarayıcısından geçmeleri gerekiyordu. Obey'in retina örüntülerinin kopyası da işte bu aşamada devreye giriyordu. Leng bir kara kutu çıkartıp tarayıcıya tuttu. Bunun işe yaraması gerekirdi. Geçmişte yaramıştı. Ne var ki Leng'in kalp atışları yine de hızlandı.

Bir retina arayan tarayıcı, aradığını buldu ve imgeyi bir bilgisayara gönderdi. Bilgisayar bu imgedeki kılcal damarların sahibinin tesise girme yetkisi olduğunu onayladı ve kapıya açılma komutunu verdi. Böylece, üç insanın hepsi birden, personel mola odasına girme imkânı buldu. Mola odası, kullanışlı mobilyaların ve varlıklarını algılayarak kendi kendine açılan ekranın dışında boştu.

Leng içinde bir heyecan hissetti. İlk engeli aşmışlardı. Sıradaki adım, gidecekleri yeri bulmaktı. "Oturun," dedi Leng. "Eğer gelen olursa, molada olduğunuzu söylersiniz."

Nefari ile Hobbs söyleneni yaparken, Leng bir kaideye sabitlenmiş olan terminale gidip sol kolundaki omni-tool'u açtı. Ci-

haz, Cerberus'un satın alabildiği en iyi casus yazılımı ile donatılmıştı ve bu yazılım, yetkisiz personelin kat şemalarına, personel çizelgelerine ve acil durum prosedürlerine erişmesini önleyen birinci seviye güvenlik duvarını çabucak aştı. Bu bilgiler gizli olmaktan ziyade özel bilgilerdi.

Leng'in sisteme giriş yaptıktan sonra kendisine gereken haritaları indirmesi otuz saniye bile sürmedi. İlk harita Leng'e, el arabalarının, sedyelerin ve taşınabilir haznelerin tutulduğu malzeme odasının konumunu verdi. İkinci haritada ise, Depolama Alanı'na giden en kestirme yol bulunmaktaydı. Kayıtlara göre, Paul Grayson'ın cesedi de bu alanda, on altı numaralı bölmedeydi.

Leng bağlantıyı kesip ekibin diğer üyelerini yanına çağırdı ve onları bir kapıdan geçirip steril görünümlü bir koridora çıkarttı. Koridorda yaklaşık on metre ilerledikten sonra MALZEME ODASI 12 yazan kapıyı görüp sağa döndü. Kapı kayarak açılınca karşılarında sıra sıra taşıma araçları buldular.

Leng sıradaki ilk haznenin yanına gitti. Saydam kapsül, kroganlar hariç bütün ırkları barındırabilecek kadar genişti. Kontrol paneli, gaz bağlantıları ve sağlam tekerlekler içeren ileri teknoloji ürünü bir kızağın üzerinde duruyordu. Bu ünitelerin amacı, C-Sec araştırmacıları işini yaparken, cesetlerin çürümesini önlemekti. "Hobbs," dedi Leng bir düğmeye basarak. "Atla bakalım."

Kavisli kapak açılırken, Hobbs kaşlarını çattı. "Niye?"

"Nefari ile ben ceset taşıyormuşuz gibi görünebilelim diye. Oyalanmayı bırak artık... Buradan ne kadar hızlı çıkabilirsek, o kadar iyi."

Hobbs suratını ekşitip haznenin kenarına oturdu ve ayaklarını yukarı çekti. Birkaç saniye sonra kolları yanlarında uzanıyordu. Nefari onun teknisyen önlüğünü gizlemek için üzerine bir örtü sererken kumaşın hışırtısı duyuldu. "Gözlerini kapalı tutmayı unutma," dedi Leng, kapak kapanırken.

"Oraya girmeden önce de ölü gibi görünüyordu," dedi Nefari.

"Farkındayım," dedi Leng. "Onu tutmamın sebeplerinden biri de buydu. Tamam, hadi gidelim."

Hazne ağırdı ama yönlendirmesi yeterince kolaydı. Birlikte hazneyi iterek koridorda ilerlediler ve bir yük asansörüne bindiler. Şansları da bu aşamada tükendi. Asansörde bir turian vardı. Üzerinde laboratuvar önlüğü bulunan turian, doktor gibi görünüyordu. "Siz kimsiniz?" diye sordu. "Tanıştığımızı sanmıyorum."

"Tanışmıyoruz efendim," dedi Leng saygılı bir tavırla. "Bizi birkaç gün önce işe aldılar. İşlerin nasıl yürüdüğünü bilirsiniz... Gece nöbetleri hep yeni başlayanlara kalır."

Leng sadece tahmin yürütmüştü ama turian itiraz etmedi. "Anlıyorum," dedi, asansör hareket ederken. "Elinizde ne var bakalım?"

"Muhtemelen bir kalp krizi vakası," dedi Leng. "Adamı bir barın arkasındaki geçitte bulmuşlar."

Turian başını sallayarak onayladı. Ne var ki böyle durumlar konusunda uzman olan Leng, onun tatmin olmadığını görebiliyordu. Yanlış bir şey vardı; belki küçük bir detay. Ya da belki, Leng'in turianlardan hoşlanmadığı gibi, turian da insanlardan hoşlanmıyordu. "Kimliğinizi görebilir miyim lütfen?" diye sordu turian. "Dikkatli olmamız gerekiyor, biliyorsunuz."

Nefari gözden kaybolmak için elinden geleni yaparken, Leng "Elbette," dedi rahat bir tavırla. "Buyurun."

Kimlik kartı aslında Obey'e aitti. Ne var ki artık üzerinde başka bir ismin yanı sıra, Leng'in fotoğrafı bulunmaktaydı. Fotoğrafta Leng'in *gerçek* yüzü değil, Hobbs ile Nefari'nin bildiği yüzü, son yirmi dakikadır onlarca C-Sec kamerasına yakalanmış olan yüzü vardı.

Turian asansörden çıkıp da kartı bir tarayıcıya okutursa kı-

yamet kopacaktı. Elbette Leng doktoru böyle bir şey yapamadan öldürürdü. Ne var ki ceset işleri karıştırır ve başarıya ulaşma ihtimallerini düşürürdü. Zaman sanki durmuştu. "Tamam," dedi turian, asansör dururken. "Ekibe hoş geldiniz. Görüşürüz."

Leng kartı aldıktan sonra derin bir nefes alıp verdi. Kapılar kapanıp asansör aşağı inerken, "Ucuz atlattık," dedi Nefari.

"Evet," dedi Leng. Kapılar aralandı ve hazneyi iterek koridora çıkarttılar. "Ama neredeyse geldik sayılır."

Gelmişlerdi de. Hazneyi kısa bir koridordan geçirmelerinin ardından kapılar açıldı ve uzun, dar bir odaya girdiler. Aydınlatma loştu, hava soğuktu ve ortam son derece sessizdi. Ortadaki koridorun her iki kenarında da eşit aralıklarla yerleştirilmiş hazneler bulunmaktaydı. Bölmelerin hepsi numaralı olduğu için, Leng'in yapması gereken tek şey on altı numaralı bölmeyi bulmaktı. "İşte," dedi. "Peşinde olduğumuz ceset bu."

Hazneyi koridorun ortasında bırakan Leng, Grayson'a bakmaya gitti. Grayson'ın teni grimsi bir tondaydı. Gözleri açıktı ve alnının ortasına yakın bir yerde, kenarları morarmış iki mermi deliği hâlâ görülebiliyordu. Leng gülümsedi. İşte yine karşılaştık, diye düşündü içinden.

"Tamam," dedi Leng, Nefari'ye dönerek. "Tüpleri ve güç kaynağını sök. Bu hazneler on iki saate kadar kendi kendine çalışabiliyor. Cesedi başka bir yere taşımak için yeterince zamanımız var."

Nefari işe koyuldu. Her bir tüp söküldükçe, anlık gaz kaçağından kaynaklanan ıslık sesine benzer bir ses duyuluyordu. Nefari güç kaynağını çıkartınca, bir alarm ötmeye başladı ve hazneyi koridorun ortasına çektiler. "Yardım et de diğer hazneyi bölmeye koyalım," dedi Leng. "Hazneyi bağladığımızda alarm susacak." Hobbs artık saydam kapağı iterek açmaya çalışıyordu.

"Hobbs ne olacak?" diye sordu Nefari. Hobbs sessiz çığlıklar atıyor ve yumruklarıyla kapağı dövüyordu.

"Mecburen burada kalacak," dedi Leng, hazneyi bölmeye koyarken. "Yoksa birileri tesiste bir cesedin eksik olduğunu fark eder. Sen hortumları bağla – güç kaynağını ben hallederim."

Alarm susarken, "Soğukkanlı herifin tekisin," dedi Nefari gergin bir tavırla. "Gaz ona ne yapacak?"

"Bilmiyorum," dedi Leng, Hobbs morarmaya başlarken. "Ama onun ödemesini de sen alacaksın."

Nefari ellerini kalçalarına koydu. "Ödemeyi şimdi yap. Hepsini."

Leng itiraz etmek üzereyken vazgeçip omni-tool'unu açtı. "Bana bir hesap numarası ver."

Nefari hesap numarasını verdi, kendi omni-tool'undan paranın aktarılıp aktarılmadığını kontrol etti ve başını sallayarak onayladı. "Gidelim."

Hobbs'un artık hiç sesi çıkmıyordu. Ölümünden sorumlu olan insanlar odayı terk ederken, Hobbs'un cansız gözleri tavana dikiliydi. Onların gitmesiyle birlikte oda yeniden sessizliğe büründü; bu sessizliği bozan tek şey makinelerin hafif uğultusuydu.

Dokuz saat sonra Nefari'nin cesedi, Hobbs'un sadece altı bölme uzağındaki yerini aldı. Gırtlağı kesilmiş olan Nefari'nin cepleri boştu ve cesedini almaya gelen olmadı.

ALTI

HİLAL NEBULASI'NDA BİR YERDE

Ofisinin kapısında genç bir kadın gözüktüğünde, Asılsız Adam çorak bir manzaraya sırtını vermiş oturmaktaydı. "Madam Oro arıyor."

Asılsız Adam terminalden başını kaldırıp baktı. "Teşekkürler Jana." Asılsız Adam sağına dönerken, hologramda bir görüntü belirdi. Kadının siyah saçları, kahverengi iri gözleri ve dolgun bir vücudu vardı. İş kadınlarına özgü gri bir takım elbise giymişti. Asılsız Adam gülümsedi. "Margaret... Seni görmek ne güzel."

Oro gülümsedi. "Seni de."

"Raporunu duymak için sabırsızlanıyorum," dedi Asılsız Adam. "Kalp ve Zihin programı benim için çok önemli."

Bu konuşmayı takip eden otuz dakikalık sunumda, Oro ekibiyle birlikte büyük ölçüde el altından yürütmekte olduğu Cerberus yanlısı kampanya konusundaki son gelişmeleri Asılsız Adam'a aktardı. Kampanyanın amacı, haberlerde devamlı yer alan olumsuz propagandalara karşılık vermekti. "Şu anda 'Cerberus işareti verecek. Hazır olun,' cümlesi üzerinde çalışıyoruz," dedi Oro. "Yaygın medya kuruluşları bizim duyurularımızı yayınlamıyor, dolayısıyla mesajımızı iletebilmek için gerilla pazarlama teknikleri kullanıyoruz. Bu da, Citadel'deki Hu-Town gibi yerlerin duvarlarında akan ilanları, ekstranetteki korsan siteleri ve kulaktan kulağa haber yayan gerçek insanları kapsıyor. Hepsi de insanlığın yükselişiyle ilgili hikâyeler anlatmak üzere eğitildi."

"Bravo," dedi Asılsız Adam yapılan çalışmaları onaylayarak. "Anketler, diğer ırkların mensuplarının Cerberus konusunda genel anlamda olumsuz izlenimleri olsa da, insanların çoğunun Cerberus'un olumlu etkileri olduğunu düşündüğünü gösteriyor. Sizin çalışmalarınızın bu izlenimi yaratmakta ve güçlendirmekte önemli bir rol oynadığını biliyorum."

Oro, konuşmanın sonuna gelinirken, Asılsız Adam'a teşekkür etti. "Şunu unutma," dedi Asılsız Adam veda etmeye hazırlanırken. "En büyük sorunumuz diğer ırklar değil – bizden hoşlanmıyor olsalar bile. Karşı karşıya olduğumuz en önemli zorluk, duyarsızlık, toplumsal entegrasyon ve zamanın akıp gitmesi. Çünkü eğer insanlık kimliğini kaybederse, savaşı daha tek bir mermi bile sıkılmadan kaybetmiş oluruz. Mücadeleye devam Margaret... Son zamanlarda bazı yenilgiler aldık ama her şey düzelecek."

Bağlantı sona erdiğinde, Asılsız Adam arkasındaki oval pencereden dışarı bakmak için döndü. Verilmesi gereken çok fazla savaş vardı. Kontrol edilmesi gereken çok fazla değişken. Zil sesi düşüncelerini böldü. "Kim arıyor?"

"Kai Leng," dedi Jana interkomdan.

Asılsız Adam masasına dönerken, Leng'in hafif saydam görüntüsü havada adeta ansızın belirdi. Ajanın yüzü her zamanki gibi ifadesizdi. "Haberlerim var."

"Elbette vardır," dedi Asılsız Adam anlayışlı bir tavırla. "Neredesin?"

"Citadel'de."

Oturmuş olan Asılsız Adam dudaklarının arasına bir sigara yerleştirdi. "Tamam. Evet?"

"McCann öldü."

"Mükemmel. Her şey yolunda gitti mi?"

"Büyük ölçüde, evet."

"Peki ya kız?"

"O görevi henüz tamamlayamadım," dedi Leng. "Hendel Mitra'nın birkaç saat önce Anderson ile Kahlee'ye söylediklerine göre, kız Omega'ya giden bir gemiye binmiş."

Asılsız Adam hayal kırıklığına uğramıştı ama suikast görevlerinin çok zorlu olabildiğini biliyordu. "Peki ya üçüncü görev?"

"O tamam. Ceset gemiyle size doğru geliyor. Ne işe yarayacak ki?"

Çakmağını yakan Asılsız Adam'ın yüzüne anlık bir ışık vurdu. "Ceset bir değişken – ve değişkenlerin kontrol edilmesi gerekiyor. Öyleyse kızı takip etmekte serbestsin."

"Evet."

"Dikkatli ol." Asılsız Adam bunu söyledikten sonra bağlantıyı kesti. Odanın ortasına doğru üflediği duman dalgalanıp dağılmaya başladı. *Entropi* diye düşündü Asılsız Adam. *Her şeyin baş düşmanı.*

CITADEL'DE

Asansörün kapıları açılınca Kahlee'nin peşinden lobiye çıkan Anderson'ın aklında düşünceler birbirini kovalıyordu. Önce Varma onları arayarak Grayson'ın cesedinin çalındığını ve yerine başka bir ceset bırakıldığını haber vermişti. Ardından, onlar daha bu haberleri sindirmeye çalışırken, salarian Konsey üyesinin yönetici asistanı arayarak o öğleden sonra için bir randevu talep etmişti. Bu tür "talepler" daha çok emir sayılırdı; özellikle de Konsey için çalışan Anderson bakımından.

Kıvrılan yaya yolundan ilerleyerek bir heykelin ve ağaçların yanından geçip Citadel Kulesi'nin dibine ulaştılar. Dışarıdaki C-Sec masası onları rekor sürede güvenlik kontrolünden geçirdi. Birkaç dakika sonra, hızla yukarı çıkan saydam asansörün içindeydiler. Manzara muhteşemdi ama asansör yukarıda yer alan

Konsey Salonu'na varmadan durduğunda, Anderson'ın aklı başka yerlerdeydi.

Soyut resimlerle, metal çerçeveli mobilyalarla ve kum rengindeki mermer bir zeminle dekore edilmiş olan ferah bir lobiye adım attılar. Bir salarian onları karşılamak üzere yanlarına geldi. "Merhaba... Ben, Nee Brinsa. Dor Hana şu anda bir görüşme yapıyor ama birazdan müsait olacak. Beni takip edin lütfen."

Brinsa'yı takip ederek küçük ama düzenli bir bekleme odasına giren Anderson ile Kahlee'nin salarian koltuklarına oturmaktan başka seçeneği yoktu. Koltuklar rahatsızdı. Ne var ki Brinsa'nın onları almaya gelmesi gerçekten de birkaç dakika sürdü. "Dor Hana artık müsait," dedi Brinsa, küçük bir mucizeyi ilan edercesine.

Hana'nın ofisi genişti ve Presidium'un büyük bir bölümünü görüyordu. Ne var ki Hana masasının etrafından dolaşarak onları karşılamaya gelirken, Anderson muhteşem manzaraya sadece bir anlığına göz atabildi. Anderson salarianı çok iyi tanımıyordu ama onunla daha önce birkaç kez karşılaşmıştı. Kahlee takdim edilmeyi bekledi. Tanışma faslı bitince, Hana alçak bir masayı ve masanın etrafındaki kırılıverecekmiş gibi görünen sandalyeleri işaret etti. "Lütfen oturun."

Salarianın iri gözleri, kayışımsı bir cildi ve uzun bir yüzü vardı. Üzerindeki dar ve siyah takım elbise, büyük bir hünerle yerleştirilmiş beyaz panellerle bölünmüştü. Üçü de oturduktan sonra, Hana doğrudan konuya girdi. "Bildiğiniz gibi, Paul Grayson'ın cesedi C-Sec Adli Laboratuvarı'ndan çalındı."

"Evet," dedi Anderson. "Teğmen Varma söyledi. Böyle bir şey nasıl mümkün olabilir?"

Hana kaşlarını çattı. "Soruşturma hâlâ devam ediyor ama görünen o ki hırsızlar C-Sec güvenlik sistemindeki bazı açıkları bulup kullanmayı başarmışlar."

Hana onlara, Adli Laboratuvar'a ulaşmak için Obey adlı bir

çalışanın öldürüldüğünü ve Grayson'ın yerine başka bir cesedin bırakıldığını anlattı. "Bunu yapan kişiler soğukkanlı katiller," dedi ciddi bir tavırla. "Konsey üyesi çok üzgün."

Anderson Hana'nın "Konsey üyesi" derken, ***kendi*** patronunu kastettiğini biliyordu. Yani kendisi için önemli olan tek Konsey üyesini.

"Bana kalırsa bunu Cerberus yapmıştır," dedi Kahlee gergin bir tavırla. "Grayson'ın üzerinde deneyler yapan onlardı – ve cesedi geri almak istediler."

"Mantıklı," dedi Hana. "Hatta Amiral Anderson ile birlikte Konsey'e yaptığınız sunum bu hırsızlığı tetiklemiş olabilir."

Bu mantıklı bir çıkarımdı ve Anderson başını sallayarak onayladı. "Kahlee'nin söyledikleri doğru ama bence iş bu kadarla kalmıyor. Cesedi Konsey'in huzuruna çıkarmamızın sebebi, üzerinde yapılan değişikliklerdi."

"İkinizin bir şekilde Reaperlar ile bağlantılı olduğuna inandığınız değişiklikler," dedi Hana. "Bu konudaki görüşleriniz gayet iyi biliniyor. Geçmişte sizin görüşlerinize şüpheyle yaklaşmış olsam da, artık haklı olup olmadığınızı merak etmeye başladım."

Anderson duydukları konusundaki hislerinden emin olamadı. Nihayet ciddiye alınmak iyi olurdu – eğer durum buysa. Ne var ki Hana Konsey'in istihbarat operasyonlarında görev yapıyordu ve entrikalarıyla tanınırdı. Salarian *gerçekten* Reaperların bu işe bir şekilde dâhil olduğuna inanıyor muydu? Yoksa insanların yürüttüğü faaliyetleri daha iyi izleyebilmek için Anderson'ın güvenini mi kazanmaya çalışıyordu?

Brinsa'nın ofise girmesiyle, Anderson'ın düşünceleri bölündü. "Teğmen Varma arıyor efendim. Görüşecek misiniz?"

"Evet," dedi Hana, ahizeyi eline almak için masasına dönmeden önce. "Lütfen beni bağışlayın ama yapacağım görüşme, ele aldığımız konuyla ilgili olabilir."

Salarian görüşmeyi ses sistemine aktarmaktansa kendine saklamayı tercih etti. "Teğmen Varma? Ben Hana."

Bunu takip eden görüşme, daha çok Varma'nın konuştuğu tek taraflı bir görüşmeydi. Hana'nın yanıtları, "Gerçekten mi?" "İlginç..." gibi yorumlarla kısıtlıydı. Sonunda, "Evet, hepsini bulduğunuzdan emin olmak için iki kere kontrol edin," dedi.

Görüşme bitince Hana ahizeyi yerine bıraktı ve koltuğuna döndü. "Teğmenin sizin dairenizde olduğunu bilmek ilginizi çekecektir sanırım."

"Bizim dairemizde mi?" diye sordu Kahlee. "Oraya girmeye hakkı yok."

"Elbette var," dedi Hana sakin bir sesle. "C-Sec görevlileri, doğru kişilerden izin aldıkları müddetçe, istedikleri her yere girebilirler. Ki bu durumda izni *ben* verdim. Bir arama yapılmasını istedim, çünkü kayıplara karışan delikanlının, McCann'ın ölümünün ve Grayson'ın cesedinin ortak bir noktası var. Bu ortak nokta *sizsiniz*."

Anderson itiraz etmeye başlayınca, "Hayır," dedi salarian onu durdurarak. "Grayson'ın cesedini çaldığınızı düşünmüyorum. Bütün bu olayların sizinle bir şekilde bağlantılı olduğunu söylüyorum. Dolayısıyla Teğmen Varma'ya dairenize girme ve gizli dinleme aygıtları için arama yapma yetkisi verdim. Ekibi on iki tane dinleme aygıtı buldu. Birileri yaptığınız her şeyi izliyormuş."

Kahlee kızardı ve Anderson küfretti.

"Duygularınızı anlayabiliyorum," dedi Hana hafif bir tebessümle. "Belli ki birileri öğrenebileceklerinizden korkuyor. Bu da tedbiri elden bırakmamak gerektiği anlamına geliyor. Sonunuzun McCann gibi olmaması için çok tedbirli olmalısınız."

Bu, insanı sarsan bir düşünceydi. Anderson Kahlee'ye baktıktan sonra tekrar Hana'ya döndü. "Dikkatli oluruz."

"Güzel. Şimdi ne yapmayı planlıyorsunuz?"

Hana'nın gözleri uzayın derinlikleri kadar karaydı. Anderson bir kere daha temkinli olması gerektiğini hissetti. Hana bunu neden öğrenmek istiyordu? Bu çok saçma bir soruydu. Bunu bilmek Hana'nın göreviydi zaten. "Omega'ya gidiyoruz."

"Delikanlıyı bulmaya mı?"

"Delikanlıyı *ve* Grayson'ın kızı Gillian'ı bulmaya," dedi Kahlee. "Gillian, Asılsız Adam'ı bulup öldürmek istiyor."

"Asil bir istek," dedi Hana. "Ama boş bir çaba. Müdahale etmeye mi çalışacaksınız?"

"Evet," dedi Kahlee. "Ayrıca, neler öğrenebileceğimize bakacağız. Belki Gillian ortalığı karıştırır. O durumda aradığımız bilgilere ulaşabiliriz."

Hana ayağa kalktı. Böylelikle görüşmenin sona erdiğini de bildirmiş oldu. "İletişimde kalın," dedi.

Bu bir davet olabileceği gibi, endişesini aktarmanın bir yolu da olabilirdi ama Anderson bir askerdi ve bir emir aldığında anlardı. "Evet efendim."

THESSIA GEZEGENİ

Aria T'Loak yatak odasından verandaya çıktığında hava serindi. Verandanın tepesinde yedi tane yivli sütunun desteklediği bir çatı vardı. Şehrin bütün yuvarlak tepeleri için birer sütun. Tepelerin üç tanesi evin bu tarafından görülebiliyordu. Özenle bakılan yamaçlarında yüzlerce pahalı ev vardı ve sabah ışığı bu evlerin geniş bahçelerine, yüzme havuzlarına ve taretlerine yansıyordu. Zenginliğin simgeleri.

Ne var ki Aria'nın uzun ömründe defalarca farkına varmış olduğu üzere, paranın satın alamayacağı bazı şeyler vardı. Bunlardan biri de huzurdu. Çünkü kızının cesedinin görüntüsü bir an bile gözlerinin önünden gitmiyordu.

Asılsız Adam, Liselle'in ölümünden Paul Grayson'ın sorumlu olduğu iddia etmişti. Bu mantıklı bir iddiaydı, çünkü Grayson kızının sevgiliydi ve kızıl kum bağımlısıydı. Belki kavga etmişler ve uyuşturucu etkisi altında olan Grayson, Liselle'in gırtlağını kesmişti.

Sorun şuydu ki Aria bir suçluydu ve çok da başarılı bir suçluydu. Birçok insan Omega'daki egemen gücün Aria olduğunu düşünüyordu ve öyle düşünmekte haklıydı. Ayrıca yüzlerce yıldır yaşamakta olan Aria, cinayetler konusunda oldukça tecrübeliydi. Yanlış bir şeyler olduğunu seziyordu ama ne olduğunu çıkartamıyordu. *Ama bulacağım*, diye söz verdi kendine, *hem de çok yakında.*

Ne var ki biraz beklemesi gerekecekti. Çünkü Liselle'in cesedi Omega'da yakılmak yerine, Aria'nın kararıyla evine getirilmişti; asarilerin inanışına göre Liselle'in ruhu burada, kendisinden önce ölenlerin ruhlarına katılacaktı. Aria bundan emin değildi ama doğru olmasını umuyordu. Sevdiği şehre son bir kez baktıktan sonra, daha önce de defalarca yapmış olduğu gibi, ona sırtını döndü ve içeri girdi. Cenazenin başlamasına bir saatten daha kısa bir süre vardı.

* * *

Liselle'in özenle korunmuş olan cesedi, asari geleneklerine uygun olarak önceki akşam yıkanmış ve yağlanmıştı. Ardından, beyaz bir elbise giydirilmiş olan ceset, bir geceliğine, villanın geniş antresinin merkezindeki özel olarak tasarlanmış platforma yerleştirilmişti. Aria geldiğinde, cesedi korumakla görevli olan dört nöbetçi hâlâ görev başındaydı.

Aria da, kendisini beklemekte olan diğer asariler gibi, üst kısmı vücuduna oturan uzun bir elbise giymişti. Sekiz asari vardı ve hepsi de Aria'nın akrabasıydı. Aria'nın akrabaları *sadece*

onlardan ibaret değildi elbette. Yüzlerce akrabası vardı. Ne var ki çoğu Aria'nın hayatını kazanma biçimini tasvip etmiyordu. Dahası, Liselle'i Omega'da büyüttüğü ve Liselle'in orada yaşamasına göz yumduğu için Aria'yı suçluyordu. Ki suç imparatoriçesi de geriye dönüp baktığında onlara hak veriyordu. Liselle'in yanlış bir adama âşık olması Aria'nın suçuydu. Bunu bilmek Aria'yı yiyip bitiriyordu.

Dolayısıyla konuklar sedyeyi kaldırmak için öne çıktıklarında, sayıları bu işin altından kalkmaya ucu ucuna yetti. Sedyeyi ön kapıdan çıkartıp uzun cenaze arabasına taşırlarken, etraftaki ağır silahlı korumaların sayısı onlardan kat kat fazlaydı. *Korumalar*, diye düşündü Aria acı acı. *Ne kadar da uygun.*

Cenaze korteji dört araçtan oluşuyordu. Önden gidecek olan özel tasarımlı araba, gerektiği takdirde yolu açabilecek donanıma sahipti. Onun arkasında Aria ile diğer aile fertlerinin bineceği ağır zırhlı, uzun limuzin vardı. Cenaze arabası limuzini yakından takip edecekti. En arkada ise dağıtım kamyonuna benzeyen siyah bir araç vardı. Ancak bu aracın tavan panelleri, yer ve hava hedeflerine füze atmak üzere açılabiliyordu. Böyle bir olayın yaşanma olasılığı çok düşüktü –özellikle de Thessia'da– ama gücün bedeli güçlü düşmanlardı. Aria mecbur kalmadıkça risk almazdı.

Herkes yerini alınca, cenaze alayı yola çıktı. Limuzinin içinde hiç kimse konuşmuyordu. Bu ayrıcalık Aria'ya aitti ve o da hiçbir zaman duygularını paylaşmaktan hoşlanan biri olmamıştı. Dolayısıyla araçlar zikzaklı sokaklardan geçerek, tepelerin yamaçlarındaki villaların yanından, aşağıdaki düzlüğe doğru inerken, limuzinde sessizlik hüküm sürüyordu. Düzlük, birçoğu ince köprülerle birbirine bağlı olan çok katlı binalarla doluydu. Gökdelenlerin çevresine toplanmış olan daha sade binalar, kendi kendini yöneten mahalleleri temsil ediyordu. Bu mahallelerin bazıları gayet hoştu, bazıları ise hiç hoş değildi.

Aria şehrin çirkin yüzünü çok iyi bilirdi, çünkü herkesin kafasını kullanarak ayakta kaldığı, hiç kimsenin birbirine güvenmediği ve suç işlemenin günlük yaşamın bir parçası olduğu, Cehennemin Bekleme Odası diye adlandırılan bir mahallede büyümüştü. Annesi orada *büyümemişti* ama Aria'nın sadece tahmin edebileceği sebeplerden ötürü bu mahalleye gelmiş ve bir daha da ayrılmamıştı. Aria evden ayrıldıktan sonra, görgü kurallarına çok bağlı olan akrabalarından birinin "çirkin bir şöhret" diye adlandırdığı bir şöhrete kavuşmuştu. Bu sözlerin canını acıtması gerekirdi ama acıtmıyordu, çünkü Aria mesleğini doğanın işleyişinin doğal bir ifadesi olarak görüyordu. Her gezegenin bir besin zinciri vardı ve yırtıcılar daima bu zincirin tepesinde yer alırdı; geriye kalan her şey duygusal saçmalıklardı.

Solda yanlarından geçtikleri yaprak dökmeyen sıra sıra ulu ağaçlar, ötedeki parlayan nehrin ve nehrin iki kıyısındaki seyrek ev kümelerinin görüntüsünü anlık olarak kapatıyordu. Ardından, geniş bir virajı dönmeleriyle mezarlık göründü. Asırlardır kullanılmakta olan mezarlık çok geniş bir alanı kaplıyordu. Farklı farklı şekillerdeki ve boyutlardaki mezarlar ve anıtlar sonsuz bir labirent görüntüsü oluşturuyordu. Bazıları tapınaklara benziyordu. Bazıları ise kule, heykel ya da soyut bir sanat eseri biçimindeydi.

Kortej anıtların arasında kıvrılan bir yoldan ilerleyerek güzel bir tepenin yanından geçip, yapay bir gölün merkezine açılan tek şeritli bir köprüye çıktı. Aria'nın satın aldığı dönemde bu arazi parçası mezarlığın en ucundaydı. Ne var ki o zamandan beri mezarlığa binlerce yeni anıt eklenmiş, bu da küçük gölün daha da göze çarpmasına yol açmıştı. Bazıları bunun bir hendek olduğunu söylüyordu. Önemsiz varlıkları uzak tutmak için yapıldığını. Bazıları ise bunu Aria'nın egosunun büyüklüğünün, kendi ölümünü bile idare etmeye çalışmasının ve zevksizliğinin bir kanıtı olarak görüyordu. Kortej dururken, *bu eleştirilerin*

hepsi doğru, diye düşündü Aria. *Ama bunun hiçbir önemi yok.*

Piramit şeklindeki yapı siyah granitten yapılmıştı ve Aria'ya gençlik günlerini anımsatıyordu; bir şeyleri ispatlamaya çalıştığı ve bunu gösterişle başaracağını sandığı günleri. Bu toyluğu ancak, daha sadece yüz yaşında olan ve kendine bir mevki edinmeye çalışan bir asari sergileyebilirdi. Artık olgun bir asari olan Aria yapının abartılı olduğunu düşünüyordu. Ne var ki yapıyı değiştirmek özür dilemek anlamına, gençliğine ihanet etmek anlamına gelirdi ve Aria bunu yapmamaya kararlıydı.

Aria şoförün gelip kapıyı açmasını bekledikten sonra arabadan indi ve akrabalarını, cenaze arabasının arkasındaki sedyeyi alabilecekleri bir noktaya götürdü. Liselle'in gözleri kapalıydı. Makyaj, gırtlağındaki korkunç kesiği gizliyordu ve elleri göğsünde kavuşturulmuştu. *Ağlamayacağım*, diye düşündü Aria. *Ağlamak bir zayıflık belirtisidir.*

Aria'nın akrabaları sedyeyi kaldırdıktan sonra onu takip ederek dik bir yokuştan inip aşağıdaki yuvarlak odaya girdiler. İçerisi serindi. Işıklar özellikle kısık bırakılmıştı ve odanın ortasındaki kanaldan akan su şırıldayarak bir havuzun içine dökülüyordu. Duvarda, tekerlek parmaklarına benzeyen eşit aralıklı bölmeler vardı. Bölmelerin bazıları dolu, bazıları boştu. Liselle için bir kapsül hazır bekliyordu. Liselle'in cesedi büyük bir özenle kaldırılıp kapsülün içine yerleştirildi. İşlem bitince Aria kızının soğuk dudaklarını öpmek için eğildi. "Pes etmeyeceğim," diye söz verdi. "Gerçeği öğrenene kadar pes etmeyeceğim."

Kapağı kapatılan tabut duvarın içine itilirken, ağlamayacağına ant içen kadın ağlamaya başladı. Mermere kazılmış olan ismin önünde dururken bedeni hıçkırıklarla sarsıldı. Ne var ki hiç kimse ona sarılmaya ya da teselli sözleri söylemeye cesaret edemedi, çünkü Aria T'Loak Korsan Kraliçe'ydi. Ona dokunmak, ölmek demekti.

PICTOR ADLI KARGO GEMİSİNDE

Pictor adlı kargo gemisi saniyede yaklaşık on beş kilometre hızla kütle iletim istasyonuna doğru atılırken anlık bir karaltıdan ibaretti. Geminin element-sıfır çekirdeği devre dışı bırakılırken ve kütle etkisi alanları kapanırken ani bir ışık patlaması oldu. *Pictor*, tüfekten ateşlenen bir mermi gibi, uzayın karanlığında süzülen kem bir göze benzeyen yapıya doğru uçtu. Parlayan bir kürenin etrafında dönen iki devasa halkadan meydana gelen yapıdan yükselen iki iletişim direği vardı.

Gemi yaklaşırken, halkalar önce yavaş yavaş, ardından gitgide artan bir hızla dönmeye başladı. *Pictor* yaklaşık beş yüz kilometre uzaklıktayken ateşlendi ve karanlık enerji girdabı tarafından yutuldu. Gemi parladı ve gözden kayboldu.

O sırada Kahlee ile sevişmekte olan Anderson, bu geçişi kaçırdı. Büyük yolcu gemileri Omega'ya uçmuyordu. Dolayısıyla Citadel'den Omega'ya gitmek isteyen ve kendine ait bir gemisi olmayan herkes, *Pictor* gibi kargo gemilerinde yer ayırtmak zorundaydı. Kendi türündeki gemilerin çoğu gibi, *Pictor* da kargonun yanı sıra kısıtlı sayıda yolcu taşıyabilecek kapasiteye sahipti.

Öncelik yolculara değil kargoya verildiği için, kabinler öyle küçük ve sıkışıktı ki yatağın etrafında yürüyebilecek alan bile yok sayılırdı. Dolayısıyla, yatağa oturmaktan başka çare yoktu. Anderson ile Kahlee yatağa oturduğunda olaylar birbirini kovalamış ve çift çok geçmeden kendi yolculuğuna çıkmıştı. Bu keyifli kaçamak daha yeni bitmişti ki birisi kapıya vurmaya başladı. Kapıya vurmaya mecburdu çünkü ne interkom çalışıyordu, ne de kapı zili. "Tamam, tamam," diye homurdandı Anderson, pantolonunu giyerken. "Bir dakika."

Örtüyü göğsüne çeken Kahlee, kapıda şişman bir volus olduğunu gördü. Volus geminin kabin görevlisiydi ve hâlinden hiç hoşnut değildi. "Dünyalı dostunuz sorun çıkarıyor."

"Hendel Mitra mı? Sorun mu çıkarıyor? Buna inanmak çok zor," dedi Anderson.

"İki numaralı kargo ambarında kavga çıkmış. İnsan Mitra mürettebattan dört kişiye ve yolculardan iki tanesine saldırmış. Ardından kendisini aşçının kilerine kilitlemiş. Dışarı çıkmayı reddediyor."

Anderson küfrederek omzundan geriye baktı. "Duydun mu? Sen Hendel'i benden daha iyi tanıyorsun. Neler oluyor?"

"Bilmiyorum," dedi Kahlee. "Kapıyı kapat da giyinebileyim. Ben de geliyorum."

Giyinmek ve kabin görevlisinin peşinden, yolcuların ve mürettebatın bir kısmının içki içip kumar oynadığı, yarısı boş olan kargo kompartımanına gitmek on beş dakika sürdü. Etrafa dağılmış devrik bir masa ve uyumsuz sandalyeler vardı. "Kavga *burada* gerçekleşmiş," dedi volus suçlarcasına, sanki durumdan Anderson ile Kahlee sorumluymuş gibi. "Şahitlerin anlattıklarına göre, Mitra ismindeki insan diğerlerine yok yere saldırmış. Onlar kendilerini savunmaya çalışınca da kaçmış."

Kahlee duyduklarının tek bir kelimesine bile inanmadı. Hendel onun tanıdığı en disiplinli ve güvenilir insanlardan biriydi. Hendel Dünya'da, Yeni Kalküta'nın hemen dışındaki bir banliyöde doğmuştu. Annesi hamileliği sırasında kazara element-sıfır tozuna maruz kalmış ve Hendel "toz" bebeklerinin bazılarında görülen doğum kusurlarının yerine, biyotik güçlerle doğmuştu.

Kapasitesi, Nick ve Gillian gibi olağanüstü yetenekli çocuklarla eşit seviyede değildi ama BAaT olarak da adlandırılan Biyotik Eğitim ve Alıştırma programına kabul edilmesine yetmişti. Bu, öğrencileri bilinçli olarak ailelerinden uzaklaştırmayı hedefleyen çok katı bir programdı. Hendel söz konusu olduğunda bu strateji öyle başarılı olmuştu ki Hendel programın durdurulmasının üzerinden yıllar geçmiş olmasına rağmen ailesiyle iletişime geçmeyi hâlâ reddediyordu.

Programın ardından İttifak Ordusu'na yazılan Hendel büyük bir başarıyla görevini yerine getirdikten sonra sivil hayata geçmiş ve Grissom Akademisi'nin güvenlik şefi olmuştu. Ardından büyük bir sadakat ve özveri sergileyerek, quarianların *Idenna* adlı gemisinde saklanmak zorunda kaldığı süre boyunca Gillian'ın veliliğini üstlenmeye gönüllü olmuştu. Kabin görevlisini süzen Kahlee, "Bu saçmalıkları başkasına sakla," dedi sert bir sesle. "Hendel'in kendini kilere kilitlediğini söylemiştin. Bizi oraya götür."

Volus dönerek onları geminin iki kargo ambarının arasındaki koridora çıkarttı. Bu koridor bir kesişim noktasına açılıyordu. Kesişim noktasındaki KİLER yazan kapının yanında mürettebattan iki kişi nöbet tutuyordu. Biri turian, diğeri batariandı ve ikisi de hırpalanmış görünüyordu. Elindeki copu avucuna vurmakta olan batarian, "Adi herif hâlâ içeride," dedi hırıltılı bir sesle.

"Siz kapıyı açın, biz onun sağ salim kabinine dönmesini sağlarız," dedi turian, arkadaşının sözlerini yumuşatmak istercesine.

"Bence siz işinizin başına dönün," dedi Kahlee tatlı bir sesle. "Eminim kaptanınızın size ihtiyacı vardır."

Batarian bir şeyler söylemek üzere ağzını açtı ama kabin görevlisi ondan önce davrandı. "Ben gerekirse sizi çağırırım."

Mürettebat üyeleri homurdanarak da olsa söyleneni yaptılar. Kahlee çelik kapıya döndü. "Hendel? Benim... Kahlee."

Yanıt yoktu. Kahlee tekrar denedi. "Kapıyı aç Hendel. Seninle konuşmak istiyorum."

Kilit beş saniye sonra vızıldayarak açıldı. Anderson kapıyı çekip açtı ve Kahlee içeri girdi. Hendel sırtını bir rafa dayamış ve başını ellerinin arasına almış, güvertede oturuyordu. Yüzü kanlıydı ve çürüklerle kaplıydı. "Onlar altı kişiydi," dedi boğuk bir sesle. "Birini duvara fırlattım ama diğerleri üzerime çullandı."

"Yolcuların kilere girmesi yasaktır," dedi volus ısrarcı bir tavırla. "Onu hemen götürün."

"Birazdan gideriz," dedi Anderson ters bir tavırla. "Şimdi çeneni kapat ve çık."

"Davranışlarınızı kaptana bildireceğim," dedi kabin görevlisi büyük bir ciddiyetle.

"Bildir bildir," dedi Anderson. "Hatta başlamışken, yurttaş Mitra'ya saldıran mürettebat üyelerine ve kendisine dava açmayı planladığımızı da bildir."

Kabin görevlisi öfkeyle burnundan soluyarak uzaklaştı.

Kahlee bu sırada Hendel'in yanına çömelmiş, yüzündeki kesikleri ve sıyrıkları inceliyordu. "İçki mi içtin?" diye sordu. Aslında sorunun cevabı belliydi.

Kahlee bir yaraya dokununca, Hendel irkildi. "Biraz içtim."

"Birazla kalmamışsın," dedi Kahlee. "Bira fabrikası gibi kokuyorsun. Hiç kendin gibi davranmıyorsun Hendel. Neyin var senin?"

Hendel'in gözlerinden biri şişerek kapanmıştı. Diğer gözünü Kahlee'ye dikti. "Gillian."

"Ne olmuş Gillian'a?"

"Onu yüzüstü bıraktım. Onu korumak benim görevimdi ve bunu başaramadım."

Gerçek şuydu ki Kahlee son zamanlarda Hendel'i hiç düşünmemişti. Son olayların onun üzerinde bırakabileceği etkiyi de hiç düşünmemişti. Hendel hep *oradaydı*. Kaya gibi sağlamdı ve daima güvenilirdi. Şimdiye dek. Kahlee, Hendel'in fena hâlde hırpalanmış olan yüzüne bakarken, bir şeyi fark etti. Daha önce düşünmüş olması gereken ama düşünmemiş olduğu bir şeyi. Hendel gelişim yıllarını katı BAaT programında geçirdikten sonra İttifak ordusunda görev yapmış, ardından da Grissom Akademisi'nin güvenlik şefi olmuştu. Bütün bu işler ona bir amaç ve uğrunda çabalayabileceği hedefler sağlamıştı.

Ardından, quarian filosunda kaldığı süre boyunca Gillian'ı koruma görevi gelmişti. Peki ya sonra? Hiçbir şey. Gillian veda bile etmeden çekip gitmişti – Hendel onu ararken, kendisini de arıyordu aslında. "Kendini suçlamamalısın," dedi Kahlee. "Gillian artık yetişkin. En azından yasal olarak. Sen bir insanın yapabileceği her şeyi yaptın."

"Hadi bakalım," dedi Kahlee, Anderson'a yanına gelmesini işaret ederek. "Bana yardım et. Hendel'i kabinine götürelim ve yaralarını saralım."

"Sonra da ayıltalım," dedi Anderson yardım etmeye gelirken. "Lanet olsun Hendel... Üzerinden kamyon geçmiş gibi görünüyorsun."

"Öyle mi?" diye sordu Hendel onların yardımıyla ayağa kalkarken. "Sen bir de öbürlerini gör."

"Gördük," dedi Kahlee. "En azından bazılarını. Pek mutlu değillerdi."

"Cehenneme kadar yolları var," dedi Hendel kısık bir sesle.

"Gördün mü işte?" dedi Anderson, Hendel'in kilerden çıkmasına yardımcı olurken. "Kendini daha iyi hissetmeye başladı bile."

Kahlee güldü. Koridorda hep birlikte ağır adımlarla ilerlediler.

YEDİ

OMEGA'DA

Nick, Gozu bölgesindeki köhne bir binanın önünde duruyordu; bina yaya trafiğinin biraz ilerisindeydi. Havada toplanmamış çöplerin, birkaç bina aşağıdaki tuhaf mağazadan gelen ozonun ve sokağın karşısındaki en az altı büfenin yemeklerinin kokusu birbirine karışıyordu. Ne var ki Nick mutluydu. Çünkü Nick Donahue Omega'da, hayatında ilk kez, önemli bir insandı.

Üzerindeki III. Seviye Hydra Zırh ve belindeki Brawler tabancalar bunun en güzel kanıtıydı. Üstelik bu tabancalar Nick'in asıl silahı değil, yedek silahlarıydı. *Asıl* silahı, Yeraltı Biyotikleri'nde bir yer edinmesini sağlayan biyotik yetenekleriydi.

Ağır metaller bakımından zengin olan asteroid önemli bir element-sıfır kaynağı olduğu için, yıllar içinde birçok grup asteroidin kontrolünü ele geçirmeye çalışmıştı. Ne var ki hiçbiri kontrolü uzun süre elinde tutmayı başaramadığı için ya paylaşmaya razı olmuş ya da yerinden edilmişti.

Element-sıfır madenleri ve kanunsuz Terminus Sistemleri'nin derinliklerindeki konumu sayesinde Omega artık korsanların, paralı askerlerin, köle tacirlerinin, suikastçıların ve her ırktan suçlunun rahatça ticaret yapabildiği, dinlenebildiği ve kazancının tadını çıkarabildiği vergiden muaf bir liman olarak işlev görüyordu. Merkezi hükümeti bulunmayan uzay istasyonu, gelişigüzel büyümeye devam ederken, yeni bölgeler oluşturuluyor ve uğrunda savaşılan bu bölgeler, suç imparatorlarının anlık isteklerine göre bölüştürülüyordu.

Sonuç, 7,8 milyon kişinin tehlikeli koşullarda hınca hınç

yaşadığı bir ortamdı. İnsanın aklına gelebilecek her şeyin alınıp satılabildiği ya da çalınabildiği bu toplumda, herkes kendini kolluyordu. Bu gerçekler göz önünde bulundurulursa, Omega denen kaynayan kazanın, kriminal değil politik hedefleri olan gruplar için bir sığınak işlevi görmesi hiç de garip değildi. Politik hedefleri olan grupların yöntemleri de bazen eşit ölçüde acımasız olsa bile.

Nick işte bu yüzden Yeraltı'nın kıdemli üyelerinden biriyle birlikte, Mavi Güneş'in paralı askerlerinin merkezi olan alçak binanın ön kapısında nöbet tutmakla görevlendirilmişti. Kapıda zırhlı paralı askerlerden oluşan bir ekip de vardı ama iki grubun liderleri içeride görüşürken, paralı askerler biyotikleri görmezden gelmeye kararlı görünüyorlardı.

Nick görüşmenin detaylarını bilmese de, Yeraltı Biyotikleri'nin, Omega'daki en büyük gücün üstesinden gelebilmelerini sağlayacak ilişkiler kurmaya çalıştığını biliyordu. Bu güç, Aria T'Loak adındaki bir suç imparatoriçesiydi.

Bir hareketlenme olup da kapı açılınca, Nick'in düşünceleri bölündü. Kapıdan önce Cory Kim adındaki bir insan çıktı. Cory Kim, Arrius Sallus'un ve Nick'in yerinde olup olmadığını kontrol etmek için başını bir sağa, bir sola çevirdi. Her şeyin olması gerektiği gibi olduğunu teyit eden Cory Kim, dudak mikrofonuna konuştu. "Her şey yolunda. Tamam."

Cory Kim sokağa çıkarken, Nick ekibin diğer üyelerini süzmektense, etraftaki olası tehditleri tespit etmesi gerektiğini biliyordu. Ne var ki gözlerini binadan çıkmakta olan Mythra Zon'dan alamıyordu. Zon'un yüksek bir alnı, büyük gözleri ve mükemmel dudakları vardı. Asarinin vücudu da biçimliydi.

Ne var ki Nick'in Zon'a olan tutkunluğu ergenlik hormonlarından kaynaklanmıyordu. Asari etrafına bir enerji yayıyordu. Derinlerinde bir yerden gelen bir enerji. Bu kısmen, uzman statüsünde olmasına atfedilebilirdi. Nick'inkinden çok daha üstün

bir biyotik yetenek seviyesi. Ancak çekiciliği yine de sadece bununla sınırlı değildi. Zon'un doğal karizması öyle güçlüydü ki bütün ırkları kendine çekiyordu.

"Merkeze dönüyoruz," dedi Cory Kim telsizden. "Nick öncü olacak. Sallus artçı. Gözünüzü açık tutun. Üst katları izlemeyi unutmayın."

Nick genç ve tecrübesizdi. Ancak *o* bile öncü pozisyonunun ne kadar tehlikeli olabileceğini biliyordu. Çünkü şayet biyotikleri pusuda bekleyen bir ekip varsa, ilk önce Nick'i öldürmeye çalışacaktı. Ne var ki biyotik yeteneklerinin yanı sıra tabancaları da bulunan Nick, böyle bir olasılığı kafasında canlandıramıyordu. Ancak, kafasında *canlandırabildiği* başka bir senaryo vardı; bu senaryoda Nick saldırganları kahramanca öldürüyor ve Zon'un hayatını kurtarıp ebedi saygısını kazanıyordu. Bu çok güzel olurdu. Önden yürüyen Nick, ilerideki alanı gözleriyle tararken, bir tehlike işareti görmeye can atıyordu.

Kalabalık sokaklarda salarianlar, turianlar, batarianlar, kroganlar ve hatta birkaç tane de insan vardı. Terlerinin ve feromonlarının birleşen kokusu öyle yoğundu ki Nick'in boğazına takılıyordu.

Bu sırada en az yarım düzine farklı dilin sesleri, yakınlardaki bir fabrikanın hiç kesilmeyen uğultusu ve uzaylıların müzikleri birbirine karışarak anlaşılmaz bir ses karmaşası yaratıyordu. Karşıdan gelen yayalar Nick'i ve peşindeki on beş biyotiği görünce açılmak zorunda kalıyordu. Çoğu bunu bir taşın etrafından akan suyun doğallığıyla yapıyordu. Ancak, bu rahatsızlığa sinirlenenler ve bunu göstermek için hakaret edebilecek kadar yakınlarından geçenler de oluyordu.

Bu tür sürtüşmeler Nick'i tedirgin ediyordu çünkü içlerinden birinin şiddete tırmanıp tırmanmayacağını kestirmek mümkün değildi. Nick, asık suratlı iki kroganın yanından geçtikleri sırada, ilerideki barikatı gördü. Bu barikat eskimiş kargo

modüllerinden, metal ofis mobilyalarından ve Hosker II model bir robotun kalıntılarından kurulmuş geçici bir yapıydı. Hurdalar bir kum saati biçiminde düzenlenmiş olduğu için, yayalar dar bir aralıktan geçmek ve sokak vergisi ödemek zorundaydı. Bu paralar bir çetenin kasasına gidiyordu.

Bu barikatlar sinir bozucuydu. Ne var ki barikatlardaki haydutlar geçiş ücretlerini düşük tuttukları müddetçe, suç dünyasının besin zincirinin daha tepelerinde yer alanların onlara karşı harekete geçmesine gerek yoktu. Peki ama karşılarındaki barikat gerçek miydi? Yoksa akıllıca hazırlanmış bir pusu muydu? Çünkü grup dar geçide girdiğinde oldukça savunmasız kalacaktı. Neyse ki bu tür kararları vermek Cory Kim'in sorumluluğuydu ve onun da sesi çelik gibi sertti. "Şu barikatı temizle Nick. Geliyoruz."

Nick gerekli enerjiyi toplamaya başlarken, içinde hem bir heyecan, hem de bir korku hissetti. Heyecanlıydı, çünkü gücünü kullanmayı *istiyordu*. Korkuyordu, çünkü daha önce hiç böyle bir konumda bulunmamıştı. Yüzüne gözüne bulaştırırsa ne olacaktı? Hem de Zon'un önünde? Nick ellerini kaldırıp, yarım düzine sokak serserisinin durduğu noktaya bir enerji akımı gönderirken, midesine damla damla soğuk kurşun akıyormuş gibi hissetti. "Fırlatma" sokak serserilerinin ayaklarını yerden kesti ve çetenin geri kalanı kaçarken, Nick büyük bir tatmin duygusu yaşadı. Başarmıştı! Hem de tek başına.

Tabancalar sanki kendiliğinden Nick'in ellerinde bitti ve Nick ikisini de birer kere ateşledi. Mermilerden biri ilerideki bir binanın camını kırdı; diğerinin nereye gittiğini bilmek ise mümkün değildi. Silah sesleri sokaktakilerin kaçışarak saklanmasına neden oldu. Nick dar geçide girerken, "Yeter," dedi Cory Kim. "Dikkatli olun millet, henüz merkeze varmadık."

Yolun geri kalanı olaysız geçti. Nick yine de Yeraltı Biyotikleri'nin kıdemli üyelerinin örgütün merkezi olarak seçtiği binayı

görünce rahatladı. Düz çatılı sağlam bina, Cory Kim'in "hava hendeği" olarak adlandırdığı bir boşlukla etrafındaki binalardan ayrılıyordu. Yani saldırganlar çatıdan çatıya saldırabilmek için bu boşluğu aşmak zorundaydı. Ele geçirilememesi için daima korunan binanın çatısında ağır silahlı nöbetçiler vardı.

Omega'daki bütün yapılar gibi, beş katlı bina da yıllar içinde birçok farklı amaçla kullanılmıştı ama geniş lobi, ikinci kattaki pasaj ve küçük odaların çokluğu, aslında otel olarak tasarlandığı fikrini doğuruyordu. Bu şekilde tasarlanmış olması güzeldi, çünkü bu sayede, örgütün en kıdemsiz üyesinin bile kendi odası vardı.

Nick odasında yüzündeki ve boynundaki kirleri silmeye çalışırken, kapıya vurulduğunu duydu. Döndüğünde Cory Kim'in kapıda durduğunu gördü. Güvenlik şefinin en azından kısmen Asyalı olduğundan emindi ama saçları siyah değil kahverengiydi ve boyu neredeyse Nick kadar uzundu. Öncü pozisyonunu üstlenmiş ve iyi bir performans sergilemiş olan Nick, hak ettiği övgüleri duymaya hazırdı. "Cory... Gelsene."

Cory Kim içeri girerken, Nick onun kara gözlerindeki bakışı gördü. Gözleri hiç de sıcak bakmıyordu. Cory Kim parmağını kıvırdı. "Buraya gel."

Kendine güvenini ansızın kaybeden Nick, onun dediğini yaptı. Nick yaklaşınca, Cory Kim onun yüzüne bir tokat attı. *Sert* bir tokat.

Nick'in ilk içgüdüsü karşılık vermekti ama o daha vücudunun geri kalanına gerekli mesajları gönderemeden, bir tıkırtı duyuldu. Sustalı bıçak bir işaret değneği ya da bir subay kamçısı gibi *görünüyordu* ama aslında çok tehlikeli bir silahtı. Cory Kim sustalı bıçağın keskin ucunu Nick'in çenesinin altındaki bir noktaya dayayınca, Nick kendini ansızın parmak uçlarında buldu. "Bunu hissedebiliyor musun?" diye sordu Cory Kim. "Biraz itersem, bıçak dilini ve damağını yarıp küçük beynine saplanır.

"Tabancalarını ateşlemene gerek yoktu. Aşırı güç kullanmak aptallıktır. Üstelik insanları çileden çıkarmak gibi bir özelliği vardır. Pencereden giren mermi bir çete liderine isabet ettiyse ne olacak? Ya da sevgilisine? Ya da çocuğuna?

"Başımız büyük bir belada olacak; olacağı o. Hem de aptalın teki boş yere tabancasını ateşledi diye. Ki bu da başka bir konuyu gündeme getiriyor. Tabancayı ateşlemek ayrı bir şey, hedefi vurmak ayrı. *Sen* hemen gidip poligonda çalışacaksın. Anladın mı?"

Nick yutkundu. "Anladım."

"Güzel," dedi Cory Kim, kapının çerçevesini kullanarak bıçağı yerine sokarken. "Bir şey daha var..."

Nick eliyle çenesinin altındaki noktaya dokundu. Parmağına kan bulaştı. "Evet?"

"Barikattakileri çok iyi fırlattın. Güzel hareketti."

Cory Kim dönüp giderken, Nick ani bir sevince kapıldı. Her şeye rağmen, güzel bir gündü.

* * *

Hurdalarla dolu külüstür bir kargo gemisinde seyahat ederek iki ranzalı klostrofobik bir kabini, horlayan bir kadınla paylaşmak zorunda kalmış olan Gillian, bir avuç yolcuyla birlikte geminin hava kilidinden geçide çıkarken rahatladığını hissetti. Hep birlikte bir rampadan inerek, uzay istasyonunun gövdesinden örümcek gibi çıkan kenetlenme kollarından birine geldiler.

Ne var ki Gillian'ın rahatlama duygusu kısa sürdü. Gillian'ın fark ettiği ilk şey giriş noktasında polis memuru ya da herhangi bir gümrük kontrolü bulunmadığıydı. Ardından görünürdeki tek silahsız kişinin kendisi olduğunun farkına vardı. Buna bir de taşıdığı bavul eklendiğinde, Gillian sokak serserileri için doğal bir hedef hâline geliyordu. Gillian geçidi arkasında bırakıp

grafitilerle kaplı tünelden asteroidin içlerine inerken, istasyonun yerlileri ona yanaşmak için sıraya girdi. "Kalacak yer mi lazım?" diye sordu kirli suratlı sokak çocuklarından biri. "Beş krediye annemin yanında kalabilirsin."

Bu davetin ardından, adamın biri Gillian'ı dirseğinden tutup bir ara geçide sürüklemeye çalıştı. "Hey, yavrum... İş mi lazım? Yüzün pek güzel sayılmaz ama vücudun iyi. Sana günde altı müşteri bulabilirim. Ne dersin?" Biyotik bir itiş, adamın sendeleyerek uzaklaşmasına yetti.

Gillian hızını arttırırken, "Oha!" dedi bir turian. "Ne acelen var insan?" diye sordu, Gillian'ın yanında yürümeye başlayarak. "Biraz kafa dağıtmak ister misin? Bana kum adam derler. Malım kızıldır. *Gerçek* kızıl. On krediye tatlı rüyalar görebilirsin."

Gillian ağır silahlı iki batariana yetişmek için adımlarını hızlandırdı ve onların peşine takıldı. İşportacıların, muhabbet tellallarının ve torbacıların hiçbiri *onları* rahatsız etmiyordu ki bu da Gillian'ın kısa bir süreliğine de olsa güvende olduğu anlamına geliyordu. Ne var ki yüzeye çıktıklarında, batarianlar bir bara girdi ve Gillian yine tek başına kaldı. Üzerinde yırtık pırtık giysiler olan bir dilenci elindeki kâseyi uzatarak, "Evsiz bir gaziye sadaka," dedi. "Ben İttifak için savaştım. Kafamı sokacak yere ihtiyacım var."

Gillian ona bir kredi verdi. Artık bavulun ciddi bir sorun teşkil ettiğini görebiliyordu. Bütün yanlış kişileri kendisine çeken bir mıknatıs gibiydi. Çöplerle kaplı sokağın karşısında parlak ışıklarla aydınlatılmış bir rehin dükkânı gören Gillian, karşıdan karşıya geçti.

Eski tip kapı çıngırtılar eşliğinde açıldı ve Gillian, turian korumanın yanından geçerek içeri girdi. Dükkânın her iki yanında da sıra sıra camlı tezgâhlar vardı. Dükkânın sahibi arka taraftaydı. İnsandı ve altmışlı yaşlarında görünüyordu. Kafası

tamamen keldi ve burnunun ucunda yüksek çözünürlüklü bir gözlük bulunmaktaydı. Yüzünde tarafsız bir ifade vardı. "Evet bayan... Sizin için ne yapabilirim?"

"Bana bir sırt çantası lazım," dedi Gillian.

"Evet, lazım," dedi adam. "Sokak serserileri için bavul kadar ayartıcı bir şey yoktur. Bir de silah alsan hiç fena olmaz. Elimde makul bir fiyata bırakabileceğim Hahne-Kedar model bir kullanılmış tabanca var."

"Ne kadar?" diye sordu Gillian.

Adam fiyatı söyleyince, Gillian başını olumsuz anlamda salladı. "O kadar param yok. Sadece bir sırt çantası lütfen."

Dükkân sahibi bavulu beş krediye sayarak Gillian'a güzel bir sırt çantası verdi ve önündeki tezgâha oldukça kullanışlı görünen bir tabanca koydu. "Sahte," dedi. "Bunlardan çok satıyorum. Üç kredi karşılığında senindir. Herkesin görebileceği bir yere koy. Paran olunca da gelip gerçeğini al."

Bu güzel bir jestti ve Gillian'a aklındaki önemli soruyu sorabilecek cesareti verdi. "Kalacak iyi bir yer biliyor musunuz?"

Yaşlı adam kaşlarını çattı. "Silah almaya parası yetmeyen genç bir kız için kalacak iyi bir yer yok. Pansiyonlar tehlikeli. Özellikle de genç kızlar için."

Gillian silahsız değildi. Hem de hiç. Ne var ki biyotik yeteneklerini mümkün olduğu sürece saklamanın daha iyi olacağını düşünüyordu. Eşyalarını bavuldan sırt çantasına aktarmaya başlarken, aklına bir fikir geldi. "Söylesenize," dedi. "Quarianların Omega'da bir merkezi var mı?"

Adam ona meraklı gözlerle baktı. "Bana sorarsan, olmasa daha iyi. Ama evet, gemileri buraya devamlı gelip gidiyor. Dolayısıyla buradan birkaç kilometre uzaklıkta bir depoları var."

"Yerini bana tarif edebilir misiniz? Ücretini öderim."

Bunun üzerine adam bir kahkaha attı. "Omega'da işler kötü," dedi. "Ama *o kadar da* kötü değil. Sana bir harita çizerim.

Ama hiç kimse haritaya baktığını görmesin. Yoksa dikkatleri üzerine çekersin."

On dakika sonra Gillian, yaşlı adamın bedavaya vermiş olduğu kılıfa yerleştirdiği sahte tabancasıyla ve yerlilerin market alışverişinden tutun da çalıntı mallara kadar her türlü eşyayı taşıdığı türde bir sırt çantasıyla yeniden sokaklardaydı. Gideceği bir yer olması güzeldi. Gideceği yerin uzak olması kötüydü.

Gillian görünümünde yaptığı değişiklikler sayesinde artık o kadar göze batmıyordu ve kaldırımlardaki bütün dolandırıcılar için açık bir hedef olmaktan çıkmıştı. Rehincinin haritasını ezberlemiş olan Gillian, doğuya doğru yürümeye başladı ama yönlerin bu uzay istasyonunda pek bir anlam ifade ettiğini sanmıyordu.

Gillian hızlı adımlarla ilerlerken, etrafında sindireceği çok fazla şey vardı; en fazla göze çarpanlarından biri de mimariydi. Bir binanın yan tarafına bitiştirilmiş antik bir kazı makinesi ve artık yerinde olmayan bir binayı desteklemek için yerleştirilmiş sıra sıra sütunlar gördü. Binalardan biri öyle tuhaftı ki, Gillian serbest biçimli bu yapının bina sayılıp sayılamayacağından bile emin değildi.

Gördükleri ona ne denli yabancı gelse de, havada içini umutla dolduran heyecan verici bir enerji ve uğultu vardı. Çünkü Cerberus şayet hâlâ ayaktaysa, Omega'da mutlaka temsil ediliyor olmalıydı. Gillian onların varlığına dair bir iz bulur bulmaz, bu izin peşinden giderek Asılsız Adam'a ulaşacaktı.

İleriden gelen silah sesleri Gillian'ın düşüncelerini böldü. Herkes koşmaya başlarken, Gillian bir kapı eşiğine sığındı. Bir salarian onun yanına ilişti. "Kusura bakmayın," dedi kibar bir tavırla. "Ama her gün onlarca kişi serseri kurşunlardan ölüyor."

"Sorun değil," dedi Gillian. "Neler oluyor?"

"Blood Pack Çetesi, Noro bölgesinin kontrolünü ele geçirmek için Talonlar ile savaşıyor," dedi salarian.

Silah sesleri ve yankılanan bir patlamanın sesi adamın sözlerinin kesik kesik duyulmasına yol açtı. Gillian, Omega konusundaki bilgisizliğini ortaya sermenin tehlikeli olduğunu biliyordu ama şansını denemeye karar verdi. "Etrafından dolaşmak mümkün mü?"

"Evet," dedi salarian. "Benim de Haze'in diğer tarafında bir toplantıya yetişmem gerekiyor. İsterseniz beni takip edebilirsiniz."

Gillian gerekirse kendini korumak için biyotik yeteneklerini kullanabileceğini bildiği için adama teşekkür etti ve onun peşinden Omega'nın dolambaçlı sokaklarına ve tünellerine daldı. Zikzaklar çizerek "kuzeye" doğru ilerleyip, çatışmanın olduğu alanın altından geçmek için bir metro tünelinden faydalanan kalabalığa katılırlarken, uzaklardan silah sesleri geliyordu. Yüzeydeki kurumuş bir süs havuzunun yanına çıktıklarında, salarian veda etti. "Benim yolum buraya kadar... İyi şanslar." Gillian adama teşekkür ettikten sonra, adam kalabalığa karışarak gözden kayboldu.

Metrodaki yolculuğun ardından yönünü biraz şaşırmış ve acıkmış olan Gillian, apartmanlarla dolu bir bloğun köşesindeki erişteciye girdi. Burada hem büyük bir tabak erişteyi mideye indirme, *hem de* rehincinin haritasını kullanarak yönünü belirleme fırsatı buldu. Gillian yemeğini bitirdikten sonra zor yolculuğu tamamlamaya hazırdı.

Gillian kıvrılan bir yaya yolundan ilerleyerek kafası bulunmayan bir krogan heykelinin yanından ve çöplerle dolu bir meydandan geçip, penceresiz bir binanın önüne çıktı. Etrafında bir güç alanı kalkanı varmış gibi parlamakta olan bina, alçak bir duvar ve çevre koşullarına dayanıklı tulumlar kuşanmış olan çok sayıda nöbetçi tarafından korunuyordu. Gillian en yakındaki nöbetçinin yanına gitti. "Ben, Gillian Nar Idenna. [*Idenna* gemisinin çocuğu Gillian.] Sığınma talep ediyorum."

Quarianın yansıtıcı maskesinin arkasında neler olup bittiğini bilmek mümkün değildi ama uzayan sessizlik çok anlamlıydı. "Sen insansın," dedi nöbetçi sonunda.

"Doğru," dedi Gillian. "Ama aynı zamanda *Idenna*'nın mürettebatındanım. Neden kontrol etmiyorsun?"

Nöbetçi bir an tereddüt ettikten sonra, "Burada bekle," dedi ve arkasındaki binaya girdi. Gillian'ın hiçbir şey yapmadan deponun önünde oyalanmak zorunda kaldığı on dakika geçmek bilmedi. Gillian'a sonsuzluk gibi gelen bu sürenin ardından nöbetçi gözüktü. Yanında amiri vardı – ve amiri Gillian'ı karşılamak üzere öne çıktı. "Ben, Elia Vas Ormona. [*Ormona* gemisinin mürettebatı Elia.] İsminiz, fotoğrafınızla ve teknik kabiliyetlerinizle birlikte filonun listesinde yer alıyor. Talebiniz kabul edildi. Lütfen beni takip edin."

Genç kızın içini ansızın bir sıcaklık kapladı. Çünkü sonunda, geçici bir süreliğine de olsa, güvenli bir yer bulmuştu. Gillian istediği yere varmıştı.

* * *

Nick hayaller âleminde Mythra Zon ile sevişiyordu ki odasının kapısı ansızın açılarak kirli duvara çarptı. "Hey, çift tabanca," dedi Cory Kim yüksek bir sesle. "Masrafını çıkarmanın zamanı geldi. Bu sabah büyük bir toplantıya gidiyoruz. Yarım saate hazırlanmış ve aşağı inmiş ol."

Kapı gürültüyle çarptı ve Nick homurdandı. Bu turlar çok sıklaşmaya başlamıştı ve genellikle önceden haber verilmiyordu. Nick askerde gibiydi. Daha doğrusu askerde olmanın böyle bir şey olduğunu tahmin ediyordu. Geriye dönüp baktığında, akademideki hayat gözüne çok kolay gözüküyordu.

Nick ayaklarını soğuk zemine sarkıtıp, önce dişlerini fırçalamak için lavaboya, ardından da tazyiksiz ılık su akıtan duşa

gitti. Kurulandıktan sonra giyinip tabanca kemerini taktı ve yemekhanede hızlı bir şeyler atıştırmak üzere aşağı koştu. Yemekler bir blok ötedeki bir restorandan getiriliyordu ve pek iyi değildi. Ne var ki Cory Kim, "İster yersiniz, ister aç kalırsınız. Seçim sizin," diyordu.

Soğuk bir kahvaltı dürümünü midesine indiren ve arkadaşı Monar'ın kendisine "fırlattığı" meyveyi yakalayan Nick, alelacele "alayın" toplanmakta olduğu sokağa çıktı. Zon ile diğer liderler, biyotiklerden meydana gelen bu dikkat çekici topluluğa bazen eşlik ediyor, bazen de etmiyordu. Her iki durumda da, bu geçit törenleri, bir güç ve güven gösterisiydi. Bunların ikisi de Omega'yı yöneten suçlular hiyerarşisini etkileyen özelliklerdi.

O gün Mythra Zon ile komutan muavini Rasna Vas Kather (*Kather* gemisinin mürettebatı Rasna) gruptan ayrı yürüyecekti. İtibar kazanmak amacıyla sokaklarda geçit yapma fikri Nick'e aptalca geliyordu. Ne var ki Sallus gibi kişiler bunun gerekli olduğunu söylüyordu, çünkü Yeraltı Biyotikleri Omega'da pek tanınmıyordu ve örgütün kendine burada bir yer edinmesi gerekiyordu.

Nick'e yirmi kişilik grubun ön taraflarında yürüyerek grubun şimşek şeklindeki sembolünü içeren bayrağı taşıma görevi verildi. Biyotiklerden bazıları bu sembolü "mermi mıknatısı" olarak adlandırıyordu, çünkü çevre binaların çatılarındaki canı sıkılan nöbetçiler bayrağı hedef talimi gibi kullanıyordu. Ne var ki Cory Kim Nick'e sancaktarlığın önemli bir konum olduğunu söylemişti. Nick bundan o kadar da emin değildi ama kendisine verilen rolü kabul etmek zorundaydı, çünkü aksi takdirde korkak gibi görünecekti.

Örgütün yeni üyelerinden biri gruba öncülük ederken, Cory Kim, Nick ve diğerleri onu takip ediyordu. Gruptaki herkesin biyotik güçleri vardı ama alt kademedekilerin çoğu birinci veya ikinci seviye biyotiklerdi, yani ciddi bir çatışma çıktığı takdirde

sıradan silahlara bel bağlamaları gerekecekti. Dolayısıyla, üçüncü seviyeye yükselmiş ve bayrağı taşımakla görevlendirilmiş olan Nick, kendini doğal olarak diğer acemilerden daha üstün görüyordu.

Geçit alayı için seçilmiş olan yol, Eclipse Paralı Askerleri'nin merkezi olan ve ağır silahlarla korunan binanın iki blok çevresinden geçiyordu. O bölgenin aşağı yukarı yüzde yirmisini kontrol ettiği söylenen bu grup, kendine sağlam bir yer edinmişti. Amaç onları sinirlendirmeden dikkatlerini çekmekti.

Bir mermi şimşek şeklindeki sembolü yırtarak Nick'in elindeki bayrak direğinin sallanmasına neden oldu ama yolun geri kalanı olaysız geçti. Omega'nın dolambaçlı sokaklarında döne dolana ilerleyen biyotikler on beş dakika sonra devasa bir paletli aracın önüne çıktılar. Maden aracı en az üç katlı bina yüksekliğindeydi ve paletleri çıkartılmış olsa da çok etkileyiciydi. Araç Grim Skulls adlı bir grup tarafından ele geçirilmişti. Bazıları dev aracın etrafında önceden belirlenmiş olan yerlerini almışlardı. Kafatası şeklinde kasklar takmışlar ve iskelet gibi görünmelerine yol açan zırhlar giymişlerdi.

Daha önce de nöbetçiliğe atanmış olan Nick, dışarıda bekleme emri almayı bekliyordu. Ne var ki Cory Kim onu şaşırtarak, iç içe geçen bayrak direğini kapatmasını ve kendisinin peşinden araca gelmesini söyledi. Paletli aracın yüzlerce yıllık olduğu belliydi ama içi oldukça iyi durumdaydı. Hurda araç çalışır duruma getirilmişti ve Nick duvarlarda batarian desenlerine benzer desenlerin yanı sıra, üst üste binmiş renkli grafitiler ve Grim Skulls çizimleri görüyordu.

Nick diğerlerinin peşinden bir dizi koridordan geçtikten sonra, düzenine ve donanımına bakılırsa bir zamanlar kargo ambarı olan bir alana çıktı. İçeride iki masa vardı; biri biyotikler, diğeri ise Grim Skulls üyeleri için. Aralarında üç metre çelik kaplama olan masalar tepeden aydınlatılmıştı.

Cory Kim, Nick'e Zon'un sağ kolunun yanında, metal bir direğe geçirilmiş olan bir turian kafatasından oluşan Grim Skulls sembolünü taşıyan çete üyesinin tam karşısında durmasını emretti. Nick olup bitenlerin detaylarını bilmiyordu ama Zon ile ekibinin Grim Skulls çetesiyle bir anlaşmaya varmış olduğunu görebiliyordu.

Çetenin lideri Sy Tactus adında vahşi görünümlü bir turiandı. Yüzünün sol tarafı yanık yaralarına benzeyen izlerle kaplıydı ve sağ elinin yerinde krom bir protez vardı. Hareket edince ışık protezin üzerine yansıdı. "Hedefi ve tarihi saptadık. Geriye ganimetin nasıl bölüştürüleceği meselesi kaldı. İşin ağır bölümünü büyük ölçüde Grim Skulls'ın üstleneceği düşünülürse, bizim payımız daha büyük olmalı. Bu durumda yetmişe-otuz bir bölüşüm uygun olur."

Zon sert bir sesle güldü. "Espri anlayışına bayılıyorum," dedi. "Neyle karşı karşıya olacağımızı biliyorsun. Mekân güçlü biyotiklerle kaynıyor olacak. Senin elinde kaç biyotik var? Bir mi? İki mi? Ne kadar güçlüler? Pek güçlü olduklarını sanmıyorum. Bak ne diyeceğim Tactus... En zayıf adamımı, senin en güçlü biyotiğinin karşısına çıkartacağım. Benim adamım kazanırsa, ganimeti yarı yarıya bölüşürüz. Seninki kazanırsa, yetmişe-otuzu kabul ederim. Ne dersin?"

Metal protez büyük bir gürültüyle metal masaya çarptı. "Ölümüne bir savaş! Anlaştık."

Nick göz ucuyla Zon'u izliyordu. Zon'un kaşlarını çattığını gördü ve asarinin bir hesap hatası yapmış olduğunu fark etti. O kafasında Nick ile arkadaşlarının her zaman yaptığına benzer bir biyotik güç yarışı canlandırmıştı. Oysa Tactus'un kafasında başka türlü bir yarış vardı. Zon zayıf görünmeden geri adım atamazdı. Dolayısıyla birinci veya ikinci seviye biyotiklerden biri yetenek sınavına çıkmak üzereydi. Nick içinden o kişiye şans diledi. Zon işte o anda dönüp Nick'in gözlerinin içine baktı.

"Nick, bayrağı ve tabancalarını Cory Kim'e ver. Karşına çıkaracakları kişiyle oynama. Onu hızlıca öldür."

Nick'in kafasında bütün düşünceler ve duygular birbirine karıştı. Önce, Zon'un kendi adını biliyor olmasından ötürü hayrete kapıldı. Ardından, Zon'un savaşa en zayıf değil *en genç* adamını göndererek Tactus'u oyuna getirmeyi planladığını fark etti; Zon turianın yaş ile gücü karıştıracağı varsayımından yola çıkıyordu. Son olarak ise, birini öldürmesi gerekeceğini kavradı ve bu bilgi midesinin düğümlenmesine yol açtı. Bu Nick'in o ana dek can attığı – ama o anda birdenbire yapmayı istemediğini fark ettiği bir şeydi. "Git hakla onu katil," dedi Cory Kim bayrağı devralarak. "Sakın oyalanayım deme. Bu bir oyun değil."

Nick bir dakika sonra kendini iki masayı ayıran alanın bir ucunda buldu. Karşısında, çarpışmayı beklediği gibi bir turian değil, narin görünümlü dişi bir salarian vardı. Nick bunu düşünürken, rakibi onu yerden havalandırarak çelik duvara çarptı. Nefesi kesilen Nick yere düştü.

Grim Skulls çetesinin üyelerinden tezahüratlar yükselirken, Nick güçlükle ayağa kalktı. Odaklanmaya çalışırken, Cory Kim'in "Öldür kaltağı!" diye bağırdığını duydu. Vücudundaki bütün kemikler kırılmış gibi hissediyordu ama mantığı ona bunun doğru olamayacağını, çünkü ayakta durabildiğini söylüyordu. Ani saldırı canını ne denli acıtmış olsa da, onu öfkelendirmek bakımından faydalı olmuştu. Ayrıca korkutmuştu da, çünkü salarian daha güçlü olsaydı, Nick çoktan ölmüş olacaktı. Karşılık vermek için en fazla iki veya üç saniyesi vardı yoksa salarian tekrar saldırıya geçecekti.

Nick ellerini kaldırıp salarianı yerden havalandıracak enerjiyi topladı ve onu bir süre havada tuttu. Ardından ayaklarını çaresizce savurmakta olan salarianı hızla yere çarptı. Acıyla haykıran salarianın yaralandığı belliydi, çünkü ayaklarından birine fazla ağırlık veremiyordu. Ne var ki karşılaşmaya devam etmeye

hazırdı. O ellerini kaldırırken, Nick karşı saldırıyı önlemek için sadece birkaç saniyesi olduğunu biliyordu.

Sağlam bir "fırlatma" yeterli olabilirdi ama Nick öfkeliydi ve herkesin seyrettiğinin farkındaydı. Dolayısıyla şok dalgası kullanmayı tercih etti. Hızla yayılan karanlık enerji dalgaları, karşısındaki biyotiği fiziksel darbeler alıyormuşçasına sarstı ve yere devirdi. Salarian düşüp kafasını korkunç bir gürültüyle metal zemine çarptı.

Grim Skulls çetesi üyelerinden biri onun nabzını kontrol etmeye gitti ve Tactus'a bakarak kafasını salladı. Turian yüzünü ekşitti. "Tamam, anlaşma anlaşmadır. Ganimeti yarı yarıya paylaşacağız."

İş bununla da bitmedi. Biyotiğin cesedi ayaklarından sürüklenerek götürülürken, Zon ile Tactus ganimetin ne zaman ve nasıl paylaştırılacağını tartışmaya başladı.

Bu arada midesi bulanmakta olan Nick sancaktar görevini yeniden devralmak zorunda kaldı. Zon heyetini peşine alarak işlek caddeye çıktığında bile Nick yaptığı şeyin ağırlığı altında ezilmeye devam ediyordu.

Ne var ki Nick duygularıyla başa çıkmak için yalnız kalma fırsatı bulamadan, etrafı kendisini tebrik etmek için sırtını sıvazlayanlarla ve ona sarılanlarla doldu. Cory Kim de ona iltifat ederek, "Aferin sana çift tabanca," dedi. "Ama bir dahaki sefere *ilk* saldıran sen ol."

Bütün bu tebrikler baş döndürücüydü ve Nick'in bir yanı bunlardan hoşlanıyordu. Ne var ki hiçbir şey içindeki o karanlık duyguyu geçiremezdi. Kendini sokak serserilerine karşı savunmayı kabullenebilirdi. Ne var ki Nick bir iş anlaşmazlığında piyon olarak kullanılmaya göz yummuş ve bunun sonucunda bir kişi hayatını kaybetmişti.

Grup merkeze ulaşınca, Nick ortalıktan sıvışarak odasına gitti ve kapıyı kilitledi. Yatağına uzanıp gözlerini tavana dikti

ve ailesini düşündü. Ailesini aramalıydı – Kahlee'yi de. Yoksa aramamalı mıydı? *Onlar* Nick'in yaptığı şey konusunda ne düşünürlerdi? Nick bu düşünceyle huzursuz bir uykuya daldı ve rüyasında, hiç kimsenin kazanamayacağı bir savaşta, bilmediği nedenlerle birbiriyle savaşan insanlar gördü.

SEKİZ

OMEGA'DA

Gemi küçüktü, hızlıydı ve Cerberus tarafından kontrol edilen bir şirkete kayıtlıydı. Dolayısıyla ajan, tutsak ve nakit taşımaya çok elverişliydi. Ayrıca Aria T'Loak'un kenetlenme alanına önceden ödenmiş olan öncelik harcı sayesinde, küçük gemi alana hiç beklemeden girebilmişti.

Yirmi dakika sonra gemiden şık elbiseli bir kadın ve ağır silahlı iki koruma çıktı. İdarenin kadında olduğu açıkça anlaşıldığı için, bu tür geliş gidişleri izlemek için para alan kişiler, görmeleri *gereken* şeyi gördüler; yani iki korumayla birlikte gezen kadın bir yönetici.

Kenetlenme alanlarında gezinen sokak serserilerinin hiçbiri kadına yaklaşacak kadar aptal olmadığı için üçlü uzay istasyonuna çabucak girmeyi başardı. İnsanlardan, turianlardan ve batarianlardan oluşan karışık bir ekip onları bekliyordu ve yöneticinin çevresinde hemen bir koruma duvarı oluşturdu.

Kadının asıl korumalarından biri bu karmaşa sırasında ortalıktan sıvıştı. Kai Leng dakikalar içinde kalabalığa karıştı. İşine gücüne bakan bir kelle avcısından veya paralı askerden farkı yoktu. Omega'da böyle binlerce kişi vardı. Bacağı daha iyi durumda olan Leng, hızlı bir tempo belirledi.

Leng görevleri yüzünden Omega'da çok zaman geçirmişti ama uzay istasyonunun şartları devamlı değişiyordu. Son ziyaretinden beri sevdiği restoranlar kapanmış ve zamanında açık olan sokaklara barikatlar kurulmuştu. Leng'in bulunduğu bölgeyi Mavi Güneş çetesi yönetiyordu. Çete üyelerinin sokaklardaki

sayısından ve etrafta sokak serserilerinin bulunmamasından çıkan sonuç buydu.

Neyse ki Leng'in güvenebileceği bir şey vardı; Cerberus'un kendisini bekleyen güvenli evi. Leng Liselle'i öldürdükten ve Grayson Omega'dan kaçtıktan sonra, örgüt bütün ağının açığa çıktığı varsayımıyla hareket ederek bütün güvenli evlerini kapatmak zorunda kalmıştı.

O zamandan beri yeni güvenli evler bulunmuştu ama Leng dar bir sokaktan geçerek üst sınıf suçluların tercih ettiği bölgeye girerken, neyle karşılaşacağını bilmiyordu. Köşelerde, kapılarda ve çatılarda güvenlikler vardı. Leng patlamalara dayanıklı bir duvar, metal kapılar ve iki krogan tarafından korunan üç katlı güzel binaya doğru yürürken, bütün güvenlikler onu izliyordu. Kroganlar taramadan geçmek için duran Leng'i şüpheyle süzdüler ve kapı açılınca ona sırtlarını döndüler.

Leng'in binaya girmeden önce bir taramadan daha geçmesi gerekti. Asansörle üçüncü kata çıktıktan sonra kapıyı açmak için tuş takımına dört haneli kodu girdi. Daire Leng'in beklediği gibiydi. Küçük bir oturma odası ve mutfağı bulunan tek yatak odalı ve tek banyolu, otel havasında bir süit. Genel anlamda rahattı ama kişiliksizdi. Havada bile kurumsal bir koku vardı. Gerçi bunun Leng için hiçbir sakıncası yoktu, çünkü orada uzun süre kalmayı planlamıyordu.

Bütün büyük örgütler gibi, Cerberus da küçük bir personel ordusuna muhtaçtı. Örneğin Leng'in gözden kaybolmasını sağlayan dikkat dağıtıcı sahneyi ayarlayan, ajanların kalacağı evleri kiralayan ve başarıya ulaşmak bakımından kritik olan daha birçok işi yürüten insanlara. Leng sehpaya bırakılmış olan eşyaları incelemeye giderken onların üstlendiği rolleri hatırladı.

Sehpada Leng'in tercih ettiği kişisel bakım ürünleri ve üç takım kıyafet vardı. Üzerinde zaten kullanışlı ve hafif bir zırh bulunan Leng, Kassa Fabrications'ın Razer model tabancasını

taşıyordu. Ne var ki talebi üzerine kendisine Sokolov model bir pompalı tüfek ile Vesper model bir dürbünlü tüfek de bırakılmıştı. Ayrıca mühimmat kutuları ve temizleme takımı da hazır bekliyordu. Bunlar sadece en üst düzey ajanların bekleyebileceği hizmetlerdi ve Leng bunları kanıksamıştı.

Leng, bir arama geldiğine işaret eden bir zil sesi duydu. Peki ama arayan kimdi? Bu sorunun yanıtı açıktı. Asılsız Adam. Bu arama, Leng'e hâlâ izlenmekte olduğunu hatırlattı. Leng dairenin hologram aygıtına döndü. "Aramayı yanıtla."

Havada beliren ışık zerrecikleri birleşerek Asılsız Adam'ın görüntüsünü oluşturdu. Leng, Asılsız Adam'ı son gördüğünde, arka planda buzlarla kaplı boş bir arazi vardı. Ancak bu kez arkasında kızıl bir gezegen görünüyordu. Asılsız Adam, amacını Leng'in asla bilemeyeceği bir işin üzerindeymiş gibi görünüyordu. "Sağ salim vardığını gördüğüme sevindim," dedi Asılsız Adam.

"Teşekkür ederim."

"Hendel Mitra, Kahlee Sanders ve David Anderson şu anda Omega'da ya da kısa bir süre sonra orada olacak."

Leng omuzlarını silkti. "Bu, beklenen bir durum. Nick Donahue ile Gillian Grayson'ı arıyorlar. Vakit bulduğumda onları öldüreceğim."

Asılsız Adam'ın elinde yakılmamış bir sigara vardı. Sigarayı sağ elinde döndürüp duruyordu. "Kahlee ile Anderson, Citadel'den ayrılmadan hemen önce Konsey üyesi Dia Oshar tarafından çağırıldı."

"İlginç."

"Hem de çok. Akla gelen ilk soru, neden? Bu sorunun yanıtını bulana kadar onları rahat bırakmanı istiyorum."

"Anlıyorum."

Asılsız Adam kameradan başka bir yere bakarken, kısa bir sessizlik oldu. Ardından çelik gibi mavi gözlerini yeniden Leng'e

dikti. "Gillian Grayson beni öldürmek istiyor. Oshar ile diğer Konsey üyelerinin bunun gerçekleştiğini görmek isteyeceğini varsaymak yanlış olmaz sanırım."

"Muhtemelen," dedi Leng dürüstçe. "Ama Gillian'ı bulacağım ve bulduğumda sorunun o kısmı çözülmüş olacak."

"Diğer görevlerini yerine getirdiğine göre bütün dikkatini bu meseleye verebilirsin," dedi Asılsız Adam sigarasını yakarak. "Yapacak çok iş var Kai... Bu meseleyi bir an önce halletmeye bak." Bunu söyledikten sonra gözden kayboldu.

Bağlantıyı kesen Leng, dairenin bilgisayar terminalinde birkaç dakika geçirdikten sonra pompalı tüfeğini doldurup sokağa döndü. Ağır silahın amacı sokak serserilerini caydırmak ve kendini bir çeteye karşı savunmak durumunda kaldığı takdirde Leng'e bir avantaj sağlamaktı.

Leng, Dilenciler Kralı'nı ziyaret etmek üzere yola koyulduğunda, kroganlar hâlâ kapıdaydı ve her şey normal görünüyordu. Dilenciler Kralı olarak tanınan Hobar adındaki volus Omega'da meşhur sayılırdı. Lakabı, Hobar'ın "yönetim hizmetleri" olarak adlandırdığı hizmetlerin karşılığında kendisine günlük kazançlarının yüzde onunu veren profesyonel ve yarı profesyonel dilencilerden oluşan bir ağın sahibi olmasından geliyordu. "Yönetim hizmetleri" belirli dilencilere işlerini yürütebilecekleri belirli köşelerin atanmasını, devamlı değişen bölgelerinde çalışabilmek için çetelere ödenmesi gereken "koruma" bedellerini ve temel sağlık yardımını kapsıyordu.

Ancak Hobar'ın ikinci bir iş kolu daha vardı. Dilenciler ağı öyle yaygındı ki görülmeye değer her şeyi görüyordu. Düşmanları, iş ortakları ve hatta bazı durumlarda dostları hakkında bilgi edinmek için iyi paralar ödemeye hazır olan birçok kişi vardı. Leng de bu hizmetten sonuna kadar faydalanmayı planlıyordu.

Hobar merkez olarak, nitelikten ziyade niceliğe önem verilen –Omega sakinlerinin çoğunluğu göz önünde bulundurulur-

sa, bunun sağlam bir iş modeli olduğu söylenebilirdi– kafeterya tarzı bir lokantanın arka tarafındaki bir masayı kullanıyordu. Hobar ve dilencileri bu lokantanın sürekli müşterileri olduğu için, Hobar'ın en sevdiği masa volusun şişman vücudunu ve bacaklarının yerini tutan akülü sandalyeyi alacak şekilde yeniden düzenlenmişti.

Hiç kimse volusun bacaklarını neden ve nasıl kaybettiğini bilmiyordu ama daha fazla acıma duygusu yaratmak için bacaklarını kendisinin kestirttiğine dair karanlık dedikodular vardı. Eğer öyleyse, stratejisi işe yaramıştı, çünkü Hobar yoldan geçenlerin kendisine verdiği paraları alıp, kılıksız ama başarılı bir imparatorluğa dönüştürmüştü.

Dilenciler Kralı'nın hizmetlerinden daha önce de faydalanmış olan Leng, buharlı lokantaya girdi ve sıcak yemek bölmeleriyle dolu uzun bir masanın yanından geçerek Hobar'ın sandalyesinin bulunduğu arka tarafa doğru ilerledi. Önündeki masa, yarısı yenmiş olan yemek tabaklarıyla, bilgisayar çıktılarıyla ve ufak tefek ofis malzemeleriyle doluydu. Hobar'ın üzerindeki çevre koşullarına dayanıklı tuluma rağmen, yıkanmamış bedeninin pis kokusu havayı kaplıyordu. Sağında ince bir bilgisayar terminali, arkasındaki duvarda ise iki koruma vardı – biri insan, diğeri batariandı ve ikisi de silahlıydı. Korumalar temkinliydiler ama Leng pompalı tüfeğini duvardaki kancaya asarken ve Hobar'ın karşısındaki koltuğa otururken herhangi bir müdahalede bulunmadılar.

Dilenciler Kralı hafızasının çok iyi olmasıyla tanınırdı ve bunu kanıtlamakta gecikmedi. "Bay Manning... Uzun zaman oldu. Son girişiminiz başarıyla sonuçlanmıştır umarım?"

Leng Omega'ya son ziyaretinde Grayson'ın dairesine girmiş ve Liselle T'Loak'u öldürmüştü. Manning karakteri o dönemde işe yaramıştı ve yine yarayabilirdi. "Evet, teşekkür ederim."

"Güzel. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Genç bir kızı arıyorum. İnsan. Büyük bir ihtimalle son birkaç gün içinde Omega'ya geldi."

"Fotoğrafı var mı?"

"Var," dedi Leng, masanın üzerine bir çip koyarak.

Hobar çipi aldı. "Kızı bulup konumunu size bildirmemiz beş bin kredi."

"İki bin beş yüz."

"Dört bin – ve daha fazla inemem."

Leng hafifçe gülümsedi. "Üç bin."

"Üç bin beş yüz."

"Anlaştık."

Yüzünün büyük bir bölümünü örten maske Hobar'ın yüz ifadesini gizliyordu. Ne var ki Leng onun anlaşmadan memnun olduğunu görebiliyordu. "İletişim bilgileriniz?"

"Çipte."

"Harika. İyi günler Bay Manning. Yoksullara yardım etmeyi unutmayın."

* * *

Nöbetçiler dışında, Yeraltı Biyotikleri'nin bütün üyeleri eski otelin lobisinde ya da parmaklıklara yaslanarak aşağıdaki lobiyi görebildikleri asma katta toplanmışlardı. Asma katta Lem'in yanında duran Nick de dâhil olmak üzere, toplam yetmiş üç kişi vardı.

Nick kendini artık biraz daha iyi hissediyordu ama Grim Skulls'ın karşısına çıkardığı biyotiği öldürdüğüne hâlâ pişmandı; böyle ölümler Zon'un tabiriyle "devrimin talihsiz ama gerekli bir parçası" olsa bile. Devrim derken, biyotiklerin Citadel Konseyi'nin yerini almasını kastediyordu. Bu elbette para gerektiriyordu. Hem de çok para. Biyotikler işte bu yüzden Grim Skulls çetesiyle birlikte bir banka soyacaklardı.

Herhangi bir bankayı değil. Sahibinin ve yöneticisinin bizzat Aria T'Loak olduğu bir bankayı. Korsan Kraliçe'nin bankasını. Bu cesur girişim başarıyla sonuçlanırsa, Yeraltı Biyotikleri'nin yüklü miktarda paraya kavuşmasını sağlamakla kalmayıp, örgütü Omega'nın suçlular hiyerarşisinde orta seviyelere de taşıyacaktı. Zon gözlerini etrafındaki yüzlerin üzerinde gezdirerek, "Banka çok iyi korunuyor olacak," dedi. "Normal ateş gücünü daha çok Grim Skulls çetesi sağlayacak. Ama gerekirse onlara yardım etmeye hazır olmalıyız."

"Bununla birlikte," diye devam etti Zon, "bizim asıl görevimiz Aria'nın biyotiklerini yenmek. Hem Grim Skulls çetesinin, hem de bizim adamlarımızın edindiği bilgilere göre, üçüncü seviye ve üzeri en az on iki biyotikle karşı karşıya geleceğiz."

"Sorun değil," dedi lobideki adamlardan biri. "Onları çiğ çiğ yeriz." Herkes bir ağızdan bu yorumu destekledi.

"Evet, doğru!" "Sıkıyorsa gelsinler." "Onları ezip geçeriz."

"Söylemesi kolay," dedi Zon ciddi bir tavırla. "Kendine fazla güven tehlikelidir. Ayrıca, adamlarımızın üçte birini oteli koruması için burada bırakmamız gerekeceğini hatırlatırım. Çünkü soygundan sonra bir veya en fazla iki saat içinde Aria'nın adamları bu binaya saldıracak. Grim Skulls merkezine de saldıracak. Dolayısıyla yaklaşık elli kişi göndereceğiz. Bunların yaklaşık on tanesi, Nick Donahue gibi üstün yetenekli kişiler olacak." Bu sözlerin üzerine alkışlar koptu.

Acaba Zon, Nick'in şüphelerinin farkındaydı da onu gaza getirmeye mi çalışıyordu? Nick bu sorunun yanıtını bilmiyordu. Ne var ki asari gözlerinin içine bakınca ve adını telaffuz edince, delikanlı öyle büyük bir gurur duydu ki artık onun için her şeyi yapmaya hazırdı. Çok iyi korunan bir bankayı soymak da buna dâhildi.

Toplantı on beş dakika daha sürdü ve Zon ile komutan muavini Kathar savaş planının, iletişim protokollerinin ve soygun-

dan sonraki çıkış planının üzerinden geçti. Çünkü bankaya girmek başkaydı – ganimetle birlikte merkeze dönmek başka.

Ardından biyotiklerin otelden ayrılıp yaklaşık üç kilometre uzaklıktaki bankaya doğru yola koyulmasının zamanı geldi. Ancak geçmişte yaptıkları gibi dikkat çekmek için sokaklarda uygun adım yürümek yerine, üçü de farklı bir yoldan hedefe doğru ilerleyecek olan üç ekibe ayrıldılar. Nick, Arrius Sallus'un komutasındaki üçüncü ekipteydi.

Sallus önceki gün kontrol etmiş olduğu bir yoldan ilerleyerek emrindekileri neredeyse bomboş olan sokaklardan geçirirken, on saatlik yapay gece sona ermek üzereydi. Saatin çok erken olmasına rağmen etrafta başka avcılar da vardı. Sarhoşları söğüşlemeye, işe gidenleri soymaya ve fırsatını bulurlarsa birbirlerini avlamaya hazır, pusuya yatmış bekliyorlardı. Ne var ki ışıkların ve gölgelerin arasında koşar adım ilerleyen ağır silahlı ekibe bulaşmamaları gerektiğini biliyorlardı.

Önceden belirlenmiş olan toplanma noktasına ulaşan Grim Skulls çetesi üyeleriyle biyotiklerin birleşip saldırı için son hazırlıkları yapma vakti geldi. Aria'nın üçgen şeklindeki bankasının her noktasına birer ekip atanmıştı. Bina aslen unutulup gitmiş bir tarikatın üyeleri tarafından tapınak olarak inşa edilmişti ve üç tarafı da yaya yollarıyla ve sokaklarla çevriliydi. Açık alanlar binaya gizlice girmeyi imkânsız kılıyor ve adeta bir serbest ateş bölgesi meydana getiriyordu.

Hedefe ulaşmayı zorlaştıran bir başka unsur da silah mevzileriydi – binanın her üç tarafında birer tane. Bunlar Aria tarafından yetmiş yıl önce ilave ettirilmişti ve sadece bir kere, Black Jacks adlı eski bir çete bankanın "doğu" tarafına saldırdığında kullanılmıştı. Anlatılanlara bakılırsa, tek bir çete üyesi bile binaya girmeyi başaramamıştı. Bu, Omega'nın suç örgütlerinin hiçbirinin neden bir daha böyle bir girişimde bulunmadığını açıklıyordu. Binaya doğrudan yaklaşmak mümkün değildi. Ye-

raltından saldırmak da mümkün değildi, çünkü Aria'nın aşağıda da savunmaları vardı.

Kısacası Aria'nın hazinesini ele geçirmek mümkün değildi. En azından Korsan Kraliçe buna inanıyordu ama bu varsayım test edilmek üzereydi. Nick, Black Jacks çetesinin başarısız olduğu işi başaracak veya başarmaya çalışırken ölecek olan ekibin bir parçasıydı.

Yaklaşık otuz biyotik ve çete üyesi bir araya toplandığında, "Tamam," dedi Sallus. "Ne yapacağınızı biliyorsunuz. Birinci ve ikinci ekip sokağın karşısından binanın kuzeydoğu ve kuzeybatı köşelerine ateş açacak. Bizim görevimiz bankanın 'güney' tarafına saldırmak. Ne diyorsunuz Grim Skulls üyeleri? Patlayıcılar hazır mı?"

"Patlayıcılar yerleştirilmeye hazır," dedi kasklı bir çavuş duygusuz bir sesle.

"Güzel," dedi Sallus. "Unutmayın... Yolu açtıktan sonra *hızlı* hareket etmek çok önemli. Eğer silah mevziileri hâlâ çalışır durumdaysa, onları indireceğiz. Eğer çalışır durumda değilse, kontrol merkezine doğru ilerleyeceğiz. Bu sırada binanın diğer tarafındaki savunma ekipleri, kendi bölgelerini olası saldırılara açık bırakmadan bize karşılık veremezler. Ancak yine de karşımızda ağır bir direniş olacak, o yüzden gözünüzü açık tutun. Tamam, beni takip edin."

Nick, Sallus'un ve Grim Skulls çetesi üyelerinin peşinden iki tuhaf binanın arasından geçip, elli metre yüksekliğindeki bir sütunun kaidesine doğru ilerlerken, kalbinin daha hızlı atmaya başladığını hissetti. Omega'da bu sütunların onlarcası vardı ve biri de Aria'nın bankasının tam karşısındaydı. "Patlayıcıları yerleştirin," dedi Sallus, omni-tool'una danışarak. "Emri verdiğimde patlatın."

Çete üyeleri patlayıcıları yerleştirdiler ve ekibe geri çekilmesini işaret ettiler. Kuzeyden silah sesleri gelince, Sallus bilmiş bir

tavırla başını salladı ve çete üyelerinden biri patlayıcıları erken patlatmasın diye üç parmağını kaldırdı. Zamanlama çok önemliydi. Sütunu patlatmadan önce, Aria'nın acil müdahale timine, binanın saldırı altındaki bölgesine gidecek süreyi tanımak Sallus'un sorumluluğuydu. "Tamam," dedi altmış saniye geçtikten sonra. "Patlatın."

Yapay gün ışığı artık ortalığı aydınlatmaya başlamış olduğu için, Nick yankılanan patlama seslerini duymakla ve ayaklarının altındaki zeminin sarsıldığını hissetmekle kalmayıp, sütunun yıkılmaya başladığını da görebiliyordu. Yıkılma süreci, un ufak olan taşların, sütunun kaidesinden yanlara doğru fırlamasıyla başladı. Ardından sütunun adeta ağır çekimde yıkılmaya başladığı tuhaf bir an yaşandı ve bankanın güney tarafına çarparak üç katlı binanın üstteki iki katını ezip geçen sütundan bir toz bulutu yükseldi. Darbenin şiddeti, ağır hasar almış olan binanın güney tarafındaki silah mevziisinin sokağın üzerine çökmesine neden oldu. Kurtulanlar olduysa da, sayıları fazla olamazdı.

"İşte bu!" diye bağırdı Sallus. "Köprümüz hazır... Beni takip edin."

Nick zorlukla görebildiği bir çete üyesinin peşinden molozlara basarak sütunun üzerine çıkarken, hâlâ devasa bir toz bulutu yükseliyordu. Sokağın karşısına kadar uzanan sütunun tepesi Aria'nın kasalarının bulunduğu alana gömülmüştü. Eğimli yüzeyde yürümek zordu ve çete üyelerinden biri düşerken bir çığlık duyuldu ama saldırganların çoğu dengesini korumayı başardı. Bütün duyularının daha önce hiç olmadığı kadar harekete geçtiği bu anlarda Nick'in bütün derdi iyi bir performans göstermek ve Zon'un daha fazla saygısını kazanmaktı. Zon'un nerede olduğunu bilmiyordu; muhtemelen Tactus ile birlikteydi. Ne var ki Zon'un ayrıntılı raporlar alacağını biliyordu.

Saldırının meydana getirdiği yıkıma rağmen ağır bir direnişle karşılaştılar. Silah sesleri duyuldu ve çete üyelerinden biri

aldığı darbelerin şiddetiyle sendeledi. Ne var ki onun üzerinde de öncü ekibin geri kalanı gibi ağır zırh bulunduğu için, ayakta kalmayı ve ateşe karşılık vermeyi başardı. Ancak ağır zırhlı öncü ekip yavaş hareket ediyordu; hemen arkalarından gelen ekip de zaten bu yüzden orta kalınlıkta zırhlar ve daha hafif silahlar kuşanmıştı.

Nick kendisine daha fazla hareket özgürlüğü sağlayan hafif zırhıyla kalmayı tercih etmişti. Banka soyguncularının geçici köprüden atlayıp etrafa ateş açmasıyla ışık patlamaları meydana geldi. Nick ekibini korumak için biyotik bir kalkan oluşturmayı düşündü ama kimlerin kalkanın içinde kalacağından emin olamadı. Dolayısıyla topladığı enerjiyi şekillendirerek bir tekillik meydana getirdi. Sonuç muhteşemdi. Bankayı koruyanlar ansızın mobilyalarla, molozlarla ve ölü bir turianla birlikte tekilliğin içine çekildiler.

Aria'nın adamları havada çaresizce süzülürken, Grim Skulls çetesinin üyeleri ateş açtı. Banka salarianlar, batarianlar ve insanlardan oluşan karışık bir ekip tarafından korunuyordu. Yüzlerce mermi kinetik kalkanlarını delip savunmasız kalan bedenlerine isabet ederken kasılıp sarsılıyorlardı. Hepsi dakikalar içinde öldü ve Nick tekilliğin çökmesine göz yumunca cesetleri yere düştü. "Aferin!" diye bağırdı Sallus. "Sırada kontrol merkezi var. Beni takip edin."

Nick liderlerin kontrol merkezini ve konumunu nasıl öğrendiğini bilmiyordu ama Aria'nın çalışanlarından birine rüşvet verildiğini tahmin ediyordu. Bu kişi, eğer biraz aklı varsa, Omega'yı çoktan terk ederek kayıplara karışmış olmalıydı.

Sallus ekibini yangın merdivenlerinden birinci kata indirdi. Nick kasaları açmak için kontrol merkezini ele geçirmenin kritik bir öneme sahip olduğunu biliyordu. Ancak, Nick bunu biliyorsa, Aria'nın çalışanları da biliyordu. Oyalama taktiği olarak düzenlenen saldırının binanın kuzey tarafına çekmemiş olduğu

kişiler hazır bekliyordu ve merdiven boşluğundan çıkan Sallus, yüksek hızlı mermilerin hedefi oldu.

Bu Nick'i sinirlendirdi. Nick koridora şok dalgaları gönderdi. Ardından tabancalarını çekip ateş açarak ilerlemeye başladı. Grim Skulls çetesinin üyeleri de ilerleyerek Nick'in açtığı ateşe destek oldular. Üzerinde KONTROL MERKEZİ yazan kapının önünde cesetler birikti.

Çete üyelerinden biri pompalı tüfeğini kapının kilidine doğrultup iki el ateş ederken, bir siren ötmeye başladı. Mermiler kilit mekanizmasını parçalayarak biyotiklerden birinin kapıyı kaydırarak açmasına olanak sağladı. Tepedeki lambalar odanın zeminini aydınlatıyordu ve yaklaşık sekiz metre ötede, sırtlarını kavisli bir konsola vermiş olan üç kişi duruyordu.

Odaya giren üçüncü kişi olan Nick, uzman seviyesinde bir biyotik ile karşı karşıya olduğunu anlamakta gecikmedi. Asari ellerini kaldırmıştı. Önündeki bariyer, yüksek hızlı mermiler çarptıkça parlıyordu. Bu da çete üyelerinin biyotiğe ve yanındaki teknisyenlere ulaşamayacağı anlamına geliyordu.

Ne var ki Nick biyotik bir saldırının ya da yakın saldırının koruyucu paravanı delebileceğini biliyordu. Dolayısıyla bütün gücüyle yüklendi ve bariyerden geçerken önce anlık bir dirençle karşılaşıp, ardından da kuma batıyormuş gibi bir duyguya kapıldı. Adımını güçlükle ileri doğru atarak bariyerden kurtuldu.

Asari endişelenmeye başlamıştı. Endişesi yüzünden okunuyordu. Çarpıştıklarında ve asari odağını kaybettiğinde paravan kalkacaktı. O zaman bankanın güvenlik sistemine girmesi için tutulmuş olan salarian kontrollere erişebilecekti. Salarian sıranın sonundaydı ve birazdan gelirdi. Aklından bunlar geçerken sağ omzuna saplanan mermi Nick'in olduğu yerde dönerek sendelemesine yol açtı. Ansızın yüzükoyun yere yığılan Nick'in vücuduna korkunç bir acı saplandı. Hafif zırh bir hataydı.

Sırtına mermi yemekten korkan Nick yuvarlanarak dönmeyi

başardı. Çete üyelerinden birinin açtığı ateşin asarinin kafasını uçurduğunu gördü. Nick, "Teknisyenleri vurmayın!" diye bağırdı ama teknisyenler zaten çoktan ölmüştü. Artık başarıları tamamen salariana bağlıydı.

Çok güçlü olmayan biyotiklerden biri durup Nick'in yarasına medi-jel sürdü ve doğrulmasına yardım etti. Kendisine yardım eden kız Nick'in yaşlarındaydı ve üzerinde orta kalınlıkta bir zırh vardı. "Yürümek zorundasın," dedi. "Grim Skulls üyeleri seni taşımazlar – ve ben seni taşıyabilecek kadar güçlü değilim."

Onun haklı olduğunu bilen Nick, güçlükle ayağa kalktı. Akademiyken de vurulmuştu ama bu, o anda içinde bulunduğu durumu kolaylaştırmıyordu. Başının döndüğünü hisseden Nick yalpaladı ve dengesini bulmasını sağlamak için sol kolunun altına giren kıza minnettar oldu. Yaralı olsun veya olmasın, kontrol panelinin önünde oturan salarianı görmek ve kasalardan birinin açılmasıyla yükselen tezahüratları duymak Nick'e büyük bir tatmin yaşattı.

Derken Zon, peşinde Tactus ile birlikte içeri girdi. Nick'e yan gözle bile bakmadan doğruca kontrol paneline yürüdüler ve diğer kasalar da açılana kadar orada kaldılar. O sırada Kathar koşarak içeri girdi. Zırhındaki hasara bakılacak olursa, çatışmanın tam ortasında kalmıştı. Nick, Kathar'ın Zon'a söylediklerini duyabilecek kadar yakındaydı. "Aria'nın adamları dört bir taraftan buraya akın ediyorlar. Çıkmamız lazım."

"Birinci kasaya gireceğiz," dedi Sallus ciddi bir sesle. "Kasayı boşaltıp batıdaki duvarda bir delik açacağız ve oradan çıkacağız. Birinci ve ikinci ekibe yer değiştirip koruma ateşi sağlamalarını emredeceğim."

Bu, mantıklı bir plandı ve Zon bunu görebilecek kadar zekiydi. "Tamam," dedi sakin bir sesle. "Adamlarımızı bu plana göre yönlendireceğiz. İkinci ve üçüncü kasayı boşaltacak zamanımız olmadığı için üzgünüm ama bu da hiç yoktan iyidir."

Saniyeler sonra Nick kendini yürüyebilen yaralıların oluşturduğu bir kuyrukta buldu. Koridordan patlamış bir kapıya ve üzerinde BİRİNCİ KASA yazan uzun, dar bir alana çıktılar. Grim Skulls üyeleri arka duvarda bir delik açarken boğuk bir patlama sesi duyuldu ve biyotiklerden biri, "Çanta alın! Çanta alın!" diye bağırmaya başladı.

Sırt çantaları ucuz ve uyduruktu ama bunun bir sakıncası yoktu, çünkü sadece bir kere kullanılacaklardı. Zaman çok kıymetliydi; kasadan arka duvardaki deliğe ve ötesindeki yapay gün ışığına doğru ilerlerken, hepsi bunu biliyordu. Yaralanmış olanlar sırt çantası takmak zorunda değildi ama diğerleri buna mecburdu. Önceden belirlenmiş olan "yükleyiciler" bu çantalara küçük külçeler dolduruyorlardı. Galakside ticaret genellikle dijital ortamda gerçekleşiyordu ama bu tür işlemlerin izi sürülebildiği için, suç örgütleri başka birimler kullanmak zorunda kalıyordu ve Berilyum da bunlardan biriydi.

İşlem başlangıçta yavaş gidiyordu ama yükleyiciler daha verimli çalışmaya başlayınca kuyruk da hızlandı, dolayısıyla Nick ile refakatçisinin yeni açılmış olan kapıdan, dışarıdaki kaotik çatışmaya çıkması uzun sürmedi. Birinci ve ikinci ekipler başarıyla yer değiştirip koruma ateşi sağlayabilecekleri konumlara geçmişlerdi ama Aria'nın adamları alana giriyorlardı ve keskin nişancılar dört bir taraftan ateş ediyorlardı. "Hadi!" dedi kız, karşıya geçerlerken. "Koş!"

Nick koşamazdı. Gerçek anlamda koşması mümkün değildi. Yine de elinden geleni yaptı. Bu sırada çatışma şiddetlenmişti ve kaldırımlara mermiler yağıyordu. Karşıya geçerek iki binanın arasındaki dar bir geçide girdiler. Artık çatışma sesleri azalmıştı ve Nick güvende olduklarını düşünüyordu ki sekiz metre önlerindeki binanın kapısından bir batarian çıktı. Paralı asker silahını onlara doğrulttu.

Nick sağlam eliyle tabancasına uzanırken, kız batarianı fır-

lattı. En fazla ikinci seviye bir biyotikti ama "fırlatışında" bir hata yoktu. Batarian geriye savrulunca, mermileri hedefini şaşırdı. Tepesinden yüksek hızlı mermiler geçen Nick üç el ateş etti. Poligonda harcadığı zamanın karşılığını aldı, çünkü üç mermiden ikisi paralı askerin yüzüne isabet etti.

Cesedin yanından geçip alanı olabildiğince hızlı terk ettiler. Toplanıp güçlerini birleştirerek otele dönme planı yatmıştı. Her biyotik kendi başının çaresine bakacaktı. Kız bunu biliyordu. "Aria'nın adamları saldırmadan önce merkeze dönmemiz mümkün değil," dedi ciddi bir sesle.

"Beni bırak," dedi Nick. "Sayende iyi durumdayım. Çatışma sona erene kadar kafamı sokacak bir delik bulsam yeter."

Kız başını kaldırıp Nick'in yüzüne baktı. Geniş bir alnı, geniş aralıklı gözleri ve güzel dudakları vardı. "Hayır, seni bırakmayacağım."

Nick ansızın kendisine çok yeni gelen bir şey gördü. Kızın gözlerinde koruyucu bir ifade vardı. Başka bir şey daha vardı. Nick'in hak etmediği bir bağlılık. Nick gülümsedi. "Teşekkür ederim. Hadi gel... İleride bir otel var. İkimizin adına giriş yapabilirsin. Aria'nın adamları yakında geride kalanları aramaya başlarlar. Sokaktan kurtulmamız lazım."

Otel doğal olarak kapılarını kapatmıştı. Otel sahibinin isteyebileceği en son şey, şiddetli bir çete savaşının ortasında kalmaktı. Ne var ki kız kararlıydı. Müdür kapıyı aralayana dek kapıya vurmaya devam etti. Müdürün dikkatini çekmeyi başarınca, yeterince inandırıcı bir hikâye uydurarak, kocasıyla birlikte Aria'nın bankasının önünden geçtikleri sırada kıyametin koptuğunu söyledi. Serseri kurşunlardan biri kocasına isabet etmişti ve istedikleri tek şey, bu çılgınlık sona erene dek sığınacak bir yer bulmaktı. Neyse ki müdür insandı ve kendi ırkının mensuplarına yardım etmeye meyilliydi.

Çatışma dinmeye başlarken ve trafik sesleri artarken, ikili

eski püskü bir odaya girdi. Silahlı çatışmalar yaygındı, herkes çalışmak zorundaydı ve hayat devam etti. En azından soygun sırasında öldürülenlerin dışındakiler için.

Nick yatağa oturdu ve kız onun ayaklarını yerden kaldırırken acıyla inleme dürtüsünü bastırarak yastıklara yaslandı. "Bir şeyler söylesene."

Kız onun yanına oturdu. Kahverengi gözlerinde ciddi bir ifade vardı. "Ne söylememi istersin?"

"Adını söyle."

"Marisa. Marisa Mendez."

"Benim adım da Nick. Nick Donahue."

"Biliyorum. Herkes biliyor."

"Sana teşekkür etmek istiyorum Marisa. Hayatımı kurtardın."

Marisa başını eğdi. "Bir şey değil."

Nick sol eliyle Marisa'nın çenesini tuttu. Gözleri buluştu. Nick bir şeyler söylemeyi planlıyordu ama bunun yerine kızı öpmeye başladı. Sabun kokan kızın dudakları yumuşaktı ve Nick bir an omzundaki acıyı unuttu. Hayatta olmak güzeldi.

DOKUZ

OMEGA'DA

Aria T'Loak öfkeden köpürüyordu. Thessia'dan döner dönmez, bankasının önceki gün soyulmuş olduğu haberini almıştı. Bu kayıp net servetinin çok küçük bir kısmını içeriyor olsa da can sıkıcıydı ve zayıflık belirtisi gibi algılanabilirdi. Omega'da bunun sonu asla iyi olmazdı. Soygunun Grim Skulls gibi önemsiz bir çete ile şimdiye dek adı sanı duyulmamış Yeraltı Biyotikleri diye bir örgüt tarafından gerçekleştirilmiş olması itibar kaybı anlamına gelirdi. Örgütlerin ikisi de misillemelerle cezalandırılmıştı ama kökleri kazınmamıştı. Bu da onların icabına bakmak için başka adımların atılması gereceği anlamına geliyordu.

Bankanın karşısında duran asari önündeki hasara bakarken öfkeliydi. Ancak sadece öfkeli değildi. Endişeliydi de. Çünkü bankasına kadar uzanan yıkık sütuna tırmandığında, planın ne denli zekice olduğunu fark etmişti. Bu, Grim Skulls'dan beklenebilecek bir plan değildi. Öyleyse fikir biyotiklerden mi çıkmıştı? Evet, öyle olmalıydı. Görünen o ki Omega'da yeni ve muhtemelen tehlikeli bir güç vardı. İzlenmesi gereken bir güç.

Neyse ki adamları saldırıya karşılık vermekte gecikmemişlerdi. Soyguncular kasalardan birini boşaltmışlar, diğer ikisine dokunamamışlardı. Yine de 2,5 milyon kredi tutarındaki bir kayıp azımsanamazdı ve birilerinin hesap vermesi gerekiyordu. Sütunun böyle bir amaçla kullanılabileceğini akıl edemediği için Aria da kısmen suçlu olsa bile. Aria dersini almıştı ve öğrendiklerini diğer binalara da uygulayacaktı. Devasa bir tokmak gibi kullanılabilecek bütün yapılar ele geçirilecek, satın alınacak ya da yok edilecekti.

Binanın içinde Aria'yı etekleri tutuşmuş bir batarian bekliyordu. Soygunun sonrasında Khar'Shan gezegenine gidecek bir kargo gemisine binmeye çalışırken yakalanmıştı. Arkasında bu yüzden silahlı iki turian durmaktaydı. Saldırının gerçekleştiği gün bankanın başında Obo Pol adındaki bu batarian vardı. Aria molozlarla kaplı zeminin iki metre ötesinden gözlerini ona dikti. "Hayattasın," dedi. "*Neden?*"

"Habersiz saldırdılar," dedi Pol saf saf. "Kuzey duvarından girmeye çalışacaklarını zannettiğim için acil müdahale timini oraya gönderdim. O sırada sütunu patlattılar. Yanlarında biyotikler de vardı. Çok sayıda."

"Bahaneler işe yaramaz," dedi Aria sert bir sesle. "Sütun bir sürprizdi. Bunu kabul ediyorum. Ama sütun yıkıldığı anda kontrol merkezine destek kuvvetler göndermen gerekirken bunu yapmadın. Kalıp sorumluluk almak yerine kaçmaya çalışmış olman da cabası. Dolayısıyla asılacaksın. Üstelik de kapıya asılacaksın... Herkes aradaki bağlantıyı görebilsin diye. Götürün."

Pol kaçmaya çalıştı ama turianlar hazırdı. Batarianı bayılttılar ve iki paralı askerin yardımıyla dışarı taşıdılar. Batarianı asmak Aria'nın itibarının aldığı hasarı telafi edemezdi ama zararı da olmazdı. Üstelik Omega sakinlerine bedava eğlence çıkardı.

Tann Immo, Aria'nın kartelinde zamanla yükselerek Korsan Kraliçe'nin en güvendiği danışmanlardan biri olmuştu. Dolayısıyla soygundan sonra işleri yoluna koyması için bankaya çağırılmıştı. Immo, Pol'un götürülmesini bekledikten sonra konuştu. "Elimizde üç tutsak var."

"Güzel," dedi Aria öfkeyle. "Onları da asın."

"Nasıl isterseniz," dedi Immo ciddi bir sesle. "Ama içlerinden biri kızınız öldürüldüğü sırada orada olduğunu iddia ediyor."

Aria'nın damarlarındaki kan dondu. "Bu kişi nerede?"

"Tutsaklar binanın kuzey tarafındaki güvenli bir alanda."

"Beni oraya götür." Aria, Immo'yu takip ederek koridordan

bankanın merkezine doğru yürüdü. Sütunu ve darbe alanını geride bırakınca, her şey normal görünüyordu. Aria'nın kazançlı tefecilik operasyonlarının yürütüldüğü ofislerin ve diğer yerlerdeki bilgisayarları için yedek işlevi de gören veri merkezinin yanından geçtikten sonra, nöbetçilerin yaşadığı küçük odaların bulunduğu alana geldiler.

Yerleşim alanının bir bölümü, yaralıların Aria'nın cebinden tedavi gördüğü bir revire dönüştürülmüştü. Aria beceriksizliğin cezalandırılması gerektiğine inandığı gibi, sadakatin de ödüllendirilmesi gerektiğine inanırdı. Örgütünü terk edenlerin sayısı bu yüzden düşüktü. "Tutsaklar burada tutuluyor," dedi Immo, iki nöbetçinin yanından geçerlerken. "Yaralanmışlar ve saldırganlar geri çekilmek zorunda kaldığında geride bırakılmışlar. İkisi Grim Skulls çetesi üyesi. Biri Yeraltı Biyotikleri örgütünden."

Aria başını sallayarak onayladı. "Liselle'in ölümünü bildiğini iddia eden hangisi?"

"Shella adında bir Grim Skulls üyesi. Sağdaki son oda."

Kapıda bir batarian nöbet tutuyordu ve Aria'nın yaklaştığını görünce hazır ol durumuna geçti. Aria onu başıyla selamladıktan sonra odaya girdi. Oda, bir yatağın ve o yatağın üzerinde uzanmakta olan kadının dışında boştu. İnsan olan bu kadın otuz yaşlarında görünüyordu ve asker gibi kısacık kesilmiş saçları kafa derisindeki ayrıntılı dövmeleri gözler önüne seriyordu. Çok zayıf olan kadının yüzü bir deri bir kemikti. Aria onun gözlerindeki cüretkâr ifadeden etkilendi. Doğrulup oturan kadının sağ dizinin altında bir yastık vardı. Dizi bandajlıydı. "Demek adın Shella," dedi Aria. "Bir soyadın var mı?"

"Evet," dedi kadın. "Shella."

Başka bir zaman olsa Aria gülümseyebilirdi ama o anda gülümsemedi. "Anlıyorum. Pekâlâ Shella... Bana kızımı öldürdüğünü söylediler."

"*Hayır*," dedi Shella. "Ben sadece kızınız öldürüldüğünde

orada olduğumu söyledim. Arada büyük bir fark var. Öldürülmesi hiç beklemediğim bir şeydi."

"Buna inanmak çok zor," dedi Aria. "Ama devam et – beni ikna etmeye çalış. Hazır başlamışken, kızımın gırtlağını kesen kişiyi de söyle. Daha da önemlisi, beni söyleyeceklerine inandır."

"Söylerim," dedi Shella. "Ama canımı bağışlarsanız. Yoksa kızınızı öldüren kişinin adını da mezarıma götürürüm."

Aria bir şeylere mecbur bırakılmaktan hoşlanmazdı. Ayrıca Shella'nın, bankasını soyan kişilerden biri olması da talebini hazmetmeyi zorlaştırıyordu. Ne var ki Aria bu bilgiyi çok istiyordu. "Teklifini belki kabul ederim, belki de etmem," dedi Aria. "Sana birtakım basit sorular soracağım. Yaşamak istiyorsan seve seve yanıtlayacağın sorular. Eğer duyduklarımı beğenirsem, anlaşırız."

"Tamam," dedi Shella temkinli bir tavırla. "Soracaklarınıza bağlı elbette."

Aria soğukkanlılığını korumak için büyük bir savaş verdi. "Cinayet nerede gerçekleşti?"

"Paul Grayson'ın dairesinde. Siz onu Paul Johnson olarak tanıyordunuz."

Bu doğruydu. Aria yavaş yavaş heyecanlanmaya başladığını hissetti. Belki de Shella katili gerçekten biliyordu. Asılsız Adam, Liselle'i Grayson'ın öldürdüğünü söylemişti ve Aria da öyle olduğunu varsaymıştı ama acaba bu doğru muydu? "Cinayetin ardından daireden bir şey alındı," dedi Aria. "Bu şey neydi?"

Shella tereddüt etmedi. "Yüklü miktarda kızıl kum. *Sizin* kızıl kumunuz."

Bu kadarı yeterliydi. Aria ona inanıyordu. Kadın gerçekten cinayet sırasında oradaydı. Katil belki bu kadındı, belki de değildi. Aria teklifi kabul edecekti. Ardından, bıçağı tutanın Shella olduğuna dair bir kanıt bulunursa, Aria onu öldürecekti. *Bizzat*. "Tamam... Konuşmaya başla."

"Anlaştık mı yani?"

"Evet."

"Sözünüzü tutacağınızı nereden bileceğim?"

"Bilemezsin," dedi Aria sert bir sesle. "Ama itibarımı biliyorsun. Omega'daki herkes biliyor. Bir anlaşma yaptığımda, bu anlaşmaya uyarım."

Shella'nın şüpheleri olduğu belliydi ama köşeye sıkışmıştı. Şansını deneyip sonucun kendisi için iyi olmasını ümit etmekten başka yapabileceği hiçbir şey yoktu. "Tamam, bildiğim her şeyi anlatacağım. Grim Skulls çetesine katılmadan önce serbest çalışıyordum. Cerberus beni tuttu."

Aria zaten ilgiyle dinliyordu ama Cerberus'un adı geçince tümden dikkat kesildi. "Cerberus için mi çalıştın? Görevin neydi?"

"Manning adında bir ajanın iletişim teknisyeniydim. Asılsız Adam, Grayson'ı yakalayıp teslim etmesi için Manning'i buraya göndermişti. Sebebini bilmiyorum. Serbest çalışanlara böyle şeyleri söylemiyorlar."

Eğer Asılsız Adam'ın Liselle'in ölümünde parmağı varsa, Aria bunu bilmek istiyordu. "Devam et."

"Kapıdaki nöbetçileri atlatmanın bir yolunu bulduk. Daireye girmeyi başardık. Kızınız da oradaydı. Ekibimizdekilerden biri onu bayılttı. Ardından da Grayson'ı bayılttı. Manning işte o zaman yapacağını yaptı."

Aria'nın boğazı düğümlendi. "Yani?"

"Elinde bir bıçak vardı. Bıçağı mutfaktan almıştı. Bu bıçakla kızınızın gırtlağını kesti. Oraya kızınızı öldürme niyetiyle gitmemişti aslında. Ya da bana öyle geldi. Bunu kesin olarak bilebilecek tek kişi Manning."

Aria ağlamamaya kararlıydı. Gözyaşlarını sonra akıtacaktı. Yalnız kaldığında. Boğazını temizledi. "Yani Manning hayatta mı?"

Shella omuzlarını silkti. "Nereden bileyim? Ama muhtemelen hayattadır. Başının çaresine bakmayı bilen biri."

"Onu bana tarif et."

Shella, Manning olarak tanıdığı adamı, adamın genel tavırlarını ve Asılsız Adam ile ilişkisini tarif etti. İlişkilerinin "yakın" olduğunu söyledi.

Aria'nın kusursuz kaşları kalktı. "Ne kadar yakın?"

"Söylediğim gibi," dedi Shella. "Ben üst düzey toplantılara katılmıyordum. Ama Manning'in Asılsız Adam'a doğrudan erişimi olduğunu biliyorum – ki bu nadirdir."

"Evet, öyledir," dedi Aria düşünceli bir tavırla. Birkaç kere Asılsız Adam ile muhatap olmuştu ve onu biraz tanıyordu. Shella'nın tarifleri, Aria'nın gözlemleriyle örtüşüyordu. "Pekâlâ. Sen sözünü tuttun – ben de tutacağım."

Immo'ya dönen Aria, "Onu Grim Skulls'a teslim edin," dedi.

Immo başını sallayarak onayladı. "Peki ya diğer tutsaklar?"

"Sorguya çekildiler mi?"

"Evet."

"Bizim adamlarımızdan ele geçirilen oldu mu?"

"Hayır."

Uzun bir duraksama oldu. Sessizlik fazlasıyla rahatsız edici olmaya başlarken, Korsan Kraliçe nihayet konuştu. "Serbest bırakın. Yeterince ölüm oldu." Bunları söyledikten sonra odayı terk etti.

* * *

Bir yapay gün daha sona ererken ve hava kararmaya başlarken, Omega'nın sokakları tıklım tıklımdı. Gillian quarianların deposundaki düzenli yaşamdan, dışarıdaki karmaşaya adım atarken, yayaların çoğu evine dönmekteydi ama kimileri de daha yeni harekete geçiyordu. Gillian iki gündür kaldırımları

arşınlıyor, Cerberus ve Asılsız Adam ile bağlantı kurmanın bir yolunu arıyordu. Ne var ki bu hiç de kolay değildi. Bilgi sahibi olmayanlar kendisine yalanlar satmaya can atarken, bilgi sahibi olanlar, daha doğrusu *muhtemelen* bilgi sahibi olanlar çok ketum davranıyordu.

Bu durum çok sinir bozucuydu. Gillian'ın seçenekleri ve parası tükeniyordu. Bir ihtimal daha vardı. Bu çok ufak bir ihtimaldi – ama hiç yoktan iyiydi. Afterlife adındaki gece kulübü. Burası çok popüler bir yerdi. Zengin ve güçlü kişilerin yanı sıra, istasyondaki sıradan kişilerin de burada toplandığı söyleniyordu, çünkü sosyal konumları her ne olursa olsun, ilgi duydukları şeyler aynıydı. Müzik, seks ve uyuşturucu. Gillian için hiçbir çekiciliği bulunmayan şeyler.

Hayır, *kendisinin* bu gece kulübüne duyduğu ilgi, sahibinin Aria T'Loak olmasından kaynaklanıyordu. Asari suç imparatoriçesinin Omega'daki en güçlü kişi olduğu söyleniyordu. Ancak Gillian için daha da önemlisi, Aria'nın, babasının ve Asılsız Adam'ın arasında bir bağlantı bulunmasıydı. Çünkü Kahlee'nin anlattıklarına göre, Aria, Asılsız Adam'ın adına Paul Grayson'ı öldürmeyi kabul etmişti. Bunu yapmayı başaramamıştı ama bu anlaşma, aralarında süregelen bir bağlantı olduğu fikrini doğuruyordu ve Gillian bundan faydalanmayı umuyordu. Sorun, Aria'nın huzuruna çıkmayı başarmak ve bunu başardığı takdirde bilgileri ağzından almaktı. Bütün bu güçlükler, Afterlife'a gitmenin, Gillian'ın yapılacaklar listesinde ilk sırada değil de son sırada olmasının sebebini açıklıyordu.

Kendini yaya trafiğinin akışına bırakan Gillian'ın planı sokaktan yiyecek ucuz bir şeyler almak ve gece kulübüne gitmeden önce vakit öldürmekti. Herkes Aria'nın genellikle saat dokuz civarında kulübe geldiğini söylüyordu, dolayısıyla daha erken gitmenin bir anlamı yoktu.

Gillian artık sokak hayatını biraz öğrenmişti ve dolandırıcı-

lardan kaçınmanın yollarını biliyordu. En önemli taktiklerden biri hareket etmeyi sürdürmekti. Gillian zırh satan bir mağazanın yanından geçerken, kürek kemiklerinin arasında tuhaf bir ürperti hissetti ve durup etrafına baktı. Bu, ilk kez olmuyordu. Gillian önceki gün de buna benzer bir hisse kapılmıştı. Kendisini izleyen biri mi vardı?

Bu sorunun yanıtı basitti: "Evet." Omega'da herkes herkesi izlerdi. Ya karşısındakinden faydalanmak umuduyla ya da kendini korumak amacıyla. Etrafını kolaçan ettiğinde belirgin bir tehdit saptayamayan Gillian yoluna devam etti.

Gillian hâlâ uzay istasyonunu öğrenme aşamasında olsa da, sevdiği büfeleri belirleyecek kadar uzun bir süredir Omega'daydı. Bu büfelerin birinde hem lezzetli hem de ucuz baharatlı sosisli sandviçler satılıyordu. Gillian kuyrukta bekledikten sonra yemeğini aldı. Birkaç büfenin paylaştığı masalara doğru ilerliyordu ki ürpertiyi ikinci kez hissetti. Hemen arkasına döndü ve bir an, daha önce görmüş olduğunu düşündüğü ama hatırlayamadığı bir yüz gördü. Derken adam kalabalığa karışarak gözden kayboldu. Gillian bu olayı genel tedirginliğine vermeye meyilliydi ama her ihtimale karşı gözünü açık tutmaya karar verdi.

Yemeğini yavaş yavaş yiyen Gillian yan büfeden bir çay aldı ve ellerini sıcak bardağın etrafına sardı. Diğer masalarda oturan kişileri ve geçip giden çiftleri izlerken, kendini her zamanki gibi yalnız hissetti. Hayatı boyunca hep dışlanmıştı. Önce diğer çocukların kendisine eziyet ettiği akademide, sonra bir yere kadar kabul gördüğü *Idenna*'da ve şimdi de çok tehlikeli bir uzay istasyonunda.

Güzel anları olmuştu... Babasının kendisini ziyarete geldiği kısa anlar. *Gigi.* Babasının kendisine taktığı isim buydu. Kendisine bir isim takmaya tenezzül eden tek kişi oydu. Kahlee dışında rahat rahat konuşabildiği tek kişi de oydu. Gillian araya giren suskunluk anları dışında hiç durmadan konuşur, bu suskunluk

anlarında Grayson onun yanında oturup beklerdi. Grayson kendisini ziyarete gelirken şık giyinirdi ama her zaman bir deri bir kemikti.

Gillian'ın sağ eli boynundaki yeşil mücevhere gitti. Babasının hediyesi, Gillian akademiden ayrılmadan kısa bir süre önce gelmişti. Kartta titrek bir el yazısı vardı. "Sevgili Gigi," yazıyordu. "Güzel bir kız için güzel bir hediye. Sevgiler, Baban."

Grayson, Gillian'ın *gerçek* babası değildi ama yine de Gillian'ı sevmişti. Bu, Gillian için çok kıymetliydi. Öyle kıymetliydi ki, kendini iyi bir evlat gibi babasının intikamını almaya mecbur hissediyordu. Sorun, babasını öldüren kişiyi bulmanın çok zor olmasıydı.

Çay artık soğumuştu ama Gillian'ın içi ısınmıştı ve seçtiği yolda ilerlemeye hazırdı. Kalkıp bardağı çöpe atarken ve Afterlife adındaki gece kulübüne doğru yola koyulurken, genç kızın içinde yepyeni bir kararlılık vardı.

Korkması için sebep çoktu. İlki doğal bir korkuydu ama akademideki daha pişkin çocuklara saçma gelirdi. Gillian hayatında hiç gece kulübüne gitmemişti. Şöhretine bakılırsa Afterlife, Kahlee ile Hendel'in kendisini uyardığı her şeyin merkeziydi. Ayrıca Gillian böyle bir ortamda nasıl davranması gerektiğini bilmiyordu. Omega'nın sokaklarında belirli kurallar olduğu gibi, gece kulübünde de belirli kurallar olmalıydı ama bu kurallar neydi?

Belirsizlik zaten yeterince kötüydü. Ne var ki Gillian'ın kafasındaki hedef durumu *daha da* zorlaştırıyordu. Mantığı, Aria'nın çok sayıda koruması olacağını söylüyordu. Onları nasıl aşacaktı? Gece kulübünün önüne geldiğinde, bu soru hâlâ Gillian'ın kafasını kurcalıyordu.

Etraf çok kalabalıktı. İçeri girip çıkanların yanı sıra etrafta boş boş dolaşanlar da vardı. Omega'nın her yerinde olduğu gibi, kalabalık çeşitli satıcıları, sokak göstericilerini ve küçük çaplı

suçluları da beraberinde getirmişti. Gerçi Aria'nın üniformalı paralı askerleri küçük çaplı suçluları hemen tespit edip kovalıyorlardı.

Gerekli cesareti toplayan Gillian omuzlarını geriye atarak kapıya yöneldi. En iyi kıyafetini giymişti. Beline kadar gelen kırmızı bir ceket, geniş bir kemer ve gri bir pantolon. Önündeki kadınların şıklığıyla kıyaslanamazdı ama Gillian'ın elinden gelen buydu.

Girişin her iki yanında da iri yapılı bir krogan vardı. Aralarından geçerken Gillian'ı süzdüler ama silah detektöründen geçip ana kata girerken onu durdurmaya kalkışmadılar. Dans müziği Gillian'ın kulaklarını patlatıyordu, havada yapay aromalı bir tütün kokusu vardı ve ortam loştu.

Nereye gideceğinden ve ne yapacağından emin olamayan Gillian durup ortama alışmaya çalıştı. Odanın merkezinde, üç asari dansçının müziğin ritmiyle salındığı bir sahne vardı. Üçü de çok güzeldi, neredeyse çıplaktı ve büyüleyici bir gösteri sunuyordu. Daha önce hiç böyle bir ortamda bulunmamış olan Gillian, karşısındaki sahneden hem etkilendi hem de utandı. Asarilerin yaptıklarını yaptığını hayal edemiyordu. Diğer müşterilerin ilgisiz tavırları Gillian'ı şaşırttı. Sahnenin etrafındaki barda toplanmış olanların çoğu dansçıları izlemektense kendi arasında sohbet ediyordu. İkinci katın seviyesinde tavandan sarkan bir pistte dans eden başka dansçılar da vardı. "İçecek bir şey ister misiniz?"

Gillian dönünce yarım metre ötesinde duran garsonu gördü. Asarinin üzerinde hafif ışıldayan bir bluz, mini etek ve yeşil yeşil parlayan yüksek topuklu ayakkabılar vardı. Üzerinde iki tane boş bardak olan bir tepsi tutuyordu ve yüzünde sabırsız bir ifade vardı. Ne yazık ki Gillian'ın ne yapacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. İçecek alması gerekir miydi? Parası buna yeter miydi? Hem ne ısmarlayacaktı?

Garson Gillian'ın huzursuzluğunu gidermek istercesine sıcak bir tavırla gülümsedi. "Daha önce buraya gelmiş miydiniz?"

Gillian başını olumsuz anlamda salladı.

"Tamam öyleyse," dedi asari. "Belki alkolsüz içeceklerimizden almak istersiniz. Mesela Zesmeni Blush olabilir. Nane aromalı karışık meyve suyu."

Bunun üzerine Gillian nihayet sesine kavuştu. "Evet, teşekkür ederim. Bir şey daha var. Aria T'Loak ile görüşmek istiyorum."

Garson şaşırdıysa bile bunu güzel yüzüne yansıtmadı. "Zesmeni Blush hemen geliyor... Talebinizi de ileteceğim." Bunları söyledikten sonra gözden kayboldu.

Yakınlarda boş bir masa vardı, dolayısıyla Gillian kenarda durmaktansa bu masaya doğru ilerledi. En yakın masadaki üç batarian, on iki gözünü birden çevirip kendisine baktı. Ardından sohbetlerine kaldığı yerden devam ettiler.

Gillian zaman geçtikçe kendini daha rahatsız hissetmeye başladı, çünkü içeceği olmadığı gibi, konuşacak kimsesi de yoktu. Kendisine sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından garson nihayet döndü. "Buyurun," diyerek masaya uzun bir bardak koydu. Kehribar rengi bir sıvıyla dolu olan bardağın tepesinde bir dilim meyve, içinde ise parlak bir karıştırma çubuğu vardı. "On kredi."

Gillian ceplerini karıştırıp parayı buldu ve tepsinin üzerine bıraktı. Ne kadar bahşiş vermesi gerektiğini bilmiyordu ve beş kredinin yeterli olduğunu umuyordu. Asarinin yüzündeki tebessüme bakılırsa yeterliydi. "Teşekkür ederim," dedi asari. "Bayan T'Loak müsait değil ama Bay Immo sizinle görüşmeyi kabul etti. Kendisi Bayan T'Loak'un üst düzey çalışanlarından biridir ve her türlü sorunuzu yanıtlayabilir. Burada beklerseniz, en kısa sürede yanınıza uğrayacak."

Gillian üst düzey çalışanlardan biriyle görüşmek istemiyor-

du ve bu kişinin kendi sorularını yanıtlayamayacağını biliyordu. Ancak belki Immo adındaki bu kişiyi, Aria ile bir görüşme ayarlamaya ikna edebilirdi. Gillian "Teşekkür ederim," dedi ve uzaklaşan garsonu izledi. Kendisi kalçalarını böyle sallayabilir miydi?

Gillian bardağından bir yudum alıp içeceğini beğenirken ve geçip gidenleri seyretmeye başlarken, bu soru yanıtsız kaldı. Birkaç dakika sonra masasına yarı sarhoş bir adam yanaştı ve Gillian'a "tatlım" diye hitap ederek masaya oturmaya çalıştı. Gillian adamı biyotik yetenekleriyle "itti." İtiş adamı poposunun üzerine düşürmeye yetti ve batarianlar gülerek kendi dillerinde muhtemelen kaba yorumlar yaptılar.

Adam ayağa kalkıp onlara batarianlar konusundaki fikirlerini bildirdikten sonra sendeleyerek uzaklaştı.

Beş dakika sonra bir salarian gözüktü. Durup etrafına bakan salarian, Gillian'ı gördü. Ardından masaya yaklaşıp salarian usulü gülümsedi. Ki bu daha çok yüz ekşitmeye benziyordu. "Merhaba... Ben, Tann Immo. Size katılabilir miyim?"

Gillian başını sallayarak onayladı. Kendini sabırsız ve biraz da umutlu hissediyordu. "Buyurun lütfen. Benimle konuşmaya zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

"Benim için zevktir," dedi Immo otururken. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Aria T'Loak ile görüşmek istiyorum," dedi Gillian.

"Hangi konuda?" diye sordu Immo. "Belki ben talebinizi iletebilirim."

Gerginleşmeye başlayan Gillian "*Hayır*," dedi sert bir sesle. Bu yanlış bir yaklaşımdı. Genç kız bunu biliyordu ama duygularına yenik düşmeye başlamıştı. Bu sorun, okuldayken de başına bela olmuştu. Ne var ki mesele sadece kendini tutamaması değildi. Immo'ya peşinde olduğu şeyi söylerse ve o da bunu Aria'ya aktarırsa, Gillian elindeki tek avantajı kaybederdi. Sürpriz un-

surunu. "T'Loak ile özel bir mesele hakkında görüşmek istiyorum," dedi. "Ve bunu şahsen yapmak istiyorum."

Immo karşılık vermek üzereydi ki sol tarafta bir karmaşa yaşandı. İki paralı asker gözüktü; hemen arkalarında bir asari ve onun arkasında da iki koruma daha vardı. Asarinin ten rengi eflatundu ve gözlerinin arasındaki iki kavisli çizginin yanı sıra, biçimli dudaklarından çenesinin altına kadar uzanan daha kalın bir çizgi de yüzünü süslüyordu.

Etraftaki müşterilerden anında bir uğultu yükseldi ve Gillian çok iyi korunan bu kişinin kim olduğunu anladı. "Aria T'Loak!" diye bağırdı Gillian ayağa kalkarak. "Sizinle konuşmak istiyorum!"

Asari yürümeye devam etti ve başını çevirmeye tenezzül etmedi. Ne var ki dört korumadan üçü durup tehdit olarak algıladığı Gillian'a döndü ve silahını çekti.

Gillian hem duygusal, hem de fiziksel olarak gerilmiş durumdaydı. Verdiği tepki nefes almak kadar doğaldı. Kaldırdığı ellerinden çıkan enerji dalga dalga yayıldı. Biyotiklerin "yırtma" olarak tabir ettiği bu kabiliyet, rakibin sinir sistemini hedef almak için kullanılırdı. Korumalar birbirine çok yakın durduğu için, Gillian tek seferde üçünü de vurmayı başardı. Korumalar silahlarını düşürüp iki büklüm oldular ve yere yığıldılar. Bunun üzerine ortalık birbirine karıştı. Müşteriler çığlıklar atarak ön kapıya doğru kaçışmaya başladılar.

Immo biyotiğin üzerine atılmaya çalıştı ama Gillian onu olduğu yere sabitleyerek hedefine döndü. Hedefi Aria'ya yetişmekti. Masadan ayrılan Gillian, gece kulübünün sahibinin peşinden gitmek üzereydi ki bir çekiç darbesi almış gibi oldu. Bu bir şok dalgasıydı. Biyotik darbenin şiddeti Gillian'ı yere serdi.

Sağına yuvarlanan Gillian güçlükle ayağa kalktı ve karşısında *iki* asari biyotik buldu. Asariler Aria'ya giden yolu kapatıyorlardı. Ani bir öfke patlaması yaşayan Gillian ellerini kaldırarak

havaya bir resim çizdi. Düşüncenin amaca yönelik enerjiye dönüşmesiyle, hızla yer değiştiren üç kütle etkisi alanı meydana geldi. "Çarpıtma" asarileri paramparça etti. Bir an oradayken, bir anda yok oldular ve etrafa et parçaları dağıldı.

Asarilerin ölmeden önce oluşturmaya başlamış oldukları "çekme" hareketi tutarlılığını yitirirken, kanları hâlâ havada süzülüyordu ve birkaç saniye daha süzülmeye devam edecekti. Ne var ki bunu ya da başka herhangi bir şeyi düşünmeye vakit yoktu, çünkü o sırada Gillian'ın tepesinden mermiler geçmeye başlamıştı. Bara isabet eden mermiler camların kırılıp, ahşabın parçalanmasına yol açtı ve Gillian yeni saldırganlarla yüzleşmek için dönerken, birisi "Kızı öldürün!" diye bağırdı.

Gillian girişte duran krogan korumaları fark etmişti ve bu canavarlar o anda ateş ederek kendisine doğru ilerliyorlardı. Ne var ki Gillian'ın oluşturduğu biyotik bariyer kendisini birkaç saniye korumaya yeterdi. Gillian artık Aria T'Loak ile konuşma umudunu tümden yitirmişti. Karanlık enerjiyi içine alıp özel amplifikatörlerine sevk ederek şekillendirirken, tek hedefi kaçmaktı.

Sonrasında olanlar kroganları gafil avladı, çünkü Gillian "atlama" adı verilen biyotik gücü kullandı. Korumalardan kaçmaktansa, doğrudan onların üzerine atıldı. Üç adım içinde bedeni bir karaltıya dönüştü. Gillian kroganlardan birine çarparak canavarın ayaklarının yerden kesilmesine yol açarken, bedeninde dolaşan ek gücü hissedebiliyordu. Krogan duvara çarparak bir masanın üzerine düştü ve masa onun ağırlığı altında ezildi. Kroganın ortağı öfkeyle haykırıp, Gillian kapıya doğru koşarken, zaman yavaşlamış gibiydi.

* * *

Kai Leng, sokağın karşısındaki üç katlı karanlık apartmandan Afterlife'ı kusursuz bir şekilde görebiliyordu. Pencere açıktı ve Vesper model dürbünlü tüfek, Kai Leng'in pencerenin önüne yerleştirmiş olduğu masanın üzerinde duruyordu. Cerberus ajanının yapması gereken tek şey beklemekti. Çünkü Dilenciler Kralı'ndan Gillian'ın yerini öğrendikten sonra, genç kızı quarianların deposundan Afterlife'a kadar takip etmiş ve içeri girdiğini görmüştü.

Gillian'ı yatağında ya da karanlık bir sokakta sessizce öldürmek daha iyi olurdu. Ne var ki quarianların deposu iyi korunuyordu ve içeri gizlice girmek mümkün olsaydı bile, Leng orada hemen göze çarpardı. Dolayısıyla görevini herkesin gözü önünde yerine getirmek zorundaydı. Bunu Omega'da yapmak, Citadel'de yapmaktan daha kolaydı. Ancak yine de bazı riskler içeriyordu, çünkü sokaklardaki herkes hem silahlı, hem de paranoyaktı. Ayrıca Leng'in kendilerine ateş ediyor olduğunu zannedip karşı ateş açmaları mümkündü.

Boğuk bir ağlama sesi Leng'in düşüncelerini böldü. Leng arkasına baktı. Dairede yaşayan kadın yine ağlamaya başlamıştı. İplerle sandalyeye bağlanmış olan kadının ağzı bantlıydı. Leng kaşlarını çattı. "Kes sesini. Söylediklerimi unutma. Uslu durursan yaşarsın – sorun çıkartırsan ölürsün. Seçim senin." Kadın ağlamayı bıraktı.

Leng dikkatini yeniden dürbüne ve aşağıdaki sahneye verdi. Değişen bir şey yoktu. Kafasını kurcalayan soru Gillian'ın neden Afterlife'a gitmiş olduğuydu. Gece kulübüne gitmeyi seven bir insana benzemiyordu. Gerçi bunun hiçbir önemi yoktu, çünkü Leng'in görevi onu anlamak değil, öldürmekti.

Dakikalar geçmek bilmiyordu. İnsanlar gelip gidiyordu. İki fahişe arasında kavga çıktı. Aria'nın paralı askerleri onları kovaladı. Aradan biraz daha zaman geçti. Leng önceden o amaçla seçmiş olduğu vazoya işemek üzereyken, nihayet bir şeyler oldu.

Omega'da çok fazla özel araç yoktu, dolayısıyla özel bir araç göründüğünde, içinden önemli bir kişinin çıkacağı kesindi. Yan sokaktan zırhlı bir limuzin çıkınca, Leng tüfeğini o tarafa çevirdi. Zırhlı aracın tepesinde silahlı bir taret, basamaklarında ise, gerekirse araçtan atlayıp önlerine çıkan herhangi bir engeli ortadan kaldırmaya hazır üniformalı dört paralı asker vardı.

Gelen kişi Aria T'Loak muydu? İşe mi gelmişti? Leng öyle olduğunu düşünüyordu. Afterlife'ın önüne çeken aracın içinden bir asari çıkınca Leng'in varsayımı doğrulanmış oldu. Leng asarinin yüzünü göremiyordu ve eğer onu vurmak gibi bir amacı olsaydı bile bunu başaramazdı, çünkü limuzin araya giriyordu. Bu bir tesadüf değildi. Ne var ki korumaların aşırı saygılı tavırları zaten hiçbir soru işaretine yer bırakmıyordu. Korsan Kraliçe gelmişti. Bütün bunlar eğlenceliydi ama hiçbir anlam taşımıyordu.

Limuzin gitti ve hareketlilik azaldı. Leng yeniden işemeyi düşünmeye başlamıştı ki tuhaf bir şey oldu. Kapıdaki krogan korumalar durup dururken ansızın dönüp içeri girdiler. Bu durum Leng'in merakını uyandırdı ve nişan çaprazını yeniden kapıya odaklamasına neden oldu.

Başlangıçta hiçbir şey olmadı. Ne var ki birkaç saniye sonra Gillian gözüktü. Genç kız dümdüz Leng'e doğru koşuyordu. Çıkışı öyle beklenmedik ve ani olmuştu ki Leng nişan alıp tetiği çekecek zamanı ancak buldu. Susturucunun görevini yerine getirmesiyle hafif bir ses duyuldu, tüfeğin dipçiği Leng'in omzunu tepti ve mermi döne döne hedefine doğru ilerledi. Mermi küçüktü ama silahın yivli namlusu ve ürettiği yüksek hız sayesinde, etkisi büyüktü.

Ne var ki Gillian *hızlı* hareket ediyordu. Mermi ona isabet edeceğine, peşindeki krogana isabet etti. Büyük bir hızla ilerlemekte olan mermi paralı askerin gözünü delip geçerek kafatasına saplanırken, etrafa kan ve beyin parçaları sıçradı.

Kroganın bedeni hâlâ düşerken, Leng küfrederek tüfeğini indirdi ve Gillian'ın yerini saptamaya çalıştı. Ne var ki iş işten geçmişti. Hedefi gözden kaybolmuştu.

Leng'in toplanıp gitmekten başka seçeneği yoktu. Gitmeden önce sustalı çakısını açıp kadının iplerini kesti. "Misafirperverliğin için teşekkürler. Kusura bakma, ortalığı biraz dağıttım. İyi akşamlar." Kapı açılıp kapanırken bir tıslama sesi duyuldu. Gece daha yeni başlıyordu. Hayat, öyle veya böyle, devam ediyordu.

ON

OMEGA'DA

Kahlee ile Anderson daha önce de Omega'ya gelmişlerdi ama Hendel gelmemişti. Uzay istasyonundaki koşulları duymuş olsa da, duymakla görmek farklı şeylerdi. Üçlü silahlı olduğu ve kendinden emin göründüğü için herhangi bir olay yaşamadan kenetlenme alanından çıkmayı ve uzay istasyonuna girmeyi başarmıştı.

Merkeze ulaştıktan sonra Tra-Na oteline doğru yola koyuldular. Bu güzel bir otel olduğu için fiyatı da biraz yüksekti ama hükümete kayıtlı bir gider hesabı bulunan Anderson, pansiyonda kalmak için hiçbir sebep göremiyordu. Özellikle de güvenlik sorunları düşünülürse.

Otele vardıklarında hava neredeyse kararmıştı. Yemeklerini yedikten sonra geceyi geçirmek için kendi odalarına çekildiler. Arada sırada duyulan silah sesleri uyumayı zorlaştırıyordu, dolayısıyla sabah kahvaltı için toplandıklarında hiçbiri tam anlamıyla dinlenememişti. Hendel ikinci fincan kahvesini bitirirken, "Bugünkü planımız ne?" diye sordu.

Anderson ekmeğine tereyağı sürerken, "Omega'da bir haber kuruluşu yok," dedi. "Ama arada sırada Citadel'e haber gönderen bir adam tarafından yürütülen ve abone bazlı çalışan özel bir işletme var. Bu adamın bize burada olup bitenlere dair genel bir fikir verebileceğini söylediler – bizim için çok faydalı olabilir."

Diğerleri de ona hak verdiler ve kahvaltı bittikten sonra yirmi dakikalık bir yürüyüş mesafesindeki ofise gitmek için yola koyuldular. Anderson ile Kahlee önden yürürken, Hendel ar-

kadan geliyordu. Aradıkları ofis bir alışveriş merkezinin içinde, bir çamaşırhane ile küçük bir kafenin arasındaydı. Kapının üzerindeki tabelada GALAKTİK HABER SERVİSİ yazıyordu. İçerideki tek kişilik işletmeden çok daha büyük bir kuruluşu çağrıştıran bir isimdi bu.

Anderson, Kahlee ve Hendel içeri girdiklerinde, uzun ve dar odanın diğer ucunda işletmenin sahibi olduğunu tahmin ettikleri, sırtı kendilerine dönük bir adam gördüler. Adam üç tane düz ekran monitörün karşısında oturuyordu. Görüntüler görünüp kaybolurken, adamın bir haberi yayına hazırladığı belliydi. Anderson, "Bay Nix?" diye sorunca, insan kendilerine döndü.

Omega'da, Citadel'de ve uzayın bilinen her yerinde çeşitli türde implantlar yaygındı. Çoğu da müşterinin bireysel taleplerine göre özel olarak tasarlanırdı. Dolayısıyla implantlarla karşılaşmak sıradan bir şeydi. Yine de Nix'in sağ gözyuvasından çıkan zum merceğinde insanı şaşırtan beklenmedik bir şeyler vardı. Aygıt hafif bir vızıltıyla ziyaretçilere odaklandı. Acaba bir sinir çipine mi bağlıydı? Nix'in gördüğü her şeyi kaydetmesini mi sağlıyordu? Anderson öyle olduğunu tahmin ediyordu. Habercinin yüzünün geri kalanı ölü gibiydi. İnce saçları, eğri bir burnu ve hastalıktan bozulmuş gibi görünen bir cildi vardı. "Evet?"

Soru yeterince açıktı ama Anderson dile getirilmemiş başka kelimeler de olduğunu düşünüyordu. Örneğin: "İşim var. Ne istiyorsunuz?"

Anderson gülümsemek için kendini zorladı. "Ben, Anderson. David Anderson. Bu Kahlee Sanders ve sağımdaki beyefendi de Hendel Mitra. Omega'ya dün geldik. Citadel'deki insanlar, buradaki durum konusunda bilinmesi gereken her şeyi bildiğinizi söylüyorlar. Bize bilgi vermenizi umuyorduk."

Nix'in yüzündeki ifade biraz değişti. "*Amiral* David Anderson mı yani?"

"Evet."

"Buyurun oturun lütfen," dedi haberci hevesle. "Ben, Harvey Nix. Tüh! Sadece iki tane misafir koltuğum var. Kusura bakmayın. Bay Mitra'ydı, değil mi? Şu kutuyu buraya çekebilir misiniz acaba? Aynen öyle, harika. Pekâlâ Amiral... Sizi Omega'ya hangi rüzgâr attı?"

Anderson işin nereye varacağını tahmin edebiliyordu ve itiraz etmek için elini kaldırdı. "Size röportaj veremem ama bize ayıracağınız bir saatin karşılığını seve seve öderim."

Nix'in ofisine bakılırsa para durumu sıkışıktı; Anderson habercinin gerçek gözünün hırsla parladığını gördü. "Evet, elbette, anlıyorum. Saat başına aldığım ücret beş yüz kredi."

Anderson Nix'in belirli bir ücreti olduğuna inanmıyordu. Hele de o kadar yüksek bir ücreti olduğuna hiç inanmıyordu. Gülümsedi. "İki yüz elli."

"Anlaştık," dedi Nix hemen. "Ne öğrenmek istersiniz?"

"Bize son iki haftanın manşetlerini aktarın," dedi Kahlee. "Bize ilginç gelen bir şey duyarsak, daha fazla ayrıntı isteriz."

Nix arkasına yaslanıp son on beş günde Omega'da yaşanan büyük olayların uzun bir özetini aktarmaya başladı. Bu olayların çoğu dinleyicilerinin pek ilgisini çekmedi. Ne var ki Nix, Grim Skulls çetesinin ve Yeraltı Biyotikleri denen yeni bir örgütün güçlerini birleştirerek Aria T'Loak'a ait olan bir bankayı soyduğundan bahsedince, dinleyicilerinin kafalarında alarm zilleri çalmaya başladı. Anderson habercinin daha fazla ayrıntı vermesini istedi. Nix konuyla ilgili bildiği her şeyi anlattı ve bankanın kasasından sorumlu olan batarianın bir lamba direğine asılarak atış talimi için kullanıldığını söyledi.

Haberci sözlerine son verince, Kahlee yanındakilere döndü. "Yeraltı Biyotikleri. Bu, Nick'in katıldığı örgüt."

"Evet," dedi Anderson. "Ne kadar ilginç."

"Eğer banka soygunu ilginizi çektiyse," diye araya girdi Nix, "dün gece olanları da öğrenmek istersiniz sanırım."

Nix, biyotik bir kadının Afterlife adlı gece kulübünde yarattığı kargaşayı anlatırken, Anderson, Kahlee ve Hendel ilgiyle dinlediler. Aria'nın çalışanlarından birkaçı öldürülmüştü ve aralarında paramparça olan iki uzman biyotik de vardı. Bu büyük bir olaydı ve Omega'daki herkes bunu konuşuyordu. İlk karşılık veren Hendel oldu. "Elinizde bu kadına ait bir görüntü var mı? Gece kulübünü dağıtan biyotiğe ait yani?"

"Aslına bakarsanız var," dedi Nix. "Bir saniye lütfen."

Anderson, Kahlee ve Hendel önce birbirlerine, ardından da Nix'in parmaklarının kontrol kutusundaki tuşların üzerinde adeta uçmasıyla arka duvardaki ekranlarda akmaya başlayan video görüntülerine baktılar. Sırtı kendilerine dönük olan Nix, "Bunlar, Afterlife'ın güvenlik kameralarının çektiği görüntüler," dedi. "Aria'nın çalışanları bu görüntüleri günlük haber akışına dâhil etmemi umarak gönderdiler. Korsan Kraliçe kızı ölü ya da diri getiren kişiye on bin kredi teklif ediyor."

Nix görüntüyü dondururken, Kahlee nefesini tuttu ve göreceği biyotiğin tanımadığı biri olması için dua etti. Ardından bütünüyle çöktü. Çünkü ekranlarda çok iyi tanıdığı bir yüz vardı. Ellerini kaldırmış ve yüzünü çarpıtmış olan Gillian doğrudan kameraya bakıyordu. Ardından video omuz üstü çekime geçti ve paramparça olan iki asari göründü. Kahlee'nin tanıdığı küçük kız gitmişti. Bir katil doğmuştu.

* * *

Yeraltı Biyotikleri'nin banka soygununda yer aldığını öğrenen Anderson, Kahlee ve Hendel, koca bir örgütü bulmanın tek bir kişiyi bulmaktan daha kolay olacağı teorisinden yola çıkarak, örgütü aramaya karar verdiler. Biyotikler isimlerini duyurmuş oldukları için, üçlünün örgütün merkezinin yerini öğrenmesi sadece birkaç saat sürdü.

Ne var ki eski otele ulaştıklarında, Yeraltı Biyotikleri'nin fazlasıyla yıpranmış olan binayı terk ettiğini ve binanın bir sokak çetesi tarafından devralındığını öğrendiler. Kılıksız görünümlü çete üyelerinin yüzleri boyalıydı, üzerlerinde uyumsuz zırh parçaları vardı ve elektrikli kaykaylara biniyorlardı. Lightnings adındaki bu çete vur-kaç tarzındaki soygunlarıyla tanınıyordu.

Hendel binanın etrafındaki nöbetçilerden biriyle konuşmak için karşıya geçti. Binadaki hasara bakılırsa, merkez kısa bir süre önce saldırıya uğramıştı. Nöbetçinin mor saçları, turuncu yüz dövmeleri ve sivriltilmiş dişleri vardı. "Dur bakalım moruk," dedi nöbetçi. "Seni ayağımın altına almayayım şimdi."

"Sakin ol," dedi Hendel ellerini kaldırarak. "Sadece bilgi istiyorum. Ayrıca beni ayağının altına almadan önce göğsüne bir bak istersen."

Göğsündeki kırmızı noktayı gören nöbetçi, bunun anlamını biliyordu. Birisi ona nişan almıştı. Büyük bir ihtimalle sokağın karşısından. Siper olarak kullanılabilecek bir moloz yığını görebiliyordu. Nöbetçi kafasını kaldırdı. Gözlerinde korku yoktu ama sesi biraz daha ılımlıydı. "Pekâlâ moruk, ne istiyorsun bakalım?"

"Bize Yeraltı Biyotikleri'nin merkezinin burası olduğunu söylediler. Ama şimdi binaya siz taşınıyorsunuz. Neler oldu?"

Nöbetçi omuzlarını silkti. "Biyotikler Aria'nın bankasını soyacak kadar aptallarmış. Aria onları cezalandırmak için küçük bir ordu göndermiş. Buranın sakinlerinin anlattıklarına bakılırsa, çatışmada galip gelen olmamış. Biyotikler sorun çıkacağını biliyorlarmış. İyi mücadele etmişler. Çatışma sona erdikten sonra da binayı terk etmişler."

"Nereye gitmişler?"

"Bilmem... Şimdi ben çatıdaki çocuklara arkadaşlarının saklandığı moloz yığınına roket atmalarını söylemeden önce bas git."

Hendel başını sallayarak onayladı. "Anlaşıldı... Dişlerini beğendim bu arada. Çok yakışmış."

Hendel bunları söyledikten sonra nöbetçiye arkasını dönerek karşıya geçti. Anderson ile Kahlee onu bekliyorlardı. "Ne yazık ki şansımız yaver gitmedi," dedi Hendel. "Biyotiklerin nereye gittiğini bilmiyorlar."

"Lanet olsun," dedi Anderson. "Başladığımız yere döndük."

"Peki ya Gillian?" diye sordu Kahlee. "Belki de bu aşamada onu aramalıyız."

"İyi fikir," dedi Anderson. "Ama *nerede* arayacağız? Kellesine ödül konulmuş. Mutlaka saklanıyordur."

Kısa bir sessizliğin ardından Hendel konuştu. "Aklıma bir fikir geldi. Quarianların Omega'da bir merkezi var mı? Eğer varsa ve Gillian sığınma talep ettiyse, kabul etmişlerdir."

"Bravo!" dedi Kahlee heyecanla. "Burada mutlaka merkezleri vardır. Gillian kesin oraya gitmiştir. Hadi gelin. Quarianları bulalım."

* * *

Işıklar kısıktı ve deponun içindeki hava serindi. Çevre koşullarına dayanıklı tulumlara bürünmüş olan quarian ekipleri, dışarıya gönderilecek olan kargo modüllerini yükleme alanına taşırken, sesler duvarlardan yankılanıyordu. Tar Vas Sootha'nın ofisi, mağarayı andıran bir odanın köşesine yerleştirilmiş taşınabilir ince duvarlardan ibaretti.

Depodan sorumlu olan Tar pratik kişiliğiyle tanınırdı. Gillian onun kullanışlı metal masasının karşısında oturuyor ve korkuyordu. Korkusu sebepsiz değildi. Aria T'Loak ile konuşmak umuduyla Afterlife'a gittikten sonra bir kavgaya karışmış ve kaçmak zorunda kalmıştı. Bütün gece karyolasında dönüp durduktan sonra Tar'ın yanına gitmesi emredilmişti. Tar konuya

girmekte gecikmedi. Gillian quarianın yüzündeki ifadeyi göremiyordu ama memnuniyetsizliği her hâlinden belliydi.

"Gillian Nar Idenna," dedi Tar sert bir sesle. "Beni hayal kırıklığına uğrattığını söylemek hafif kalır. Bizden sığınma talep ettin. *Idenna*'nın mürettebatından olmana ve o gemiyi korsanlardan korurken sergilediğin cesarete dayanarak bu talebini kabul ettik.

"Peki sen bu iyiliğe nasıl karşılık verdin?" diye sordu Tar. "Afterlife'a gidip Aria T'Loak için çalışan korumalardan birkaçını öldürerek. Yaptıklarının görüntüleri bu sabah haber akışıyla geldi. Aria kellene on bin kredi ödül koymuş.

"Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun? Küçük çetelerin ve sokak eşkıyalarının hepsi seni arıyor olacak. Sadece ödülü almak için değil, Korsan Kraliçe'nin gözüne girmek için de. Birileri senin yerini biliyor. Bundan emin olabilirsin... Dolayısıyla, eğer kalmana izin verirsek, *bizim* peşimize düşerler. Omega halkının çoğu bizim ırkımızı sevmiyor zaten."

"Üzgünüm," dedi Gillian pişmanlıkla. "Gerçekten üzgünüm. Benim bütün istediğim Aria ile konuşmaktı. Ama onunla konuşmaya çalıştığımda, korumaları bana saldırdı. Kendimi korumak zorunda kaldım."

"Bunu çok iyi başarmışsın," dedi Tar sinirli bir tavırla. "Yargılamak bana düşmez. Ödülü almak gibi bir amacımız da yok. Ama burada kalamazsın. Bela seni bulacak ve biz bunu göze alamayız."

"Ama nereye gidebilirim ki?" diye sordu Gillian ağlamaklı bir sesle.

"Bunu daha önce düşünmen gerekirdi," dedi Tar soğuk bir tavırla. "Eşyalarını topla ve git. İsmin *Idenna*'nın mürettebat listesinden silinecek ve filoda artık hoş karşılanmayacaksın."

Gillian kalkıp bekâr kadınların uyuması için ayrılmış olan alana gitti ve toplanmaya başladı. İstemeden de olsa her şeyi

mahvetmişti. Tar'ın haklı olduğunu biliyordu. Hemen hemen herkes elinde silahla Gillian'ın peşine düşecekti. Güvenebileceği müttefikleri olmayan Gillian'ın kalan ömrü yıllarla değil saatlerle hesaplanabilirdi.

Ancak Gillian öyle kolay ölmeyecekti... Peşine düşen kişi, bunun bedelini ödeyecekti. Gillian kapıya doğru yürürken, bu düşünceye amansız bir kararlılık eşlik ediyordu. Gözler üzerindeydi. Gillian bunu hissedebiliyordu. Kapıdan çıktığı an Tar bilgilendirilecekti.

Kapı açıldı ve yapay gün ışığından rahatsız olan Gillian gözlerini kıstı. Omega'daki hayatın aralıksız gürültüsü kulaklarını tırmaladı. Depodan uzaklaşırken kalbi küt küt atıyordu ve kanına karışan adrenalinin etkilerini hissetmeye başlıyordu. Solundan bir ses geldi. "Bayan... İsminizi bilmiyorum. Ama kim olduğunuzu biliyorum... Yardım etmek istiyorum."

Gillian hızla döndü; ellerini kaldırmıştı ve dövüşmeye hazırdı. Dövüşmesine gerek kalmadı. Koyu renkli saçları olan bir kadın ellerini belinden uzaklaştırmış, kıpırdamadan duruyordu. "Benim adım Cory Kim. Yeraltı Biyotikleri örgütünün üyesiyim. Nick Donahue size selam söyledi. Sizinle görüşmek istiyor."

"Nick mi? Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten. Afterlife'daki kavgayı duyduk. Herkes duydu. Bizim örgütümüze katılmanızı istiyoruz."

"Beni nasıl buldunuz?" diye sordu Gillian şüpheyle.

"Tahmin ettiğimizden daha kolay oldu," dedi kadın. "Aria T'Loak sizin için on bin kredi teklif ediyor. Ölü ya da diri. Biz on beş bin kredi teklif ettik ama hayatta olmanız koşuluyla. Bir sokak satıcısı dün gece sizi depoya girerken görmüş."

"O kadar paranız var mı?"

"Evet, var," dedi Cory Kim neşeyle. "Aria'nın özel bankasından tahsil ettik! Aria peşimize düştü. Ama hâlâ ayaktayız. Şunu giyin ve kapüşonunu takın. Bu sayede kimse sizi tanıyamaz. Pe-

şinizdeki adamdan da kurtulmamız lazım. Sokağın karşısındaki geçitten sizi izliyor. Hayır, bakmayın. Onu fark etmediğimizi sansın. Bu sayede onu atlatmamız daha kolay olur."

"Bir kelle avcısı mı?" diye sordu Gillian, hafif cüppeyi giysilerinin üzerine giyerken.

"Hayır," dedi Cory Kim. "Kai Leng ile birlikte bir süre İttifak hapishanesinde yattık. Cerberus bizi kurtardı. Kai Leng örgütte kaldı; ben ayrıldım."

Gillian'ın içi ansızın umutla doldu. *Cerberus!* Belki de aradığı bağlantıyı bulmuştu... Ancak bu kez dikkatli olması gerekiyordu. Önceki gece hatalar yapmıştı. Aptalca hatalar. Bu hataları tekrarlamak istemiyordu. Gillian gözlerine koruyucu bir gözlük takarken, "Leng adındaki bu kişinin yaşadığı yeri biliyor musunuz?" diye sordu.

Cory Kim kaşlarını çattı. "Adamlarımızdan biri onu takip edecek. Neden?"

"Hiç," dedi Gillian. "Teşekkürler Cory. Yolu göster lütfen."

* * *

Kai Leng saatlerdir yolun karşısından quarianların deposunu gözetliyordu ama çabalarının karşılığını alamamıştı. Önceki gece Gillian'ı öldürme fırsatını kaçırdığı için kendine hâlâ kızgındı. Gillian'ın kulüpten hızla koşarak çıkması Leng'i şaşırtmıştı ama Leng'in bundan daha iyi olması gerekirdi.

Leng bu başarısızlığı yüzünden kendini cezalandırmaya ve bütün gün sürse bile, hedefi dışarı çıkana dek deponun karşısında beklemeye karar vermişti. Ne var ki yorgundu, açtı ve kararlılığı azalmaya başlıyordu.

Deponun kapısı açılıp da içeriden bir kadın çıkınca, Leng'in kalp atışları hızlandı. Bu kadın Gillian mıydı? Leng hızlıca bakmak için dürbünlü tüfeğini kaldırdı ve nişan çaprazı kadının

yüzünün üzerinde gezinirken, hedefinin gerçekten de karşısında olduğunu gördü. Bu fırsatı değerlendirmeli miydi? Quarian nöbetçilerin ateşe karşılık verme riskini göze almalı mıydı? Yoksa Gillian depodan iyice uzaklaşana dek onu takip mi etmeliydi?

Kai Leng bir karara varamadan, *ikinci* bir kadın görüş alanına girdi ve atışını engelledi. Leng küfretti ve ikinci kadını *tanıdığını* fark etmenin şaşkınlığıyla tekrar küfretti. İkisi de bir süre İttifak hapishanesinde yatmışlardı. Kadın, Cory Kim adında bir biyotikti ve Leng'in eski sevgilisiydi. Ancak bütün bunlar mazide kalmıştı. Cory Kim Omega'da ne arıyordu? Ayrıca neden Gillian ile konuşuyordu?

Leng mantıklı bir varsayım oluşturmaya çalışırken, kadınlar yürüyerek uzaklaşmaya başladılar. Leng'in ilk dürtüsü onları takip etmekti. Ancak ya Cory yalnız değilse? Arkasını kollayan biri ya da birileri varsa? Her şey mümkündü. Dolayısıyla Leng otuz saniyesini ayırıp etrafını kolaçan etmek için kendini zorladı. Hemen hemen herkesin bir tehdit unsuru olduğu Omega'da, bu hiç de kolay bir iş değildi. Leng'in çabaları sonuç vermedi.

Leng'in etrafını kolaçan etmeye daha fazla zaman ayırması iyi olurdu ama bunu yaptığı takdirde, Cory ile Gillian kalabalığa karışarak gözden kaybolabilirlerdi. Genç kızın sırtındaki çantaya bakılacak olursa, depoya dönmek gibi bir niyeti yoktu. Leng tüfeğini katlayıp sırtına astı ve takibe başladı. Takibin püf noktası arkada kalmak, ama *fazla da* arkada kalmamaktı, çünkü o durumda aniden bir sokağa dönen kadınların izini kaybedebilirdi.

Sokakların kalabalık olması Leng'in kısmen işine yarıyor, ama bir yandan da görmeyi zorlaştırdığı için stres yaratıyordu. Leng'in yaraları büyük oranda iyileşmiş olsa da, zaman zaman hâlâ ağrıyordu. Neyse ki kadınlar peşlerinde biri olduğundan şüphelenmediler ve bir kere bile dönüp arkalarına bakmadılar.

Leng bunları düşünürken, yan sokaktan on veya on beş

gençten oluşan bir grup çıktı. Anlaşılmaz bir şeyler bağırıp çağırarak başka bir genci kovalıyorlardı ya da öyle görünüyordu. Peşinde oldukları çocuk onlara daire çizdirdi. Ardından gençler göründükleri hızla ortadan kayboldular. Leng sokağa bakınca, iki kadının da kayıplara karışmış olduğunu fark etti. Bu bir tesadüf müydü? Yoksa Leng için sergilenmiş bir sokak gösterisi miydi? Bunu bilmenin hiçbir yolu yoktu.

Leng içini çekti. Eve dönüp biraz dinlenecek ve sabah Dilenciler Kralı'nı ziyaret edecekti. Gillian'ı bir kez bulduğuna göre yine bulabilirdi – tabi bir kelle avcısı kendisinden daha hızlı davranmazsa. Bu olasılık Leng'in gülümsemesine ve kendini daha iyi hissetmesine neden oldu. Olumlu düşünmek. İşin püf noktası buydu.

* * *

Anderson, Kahlee ve Hendel'in quarianların deposuna ulaşması akşamüzerini bulmuştu. Yol istediklerinden daha uzun sürmüştü, çünkü Omega'da adres diye bir şey yoktu, sokakların bir kısmı kapalıydı ve bir kısmı da zaten çıkmaz sokaktı. Bütün bunlar yolun çok fazla zaman almasına ve hepsinin sinirini bozmasına neden olmuştu.

Nihayet deponun önüne vardıklarında, Hendel giriş izni istemek için öne çıktı. Nöbetçi onun talebini dinledikten sonra, talebi amirine telsizle aktarmak yerine binaya girmeyi tercih etti. Meselenin hassas olduğunu düşündüğü ve Hendel'in kendi söyleyeceklerini duymasını istemediği belliydi. Quarian beş dakika sonra geri döndü. Sesi tarafsızdı. "Beni takip edin lütfen."

"Arkadaşlarım da gelebilir mi?"

"Evet."

Hendel, Anderson ve Kahlee ince yapılı kadının peşinden kısık ışıklarla aydınlatılmış olan binaya ve ikinci bir quarianın

kendilerini karşılamak için ayağa kalkmış olduğu ofise girdiler. "Hoş geldiniz," dedi quarian. "Ben, Tar Vas Sootha. Buranın sorumlusu benim... Anladığım kadarıyla, Gillian Nar Idenna ile ilgili bazı sorularınız varmış. Oturun lütfen."

Hendel nöbetçiye ismini vermişti zaten ama arkadaşlarını ve kendini tekrar tanıttı. Tar başını sallayarak onayladı. "Kayıtlarımızda Hendel Vas Idenna olarak geçiyorsunuz. *Idenna* gemisinin saygıdeğer bir üyesi olarak kabul ediliyorsunuz. Öyle olmasaydı, sizinle görüşmeyi reddederdim."

"Teşekkürler," dedi Hendel. "Nöbetçiye de söylemiş olduğum gibi, Gillian Nar Idenna'yı arıyoruz. Omega'ya yalnız başına geldi – sizden sığınma talep etmiş olabilir."

"Etti," dedi Tar ciddi bir sesle. "Afterlife adındaki gece kulübüne gidip Aria T'Loak için çalışan korumalarla kavgaya karışana dek Gillian'ı burada ağırlamaktan mutluyduk. Bu olaydan haberdar mısınız?"

"Evet," dedi Hendel düşünceli bir tavırla. "Haberdarız."

"Öyleyse Gillian'ın birkaç kişiyi öldürüp olay yerinden kaçtığını ve Aria'nın onun kellesine on bin kredi ödül koyduğunu biliyorsunuzdur."

"Çok talihsiz bir olay," dedi Hendel. "Ama ben bu kızı *tanıyorum*. Eğer birilerini öldürdüyse, kendini korumak için öldürmüştür. Gillian burada mı? Onunla konuşmak istiyoruz."

"Hayır," dedi Tar. "Burada değil. *Siz* kendini korumak için öldürmüştür diyorsunuz. Gillian da öyle olduğunu iddia ediyor. Ama başka ne diyebilir ki zaten? Aria'nın sözcüsü saldırının 'sebepsiz' olduğunu söyledi. İşin gerçeğini öğrenmenin hiçbir yolu yok. Bizim aramızda yaşadığınıza ve çalıştığınıza göre, pek çok kişinin bizim ırkımızdan nefret ettiğini biliyorsunuzdur – ki bu da Omega'daki varlığımızı oldukça hassas kılıyor. Dolayısıyla Gillian'dan gitmesini istedik."

Hendel sandalyesinden ayağa fırlayarak tabancasını çekti. "Seni

şerefsiz pislik! Gillian'ın kellesine ödül konulmuş olduğunu biliyordun ve onu sokağa saldın. Sana bir şey yaptığı için değil, Aria'ya ve bu iki paralık uzay istasyonundaki diğer pisliklere yaranmak için. Hemen şuracıkta kafanı havaya uçurmalıyım aslında!"

"Hendel," dedi Kahlee, müdahale etmek için ayağa kalkarak. "Lütfen silahını indir. Onu öldürmek hiçbir işe yaramaz. *Lütfen*... Olan olmuş artık. Gillian'ı buluruz."

Hendel, Kahlee'nin, silahı tutan elini yavaş yavaş indirmesine göz yumdu. Neyse ki... Çünkü o sırada ofise, nereden çıktığı belli olmayan ağır silahlı iki quarian girdi. "Dua et de Gillian hayatta kalsın," dedi Hendel tabancayı kılıfına sokarak. "Çünkü öyle olmazsa, *senin* peşini bırakmam."

"İnsanları kapıya kadar geçirin," dedi Tar soğuk bir sesle. "Nöbetçilere haber verin. Eğer bu insanlardan birini bir daha buralarda görürlerse vursunlar." Görüşme sona ermişti.

* * *

Akşam olmuştu, Afterlife yavaş yavaş doluyordu ve Aria'nın sinirleri bozuktu. Sinirleri boş yere bozuk değildi. Banka soygunundan ve önceki gece gerçekleşen saldırıdan geriye kalan sorunlar, yüzeysel olmakla birlikte, Aria'nın çok daha verimli kullanabileceği zamanını ve enerjisini tüketmişti. Immo ikinci katta Aria için ayrılmış olan U şeklindeki kapalı alana gelip de asarinin kendisini fark etmesini beklerken, Korsan Kraliçe'nin aklından geçen düşünceler bunlardı. Aria, Immo'nun önceki gece, kendini kaybetmiş olan biyotiğin üzerine atıldığının farkındaydı ve bu tür bir sadakatin kolay kolay bulunmadığını biliyordu. Kendini zorlayarak gülümsedi. "Evet Tann. Ne var?"

"Sizinle konuşmak isteyen bazı müşteriler var."

Aria kaşını kaldırdı. "Aralarında manyak biyotikler yoktur umarım?"

Bu bir espriydi ama Immo espriden anlamazdı. "Yok efen-

dim. Biri David Anderson adında bir insan. Diğeri ise Kahlee Sanders adında bir kadın."

Aria ikisini de gayet iyi tanıyordu, çünkü Paul Grayson için geniş çaplı bir arama yürütürken, onları Omega'da esir tutmuştu. Aria o sırada hem Asılsız Adam adına, hem de kendi adına hareket ediyordu, çünkü Liselle'i Grayson'ın öldürdüğüne inanıyordu.

Banka soygunundan ve Shella'nın o gece yaşananlara dair anlattıklarından sonra ise, kızının gırtlağını kesen asıl kişinin, Manning adında bir Cerberus ajanı olması muhtemel görünüyordu. Manning bunu, böyle şeylerden hoşlandığı için mi yapmıştı? Yoksa Asılsız Adam'dan emir aldığı için mi? Kahlee ile Anderson bu konuda bir şeyler biliyor olabilirlerdi. Aria başını sallayarak onayladı. "Onları buraya gönderin."

İnsanlarla tanışmamış olan Immo şaşkın görünüyordu. Ne kadar şaşkın görünebilirse. "Silahlı mı? Yoksa silahsız mı?"

"Silahlarını almanıza gerek yok. Ne istediklerini bilmiyorum. Ama katil olmadıkları kesin."

Immo, "Emredersiniz," dedi ve gözden kayboldu.

Aria içkisinden bir yudum alarak pistteki asari dansçılara baktı. Gençlerdi ve açlardı. Gece kulübünün ilk sahibi kendisini dansçı olarak işe aldığında, Aria da onlar gibiydi. Adam kendisini işe alarak hata etmişti, çünkü zamanında ona ait olan kulüp artık Aria'ya aitti. Acaba Aria'nın sonu da böyle mi olacaktı? Önündeki pistte dans etmekte olan kıvrak kadınlardan biri Aria'yı devirmenin bir yolunu mu bulacaktı? Belki. Ancak henüz değil. Yakın bir zamanda da değil.

Immo peşinde insanlarla birlikte gelip de Aria'nın korumalarına geçmelerine izin vermelerini emrederken, hafif bir hareketlilik oldu. Korsan Kraliçe bank tarzındaki kavisli bir koltukta oturuyordu. Ziyaretçilerini eliyle yanına çağırdı. "Buyurun... oturun. Uzun zaman oldu."

"Evet, doğru," dedi Anderson. "Omega'ya son geldiğimizde misafirperverliğiniz biraz abartılıydı."

Aria güldü. "Kapılar kilitliydi. Kabul ediyorum. Ama odalar güzeldi."

"Şimdi kaldığımız odalardan çok daha güzeldi," dedi Kahlee. "Boş odanız olursa haber verin."

"Aklımda bulunsun," dedi Aria. "Sizi Afterlife'a hangi rüzgâr attı? Yoksa sohbet etmek için mi uğradınız?"

"Keşke öyle olsaydı," dedi Anderson ciddi bir sesle. "Paul Grayson'ın kızıyla ilgili bir mesele yüzünden geldik."

Aria kaşını kaldırdı. "Paul Grayson'ın kızına ne olmuş?"

"İsmi Gillian," dedi Kahlee. "Dün gece korumalarınızı öldüren biyotik oydu."

Aria kaşlarını çattı. "Ciddi misiniz? O kız Grayson'ın kızı mıymış?"

"Evet," dedi Kahlee. "Biyolojik kızı değil ama yine de kızı. Gillian çok küçük bir yaşta biyotik yetenekler sergiledi. Asılsız Adam onu fark etti ve Grayson'a kızın babası rolünü oynamasını ve kızı Grissom Akademisi'ne yazdırmasını emretti. Grayson emirleri yerine getirdi ama yıllar içinde Gillian'ı *gerçek* bir baba gibi sevmeye başladı ve aralarında bir bağ oluştu. Bu arada Gillian'ın biyotik yetenekleri gelişmeye devam etti. Burada yaşananlara dayanarak, Gillian'ın yeni amplifikatörleri olduğunu düşünüyoruz."

"En iyi biyotiklerimden ikisini öldürdü," dedi Aria suratını asarak. "Bunun hesabını verecek."

"Biz de bu yüzden geldik," dedi Anderson. "Kellesine ödül koyduğunuzu biliyoruz – ve bu ödülü kaldırmanızı umuyoruz. Onu bulabilirsek, gereken yardımı almasını sağlayacağız. Gillian çok fevri hareket ediyor – ve Asılsız Adam'ı öldürmeye kararlı. Aslına bakılırsa, buraya da o nedenle geldiğini tahmin ediyorum. Onu bulmanın bir yolunu arıyor."

Bu, Aria'nın ilgisini çekti. "Neden?"

"Çünkü Asılsız Adam babasını öldürdü," dedi Kahlee. "Gillian intikam istiyor."

Aria anlatılanları düşündü. Gariptir ki Gillian Grayson ile kendisinin ortak hedefleri vardı. Kız Asılsız Adam'dan intikam almak istiyordu ve şayet Shella'nın anlattıkları doğruysa, Aria da bunu istiyordu. Ne var ki bunu Kahlee ile Anderson'a söylemektense kendine saklamayı tercih etti. "Sizin istediğiniz bir şey var," dedi Aria. "İşe bakın ki benim de istediğim bir şey var. Belki bir anlaşmaya varabiliriz."

Kahlee kaşlarını çattı. "Siz ne istiyorsunuz?"

"Bilgi," dedi Aria. "Grayson Omega'dan ayrılmadan hemen önce bilgisayarındaki bütün bilgileri sildi. Ama silmeden önce bu bilgilerin bir kopyasını bu istasyonun dışındaki birine gönderdiğine dair kanıtımız var. Bu kişinin kim olduğunu biliyor musunuz?"

Kahlee bu kişinin kim olduğunu gayet iyi *biliyordu*. Çünkü Grayson canını kurtarmak için kaçmadan hemen önce sabit sürücüsünün kopyasını Kahlee'ye göndermişti. Bilgiler hâlâ Kahlee'nin elindeydi. Grayson'ın yıllarca güncellediği dosyalar. Cerberus hakkında bildiği her şeyi içeren notlar. Bu notlar ajanların listesini, önemli tesislerin yerini ve farklı gezegenlerdeki güvenli evleri kapsıyordu. Hepsi Grayson'ın tek bir tuşa basmasıyla açığa çıkmıştı. "Evet," dedi Kahlee. "Grayson bilgisayarındaki bilgileri bana gönderdi."

Aria gülümsedi. "Elbette sana göndermiştir. Sen de, dikkatli bir insan olduğuna göre, bu bilgileri saklamışsındır."

"Sakladı," dedi Anderson. "Ama bu bilgiler o dönemde çok değerliyken, artık geçerliliğini yitirdi. Asılsız Adam Grayson'ın ne denli dengesiz olduğunu biliyordu. Çaresiz durumda olduğunu da biliyordu. Dolayısıyla ajanlar uyarıldı, kodlar değiştirildi ve güvenli evler kapatıldı. Hepsi de günler içinde. Bunları

söylemek istemezdim, çünkü bir anlaşmaya varmak isteriz, ama gerçekler kısa sürede su yüzüne çıkardı zaten."

"Çok açık sözlüsünüz," dedi Aria hafif bir alaycılıkla. "Bunun için teşekkür ederim. Ancak, işlevsel veriler artık geçerli olmasa da, ben tarihi bilgilerin peşindeyim. Tarih neyse odur. Asılsız Adam bunu değiştiremez."

Aria bir şeyleri araştırıyordu. Kendisi için önemli bir olayı. Ama *neyi?* Kahlee sormakta sakınca görmedi. "Neyin peşindesiniz? Belki biz yardımcı olabiliriz."

"Özel bir mesele," dedi Aria kestirip atarak. "En azından şimdilik. Ama bir anlaşmaya varabileceğimizi düşünüyorum. Grayson'ın dosyalarına Omega'dan ulaşabilir misiniz?"

Kahlee bir süre düşündü. "Evet, Citadel'in ekstranetine bağlanabilirsem ulaşırım. Ekstranete bağlandıktan sonra dosyaları indirmek kolay olur."

"Harika," dedi Aria. "Benim iletişim uzmanlarımdan biriyle birlikte çalışmaya itiraz etmezseniz, bu sürecin sorunsuz ilerlemesini sağlayabiliriz."

"Tamam," dedi Anderson temkinli bir tavırla. "Ama bir anlaşma olasılığından söz etmiştiniz. Aklınızdaki koşullar neler?"

Aria başını sallayarak onayladı. "Teklifim şu... Adamlarıma her yere haber salmalarını söyleyeceğim. Gillian Grayson'ı hâlâ istiyorum ve on bin kredi ödemeye hazırım ama Gillian'ın hayatta ve sağlıklı olması koşuluyla. Bu arada siz de dosyaları indireceksiniz."

Kahlee başını olumsuz anlamda salladı. "Kesinlikle olmaz... Gillian'ı bulduğunuzda dosyaları indiririm. Öncesinde değil."

Aria hafifçe gülümsedi. "Ben de öyle demek *istemiştim*."

Kahlee buna bir an için bile inanmadı. Ne var ki anlaşmanın koşullarından memnundu. Bu anlaşma sayesinde Gillian'ı bulmaları daha kolay olacaktı. Kahlee kendini zorlayarak gülümsedi. "Evet, elbette."

"Ama unutmayın," dedi Aria ciddi bir sesle. "Gillian Grayson'ı size teslim edersem, onu kontrol altında tutacaksınız. Bunu başaramazsanız, çok sinirlenirim."

"Sizi sinirlendirmek istemeyiz," dedi Anderson esprili bir tavırla.

"Sinirlendirmeseniz iyi olur," dedi Aria sert bir sesle. "Şimdi, size içecek bir şeyler ikram edebilir miyim?"

ON BİR

OMEGA'DA

Gillian, peşindeki Cerberus ajanını atlatmak için bir sokak çetesinden kolaylıkla faydalanılmasından etkilenmişti. Bu ajan onu babası nedeniyle mi takip ediyordu? Evet, muhtemelen. Gillian, Asılsız Adam'ın ne elde etmeye çalıştığını bilmiyordu ve gizli bilgilere erişimi yoktu. Ancak şayet biyotikler Leng adındaki adamın yerini belirleyebilirlerse, Gillian belki de bu durumdan faydalanmanın bir yolunu bulurdu.

Gillian'ın bu olasılığı değerlendirmeden önce Yeraltı Biyotikleri ile ilgilenmesi gerekiyordu. Onlar Gillian'ı istiyorlardı. Cory Kim öyle demişti. Peki ama Gillian *onları* istiyor muydu? Saklanması gerektiği düşünülürse, fazla bir seçeneği yoktu. Cory Kim'in peşinden Omega denen gerçeküstü şehirde yürürken, Gillian'ın aklından geçen düşünceler bunlardı.

Bir yerlerdeki bir bilgisayarın, yeterli miktarda dinlenebilmek için farklı ışık evrelerine ihtiyacı olan ırkları rahat ettirmek için ışıkları kısmasıyla yapay gün ışığı azalmaya başladı. Kadınlar eski bir savak kanalından batıya doğru ilerlerken, evlerin ve çeşitli tabelaların ışıkları yanmaya başladı. Tehlikeli kişilerin saklanabileceği çok fazla gölge vardı. Gillian bunun farkındaydı ve endişelenmeden edemiyordu.

Oysa Cory Kim hiç endişeli değildi. Yürümeye devam ederlerken hiç durmadan konuşuyor, genellikle de Nick'in başarılarından bahsediyordu. Etraflarındaki tehlikelerin farkında değilmiş gibiydi. Gillian bu durumu çok tuhaf buldu, ta ki önlerine üç tane sokak serserisi çıkana dek. Sokak serserileri yolu kesti ve ortadaki

konuşmaya başladı. Turian zırhlı ve silahlıydı. "İyi akşamlar bayanlar... İyi bir amaç için bağış topluyoruz, yani kendimiz için."

Bunu çok komik bulan batarian ve insan kahkahalarla güldü. Cory Kim onların duyamayacağı bir sesle konuştu. "Ben sağdaki dört gözü alırım. Sen de diğerlerini hallet. Onları yere serelim."

Afterlife'da kendini kanıtlamış olan Gillian bu talimatı yerine getirebileceğinden emindi ve gerekli enerjiyi toplamaya başlamıştı bile. Ellerini kaldıran Gillian, hedeflerini yerden havalandırdı. Sokak serserileri büyük bir şiddetle yere çarptı. Ayak bilekleri kırılan insan acıyla haykırdı. Sırtüstü düşen turianın mermileri havayı taradı. Turian ayağa kalkmaya çalışırken, Cory Kim batarianı onun tepesine serdi. Bunu takip eden şok dalgası, ikisini de etkisiz hâle getirdi.

Üst üste yığılmış olan bedenlerin yanından geçerlerken, Cory Kim batarianın üzerine tükürdü. Nefret dolu bu hareket Gillian'ı hem itti, hem de heyecanlandırdı. Çünkü Kahlee Sanders ve Hendel Mitra'dan aldığı rehberliğe göre hareket eden Gillian, toplum tarafından kabul görmek için biyotik yeteneklerini saklamaya alışıktı. Cory Kim'in yeteneklerini açıkça, hatta gururla kullandığını görmek Gillian'ın bir uyanış yaşamasını sağladı. Ansızın, kendisinin başkalarından değil, başkalarının *kendisinden* korkması gerektiğini fark etti.

Kadınlar kullanılmaktan aşınmış olan çelik bir kapının önüne vardıklarında, hava neredeyse kararmıştı. Kapının üzerindeki yabancı hiyeroglifler çok eski görünüyordu. Kapıda insan ırkından bir erkek ve bir asari vardı. Üzerlerinde gündelik kıyafetler olmasına rağmen nöbetçi oldukları belliydi. Asari bir düğmeye bastı ve kapının yukarıya doğru açılmasıyla bir tünel gözüktü.

Cory Kim Gillian'ı içeri çekerken ve kapı arkalarından kapanırken, Gillian nöbetçilerin bakışlarından rahatsız oldu. "Bana neden öyle bakıyorlardı?"

"Çünkü sen meşhursun," dedi Cory Kim, geniş ve loş tünelin içindeki kısmen gömülmüş olan metal rayları takip ederlerken. "En azından Omega'da. Daha da önemlisi, biyotiklerin üstün olduğunun canlı bir örneğisin." Kendini daima tuhaf bir insan gibi görmüş olan ve hayranlık duyulacak bir insan olduğunu hiç düşünmemiş olan Gillian için yeni bir düşünceydi bu.

Tünelin bir kenarında toz tutmuş üç jirosiklet, bir yük arabası ve eskimiş bir yer aracı vardı. Tünel, yine çok iyi korunan bir kapının önünde ansızın son buluyordu ama bu kapı yeni görünüyordu. Ağır zırhlı biyotikler Cory Kim'i tanıyor olmalarına rağmen, Cory Kim'in yine de retina taramasından geçmesi gerekti. Gillian'ın ceplerini boşaltması ve bacaklarını açıp kollarını kaldırması istendi. Nöbetçi elindeki tarama aygıtını Gillian'ın göğsünden geçirirken, aygıt yüksek sesle öttü. Nöbetçi yanındaki terminale göz attı. "Kolyeniz bir veri saklama aygıtı. Lütfen kolyenizi çıkartın."

Gillian şaşırdı. "Ne?"

Nöbetçi onun sorusuna aldırış etmedi. "Veri saklama aygıtının kötü amaçlı yazılım içerip içermediğini kontrol etmemize izin veriyor musunuz?"

Gillian önce Cory Kim'e, ardından da tekrar nöbetçiye baktı. "Tabi, olur. Gerçekten... Kolyenin bir veri saklama aygıtı olduğunu bilmiyordum."

Nöbetçi kolyeyi alıp terminaldeki bir hazneye koydu ve ekranda beliren yazıları okudu. "Şifreleme ya da kötü amaçlı yazılım içermiyor. Geçebilirsiniz."

Nöbetçi kolyeyi hazneden çıkartıp Gillian'a iade etti. Gillian kolyeyi ve zinciri cebine koyup, fırsatını bulur bulmaz veri saklama aygıtını açmayı aklının bir köşesine not etti. "Bu kolye bir armağandı," dedi Cory Kim'e. "Babamdan. Ama bir mesaj içerdiğini bilmiyordum."

Cory Kim gülümsedi. "Ne güzel işte. Sabırsızlıkla bekleyeceğin bir şey oldu. Hadi gel, herkes bizi bekliyor."

Kontrol noktasından geçip ilerlediler. Gillian eski püskü bir maden görmeyi bekliyordu ama gördükleri, beklentilerinin çok ötesindeydi. Sağlam kayalar kaldırılarak düz bir zemini olan, küre biçiminde bir oda oluşturulmuştu. Büyük mağaranın iç yüzeyinde simetrik oyuklar vardı ve önlerinde çıkıntılar bulunan bu oyuklar döne döne yükselen bir patikayla birbirine bağlanıyordu. Gillian yukarı baktığında gelip giden insanları görebiliyordu.

Büyük odanın merkezinde kubbeli bir yapı vardı. Cory Kim, Gillian'ı bu yapıya doğru götürürken, Gillian burayı, mağaranın içini boşaltmış olan ırktan başka bir ırkın inşa ettiğini düşündü ama emin olmak imkânsızdı. "Mağaranın eskiden bir yuva olduğuna inanıyoruz," dedi Cory Kim, açık bir alandan geçerlerken. "Gerçi bunun bir önemi yok. Önemli olan, buranın güvenli olması. Bu iğrenç uzay istasyonunda bir yer ne kadar güvenli olabilirse tabi. Önceden merkez olarak kullandığımız otel fena değildi ama burası satılığa çıkınca, üzerine atladık. Aria'dan çaldığımız para sayesinde nakit ödemeyi başardık."

Cory Kim işte yine küstah bir gövde gösterisi sergiliyordu. Gillian ister istemez etkilendi. Önlerindeki yapının yivli sütunlar tarafından desteklenen bir çatısı vardı. Görünüşe bakılırsa bu yapı hem genel bir buluşma alanı, hem de yemekhane ve mutfak olarak kullanılıyordu. Etrafta yaklaşık on beş kişi vardı ve Cory Kim Gillian'ı bu yapının içinden mağaranın diğer ucuna doğru götürürken, hepsi dönüp kendilerine baktı. Gillian o sırada bir erkek sesi duydu. "Gillian! Benim! Nick!"

Gillian dönüp bakınca, kendisine doğru ilerleyen tanıdık bir sima gördü. Ne var ki Nick'in boyu artık daha uzundu ve sağ omzunda sargılar, belinde ise iki tane tabanca vardı. Bütün bunlar Gillian'ı şaşırtmadı. Nick'in kocaman sırıtışı ve kendisini yanağından öpüşü de Gillian'ı şaşırtmadı. "Vay canına kızım! Seni görmek ne güzel."

Kendini günlerdir yalnız değilken bile yalnız hisseden Gillian, ansızın bir yere ait olduğunu hissetti. "Nick," dedi. "Omzuna ne oldu?"

"Aria'nın bankasından para çekiyorduk," dedi Nick. "Ben sağa döneceğime, sola döndüm. Çarpışmalardan söz açılmışken... Afterlife'daki arbedenin görüntülerini izledin mi? Aria'nın adamları görüntüleri her yere göndermişler. Seni hemen tanıdım."

"Zon seninle tanışmak istiyor," diye araya girdi Cory Kim. "Nick, istersen sen de bizimle gelebilirsin."

Kubbeli yapıdan çıktıktan sonra açık bir alandan geçerek zemin kattaki mağara gibi odalardan birine girdiler. Gillian bu odanın yukarı katlardakilerden daha büyük olabileceğini düşündü ama bundan emin olmak mümkün değildi. Bu sıra dışı oda, yuvarlak bir masayı ve altı sandalyeyi de içeren sıradan mobilyalarla döşenmişti. Masadaki iki kişi de ayağa kalktı. Gillian'ı karşılamak için öne çıkan asarinin ten rengi maviydi. Geniş aralıklı gözleri olan asarinin üzerinde pantolonlu şık bir takım vardı. "Hoş geldiniz! Ben, Mythra Zon."

Gillian karşısındaki kadının güçlü bir kişiliği olduğunu sezebiliyordu. Asari tarzında dokunmadan öpüşürlerken, Gillian kadının çarpıcı parfümünün kokusunu aldı. Biyotikler yaklaşıp uzaklaşırlarken, havada statik elektrik akımı oluştu. "Rasna Vas Kathar'ı takdim etmeme izin verin," dedi Zon, üzerinde çevre koşullarına dayanıklı bir tulum bulunan quariana dönerek. "Kendisi benim sağ kolumdur ve teknik operasyonlardan sorumludur."

Quarian ile tokalaşan Gillian, onun filodan ayrılma sebebini ve eski ekip arkadaşlarının, şimdiki faaliyetleri konusundaki düşüncelerini merak etti. "Memnun oldum," dedi. "Benim quarian adım da Gillian Nar Idenna. Daha doğrusu öyleydi. Tar Vas Sootha, adımın bugün itibarıyla kayıtlardan silineceğini söyledi."

Quarian omuzlarını silkti. "Tar'ı tanırım. Aptalın tekidir. Ama belki adınız bir listeden silinirken, bir başka listeye eklenir."

"Çok doğru," dedi Zon yumuşak bir sesle. "Neden çantanızı bırakıp oturmuyorsunuz? Belki Cory ve Nick de bize eşlik etmek isterler."

İkisi de bu daveti hemen kabul etti. Gillian daveti istedikleri için mi yoksa kendilerini mecbur hissettikleri için mi kabul ettiklerinden emin olamadı. İnsanların Zon'a pek sık "hayır" demediği izlenimine kapılmıştı.

Hepsi oturduktan sonra, "Sizi örgütümüz hakkında biraz bilgilendirmek istiyoruz," dedi Zon. "Örgütümüzün adı Yeraltı Biyotikleri. Hedefimiz, Citadel Konseyi'nin yerini alacak, biyotiklerden meydana gelen bir meritokrasi kurmak."

Gillian Nick'e bakınca, Nick gülümsedi. "Evine hoş geldin Gillian. Senin ait olduğun yer burası."

* * *

Kai Leng'in arada sırada binme ayrıcalığını elde ettiği lüks yolcu mekiklerinin aksine, bu aracın, askerî bir çıkartma gemisi havası vardı. Tertibat tamamen pratikti ve gözü okşamak için hiçbir çaba sarf edilmemişti. Yerine sabitlenmiş olan kasaların diğer tarafında, katlanabilen sandalyelerde oturan iki tane insan kargo görevlisi vardı. Bir oyun oynuyorlardı ve içlerinden biri puan alınca, "İşte bu!" dedi.

Leng, 22 numaralı kenetlenme alanına gelip taramadan geçerken ve mekiğe binerken, yükleme süreci zaten başlamıştı. Kasalar damgalı olmadığı için, içlerinde ne olduğu belli değildi. Silah mı? Teknolojik aygıtlar mı? Nakit para mı? Bilmek mümkün değildi.

Leng'in bildiği bir şey varsa, o da çok yorgun olduğuydu. Gillian'ın izini kaybettikten sonra eve dönmüş ve kendisini

bekleyen bir mesaj olduğunu görmüştü. Asılsız Adam, *Nepal'in Ruhu* adındaki Cerberus gemisinde kendisiyle görüşmek istiyordu. Doğru kenetlenme koluna ulaşıp SN-2 mekiğine binmek için çok az zaman vardı. Leng bu görüşmenin amacını bilmiyor ama aşağı yukarı kestirebiliyordu. Asılsız Adam bu civarlardaydı ve Gillian Grayson görevini görüşmek istiyordu. Ya da görevin tamamlanmamış olmasını.

Pilotun kısa anonsu Leng'in düşüncelerini böldü. Mekik yavaşladı ve kısa bir süre sonra durdu. Leng, SN-2'nin artık *Nepal'in Ruhu*'nun hangarında olduğunu biliyordu ama hiçbir şey göremiyordu, çünkü mekiğin penceresi yoktu.

Öncelikle mekiğin kenetlenmesi ve basınç ayarının yapılması gerekecekti. Bu, en az on beş dakika sürerdi. Dolayısıyla Leng kestirmeye karar verdi. Metalin sesiyle irkilerek uyandı. Aradan sadece birkaç saniye geçmiş gibi geliyordu ama Leng omni-tool'una göz atınca, yarım saattir uyumakta olduğunu gördü. Bu sırada kasalardan biri hariç hepsi indirilmişti. Leng kemerini açıp ayağa kalktı ve arkadaki kargo rampasını kullanarak mekikten çıktı. Kenetlenme alanı geniş olmasına rağmen kalabalıktı, çünkü alanda SN-1 adında bir mekik daha vardı.

Leng kasaların ve çeşitli ekipmanların arasından geçerek kendisini içeri almak için açılan personel kapısına doğru ilerledi. Hava kilidinden geçip ilerideki koridora girmesi birkaç dakika sürdü. Yüzü her zamanki gibi ifadesiz olan Jana orada kendisini bekliyordu. Asılsız Adam'ın asistanı, Leng'in gecikmesini tasvip etmediyse bile, bunu güzel yüzüne yansıtmadı. "Beni takip edin lütfen," dedi ve yürüyerek uzaklaştı. Ayakkabılarının topukları metal güvertede tıngırdarken, Leng onun ne denli insan olduğunu merak etti.

Leng kadının peşinden labirent gibi koridorlardan geçip iki kat yukarı çıktıktan sonra büyük bir penceresi olan geniş bir odaya alındı. Aşağıda Omega görülebiliyordu. Uzay istasyonu-

nun dış yüzeyinde parlayan işaret ışıkları, asteroidin altın bir küre gibi görünmesine yol açıyordu. Leng bunun ne denli yanlış bir izlenim olduğunun farkındaydı.

Jana, "Kai Leng geldi efendim," dedi ve odayı terk etti. Topuklarının sesi gitgide azaldı. Asılsız Adam sırtı kapıya dönük oturuyordu. Leng'e döndüğünde yüzünde bir tebessüm vardı. "Geldiğin için teşekkür ederim. Meşgul olduğunu biliyorum. Otur lütfen."

"Eminim sen de farkındasındır," dedi Asılsız Adam. "Aria T'Loak, Gillian Grayson'ın Afterlife'da olay çıkarmasından hiç memnun olmadı. Hatta Gillian'ın kellesine ödül koydu. Kızı ölü ya da diri getirene on bin kredi. Ardından ilginç bir şey oldu. Aria adamlarına teklifi değiştirmelerini emretti. Kız için hâlâ on bin kredi ödemeye hazır... ama hayatta ve sağlıklı olması koşuluyla. Sorulması gereken soru, *neden?*"

Duydukları Leng'i şaşırttı. Ayrıca endişelendirdi de. Çünkü Aria'nın paralı askerlerinin Gillian'ı canlı ele geçirmek istemeleri, kızı öldürmeyi çok daha zorlaştıracaktı. "Hiçbir fikrim yok," dedi Leng dürüstçe. "Ama durumu aydınlatabilecek bir olaya şahitlik ettim. Gillian Afterlife'ın altını üstüne getirdikten sonra quarianların denetimindeki bir depoya sığındı. Depodan çıktığında, onu bekleyen bir kadın vardı. Cory Kim adında bir biyotik."

"Bu kadını tanıyor musun?"

"Birlikte hapis yattık. Bildiğiniz gibi, bir Cerberus ajanı bizim serbest bırakılmamızı sağladı. Ben örgütte kaldım ama o ayrıldı. Her neyse, Cory Kim ile Gillian konuştular ve oradan birlikte uzaklaştılar. Ben temiz bir atış fırsatı bulmayı umuyordum ama bulamadım."

"İlginç," dedi Asılsız Adam. "Özellikle de Cory Kim'in biyotik olması. Gillian da onun gibi biyotik. Ayrıca Yeraltı Biyotikleri adındaki örgüt şu anda yükselişte."

"Belki Gillian'ı aralarına almak istiyorlardır."

"Olabilir," dedi Asılsız Adam. "Alırlarsa ve Aria'nın adamları Gillian'ı korumak isterlerse, senin işin iyice zorlaşır."

"Bu durumda emirlerim geçerli mi?"

"Evet," dedi Asılsız Adam. "Gillian Grayson'ı bul ve birileri onu Aria'ya teslim edemeden öldür. Asari dostumuzun neyin peşinde olduğunu bilmiyorum ama peşinde olduğu şeyin Cerberus bakımından faydalı olacağından şüpheliyim."

Leng gitmek için ayağa kalktı. "Anlaşıldı."

"Bir şey daha var..."

"Evet?"

"Kahlee Sanders ile David Anderson, Afterlife'da Aria ile görüşmüşler. Bu görüşme Nick Donahue ve Gillian Grayson'ı bulmakla ilgili olabilir. Ama olmayabilir de. Gözünü açık tut. Unutma... Anderson Konsey'le bağlantı hâlinde, yani Konsey üyelerinden bir veya iki tanesinin de bu işe karışmış olması mümkün." Asılsız Adam koltuğunu döndürerek odaya sırtını verdi. Görüşme sona ermişti.

OMEGA'DA

Yeraltı Biyotikleri'nin kalkıştığı işin büyüklüğü gerçekten afallatıcıydı. Omega'nın suçlular hiyerarşisinde yükselmekle yetinmeyip, *her şeyin* kontrolünü ele geçirmek istiyorlardı. Citadel ve Konsey de buna dâhildi.

Böyle bir şeyin mümkün olduğuna inanmak zordu ve Gillian'ın şüpheciliği yüzüne biraz yansımış olmalıydı, çünkü Mythra Zon yuvarlak masanın karşısından kendisine gülümsüyordu. "Kulağa saçma geliyor. Biliyorum. Ama önce beni bir dinle...

"Citadel Konseyi binlerce yıldır görevde. Peki ne başardılar?" diye sordu Zon. "Sizinki gibi yeni ırklarla uğraşmaktan ve sta-

tükoyu korumaktan başka hiçbir şey. Unutma, Citadel ve kütle iletim istasyonları, Konsey kurulmadan önce de vardı.

"Hiçbir şey sonsuza dek sürmez. Zaten sürmemeli de," diye devam etti Zon. "Biz yeni bir yönetimin vaktinin geldiğine inanıyoruz. Galaksiyi biyotiklerden daha iyi yönetebilecek kimse var mı? Biz bütün ırkları temsil ediyoruz, hâlihazırdaki sistemle çıkar ilişkilerimiz yok ve olağanüstü güçlere sahibiz. İktidarı ele geçirip korumamızı sağlayabilecek güçlere."

Gillian, Grissom Akademisi'ndeyken iyi bir öğrenciydi ve kendisine öğretilmiş olan önermelerden biri de "mutlak iktidar mutlaka yozlaştırır" önermesiydi. Dolayısıyla birçok ırkı barındıran bir konseyin yerine biyotiklerden meydana gelen bir meritokrasi kurma fikri kendisine saçma geliyordu. Tabi eğer Mythra Zon değilsen ve bu sistemin başındaki kişi büyük ihtimalle sen olmayacaksan. Kısacası Gillian, asarinin palavralarını yutmuyordu.

Ne var ki kalacak bir yere ihtiyacı vardı. Ayrıca Asılsız Adam'ı ele geçirmenin bir yolunu bulması gerekiyordu. Bu da önemli bir soru doğuruyordu: Yeraltı Biyotikleri'nden faydalanabilir miydi? Bunu zaman gösterecekti. Önemli olan, gerçek fikirlerini saklaması ve Zon'un duymak istediklerini söylemesiydi. Akademiden ayrılıp da yetişkinlerin dünyasına adım attığından beri bu tür ikiyüzlülükleri etrafında hep görüyordu. "Bu çok cesur bir plan," dedi Gillian heyecanlı bir sesle. "Ama bu planı nasıl gerçekleştirebiliriz?"

"Süreç zaten başladı bile," dedi Zon kendinden emin bir tavırla. "Önce kendimizi tanıtmak için çalışmalar yürüttük. Ardından Aria'nın bankasını soyduk. Nick bu girişimdeki başarımızda çok önemli bir rol oynadı. Soygun bize faaliyetlerimizi yürütebileceğimiz bir bütçe sağlamakla kalmayıp, normalde daha büyük ve köklü örgütlere gösterilen bir saygı da kazandırdı. Omega'nın kontrolünü bütünüyle ele geçirene dek, önümü-

ze çıkan bütün örgütleri bünyemize alacak ya da yok edeceğiz. Bunu başardıktan sonra Konsey'in peşine düşeceğiz. *Sen* bunları gerçekleştirmemizde önemli bir rol oynayabilirsin. Afterlife'da çıkan kavga ve kellene konulan ödül sayesinde meşhur oldun. Bunun bize faydası olabilir."

"Elimden gelen her türlü yardımda bulunmak isterim," dedi Gillian içten bir tavırla. "Bir öneride bulunabilir miyim?"

Gillian, Zon'un gözlerinde temkinli bir ifade belirdiğini gördü. Asarinin örgütüne yeni kişiler katması gerekiyordu –özellikle de üçüncü seviye biyotikler– ama liderliğini koruması da gerekiyordu. Bunu açık açık söyleyemeyeceği için mecburen razı oldu. "Aklında ne var?"

"Omega'da birçok örgüt var," diye başladı Gillian. "Yeraltı Biyotikleri daha baştan en önemli örgüte kafa tutarak anında itibar kazanmayı başardı."

Gillian kendisini dinlemişti. Zon takdirle başını salladı.

"Bu da şimdi hangi örgüte kafa tutulacağı sorusunu doğuruyor," diye devam etti Gillian. "Sıradan bir mantıkla hareket edilecek olursa, Mavi Güneş çetesi gibi bir çete düşünülebilir. Ama ben bir alternatif sunmak istiyorum. Kolu Mavi Güneş'ten daha uzun, Konsey ırklarının biri hariç hepsine tehdit oluşturan ve alt edildiği takdirde Yeraltı Biyotikleri'nin nüfuzunu arttırmasının önünü açacak olan gizli bir örgüt düşünüyorum."

Zon gerçekten meraklanmış görünüyordu. "Bu örgütün adı?"

Gillian acımasızca sırıttı. "Cerberus."

"İyi bir fikre *benziyor*," dedi Kathar, konuşmaya ilk kez katılarak. "Ama Mavi Güneş'in aksine, Cerberus'un Omega'da belirli bir merkezi yok. Nereye saldıracağız?"

"Bir canavarı öldürmenin en iyi yolu kafasını kesmektir," dedi Gillian acımasız bir sesle. "Bizim durumumuzda bu Asılsız Adam oluyor."

Tepkisini görmek için Zon'un gözlerine bakan Gillian, asa-

rinin gözlerinde farklı duyguların birbirini kovaladığını gördü. Şüphe, korku ve hırs. Çünkü Zon her şeye rağmen Gillian'ın haklı olduğunu biliyordu. Yeraltı Biyotikleri Cerberus'u yok etmeyi başarabilirse, bu çok büyük bir olay olurdu. Ayrıca Aria'yı saf dışı etmek için de iyi bir başlangıç olurdu. "Tamam," dedi asari tereddütle. "Ama *nasıl*?"

Zon'un bu soruyu sormasını isteyen Gillian anlık bir tatmin duygusu yaşadı. Ardından konuştukça şekillenen bir planla, biyotiklere Asılsız Adam'ı nasıl öldürebileceklerini anlattı.

* * *

Omega'daki çoğu kişi Afterlife gece kulübünü ve Aria'nın genellikle ikinci kattaki özel bölmesinde bulunabileceğini bilirdi. *Bilmedikleri* şey ise, Aria'nın asıl ofisinin gece kulübünün altındaki korunaklı bir bodrumda bulunduğu ve gelişmiş bir iletişim merkezinin yanı sıra bir cephanelik ve iki kaçış tüneli barındırdığıydı. Kaçış tünelleri hiç kullanılmamıştı. Bir zil sesi duyulduğunda, Aria işte bu ofisteki saydam bir masanın arkasında oturuyordu. "Videoyu aç," dedi ve düz ekrandaki yazıların yerini Tann Immo'nun görüntüsü aldı. "Dosyaların şifreleri kırıldı," dedi Immo. "Hepsi gözden geçirilmeye hazır."

Aria "Teşekkürler," dedi ve gelen kutusunu açtı. Beklediği dosya uzun bir listenin başındaydı. Aria acımasızca sırıttı. Kahlee Sanders ya çok saftı ya da aptaldı. Aria, Grayson'ın dosyalarının yerini öğrendikten sonra, bu dosyalara erişmek için birilerinin Gillian'ı teslim etmesini bekleyecek değildi.

Aria, Kahlee ve Anderson ile yaptığı görüşmenin ardından Citadel'deki ajanlarına emirler yağdırmıştı. Ajanları iki saat sonra ekstranet aracılığıyla Kahlee'nin bilgisayarına girip ne varsa kopyalamış ve ardından da dosyaları korumak için tasarlanmış olan kendini imha etme programını tetiklemeden dosyaları

açmayı içeren hassas işleme başlamışlardı. Bu biraz uğraş gerektirmişti ama Aria'nın teknisyenleri bu işin altından kalkmayı başarmışlardı ve bilgiler artık Aria'nın elinin altındaydı.

Aria verileri inceleme görevini çalışanlarından birine vermek yerine, bütün dosyaları kendisi okumaya kararlıydı. Çünkü aradığı bilginin, detayların arasına gömülmüş olacağını biliyordu. Önemini sadece kendisinin fark edeceği türde bir bilgi arıyordu.

Aria daha fazla okuyamayacak kadar yorulana dek okumaya devam etti. Ardından duvarlardan birini neredeyse boydan boya kaplayan kanepede biraz kestirdi. İki saat sonra kalktı ve okumaya devam etti. Yemekler geldi gitti. Mesajlar yanıtsız kaldı. Hepsi de Aria'nın tek bir şeyi başarması için: Liselle'in katilini saptamak.

Aria yirmi saatlik kararlı bir çalışmanın ardından aradığı bilgiyi nihayet buldu. Shella'nın Liselle'in gırtlağını kesen adama dair verdiği tarifi, Grayson'ı öldüren suikastçının güvenlik kameraları tarafından çekilmiş görüntüleriyle ve ölen adamın dosyalarından alınmış olan bir fotoğrafla kıyaslayarak bir isme ulaştı: Kai Leng. Shella'nın da söylemiş olduğu gibi bir Cerberus ajanı. Bu bilgi Aria'ya büyük bir tatmin verdi ve gitgide güçlenen intikam arzusunu körükledi. Leng geberecekti.

Peki ama katil şimdi neredeydi? Omega'da mı? Başka bir yerde mi? Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı ve bu da Dilenciler Kralı'na sormaktı. Hobar kendisine gönderilen talebe on dakika içinde karşılık verdi. Volus, söz konusu kişiyi görmekle kalmamış, ona bilgi de satmıştı. Katil o anda insan ırkından bir kızın peşindeydi. Onlarca çetenin ve kelle avcısının da peşinde olduğu *kızın* – Afterlife'ın altını üstüne getirmiş olan biyotiğin.

Aria kalbinin biraz daha hızlı atmaya başladığını hissetti. Parçalar yavaş yavaş yerine oturuyordu. Aria Hobar'a oldukça cömert bir teklif gönderdi. Omega'daki bütün dilencilerin Kai

Leng'i aramaya başlaması uzun sürmedi. Bir saat on altı dakika sonra Kai Leng'i buldular.

* * *

Gillian, Zon ve diğer biyotiklerle yaptığı görüşmenin ardından, ikinci kattaki mağaramsı bir odaya götürülmüştü. Mobilyalar bir yataktan, bir sandıktan, bir sandalyeden ve çok küçük bir masadan ibaretti ama Gillian'ın asıl ilgisini çeken, masanın üzerindeki terminaldi.

Gillian oturup yeşil mücevheri çabucak zincirden çıkarttı ve makinenin tepesindeki evrensel bağlantı noktasına koydu. Paul Grayson geçmişten gelen bir hayalet misali orada beliriverdi. Hasta gibi görünüyor ama gülümsemeyi başarıyordu. "Merhaba Gigi. İşte artık biliyorsun... Mücevher boynuna takabileceğin güzel bir aksesuardan ibaret değildi. Bunu ne zaman göreceğini bilemem. Ama gördüğünde ben muhtemelen hayatta olmayacağım. Bir aşamada başıma gelenleri ve sebebini merak edeceksin. Hepsi burada. Bütün bilgiler. Hepsini Cerberus'tan aldım. Ama bazı görüntüleri izlemenin zor olacağına dair seni uyarmak isterim. Seni seviyorum Gigi... Daha iyi bir baba olamadığım için özür dilerim."

Bu noktada babasının görüntüsü kayboldu ve gerisi başladı. Yüzlerce sayfalık raporlar, binlerce veri ve insanı sarsan bir hologram. Gillian görüntüleri izlerken hıçkıra hıçkıra ağladı. Görüntüler sona erdiğinde midesi bulanıyordu. *Yaptıklarınızın bedelini* çok ağır ödeyeceksiniz, diye düşündü Gillian.

* * *

Leng Omega'ya döndükten sonra eve gitmektense en sevdiği restoranlardan birine uğramayı tercih etti. Yorgundu ama aynı zamanda da açtı ve evde yiyecek pek bir şey yoktu.

Blue Marble adındaki restoranın uzmanlık alanı Dünya mutfağıydı. Leng, Meksika yemeklerini sevdiği için enchilada, taco ve bir kadeh sake söyledi. Blue Marble tıklım tıklımdı ve Leng'in burayı sevmesinin sebeplerinden biri de buydu. Leng tek başına çok fazla zaman geçiriyordu. Yalnız başına yemek yemek moral bozucuydu. Elinde içkisiyle etrafını izlemeye koyuldu. Kalabalık yavaş yavaş azalmaya başladığında da yaptığı buydu.

Leng başlangıçta telaşlanmadı. Neden telaşlanacaktı ki? Restorana her zaman gruplar gelip giderdi. Ancak sonra garip bir şey fark etti. Restoranın sahibi başlangıçta her zamanki gibi masaları dolaşıyor, müşterilerin sırtını sıvazlıyor ve müdavimlerle sohbet ediyor gibi görünüyordu.

Ne var ki Leng, müşterilerin onunla konuştuktan kısa bir süre sonra kalkıp gittiklerini fark etti. Yemeklerini bitirmemiş ve hesabı ödememiş olsalar bile. İşte o zaman kafasında alarm zilleri çalmaya başladı. Üzerinde yağlı bir önlük bulunan adam, kendi restoranını yavaş yavaş boşaltıyordu. *Neden?*

Çünkü aşağılık herif benim bilmediğim bir şeyler biliyor, diye düşündü Leng. *Kötü bir şeyler olacak ve müşterilerinin hayatta kalmasını istiyor.*

Restoranın arka kapısı vardı. Buharlı mutfağın arka tarafında. Leng bunu biliyordu, çünkü arka kapısı olmayan bir yerde asla yemek yemezdi. Ancak, Leng şayet haklıysa ve bir şeyler olmak üzereyse, arka kapıyı tuttukları kesindi.

Dolayısıyla Leng arka kapıdan sıvışmayı denemek yerine, daha iyi olduğuna inandığı bir alternatifi tercih etti. Restoranın sahibini kafasından vurdu. Kısmen intikam almak için ama daha çok izdiham yaratmak için – ki yarattı da. Silahın sesi kapalı alanda yankılandı. Üzerine kan ve beyin parçaları sıçrayan müşterilerden biri çığlık attı.

Bunun üzerine bir kişi hariç herkes ayağa fırlayıp masaları ve sandalyeleri iterek kapıya doğru koşmaya başladı. Ayağa

kalkmayan uzun ve ince herif, Leng'in işini bitirip yemeğini bitirebileceğine inanıyordu. Leng onu daha tabancasını kılıfından çıkaramadan gırtlağından vurdu. Gırtlağından kan fışkıran adam geriye doğru sendeleyerek duvara çarptı; yere yığıldığında çoktan ölmüştü.

Leng bu aşamada izdihamın içine karıştı. Tam kapıdan çıkmak üzereydi ki ateş açıldı. Leng bunun bir çete savaşı olduğunu ya da saldırganların belirli bir müşteriyi öldürmek istediğini ve arada masum kişilerin de hayatını kaybetmesini önemsemediğini düşündü.

Ne var ki daha medeni gezegenlerde kolaylıkla halledilebilecek işler, *herkesin* silahlı olduğu Omega'da o kadar da kolay değildi. Leng'in hemen önündeki zırhlı Mavi Güneş çetesi mensubu ateşe karşılık vermeye başlamıştı bile. Paralı askerin iriyarı bir adam olması Leng'in işine geldi ve Leng onun arkasına saklanarak bir çıkış yolu aramaya başladı.

Dört bir tarafı kuşatmış olan saldırganlar siperlerden ateş ediyorlar ve Blue Marble'ın ön tarafını kurşun yağmuruna tutuyorlardı. Talihsiz müşterilerden birkaçı çoktan yere yığılmıştı ve Leng paralı askerin de uzun süre ayakta kalamayacağını biliyordu. Dolayısıyla vurulmuş gibi yaparak kendini yere bıraktı. Ardından cesetlerin arasından sürünerek ilerleyip dolup taşan bir çöp bidonunun arkasına saklandı. Çöp bidonu çeliktendi ve Leng onun arkasına sığınırken aralıksız kurşun seslerini duyabiliyordu. Bidon kurşun geçiriyordu ama kurşunlar Leng'e isabet etmeyecek kadar yüksekti.

Leng nihayet sırtındaki tüfeği alıp ateşleme fırsatını yakaladı. Hava karanlıktı ama namlu alevlerine ateş eden Leng bir dakikada üç kişiyi haklamayı başardı. Bu, karşıdan gelen ateş miktarının azalmasını ve hayatta kalanların gözünün korkmasını sağladı. Takviye birlikleri çağırabilirler miydi? Leng çağırabileceklerine kanaat getirdi ve o aralıktan faydalanarak tüydü.

Gölgelerin arasından ilerleyen Leng, Blue Marble'ın bulunduğu alandan uzaklaştı ve zikzaklar çizerek eve doğru yol almaya başladı. Hâlâ açtı ama başka bir restorana gidecek kadar aç değildi. Evdekilerle idare edecekti. Yolu yarılamıştı ki topallamaya başladı. Kötü bir gün geçiriyordu.

ON İKİ

OMEGA'DA

Kurşungeçirmez kepenklerin arasındaki çatlaklardan, mağazaların tabelalarından ve dik duvarlardan akan reklamlardan gelen ışıkların dışında hiç ışık yoktu. Görüş olanağı iyi olmadığı için, Kai Leng eve giderken arkasını her zamankinin iki misli kolladı. Hatta kaldığı evin bulunduğu dar sokağa girmeden önce iki binanın arasındaki karanlıkta tam beş dakika boyunca bekledi. Kapı eşiklerinde ve çatılarda nöbetçiler vardı ama üst sınıf müşterilerine sorun çıkarmadığı sürece Leng'in yaptıklarını umursamazlardı.

Cerberus'un güvenli evinin önünde yeni nöbetçiler vardı ama bu garip değildi, çünkü şirketin günde üç kez personelini değiştirmesi gerekiyordu. İki kişilik ekibin biri salarian, diğeri turiandı. Kapıdaki tarama aygıtının önünde duran Leng'i şüpheyle süzdüler ama kapı açılmaya başlayınca sırtlarını döndüler.

Leng'in binaya girmek için ikinci bir taramadan geçmesi gerekti. Ardından asansörle üçüncü kata çıkarak daireye girmek için dört haneli kodu tuşladı. Kapı açılırken, Leng bir şeyler atıştırmak ve sekiz saatlik bir uyku çekmek için sabırsızlanıyordu. Ne var ki içeri adımını atar atmaz, güçlü kişiler kollarını yakaladı. Tabancası ve tüfeği saniyeler içinde alındı. Derken uzun zamandır görmediği bir kadın görüş alanına girdi.

Cory Kim gülümsedi. "Ne yapacağını biliyorsun Kai... Ellerini ensende birleştir. Kaçmaya kalkışma. Yoksa seni duvara çarpmak zorunda kalırız."

Leng'in söylenenleri yapmaktan başka çaresi yoktu. Cory

Kim arkasına dolanırken, iletişim aygıtından gelen sesleri duyabiliyordu. Cory Kim, Leng'in üzerini arayıp sağ botundaki bıçağı aldı ve geri çekildi. Leng sırıttı. "Her şey bıraktığın gibi."

"Yani pörsük," dedi Cory Kim tekrar dolanıp Leng'in önüne gelerek. "Pekâlâ Gillian, bu adamı daha önce gördün mü?"

Leng, öldürmeye gönderildiği kızı birdenbire karşısında görünce afalladı. Gillian kapüşonunu çıkardı. Leng'in yüzündeki ifadeyi gördü ve sert bir tavırla başını sallayarak onayladı. "Evet, sanırım... Hep bir anlığına gördüm. Ama tanıdık geliyor."

Leng'in kafasında düşünceler birbirini kovalıyordu. Kız neler biliyordu? Leng'in istifini bozmayıp bir fırsat kollamaktan başka yapabileceği hiçbir şey yoktu. Gözlerini Gillian'ın gözlerine dikti. "Demek Yeraltı Biyotikleri'ne katıldın."

"Bir bakıma evet," dedi Gillian. "Ortak hedeflerimiz var."

"Örneğin?"

Gillian yanıtlayamadan Cory Kim araya girdi. "Konuşacak bol bol vaktimiz olacak. Tatlı rüyalar Kai."

Leng kaşlarını çattı. "Tatlı..." Soruyu tamamlayamadı. Bayıltıcı tabancadan hafif bir ses çıktı ve Leng boynunda keskin bir acı hissetti. Bunu kısa süreli bir baş dönmesi izledi. Ardından bacakları ağırlığını taşıyamaz oldu ve her yer kararardı.

* * *

"İyi atış," dedi Cory Kim, Leng yere düşerken ve Ocosta Lem tabancasını kılıfına sokarken. Ocosta Lem, Cerberus'un güvenlik sistemine girmesi ve destek sağlaması için onlarla birlikte gönderilmişti.

Cory Kim dudak mikrofonuna konuşurken, Gillian onun öndeki nöbetçilerle haberleştiğini biliyordu. "Arabayı kapının olabildiğince yakınına getirin. Leng iriyarı bir adam. Onu mecbur kaldığımızdan daha fazla taşımayalım. Gözünüzü açık tu-

tun. Çevre binalardaki nöbetçiler muhtemelen bu işe bulaşmazlar. Ama ilgilenmeye başlarlarsa, bana haber verin."

Gillian, Cerberus için çalışan *asıl* nöbetçilerin önceden saf dışı bırakıldığını biliyordu, çünkü onların etkisiz hâle getirilmesinde kendisi de rol oynamıştı. Karşısındakilerden bir kez olsun eşit muamelesi görmek güzel bir histi. "Hadi işe koyulalım," dedi Cory Kim.

Cory Kim haklıydı. Leng en az seksen kiloydu. Üçü birlikte Cerberus ajanını ancak asansöre sürükleyip zemin kata indirebildiler. Orada kendilerini iki biyotik ve bir yük arabası bekliyordu. Bu tür araçlar Omega'da yaygındı ve çeşitli amaçlarla kullanılabiliyordu. Biyotikler Leng'i yük arabasına yerleştirip üzerine bir branda örttükten sonra kendilerini bekleyen arabaya doğru ilerlediler.

* * *

Elbette bu, tanık olmadığı anlamına gelmiyordu. Tanıklar vardı. Nöbetçiler ve komşular olanları baştan sona izlemişlerdi. Medeni bir gezegende olsalar, olayı polise bildirirlerdi ama Omega'da polis yoktu. Ayrıca, olaya müdahale etmek, "kendi işine bak" şartını bozmak ve güçlü düşmanlar edinme riskini göze almak anlamına gelirdi. Dolayısıyla Mara Mott dışında hiç kimse harekete geçmeyecekti.

Mott'un harekete geçmek için iyi bir sebebi vardı; Cerberus'u Kai Leng'in faaliyetleri konusunda bilgilendirmek kendisinin göreviydi. Mott işinde başarılıydı. İşi izlemeyi, takip etmeyi ve belirli görevleri yerine getirmeyi kapsıyordu. Suikastı kapsamıyordu, çünkü Mott'un uzmanlık alanı bu değildi. Hayır, kendisinin ve benzeri görevleri yürüten diğerlerinin işi, Leng gibi ajanların örgüte sadık kaldığından ve görevlerini başarmak için kendilerine gereken her şeye sahip olduğundan emin olmaktı.

Ajanların kaldığı güvenli evleri bulmak, özel silahları teslim etmek ve ajanların başını beladan kurtarmak da bu işin bir parçasıydı.

Mott restorandaki çatışma sırasında Leng'in izini kaybedince güvenli eve dönmüş ve Leng'in geldiğini görmüştü. Nöbetçilerden kendisi sorumlu olduğu için, kapıdakilerin sahte nöbetçiler olduğunu biliyordu. Dolayısıyla Leng'i içeri girerken yakalamayı umarak daireyi aramıştı ama Leng aramayı yanıtlamamıştı. Mott artık bunun sebebini biliyordu. Leng'i arabaya yerleştiren kişiler onu bir süredir bekliyorlardı. Ajanı canlı istiyorlardı – çünkü bir cesedi sokaklarda sürüklemenin ne anlamı olurdu?

Her neyse, diye düşündü Mott güvenli evin karşısındaki apartmandan çıkarken. *Onları takip edip takviye birlikleri isterim*. Işık azdı ama Mott arabayı ve arabanın etrafındaki kişileri görebiliyordu. Mott izlerken, tuhaf bir şey yaptılar. Arabanın etrafında bir daire oluşturdular. Yüzleri dışarıya dönüktü. Ardından ellerini kaldırdılar ve içlerinden biri "Şimdi!" diye bağırdı.

Üç yüz altmış derecelik şok dalgası her yeri sarıp zemin seviyesindeki bütün tanıklara çarparak hepsini geriye fırlattı. Duvara çarpan ve başının arkası sert betona temas eden Mott yere yığıldı.

NEPAL'İN RUHU GEMİSİNDE

Asılsız Adam uyukluyordu ve uyuklamaya devam etmek istiyordu. Ne var ki zil sesi buna izin vermedi. Asılsız Adam özellikle güzel bir zil sesi seçmişti ama zamanla bu sesten nefret etmeye başlamıştı. Çünkü acil bir durum olmadığı müddetçe, çalışanlarının kendisini rahatsız etmesi yasaktı. Acil durum hiç eksik olmuyordu. Birkaç gösterge ışığı dışında uyku kabininin içi zifiri karanlıktı. Asılsız Adam dönerek düğmeye bastı. "Evet?"

"Bir sorunumuz var efendim." Jana'nın sesi sakindi ama Asılsız Adam onun endişeli olduğunu anlayabiliyordu.

"Ne gibi bir sorun?"

"Kai Leng kaçırılmış. Gözetmeni şu anda hatta. Olanları görmüş. Kendisiyle konuşmak ister misiniz?"

Asılsız Adam bir küfür savurdu. "Hemen geliyorum." Işıkların açılması için komut verip sandalyenin sırtında asılı duran ipek robdöşambrı üzerine geçirdi ve ayaklarına terlik giydi. İki dakika sonra masasının başındaydı ve Jana da yanındaydı. Bir fincan sıcak kahve kendisini bekliyordu. Asılsız Adam fincandan dikkatle bir yudum alıp, tabakadan bir sigara çıkarttı. Çakmakla yaktığı sigarasından derin bir nefes çekti. "Gözetmenin adı Mara Mott," dedi Jana. "Grissom Akademisi'ndeki çatışmadan sonra onu Kai Leng'e atadım ve başarılı bir performans sergiledi."

Asılsız Adam Jana'yı tanıyordu ve Jana'nın kendisini idare etmeye çalıştığını biliyordu. Asılsız Adam soğuk ve kaba olabiliyordu. Jana onun, emrindeki kişilerden birinin şevkini kırmasını istemiyordu. Asılsız Adam gülümsedi. "Mesaj alınmıştır."

Asılsız Adam'ın karşısında beliren görüntüde sıradan bir kadın vardı. Görünüşünün dikkat çekici hiçbir tarafı yoktu. Ne siyah saçları, ne koyu renkli teni, ne de giysileri. Asılsız Adam bunun kasıtlı olduğunu biliyordu. Mott'un görevi gereken yerde bulunmak ama neredeyse görünmez olmaktı. Asılsız Adam kendini zorlayarak gülümsedi. "Tanıştığımızı sanmıyorum. Ama Jana işinde başarılı olduğunu söylüyor ve bunu takdir ediyorum."

Mott şaşırmış görünüyordu. Asılsız Adam'ı görmeyi beklemediği için mi? Nadiren övgü aldığı için mi? Fark etmezdi. "Teşekkürler efendim."

"Bana Kai Leng meselesini anlat... Ne oldu?"

Mott, Blue Marble restoranındaki çatışma sırasında Leng'den

ayrı düştüğünü ve sahte nöbetçileri görünce bir terslik olduğunu anladığını anlatırken, Asılsız Adam dinledi. Mott bunun ardından, Leng'in bir arabaya bindirildiğini ve kendisinin biyotik bir şok dalgası nedeniyle kısa bir süreliğine bilincini yitirdiğini söyledi. "Kendime geldiğimde gitmişlerdi," dedi Mott. "Dolayısıyla güvenli eve geldim ve hâlâ da oradayım."

Asılsız Adam sigarasından derin bir nefes çekip üfledi. "Biyotikler... Aralarında Gillian Grayson da var mıydı?"

"Karanlıktı," dedi Mott. "Ama evet. Sanırım vardı."

"Demek ki Leng'i Yeraltı Biyotikleri kaçırdı. Ama neden?

"Kesin olan bir şey var," diye devam etti Asılsız Adam. "Leng Gillian'ı takip ediyordu ve onlar da Gillian'ı takip ediyorlardı; Leng'i bu yüzden fark ettiler. Şüpheli bir şeyler gördün mü?"

Mott başını olumsuz anlamda salladı. Biyotiklerin izini kaybetmiş olduğu için kendini kötü hissediyordu. "Hayır efendim."

Mott bahaneler öne sürmüyordu. Bu, Asılsız Adam'ın hoşuna gitti. "Tamam. Benim düşüncelerim şunlar... Blue Marble restoranına saldıranların kimliğini ve saldırının sebebini öğrenmek iyi olur. Peşinde oldukları kişi Leng miydi? Yoksa başka biri mi?

"İkincisi, biyotikler neyin peşinde? Cerberus hakkında bilgi elde etmenin mi? Yoksa başka bir şeyin mi? Bu soruların yanıtlarını bulmamız lazım. İstediğin kadar para harca. Ne yapman gerekiyorsa yap. Adam gerekiyorsa Jana'ya bildir."

Mott başını sallayarak onayladı. "Tamam efendim."

"Güzel," dedi Asılsız Adam. "Görüntülemeyi kapat."

Işık zerrecikleri dönerek ve yanıp sönerek gözden kayboldu. Jana bekliyordu. "Başka bir emriniz var mı?"

Asılsız Adam koltuğunu döndürerek pencereden dışarı baktı. "Evet. Birini Mott'u izlemekle görevlendir."

Jana başını sallayarak onayladı. "Emredersiniz efendim." Ayakkabılarının topukları tıngırdayarak uzaklaştı.

Asılsız Adam dumanını önündeki ışıltılı uzay istasyonuna doğru üfledi. Omega bir an gözden kayboldu ama tekrar göründüğünde her zamankinden farksızdı.

OMEGA'DA

Kahlee'nin sinirleri bozuktu. Günlerdir Nick ile Gillian'ı arıyorlardı ama hiçbir ilerleme kaydedememişlerdi. Omega'nın koşulları düşünülürse, bunun garip bir tarafı yoktu. Ne var ki Aria'nın da onları bulmayı başaramamış olması Kahlee'yi şaşırtmıştı.

Yine de, aramaya devam etmekten başka çareleri yoktu. Anderson sabah duşunu alırken, Kahlee odadaki terminalin önüne oturdu. Omega'da ekstranet erişimi pahalıydı ve otelin aldığı ek ücret yüzünden daha da pahalıya patlıyordu. Ne var ki Kahlee, Nick'in ya da Gillian'ın kendisine bir mesaj gönderme ihtimaline karşı ekstraneti devamlı kontrol etme ihtiyacı hissediyordu; bu ihtimal ne denli düşük olursa olsun.

Gelen kutusu ufak bir gecikmenin ardından açıldı. Nick'in ailesinden gelen "Acil" işaretli yarım düzine iletinin yanı sıra, çoğu göz ardı edilebilecek sıradan iletiler vardı. Ne var ki kayıp gençlerden hiç haber yoktu.

Derken ekranda GÜVENLİK UYARISI yazısının ardından şu yazılar belirdi: "Hesabınıza yetkisiz giriş yapılmıştır. Gizliliği ihlal edilmiş olabilecek klasörlerin listesi için burayı tıklayın."

Liste açılırken, Kahlee mali bir saldırı gerçekleştiğine dair bir kanıt görmeyi bekliyordu. Örneğin banka hesaplarına girildiğine dair bir kanıt. Ne var ki durum bu değildi. Sadece bir klasöre girilmişti. "Grayson" başlıklı klasöre.

Kahlee bir hareket sesi duydu ve döndüğünde Anderson'ın banyodan çıktığını gördü. Belinde bir havlu olan Anderson, bir başka havluyla da saçlarını kuruluyordu. "David... Gelsene. Bi-

rileri benim bilgisayarıma girmiş ve bütün Grayson dosyalarını kopyalamış."

Anderson bir küfür savurdu ve Kahlee'nin omzunun üzerinden güvenlik uyarısına baktı. "Bunun imkânsız olması gerekirdi," dedi öfkeyle. "Böyle şeyler olmaması için en iyi güvenlik şirketlerinden birine tonlarca para ödüyorum."

"Dairemizde buldukları dinleme aygıtlarını hatırlıyor musun?" diye sordu Kahlee. "Kullandığın şirket Cerberus gibi örgütlere engel olamaz, çünkü işinin en iyilerini tutabilecek paraları var."

"Yani sence Cerberus muydu?"

"Hayır," dedi Kahlee. "Cerberus olması mantıksız. Asılsız Adam, Grayson konusunda bilinmesi gereken her şeyi biliyor zaten."

"Aria T'Loak," dedi Anderson. "Ondan başkası olamaz. O bilgileri, karşılığında Gillian'ı verecek kadar çok istiyordu. Belki de anlaşmanın canı cehenneme dedi ve fırsatı değerlendirdi."

Kahlee dönüp Anderson'a baktı. "Yani bizi kazıkladı mı?"

Anderson omuzlarını silkti. "Kazıklayacağı belliydi. Ne de olsa o bir suç imparatoriçesi. Sen dosyaların elinde olduğunu kabul edince ve yerini söyleyince kendini tutamamıştır."

"Tamam," dedi Kahlee. "Ama ne istiyor?"

"Önce bir kahvaltı edelim," dedi Anderson. "Ardından Grayson dosyalarına tekrar göz atarız. Belki Aria'nın peşinde olduğu şeyi buluruz."

"Peki ya bulamazsak?"

"Gidip onunla görüşürüz," dedi Anderson. "Suçunu itiraf etmesini isteriz."

Kahlee kaşlarını çattı. "Sence bu işe yarar mı?"

Anderson sırıttı. "Hayır, ama bildiğim kadarıyla yapacak daha iyi bir şeyimiz yok."

* * *

Kahlee, Anderson ve Hendel saatlerce Grayson dosyalarını

incelemelerine rağmen, Aria'nın bu dosyalarla ilgilenme sebebini bulamadılar. Kaybedecek hiçbir şeyleri olmadığı için, akşam yemeğinin ardından Afterlife kulübüne gittiler. Kulüp her zamanki gibi kalabalıktı ve oturmalarından kısa bir süre sonra asari bir garson siparişlerini almaya geldi. Sipariş faslı bittikten sonra Kahlee garsona beş kredi verdi. "Bana bir iyilik yapar mısın? Aria'ya Kahlee Sanders, David Anderson ve Hendel Mitra'nın geldiğini söyler misin? Bize beş dakikasını ayırabilirse çok seviniriz."

Garson gülümseyerek parayı cebine attı ve uzaklaştı. On dakika sonra içkilerle *ve* bir mesajla birlikte geri döndü. "Aria sizinle yarım saat sonra görüşecek. Çalışanlarından biri sizi almaya gelecek. İçkiler ikramımız."

Kahlee garsona tekrar bahşiş verdi ve arkasına yaslanıp içkisinin tadını çıkardı. Anderson ile Hendel asari dansçıları süzmekle meşgullerdi, müzik güzeldi ve halletmeleri gereken işler olmasaydı, Kahlee burada iyi vakit geçirebilirdi.

Tann Immo yaklaşık kırk beş dakika sonra masalarına gelip kendini yeniden tanıttı ve onları ikinci kata götürdü. Grubun Aria'nın özel bölmesine girmeden önce silahlarını teslim etmesi istendi. "Ne oldu ki?" diye sordu Anderson, tabancasını bir krogana verirken. "Geçen sefer silahlarımıza el koyulmamıştı."

Immo'nun yüzü her zamanki gibi ifadesizdi. "O zaman öyleydi," dedi açıkça. "Şimdi böyle."

Anderson ile Kahlee bakıştılar. Kahlee'nin bilgisayarına giren kişinin Aria olduğunun kanıtı işte buydu. Asari onların durumun farkında olduğunu biliyor ya da tahmin ediyor ve işini şansa bırakmak istemiyordu. Hendel hem tüfeğini hem de tabancasını istediklerinde diklendi ama Kahlee'nin ısrarıyla ikisini de verdi.

Aria her zamanki gibi güzel görünüyordu ama yüzünde sorun çıkmasını bekliyormuş gibi katı bir ifade vardı. "Lütfen otu-

run," dedi asari. "Tekrar hoş geldiniz."

Kahlee, Hendel'i tanıttıktan sonra doğrudan konuya girdi. "Anladığım kadarıyla Gillian Grayson konusunda bir gelişme yok."

Aria kaşını hafifçe kaldırdı. "Yok. Olsaydı size haber verirdim zaten. Sanki yer yarıldı da içine girdi. Belki de kimseye görünmeden Omega'dan ayrılmıştır."

Aria ciddi miydi? Yoksa onları yanlış yönlendirmeye mi çalışıyordu? Kahlee'nin diğer konuya geçmekten başka çaresi yoktu. "Birileri bilgisayarıma girip Grayson dosyalarını kopyalamış."

Aria'nın yüz ifadesi değişmedi. "Ne kötü. Demek ki güvenlik önlemlerini arttırman gerekiyor."

Kahlee üstelemeye devam etti. "Adamlarına bilgisayarıma girmelerini mi söyledin?"

Aria başını olumsuz anlamda salladı. "Hayır, elbette öyle bir şey yapmadım. Neden yapayım ki?"

"Çünkü Gillian'ı bulamadın ve o bilgileri istiyordun," dedi Anderson.

Aria omuzlarını silkti. "Ben yanıtımı verdim. Başka bir şey var mı?"

"Evet!" dedi Hendel öne doğru eğilerek. "Korumaların silahlarımı almış olabilir ama ben biyotiğim. Kahlee'ye bilmek istediklerini söyle yoksa bedelini ödersin."

Aria'nın elinde ansızın bir şok tabancası belirdi. Aria tabancayı ateşleyince bedeni sarsılmaya başlayan Hendel, kendisine destek olmaya çalışan Anderson'ın üzerine yığıldı. "Arkadaşınız aptalın tekiymiş," dedi Aria aşağılayıcı bir tavırla. "Onu buradan götürün." Görüşme sona ermişti.

* * *

Yeni gün de kendisinden önceki binlercesinden farksız doğ-

du. Hendel hâlâ şok tabancasının etkilerini tamamıyla atlatamamış olduğu için, Kahlee ile Anderson o olmadan kahvaltı ettiler. Aria'dan faydalı bir bilgi alamamışlardı, dolayısıyla Harvey Nix'i görmeye gittiler. "Düşük bir ihtimal," demişti Anderson otelden çıkmadan önce. "Ama belki Nix, Aria'nın neler karıştırdığını biliyordur."

Nix'in sıkışık ofisine vardıktan sonra, habercinin düz ve geniş suratlı bir elcor ile yaptığı röportajı bitirmesini beklemek zorunda kaldılar. Röportaj bitip de dört ayaklı elcor gidince, Nix kendilerini karşılamaya geldi. Tokalaşırlarken, habercinin gözündeki mercek parlıyordu ve cana yakın tavırlarına bakılacak olursa, yine danışmanlık ücreti almayı umuyordu. "Bayan Sanders... Amiral Anderson. Ne beklenmedik bir sürpriz. Sizin için ne yapabilirim?"

"Aria T'Loak ile ilgili bilgi istiyoruz," dedi Anderson. "Sorun şu ki sormamız gereken soruları bilmiyoruz. Dolayısıyla bize bir brifing verebilirsen çok seviniriz. Geçen seferki ücretin aynısını ödeyeceğiz."

"Evet, elbette," dedi Nix hevesle. "Lütfen oturun. Bana bir zaman dilimi verebilir misiniz? Aria yüzlerce yaşında. Benim bilgilerim ise son beş seneyle kısıtlı."

"Geçen seneyle başlayalım," dedi Kahlee. "Önemsiz ayrıntıları atla ve bize öne çıkan gelişmeleri anlat. Büyük olayları veya sorunları mesela."

"Elimden geleni yaparım," dedi Nix. "Ne de olsa Aria mahremiyetini korumak için büyük bir çaba sarf ediyor." Nix bunun ardından Aria'nın iş anlaşmalarının, dedikodulara dayalı aşk kaçamağının ve Thessia'ya gerçekleştirdiği bir yolculuğun ilginç ve biraz da şüpheli bir özetini sundu.

Kahlee bu sırada araya girdi. "Aria Thessia'ya mı gitmiş? Niçin?"

"Kesin olarak bilinmiyor," dedi Nix. "Bazıları bunun uzun

süredir ertelenmiş bir tatilden ibaret olduğunu söylüyor. Bazılarıysa kızını defnetmek için gezegenine döndüğünü iddia ediyor."

Anderson doğruldu. "Aria'nın kızı mı varmış?"

"Evet," dedi Nix. "Ama bunu bilen kişi çok azdır. Aria hem kızının mahremiyetini korumak, hem de kaçırılmasına karşı önlem almak amacıyla bu ilişkiyi gizli tutmak için elinden geleni yaptı. Ama ne yazık ki bütün önlemlere rağmen, Liselle cinayete kurban gitti."

Kahlee kalbinin daha hızlı atmaya başladığını hissetti. "Onu öldüren kimdi?"

Nix omuzlarını silkti. "Bilmiyorum. Ama söylentilere bakılırsa, katil insanmış. Aria için çalışıyormuş."

Kahlee Anderson'a baktı. "Grayson Aria için çalışıyordu. *Ve* Cerberus için."

"Doğru," dedi Anderson. "Ama Grayson öldü. Aria bunu biliyor. Öyleyse neyin peşinde?"

"Katil Grayson değildi," dedi Kahlee. "En azından Aria katilin o olmadığına inanıyor. Gerçek katili arıyor."

Nix bir Kahlee'ye, bir Anderson'a baktı. Zum merceğinden hafif bir ses çıktı. "Eğer bu doğruysa, katil ölmüş sayılır."

Kahlee onun haklı olduğunu biliyordu. Peki ama katil kimdi? Nerede saklanıyordu? Kahlee bu soruların cevabını bulmaya kararlıydı.

* * *

Kai Leng sırtüstü uzanmış tavanı seyrediyordu. Birilerinin sağlam kayayı delmiş olduğu noktada aletin izleri görülebiliyordu. Metal kancadan sarkan tek bir lamba vardı ve bu lamba havalandırma şaftına bağlı olan küçük delikten gelen hava akışıyla ileri geri sallanıyordu.

Lambanın, bir köşeye bırakılmış olan kovanın ve dar ya-

tağın dışında hiçbir mobilya yoktu. Kai Leng'in silaha dönüştürülebileceği, maymuncuk gibi kullanabileceği veya kendisini tutsak alan kişilere karşı kullanabileceği hiçbir şey yoktu. Leng bunun sebebini biliyordu. Cory Kim zamanında hapis yatmıştı ve hapishaneler hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyordu.

* * *

Leng o zamanlar donanmada yüzbaşıydı. İttifak ordusunun N6 olarak sınıflandırılan mensuplarındandı. Yani, elit özel kuvvetler birliğindeydi. Başını belaya sokan veya hayatını kurtaran –bakış açısına göre değişirdi– şey de eğitimi olmuştu.

Leng, kaderinin değiştiği o gece, Cory Kim ve birkaç arkadaşıyla birlikte Citadel'de bir barda, izindeki askerlerin yaptığı şeyleri yapıyordu. Yani içiyor, kadınlara asılıyor ve savaş hikâyeleri anlatıyordu. Leng "kertenkelelere" düzenledikleri bir baskını anlatırken, karanlığın içinden ansızın iriyarı bir krogan çıkıvermişti. Kroganın sesi gırtlaktan geliyordu ve kehribar rengi gözlerindeki öfke açıkça görülüyordu. "Söylesene insan... 'Kertenkele' nedir?"

İnsan olmayan herkesi genel olarak "ucube" diye nitelendiren ve İttifak'ın diğer ırklara imtiyazlar vermek yerine kendi yolunda ilerlemesi gerektiğini düşünen Leng biraz sarhoştu. Ayık olsaydı da fark etmezdi. "Kertenkeleler, turianlar tarafından kısırlaştırıldıkları için artık üreyemeyen iriyarı, çirkin ucubeler. Mantar gibi türedikleri düşünülürse, turianlar iyi yapmış. Neden sordun?"

Duyduklarına inanamayan krogan bir an sessiz kalmıştı. Ardından öfkeyle haykırarak saldırıya geçmişti. Leng hazırdı. Kroganın savurduğu yumruktan eğilerek kurtulmuş ve canavarın karnına bir darbe geçirmişti. Bu, betonu yumruklamak gibi

bir şeydi. Vücut yapıları düşünülürse, bu mücadele kuvvete karşı verilen bir hız ve çeviklik mücadelesi olacaktı. İkisi de silahlı değildi ama krogan bir bar taburesini alıp sopa gibi tutmakta gecikmemişti.

Bu, Leng'i sol kolunun içine bağlı olan kılıftaki çift taraflı komando bıçağını çekip bir açık aramaya itmişti. Onlar birbirlerinin etrafında dönerken, bardakiler tezahürat yapmaya ve bahse girmeye başlamışlardı. "Sadece korkaklar kaçar," demişti krogan. "Kal ve dövüş."

Leng ne denli çakırkeyif olursa olsun, buna kanacak kadar aptal değildi. Çünkü şayet karşısındaki canavarla yakın dövüşe girerse, mücadelenin birkaç saniye içinde biteceği kesindi. Leng bunları düşünürken, etraftakilerden biri Leng'e çelme takmıştı. Belki bir ucube, belki de parasını krogana yatırmış olan bir insan. Fark etmezdi.

Leng düşmüştü. O düşerken, krogan bar taburesini kaldırıp ileri atılmıştı. Tabure Leng'in saniyeler önce durduğu alana çarparak paramparça olmuştu. Krogan doğrulmaya başlarken, Leng onun bacağını bıçaklamıştı.

Kesik pek derin değildi ama yine de kanamaya ve kroganın acıyla homurdanmasına yol açmıştı. Bu Leng'in eğitmenlerinin "bin kesikle ölüm" diye adlandırdığı sürecin ilk aşamasıydı. Bu strateji, kendinden daha güçlü bir rakibi zayıflatmak için kullanılabiliyordu.

Ne var ki krogan aptal değildi. Hem de hiç. Leng bir saldırı açısı arayarak onun etrafında dolanırken, kertenkele ansızın ileri atılarak yerde yuvarlanmıştı. Her şey çok hızlı gelişmişti ve dengesini ansızın kaybeden Leng yere kapaklanmıştı.

Krogan bekliyordu. Leng'i yere çivileyerek güçlü parmaklarını insanın gırtlağına sarmıştı. Krogan Leng'in gırtlağını sıkarken, Leng onu defalarca bıçaklamıştı. Bıçak derine giriyordu ama krogan azimliydi ve Leng kendinden geçmek üzere oldu-

ğunu biliyordu. Bu sırada biyotik bir darbe aynı anda ikisine de çarpmıştı. Cory Kim devreye girmişti.

Darbe kroganın parmaklarını gevşetmesine neden olmuştu; Leng'e bütün gereken de buydu. Bıçak kroganın ensesine saplanarak omurgasını deşmiş ve onu öldürmüştü. İriyarı bedeni bir süre sarsıldıktan sonra hareketsiz kalmıştı.

Leng'in arkadaşları kertenkeleyi üzerinden kaldırmaya gelirken, etraftan tezahüratlar ve homurtular yükseliyordu. Arkadaşları Leng'i ayağa kaldırırken, barın içine C-Sec görevlileri doluşmuştu. Leng ve arkadaşları tutuklanarak disiplin cezası almak üzere İttifak'a teslim edilmişti.

Leng ilk başta durumu ciddiye almamıştı. Evet, yaptıklarının birtakım sonuçları olacağını biliyordu ama olumsuz bir rapordan ya da maaş kesintisinden dolayı ölmezdi.

İşte bu yüzden İttifak'ın kendisini askerî mahkemede yargılayıp rütbesini erliğe kadar düşürmesi ve Misery'de yirmi yıla mahkûm etmesi, Leng'e büyük bir şok yaşatmıştı. Yazılı kınamayla paçayı kurtaran diğer arkadaşlarının aksine, Cory Kim de kendisiyle birlikte hapis yatacaktı. Çünkü o bir biyotikti, tanıklar ellerini kaldırdığını görmüşlerdi ve "fırlatma" darbesi içlerinden birine çarpmıştı.

Cory Kim yardım ve yataklıktan beş yıl cezaya çarptırılmıştı. Üstelik bütün bunların tek sebebi, İttifak'ın başındaki kişilerin ucubelere yaranmak istemesiydi.

* * *

Leng metal tıngırtıları duydu ve Cory Kim içeri girerken, doğrularak oturdu. Cory Kim, üzerinde yemek olan bir tepsi taşıyordu ve yanında silahlı iki biyotik vardı. Leng işte o anda fark etti. *Bu* hapisten kurtulmanın tek bir yolu vardı ve bu da eski dostu Cory Kim'den yardım almaktı.

"Akşam yemeği gelmiş," dedi Leng rahat bir tavırla. "Yoksa kahvaltı mı?"

"Yiyecek işte," dedi Cory Kim onu tersleyerek. "O kadarını bilsen yeter. Afiyet olsun."

Kapı kapandı ve Leng yine yalnız kaldı. Tepsiyi almaya gitti. Yemek soğuktu ve tatsızdı. Yine de Leng'in besin alması gerekiyordu ve yemeği robot gibi yemeye koyuldu. Bu sırada kafasında düşünceler birbirini kovalamaya devam ediyordu. Yeraltı Biyotikleri kendisini ele geçirmek için büyük zahmetlere girmişlerdi. Neden? Ne elde etmeyi umuyorlardı?

Asılsız Adam Leng'i bulmaya çalışacaktı. Yoksa çalışmayacak mıydı? "Hepimizin yeri doldurulabilir. Ama Cerberus ayakta kalmalı." Asılsız Adam hep böyle derdi. Dolayısıyla belki de Leng'i defterden silmiş ve kendi kaderine terk etmişti. Özellikle de Leng'in görevini tamamlayamadığı ve kimliğinin ifşa olduğu düşünülürse.

* * *

Leng'in Cory Kim ile ilişkisi on yıldan daha da geriye, insanın her gün hayatta kalma mücadelesi verdiği Misery'deki acımasız hapishaneye uzanıyordu. Bu hapishanede hücre, yemekhane ya da gardiyan yoktu. En azından on metre yüksekliğindeki elektrikli tellerin içinde. Hayır, mahkûmların "mankafalar" dediği gardiyanların hepsi *dışarıdaydı*. On beş metre yüksekliğindeki rahat gözetleme kulelerinde, kaliteli parlak postallarını hiç kirletmeden, mahkûmların birbirini öldürmesini izliyorlardı.

Çünkü içeridekilerin Cehennemin Dibi olarak adlandırdığı hapishane, mahkûmların kendisi tarafından yönetilen "özerk" bir tesisti. Mahkûmların hepsi insandı. Güçlü mahkûmlar hapishaneyi yönetirken, zayıflar hayatta kalmak için çetelere girmek zorunda kalıyorlardı ve çeteler devamlı savaş hâlindeydi.

Eğitimi göz önünde bulundurulursa, Leng çetelerden birinin kontrolünü ele geçirip hapishanede kendine lider olarak yer edinebilirdi. Bunu yapmamayı tercih etmişti. Kısmen böyle bir konumun beraberinde getireceği tehlikeler yüzünden, kısmen de bir şeyleri yönetmek ilgisini çekmediğinden ve arka planda kalmayı tercih ettiğinden.

Cory Kim de aynı stratejiyi uygulamayı seçmişti. Birbirlerine destek olarak Bıçaklar adında bir çeteye girmeyi başarmışlardı. Bu çete büyük çekişmelere neden olan, mahkûmların çoğunun yaşadığı bölgenin büyük bir bölümünün yanı sıra, diğer çetelerin saldırılarına karşı gece gündüz korunan büyük bir bahçeyi de elinde tutuyordu.

Leng ile Cory Kim birlikte yaşıyorlar ve hayatta kalmaya çalışıyorlardı. Leng bir gün kapıya vurulduğunu duymuş ve Cory Kim ile paylaştığı barakanın kapısını açmaya gitmişti. Karşısında yaşlıca bir adam duruyordu. Yüzü derin çizgilerle kaplı olan adamın uzun ve seyrek saçları vardı. Üzerinde evde yapılmış bir pelerin ve eskiyip atılmış olan asker üniformalarından parçalar vardı. Kirli ayaklarına el yapımı terlikler geçirmişti. Elindeki yaklaşık iki metrelik sopa hem bir silah, hem de bir destek işlevi görüyordu, çünkü yılın o zamanında hapishane çok çamurlu olurdu. Adam konuşurken ağzından buhar çıkıyordu. "Kai Leng sen misin?"

"Evet."

"Ben, Foster. Mick Foster. Seninle konuşmak istiyorum."

Leng kuşkuluydu. Etrafının suçlularla dolu olduğu düşünülürse, kuşkulu olmakta haklıydı da. "Ne konuda?"

Foster gülümsedi. Dişleri sarıydı. "Cerberus konusunda. İçeri gelebilir miyim? Dışarısı çok soğuk."

Leng bir an tereddüt etmişti. Cerberus'un adını duymuştu. Bu, bir zamanlar Sistemler İttifakı'nın bir parçası olarak gizli operasyonlar yürüten bir grubun kod adıydı ama grup sonradan

kendi başına buyruk hareket etmeye başlamıştı. Söylentilere bakılırsa, Cerberus'un başındaki şüpheli şahıs, insanların ucubeler tarafından bir kenara itilmesini ve ezilmesini önlemeye kararlıydı. Leng kenara çekilip, Foster'a içeri girmesini işaret etmişti. "Kafana dikkat et. Çatı biraz alçak."

"Ama yağmuru engelliyor en azından," demişti Foster içeri girerken.

Ateşin başında oturan ve bir çapayı onarmakta olan Cory Kim başını kaldırıp bakmıştı. "İsmim Foster," demişti adam kendini yeniden tanıtarak. "Sen de Cory Kim olmalısın."

Cory Kim şaşırmış görünüyordu. "Tanışıyor muyuz?"

"Hayır," demişti Foster. "Henüz tanışmıyoruz. Oturabilir miyim?"

Leng biraz önce kendisinin oturmakta olduğu el yapımı sandalyeyi işaret ederek, "Buyur," demişti.

Sandalyeye oturan ve kirli ellerini çıtır çıtır yanmakta olan ateşe uzatan Foster, "Bak işte bu çok iyi geldi," demişti. "Evim güzel evim, ha?"

"Pek sayılmaz," demişti Cory Kim çapayı yere bırakarak. "Kusura bakma ama ne istiyorsun?"

"Bakmam," demişti Foster. "Bir dakika, size bir şeyler getirmiştim... Cerberus'un hediyeleri." Foster yırtık pırtık pelerininin içini yoklayıp iki adet sustalı bıçak çıkartmıştı. Ağızları on iki santimetre uzunluğunda olan paslanmaz çelikten jilet gibi keskin silahlar. Bıçakların her biri hapishanede bir servet ederdi ve Leng bıçağın ağırlığını sevmişti. Ne var ki bıçağı cebine atmak yerine, gözlerini Foster'a dikmişti. "Burada hediye diye bir şey yoktur. Ne istiyorsun?"

"*Sizi*," demişti Foster. "İkinizi de. Ben adam topluyorum. Cerberus için."

Cory Kim kaşlarını çatmıştı. "Adam mı topluyorsun? *Burada* mı?"

"Daha iyi yer mi olur? En azından bizim amaçlarımız bakımından. Sizin gibi başkaları da var. Hayvanat bahçesinde görmeyi bekleyeceğin yaratıklara karşı işledikleri suçlar yüzünden hapse atılmış insanlar."

Leng önce bıçağa, ardından da Foster'a bakmıştı. "Bunları buraya nasıl soktun?"

Foster gülmüştü. "Mankafaların bazıları Cerberus sempatizanı. Diğerlerini ise satın almak mümkün. Ucuz değil ama yine de mümkün. Bu da konuyu tekrar ikinize getiriyor. Cerberus için çalışmayı kabul ederseniz, özgürlüğünüzü satın alacağız. Birkaç gün içinde Misery'den kurtulabilirsiniz."

Cory Kim emin değildi. "Diyelim ki kabul ettik... Neler yapmamız istenecek?"

"İttifak Donanması'nda yaptıklarınıza benzer şeyler. Ama bu sefer içinde yer aldığınız görevlerin hepsinin hedefi insan ırkını güçlendirmek ve korumak olacak. Ucubeler kendi başının çaresine bakabilir."

"Benim kafama yattı," demişti Leng. "Ben varım."

Cory Kim bir an duraksadıktan sonra başını sallayarak onaylamıştı. "Ben de varım."

Üç gün sonra Kai Leng özel bir tedavi görmek üzere hapishaneden çıkarılmıştı. Kısa bir süre sonra da Cory Kim elektrikli tellerin dışındaki bir işe atanmış ve bir daha da dönmemişti. Cerberus iki kişi güçlenmişti.

ON ÜÇ

HİLAL NEBULASI'NDA BİR YERDE

Asılsız Adam evine dönmüştü. Eğer gözlerden uzak bir maden gezegenindeki sade ofisi ev olarak adlandırılabilirse. Yapılacak çok iş vardı. İttifak idaresindeki gezegenlerde yeni bir gerilla pazarlama kampanyası başlatmak, yeni bir uzay istasyonu kurmak ve saha ajanlarından gelen düzenli raporları gözden geçirmek bu işlerden sadece birkaçıydı. Jana geldiğinde, Asılsız Adam raporları okuyordu. "Böldüğüm için özür dilerim efendim... Ama görmek isteyeceğiniz bir mesaj var."

Asılsız Adam başını kaldırıp baktı. "Kimden?"

"Yeraltı Biyotikleri'nden. Leng ellerinde... Para istiyorlar."

Asılsız Adam başını sallayarak onayladı. "Elbette isteyecekler. Ama mesajı nereye göndereceklerini nereden biliyorlar?"

"Bilmiyorlar. Mesaj paravan kuruluşlarımıza gelmiş. Bize onlar aktardılar."

"Anladım." Asılsız Adam bir sigara yaktıktan sonra bir düğmeye bastı. Bilgisayar ortamında yaratılmış olan bir görüntü belirdi ve görüntü bir an parçalara ayrıldıktan sonra tekrar birleşti. İnsan görünümünde olan avatarın androjen bir havası vardı. "Merhaba," dedi avatar. "Ben Yeraltı Biyotikleri'ni temsil ediyorum. En iyi ajanlarınızdan biri elimizde. Kai Leng adında bir insan."

Bu aşamada görüntü mağara gibi bir yerdeki bir karyolanın üzerinde oturmakta olan Leng'e kaydı. Kamera Leng'in tepesindeydi. Leng kameranın farkında değilmiş gibiydi ama kamerayı görmezden geliyor olması da gayet mümkündü. Avatar tekrar göründü. "Gördüğünüz gibi Leng'e zarar vermedik ve talimatla-

rımızı yerine getirdiğiniz takdirde vermeyeceğiz de."

Asılsız Adam, "Duraklat," dedi ve Jana'ya döndü. "Mesajın izini sürebildik mi?"

"Omega'dan gelmiş ama başka hiçbir bilgimiz yok."

Asılsız Adam sigarasının külünü silkti ve "Oynat," dedi.

Hologram kaldığı yerden devam etti. "On milyon kredi istiyoruz," dedi avatar. "Ödeme berilyum külçeleri hâlinde Omega'da yapılacak. Koşullarımızın yerine getirildiğinden emin olmak için ödemenin Asılsız Adam tarafından yapılmasını ve Asılsız Adam'ın *yalnız* gelmesini istiyoruz.

"Asılsız Adam'ın Omega'dan başka bir yerde olabileceğinin ve hatta muhtemelen de öyle olduğunun farkındayız. Bu yüzden kendisine buraya gelmesi için üç günlük bir süre tanıyoruz. Asılsız Adam hazır olduğunda, bu hologramın sonunda göreceğiniz numaraya mesaj gönderin. Son ayarlamaları o zaman yaparız. On milyon krediden vazgeçmek istemezseniz, bize haber verin. Leng'i vurup cesedini ajanlarınızın bulabileceği bir yere bırakırız."

Bu aşamada avatar kayboldu ve numara göründü. Numara, sanki suyun altından bakıyorlarmış gibi dalgalanıyordu. "Numarayı aldık," dedi Jana sert bir sesle.

"Öyleyse artık biliyoruz," dedi Asılsız Adam sigarasını söndürerek. "Para istiyorlar."

"Belki. Tuzak da olabilir."

"Haklısın," dedi Asılsız Adam. "Ama para istemeleri, Aria'nın bankasına düzenledikleri saldırıyla tutarlı. Savaş için para topluyorlar."

"Bir tutarlılık olduğu doğru," dedi Jana.

"*Sen* olsan ne yapardın?" diye sordu Asılsız Adam. "Fidyeyi öder miydin? Yoksa Leng'i öldürmelerine göz mü yumardın?"

Bu soruların amacı Jana'yı sınamak ve karmaşık konulara kafa yormaya zorlamaktı, çünkü Asılsız Adam onu gelecekte

daha fazla sorumluluk almaya hazırlıyordu. Jana'nın yüz ifadesi sertleşti. "Hepimizin yeri doldurulabilir."

Asılsız Adam başını sallayarak onayladı. "Doğru... Leng de istisna değil. Ama o *değerli* bir ajan. Onun için otuz milyon ödemezdim, hatta yirmi milyon da ödemezdim ama on milyon? Şimdiye kadar başardıkları ve gelecekte başarabilecekleri düşünülürse, on milyon makul bir rakam."

Jana geri adım atmadı. "Söylediklerinizin birçok bakımdan mantıklı. Ama bu durum Leng'in yeterliliği konusunda soru işaretleri doğurmuyor mu? Kaçık biyotiklerden oluşan üçüncü sınıf bir örgüt tarafından ele geçirildi."

Asılsız Adam gülümsedi. "Sert bir insansın Jana. Bu hoşuma gidiyor. Ama bir de şunu düşün... Leng fidyeyi ödeyip ödemeyeceğimizi bilmiyor. O mağarada oturmuş aptallığına lanet ediyor. Fidyeyi ödersek bize minnettar olur ve aynı hatayı bir daha yapmaktan kaçınır. Sadakat çok değerli bir şeydir."

Jana bunları düşünürken, Asılsız Adam Jana'nın gözlerini izledi. "Evet efendim. Demek istediğinizi anlıyorum."

"Güzel. Şöyle yapmanı istiyorum... Biyotiklere beş milyondan bir kredi daha fazlasını ödemeyeceğimizi bildiren bir mesaj gönder. Biyotikler gerçekten para peşindeyseler, bu rakamı kabul etmezler ama pazarlık yapmazsak kuşkulanırlar. Zaman kazanmamız lazım. Mott bilgi toplamaya çalışıyor. Kim bilir? Belki de şansı yaver gider."

Jana başını sallayarak onayladı. "Hemen ilgileniyorum."

"Ve Jana..."

"Evet?"

"O pisliklere söyle, eğer Leng'e zarar verirlerse, bütün dikkatimi onların örgütünün kökünü kazımaya veririm."

Jana gülümsedi. Cerberus'a katılmadan önce askerdi ve yanıtında bunun yankılarını duymak mümkündü. "Emredersiniz efendim."

OMEGA'DA

Aria bir kapının eşiğinde durmakta olan iki paralı askerinin yanına geçerken ve orantısız meydanın karşı tarafındaki devasa paletli aracı gözetlerken, acımasız bir beklenti içindeydi. Bankasına düzenlenen saldırıdan beri Omega halkı bir misilleme bekliyordu. Ne var ki misilleme olmamıştı. Bu da spekülasyonlara yol açmıştı. Korsan Kraliçe yumuşuyor muydu? Grim Skulls çetesi yükselişte miydi? Omega'nın bütün barlarında, kulüplerinde ve kafelerinde bu sorular soruluyordu.

Aria bunun farkındaydı. Ne var ki Yeraltı Biyotikleri kaldıkları oteli boşaltıp başka bir merkeze geçmişlerdi. Aria adamlarının yakında onları bulacağından emindi. Bu da geriye, grafitilerle kaplı paletli araçlarında kalmayı tercih eden Grim Skulls çetesini bırakmıştı. Çelik bir kutu şeklindeki araç sağlam bir kale gibiydi ama aynı zamanda tabut işlevi de görebilirdi. Aria uzun hazırlıkların ardından artık saldırıya geçmeye hazırdı.

Immo, Aria'nın silahlı çatışmada yer almasına karşı çıkmıştı. Ne var ki Aria adamlarına güven aşılamak ve gücünü Omega'daki herkese göstermek için gelmekte ısrarcı davranmıştı. Gelecekte işyerlerine saldırılar düzenlenmesini önlemeye yönelik bir stratejiydi bu.

Son iki saat, paralı askerlerin yüz tanesinin paletli aracın etrafına konumlandırılmasıyla geçmişti. Amaç yaklaşmak ama *fazla* da yaklaşmamaktı, çünkü çete üyelerinin bir saldırı gerçekleşeceğini anlamasını istemiyorlardı.

Son saniyelere gelinirken, Aria sağ kulağındaki kulaklıkta Immo'nun sesini duydu. "Hazır olun... Son on saniye. Dokuz, sekiz, yedi, altı, beş, dört, üç, iki, bir."

Hiçbir şey olmadı. Kaşlarını çatan Aria Immo'yu sorguya çekmek üzereydi ki boğuk bir gümbürtü duydu ve ayaklarının altındaki zeminin sarsıldığını hissetti. Kısa bir duraksamanın

ardından ikinci bir patlama meydana geldi ve aracın iç kısımlarındaki cephaneliğin havaya uçmasıyla kapılardan ve diğer açıklıklardan alevler ve dumanlar yükseldi. Bu yıkımı meydana getiren, bir kilometre uzaklıktan atılmış olan özel modifiyeli bir yeraltı torpiliydi. Yeraltındaki engelleri aşıp geçen torpil, paletli aracın merkezinde bir delik açmış ve çeteyi beklemediği bir yerden vurmuştu. Aşağıdan.

Sonrasında olacakları kestirmek çok kolaydı. Aria patlamalarda onlarca çete üyesinin öldüğünü tahmin ediyordu. Ancak paletli aracın içinde birçok bölme bulunduğu için, hayatta kalan da çok sayıda paralı asker olduğunu varsaymak doğru olurdu.

Ana kapıdan çıkan en az yarım düzine çete üyesi bu varsayımı doğruladı. Aria'nın adamları hazır bekliyorlardı ve kapıdan çıkanların işini çabucak ve acımasızca bitirdiler. Bu, kaçma girişimlerine nokta koydu. Aria mikrofonunu açtı. "İçeri girip gerisini de haklayalım."

Aria biraz daha güvenli olan kapı eşiğinden çıkıp zikzaklar çizerek paletli araca doğru ilerlemeye başlarken, onu korumakla görevlendirilmiş olan paralı askerler yanına dizildiler. Aria bir cesedin üzerinden atlayarak devasa araca doğru koşan birliklere katıldı.

Ana kapıda beliren üç çete üyesi otomatik silahlarla ateş açtı ve Aria'nın paralı askerlerinden biri yere yığıldı. Aria'nın birlikleri ateşe karşılık vererek girişi temizleyince, saldırganlar cesetlerin üzerinden atlayarak içeri girdiler. Yoğun duman görmeyi zorlaştırıyordu. "Dağılın," dedi Aria telsizden. "Bütün bölmeleri arayın. Tactus dışında hepsini öldürün. Onu canlı istiyorum."

Kısık ışıklarla aydınlatılmış olan ana koridorun her iki yanında da odalar vardı. Bu odaların hepsinin kontrol edilip temizlenmesi gerekiyordu. Aria'nın girdiği ilk oda boştu ve görünüşüne bakılırsa dinlenme odası olarak kullanılıyordu. Aria koridora dönerken, solundan otomatik silah sesleri geldiğini

duydu ve o tarafa bakınca, sırtına mermiler saplanan bir paralı askerin sendelediğini gördü. Adamın arkadaşlarından biri bölmeye el bombası atınca, bir ışık patlaması meydana geldi, büyük bir gümbürtü duyuldu ve silah sesleri kesildi.

İstilacılar çatışarak aracın iç kısımlarına doğru ilerlerken, bu böyle sürüp gitti. Aria diğerlerinin önden gitmesine izin verdi ama merdivenlerden ikinci güvertedeki yaşam alanlarına çıkarlarken, kendisi de çatışmaya dâhil oldu. O sırada dumanların arasından Immo göründü. Aria başını salladı. "Nasıl gidiyoruz?"

"Şimdilik iyi."

"Tactus?"

"Henüz ondan hiçbir iz yok. Ama bankada sorguya çektiğiniz kadına rastladık. Kadın şu anda iki kişiyle birlikte revirde. Ne yapacağımdan emin olamadığım için kapıya bir nöbetçi koydum."

"Beni oraya götür."

Immo Aria'yı koridorun biraz ilerisinde bulunan ve kapısında bir nöbetçinin beklemekte olduğu bir odaya götürdü. Kapının yanındaki metalin üzerinde "REVİR" yazıyordu. Nöbetçi Aria'nın geçebilmesi için kenara çekildi. Revir küçüktü ama donanımlıydı. İçerideki dört yataktan ikisi doluydu. Birinde solunum cihazına bağlı olan ve bilinci kapalı görünen bir turian vardı. Diğerinde ise Aria'nın Shella olarak tanıdığı kadın vardı. Shella'nın sağ dizinin altına bir yastık yerleştirilmişti. "İşte yine karşılaştık," dedi Aria.

Shella korkuyordu. Aria onun gözlerindeki korkuyu görebiliyordu. Ancak insan yine de soğukkanlılığını korumaya kararlıydı ve Aria'yı başıyla selamladı. "Kaçmaya çalışmanın hiçbir anlamı yoktu."

"Evet, yoktu."

"Şimdi ne olacak?"

Shella en kötüsünden korkuyordu. Aria bunu onun gözle-

rinden okuyabiliyordu. "Kızımın başına gelenler konusunda dürüst davrandığına inanıyorum. Dolayısıyla sözümü tutacağım. Immo senin uygun bir tedavi merkezine nakledilmeni sağlayacak."

Shella hem şaşırmış hem de rahatlamış görünüyordu. "Teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Aria bunu söyledikten sonra odadan çıktı. Tactus hâlâ bulunamamıştı. Ne var ki Aria'nın birlikleri aracın içlerine ilerlemeye devam edince, turianın köşeye sıkışması da uzun sürmedi. O bölgeye çağırılan Aria, kendini karanlık bir koridorda buldu. Bir batarian Aria'yı bilgilendirmek için öne çıkarken, kesik kesik cızırtılar duyuluyordu. "Tactus'un iki adamıyla beraber koridorun ilerisindeki bir odada köşeye sıkıştığına inanıyoruz. İki tane el bombası işlerini bitirir ama Tactus'u canlı ele geçirmemiz söylendi."

"Doğru," dedi Aria. "Emirlerimi bekleyin." Ellerini ağzının kenarlarına koyan Aria koridorun ilerisine doğru bağırdı. "Tactus... Ben, Aria. Beni duyabiliyor musun?"

"Evet," dedi turian. "Seni duyabiliyorum."

"Güzel. *Benim* dediklerimi yapmazsan buradan çıkamazsın. Yaşamak istiyorsan silahlarını bırak ve ellerini başının arkasına koyarak dışarı çık."

Kısa bir sessizlik oldu. "Tamam. Ateş etmeyin. Dışarı çıkıyoruz."

Aria batariana döndü. "Koridorun ilerisini aydınlatın. O pislik herife güvenmek hata olur."

Bir spot ışığı elden ele dolaştı ve tam Tactus'un çıktığı sırada, aralanmış olan kapıya doğrultuldu. Tactus'un elleri başının arkasındaydı ve yanında iki çete üyesi daha vardı. Aria tabancasını kaldırıp iki el ateş etti. Kafaları geriye savrulan adamlar yere yığıldılar. Tactus telaşa kapıldı. "Söz vermiştin!" dedi suçlayıcı bir ses tonuyla.

"*Senin* canını bağışlayacağıma söz vermiştim," dedi Aria. "Öyle de yapacağım. Olduğun yerde kal."

O sırada Immo geldi ve Aria onunla konuşmak için döndü. "Tactus'u zincirlemenizi istiyorum. İyice zincirleyin. Ardından da sokaklarda dolaştırın. Haberin yayılması uzun sürmez. Anlaşıldı mı?"

Immo başını sallayarak onayladı. "Anlaşıldı."

"Paramın geri kalanını bulun. Paramı geri istiyorum."

Zamanında gururlu bir çete lideri olan Tactus sokaklarda dolaştırılarak Afterlife gece kulübüne getirildi ve herkesin bakıp alay edebileceği bir kafese kapatıldı. Turianın küçük düşürülmesinin haberi hızla yayıldı. Mesaj açıktı: Korsan Kraliçe'ye saldıran kişi bedelini çok ağır öderdi. Omega'da hayat normale dönmüştü.

* * *

Blue Marble restoranı harap durumdaydı. Ön camı kırılmıştı ve binanın beton duvarında yüzlerce mermi oyuğu vardı. Mara Mott sokağın karşısından izlerken, işçiler şişman bir insanın denetimi altında tamirata başlamışlardı bile. Bu insan restoranın sahibi miydi? Mott öyle olduğunu düşündü ve adamla konuşmak için karşıya geçti. "Merhaba... Restoranın sahibi siz misiniz?"

Adam kendisine bakmak için dönünce, Mott adamın tek kaşlı, koca burunlu ve kirli sakallı olduğunu gördü. "Kim soruyor?" dedi adam asabi bir sesle.

"Benim adım Hoby," dedi Mott yalan söyleyerek. "Karol Hoby. Burada yaşananları öğrenmek istiyorum."

Adam kaşlarını çattı. "Neden?"

"Bir müşterim var," dedi Mott. "Burada olanları öğrenmek istiyor ve ödeme yapmaya hazır. Eğer restoranın sahibiyseniz."

Adamın gözleri para hırsıyla parladı. "Benim adım Garza. Restoranın şefiyim. Müdür çatışmada öldü. Gelin içeri geçelim... Mutfak iyi durumda. Çay içip konuşuruz. Burada fazla açıktayız."

Mott Garza'nın haklı olduğunu biliyordu. Kendisi izleyebildiğine göre, başkaları da izliyor olabilirdi. Mott aşçının peşinden işçilerin yanından geçerek restoranın içine girdi. İçeride hiç kimse yoktu ve hasara bakılacak olursa buraya da tamirat gerekecekti.

Ancak mutfak, şefin de dediği gibi sağlamdı. Arka duvarda restoranın çalışanlarının dinlenebileceği küçük bir masa vardı. Garza su kaynatmaya başladıktan sonra Mott'un karşısına oturdu. "Ne kadar ödeyeceksin?"

"Bildiklerine göre değişir," dedi Mott. "Eğer saldırıyı düzenleyen kişiyi ve saldırının sebebini söyleyebilirsen beş yüz kredi öderim."

"Bin."

"Altı yüz. Bu benim son teklifim. Unutma, bu havadan kazanılan bir para. Başka hiç kimsenin saldırıyı düzenleyen kişiyi umursadığını sanmıyorum."

Garza temkinli görünüyordu. "Evet ve hayır. Ben umursayabilecek birini tanıyorum... Kendisi hakkında konuşursam çok sinirlenecek birini."

"Benim ağzımdan laf çıkmaz, söz veriyorum."

"Sıkı pazarlık ediyorsun Hoby... Tabi eğer gerçek ismin buysa. Altı yüz olsun bakalım. Çayına krema ve şeker ister misin?"

"Evet, lütfen."

Garza konuğuna çayını verdikten sonra oturdu. Gözleri buluştu. "Bir adam vardı. Restorana gelip oturdu ve Meksika yemeği söyledi."

"Adamı tarif et."

Garza adamı tarif edince, Mott'un kalp atışları hızlandı. Çünkü tarif Leng'e tıpatıp uyuyordu. "Tamam. Oturdu. Sonra?"

"Arka girişe bir salarian geldi," dedi Garza parmağıyla arkasındaki kapıyı işaret ederek. "Bir saldırı gerçekleşeceğini ve müşterilerimizi uyarabileceğimizi söyledi."

"Meksika yemeği yiyen adamın dışındaki müşterilerinizi mi?"

"Aynen öyle. Ben müdüre söyledim ve o da haberi yaydı."

Mott kaşlarını çattı. "Saldırganlar sizi neden uyarsınlar? Bu çok mantıksız."

Garza fincanının üzerinden Mott'u süzdü. "Müdür Blue Marble'ı işletiyordu ama restoranın asıl sahibi değildi."

Mott heyecanlanmaya başladı. "Asıl sahibi kim?"

"Aria T'Loak."

"Yani Aria kendi restoranına mı saldırdı?"

"Evet."

"Neden?"

Garza omuzlarını silkti. "Sana tarif ettiğim adamın ölmesini istiyordu. Ama olmadı. Çok kişi öldü ama adam kaçmayı başardı."

Başka sorular ve yanıtlar birbirini izledi. Ne var ki Aria'nın Leng'i öldürmek istemesinin sebebi açığa çıkmadı. Mott Garza'ya ödeme yaptıktan sonra restorandan ayrıldı ve soruşturmasına devam etti. Grim Skulls çetesine düzenlenen saldırıyı ve Tactus'un sokaklarda sürüklendiğini öğrenmesi uzun sürmedi.

Çeteye düzenlenen saldırı ile Aria'nın Leng'i öldürme girişiminin arasında bir bağlantı mı vardı? Mott bir bağlantı göremiyordu ama Jana'nın ve Asılsız Adam'ın bütün ipuçlarının araştırılmasını isteyeceğini biliyordu.

Mott bunu düşünerek Grim Skulls çetesinin merkezine düzenlenen saldırı konusunda ilk elden bilgi sahibi olan kişileri bulmaya gitti ama paralı askerlerin çoğunun öldüğünü öğrendi. Aria'nın personeli ise konuşmuyordu. Ancak Mott'un çabalarından yine de olası bir ipucu çıktı. Çete üyelerinden birinin canı bağışlanmakla kalmamış, Korsan Kraliçe'nin adamları bu kişi-

yi hastaneye de kaldırmışlardı. Burada sorulması gereken soru, Aria'nın neden çetenin lideri hariç herkesi öldürüp de önemsiz bir paralı askerin canını bağışladığıydı.

Mott, Kasaphane diye bilinen ve Omega'nın fakirleri hariç herkesin uzak durduğu meşhur tedavi merkezine doğru yola koyuldu. İki katlı yavan binanın önündeki solmuş tabelada OMEGA HASTANESİ yazıyordu ve binanın çatışmalarda aldığı hasarın izleri doğru düzgün kapatılamamıştı. Mott yaklaşırken, altı tekerlekli küçük bir ambulans uzaklaşıyordu.

Ambulansın getirdiği hasta sedyede yatıyordu ve göğsündeki kanlı bandajlara bakılırsa silahla vurulmuştu. Mott sedyeyi hastaneye sokan hademeleri takip etti. Hademeler parlak ışıklarla aydınlatılmış olan acil servise doğru ilerlemek için sola dönerlerken, Mott lobide kaldı. Lobi tımarhane gibiydi. En az yirmi kişi tedavi görmeyi bekliyordu ve işi başından aşkın olan bir asarinin baktığı resepsiyonun önünde uzun bir kuyruk vardı. Lobide hiç kesilmeyen bir uğultu vardı. Bu uğultuya kısa anons sesleri ve hasta bir çocuğun hiç dinmeyen feryatları karışıyordu. Ortamda genel olarak karmaşa, sefalet ve çaresizlik hüküm sürüyordu.

Mott resepsiyon masasının önündeki kuyruğa girmek yerine, birinci kattaki koğuşlara açılan kapılara doğru ilerledi. İçerideki personel sayısının çok az olduğunu fark etti. Demek ki hastaların bakımı büyük ölçüde ailelerine ve arkadaşlarına kalıyordu. İçeri girip çıkan çok sayıda kişi olduğu için, Mott istediği gibi hareket edebilirdi.

Mott, Shella adındaki kadının fotoğrafını ele geçirmeyi başaramamıştı ama Shella'nın insan olduğunu ve kadın olduğunu biliyordu. Dolayısıyla erkekleri, turianları, batarianları ve diğer ırkları eleyebilirdi. Ne var ki koğuşu gezen ve yırtık pırtık perdelerin arkasında olmayan bütün hastaları inceleyen Mott, olası sadece üç kadın gördü. Üçü de Shella-Shella olmadığını söyledi. Zaten Mott'un elindeki tarife de uymuyorlardı.

Mott kan lekeleriyle kaplı asansörle ikinci kata çıkarak araştırmasına devam etti. Koşullar alt kattakinden farksızdı. Hastaların bazıları Mott'un kendilerini muayene etmeye gelen bir doktor olduğunu zannederek umutlu gözlerle kendisine bakarken, bazıları da öfkeyle kaşlarını çatıyordu.

Mott nihayet başarıya ulaştığında, karşısında hiç de beklediği gibi birini bulmadı. Kendisine doğru gelen kadının üzerinde sıradan kıyafetler vardı ve şayet koltuk değnekleri olmasaydı, Mott'un dikkatini çekmeden geçip gidebilirdi. Ne var ki Cerberus ajanı aradığı kadının dizinden vurulmuş olduğunu biliyordu ve kadının yolunu kesti. "Affedersiniz... Adınız Shella mı?"

Kadının çok kısa saçları ve ince hatları vardı. "Kim soruyor?"

"Benim adım Hoby. Size birkaç soru sormak istiyorum."

"Hangi konuda?"

"Grim Skulls konusunda, merkeze düzenlenen saldırı konusunda ve canınızın neden bağışlandığı konusunda."

"Söyleyeceğim hiçbir şey yok. Önümden çekilin lütfen."

Mott yerinden kıpırdamadı. "Omega'da daha iyi tedavi merkezleri var."

"Evet, ama o merkezler paralı."

"Sorularımı yanıtlarsan, onlardan birinde tedavi görebilirsin."

Shella bir an sessiz kaldı. "Ameliyat olmam gerekiyor. Ameliyatı burada yapamıyorlar ve yapmalarını da istemem zaten."

"Ne kadar?"

"On bin."

"Tamam."

Shella kaşlarını kaldırdı. "On beş bin istemeliydim."

Mott gülümsedi. "On bin de hiç yoktan iyidir."

"Yarısını önden verirsen, bildiğim her şeyi anlatırım."

"Önden bin kredi vereceğim," dedi Mott. "Ve seni buradan çıkaracağım."

Shella sadece bir saniye duraksadı. "Anlaştık."

"Eşyalarını alalım mı?"

"Ne eşyaları? Sahip olduğum her şey üzerimde zaten."

Yarım saat sonra iki kadın iyi bir restoranda karşılıklı oturuyorlardı ve Shella bacağını bir sandalyenin üzerine atmıştı. Kasaphanedeki yemekler berbattı, dolayısıyla Shella fırsattan yararlanarak doyurucu yemekler söyledi. İçecekleri geldikten kısa bir süre sonra Mott sorular sormaya başladı. "Sen Grim Skulls çetesindeydin. Aria, senin ve Tactus'un dışındaki bütün çete üyelerini öldürdü. Senin canını neden bağışladı?"

Shella kahvesinden bir yudum aldı. "Hatırlatsana. Sen kimin için çalışıyordun?"

"Sana on bin kredi ödeyebilecek biri için," dedi Mott. "Lütfen soruyu yanıtla."

Shella omuzlarını silkti. "Tamam... Nasıl istersen. Grim Skulls, Aria'nın bankasını soymak için Yeraltı Biyotikleri adında bir örgütle güç birliği yaptı. Plan işe yaradı. Ama ben dizimden vuruldum ve arkada bırakıldım.

"Aria beni öldürtecekti. Ama elimde kızının ölümüyle ilgili bilgiler vardı. Canımı bağışlaması karşılığında bu bilgileri paylaşmayı teklif ettim. Aria teklifimi kabul etti."

Mott heyecanlanmaya başladı. "Bahsettiğin bu bilgilere nasıl ulaştın?"

Uzun bir duraksama oldu – Shella seçeneklerini gözden geçiriyormuş gibi görünüyordu. Ardından konuşmaya başladı. "Eskiden serbest çalışıyordum. Bir dönem, çok gizli bir örgüt için çalıştım. Cerberus adında bir örgüt için."

Bu öyle beklenmedik bir yanıttı ki Mott şaşkınlığının yüzüne yansımasına engel olamadı. "Cerberus mu? İnsanları savunan örgüt mü?"

Shella alaycı bir tavırla homurdandı. "*Onlar* öyle diyorlar. Ama Cerberus'un faaliyetleri insan haklarını savunmakla kısıtlı

değil. Tehdit olarak gördükleri insanlara ve örgütlere karşı her türlü operasyonu düzenlemekten çekinmiyorlar."

"Aria'nın kızının bunlarla ne ilgisi var?"

"Aslında tam olarak ilgisi yok. Aria'nın kızının Paul Grayson ile ilişkisi vardı. Cerberus, bilmediğim nedenlerden dolayı Grayson'ın peşindeydi. Bu operasyondan sorumlu olan ajan bir ekip topladı ve Grayson'ın dairesini bastık."

Mott göğsünün sıkıştığını hissetti. "Bu ajanın ismi neydi?"

"Omega'da Manning olarak tanınıyordu. Ama gerçek isminin Manning olduğunu sanmıyorum."

Mott duygularını yüzüne yansıtmamak için büyük bir çaba sarf etti. Manning'in gerçek isminin Leng olduğunu biliyordu. Yaklaşmıştı. Çok yaklaşmıştı. Birkaç soru sonra Aria'nın Leng'in peşinde olmasının sebebini öğrenecekti. "Grayson'ın dairesini bastınız. Sonra ne oldu?"

Shella bir an gözlerini kaçırdıktan sonra tekrar Mott'a baktı. "Grayson kaçtı ama biri Aria'nın kızını bayılttı. Kız orada yatıyordu. Manning onun gırtlağını kesti."

Mott kaşlarını çattı. "Neden?"

Shella omuzlarını silkti. "Bilmiyorum. Belki onu öldürmek için emir almıştı. Belki de canı öyle istedi."

"Sen bunları Aria'ya anlattın ve o da seni serbest bıraktı."

"Evet. İki kere."

Mott duyduklarını düşündü. Leng Aria'nın kızını öldürmüştü. Korsan Kraliçe'nin Leng'in peşine düşmüş olması şaşırtıcı değildi. "Sen şanslı bir kadınsın."

"Öyle mi? Kendimi pek şanslı hissetmiyorum."

"Belki dokuz bin kredi daha alınca moralin düzelir," dedi Mott. "Ameliyattan sonra Omega'yı terk etsen iyi olur. Burası yaşamak için çok tehlikeli bir yer."

* * *

Anahtarlar şıngırdayıp kapı açıldığında, Leng hazır bekliyordu. Günde bir kez hücreden çıkmasına ve Cory Kim ile birlikte mağaranın zemin katına inmesine izin veriliyordu. Bazen zemini turluyorlar, bazen de volta atıyorlardı. Leng'in üzerinde herhangi bir kısıtlama olmadığı gibi, buna gerek de yoktu, çünkü Cory Kim ya da biyotiklerden herhangi biri istediği anda Leng'i yere serebilirdi.

Ancak bu, Leng'in kaçamayacağı anlamına gelmiyordu. Sadece biraz yardıma ihtiyacı vardı. Cory Kim kendisine yardım edebilirdi. En azından plan buydu. Ana kata ulaşıp volta atmaya başladılar. Leng'in gün içinde, hücresindeki alıcılar olmadan Cory Kim ile konuşma fırsatı yakaladığı tek zaman dilimi buydu. Dolayısıyla her saniye kıymetliydi. "Söylesene," dedi Leng. "Hapishaneyi özlediğin oluyor mu?"

Cory Kim yan gözle Leng'e baktı. "Dalga geçiyorsun herhâlde."

Leng'in yüzünde çarpık bir tebessüm belirdi. "Hapishanenin kendisini değil. O kısmı berbattı. Ben ilişkimizi kastettim."

Cory Kim'in gözleri ilerideki bir noktaya daldı. "Belki. Bazen. Ama ilişkimiz gerçek miydi ki? Hayatta kalmaya çalışıyorduk. Güçlerimizi birleştirmemiz mantıklıydı."

"Doğru," dedi Leng duvara ulaşıp dönmek zorunda kalırlarken. "Ama bence ilişkimiz bundan ibaret değildi."

"Öyle mi? Ben bundan hiç emin olamadım."

"Sen beni terk ettin. Ben seni değil."

"Hayır," dedi Cory Kim. "Ben Cerberus'u terk ettim. Arada fark var. En azından eskiden vardı."

"Cerberus'a borçluyum," dedi Leng. "İkimiz de borçluyuz. Cerberus olmasaydı, hâlâ hapiste olurduk. Ya da ölmüş olurduk."

"Cerberus seni kullanıyor," dedi Cory Kim. "Sen bunu umursamıyor gibi görünüyorsun ama ben umursuyordum. İn-

sanın bir dava için yapabileceklerinin bir sınırı olmalı. İyi bir dava için bile."

"Demek bu yüzden Yeraltı Biyotikleri'ne katıldın. Şimdi de adam kaçırma işindesin."

"Cerberus'tan ayrıldıktan sonra bir sürü farklı şey denedim. Son olarak da Yeraltı Biyotikleri'ne katıldım. Ayrıca adam kaçırma işinde falan değiliz. Paraya ihtiyacımız var, hepsi bu... Biyotikler doğuştan üstünler. Beynimizin çalışma biçimi nedeniyle daha akıllıyız ve doğmadan önce üstesinden gelmek zorunda kaldığımız tehlikelerden dolayı daha dayanıklıyız. Dolayısıyla iktidarı ele geçirdiğimizde, her şey düzelecek."

"*Kimin* için?" diye sordu Leng. "Sizin için mi? İnsanlık için mi? Yoksa liderleriniz için mi?"

"Herkes için," dedi Cory Kim dik başlı bir tavırla. "*Bütün* ırklar için."

Leng omuzlarını silkti. "Belki sorun da budur tatlım... Belki de asıl kendimize odaklanmalıydık. Aramızda özel bir şeyler vardı. Seni görmek bana bunu hatırlattı."

Mağaranın diğer ucuna varmış oldukları için dönerlerken, Cory Kim gülümsedi. "Beni tatlı sözlerle kandırmaya mı çalışıyorsun Kai? Eğer öyleyse, işe yaramayacak."

"Hayır," dedi Leng yalan söyleyerek. "Sadece hayatımı gözden geçiriyorum, hepsi bu. Hayatımın aldığı şekli ve almış olabileceği şekli düşünüyorum."

Yan yana yürürlerken, uzun bir sessizlik oldu. Sessizliği Cory Kim bozdu. "Bırak bunları Kai. Olan oldu artık."

Cory Kim'in sözleri sertti ama Leng onun sesindeki özlemi sezmişti. Leng henüz özgürlüğüne kavuşamamıştı. Ancak, ilk adımı atmıştı.

ON DÖRT

OMEGA'DA

Toplantı odası ana katın hemen ilerisindeki bir kovuktan ibaretti. Mythra Zon masadaki yerini alırken, konuşmalar kesildi. Zon herkese tek tek bakarak gülümsedi. "Bu sefer çoğumuz buradayız. Buna sevindim, çünkü Aria'nın yerimizi belirleme girişimlerinden başlamak üzere, konuşmamız gereken çok fazla mesele var. Arrius? Bize neler söyleyebilirsin?"

Arrius Sallus güvenlikten sorumluydu. Bu zaten önemli bir sorumluluktu ama Korsan Kraliçe'nin örgütü bulup yok etmek istemesi nedeniyle önemi daha da artmıştı. "Aria yerimize dair bilgi verebilecek kişilere beş bin kredi teklif ediyor," dedi Sallus.

Ocosta Lem kaşlarını çattı. "Bu çok ciddi bir sorun. Birileri eninde sonunda hareketlerimizi fark edip bizi ele verecektir."

"Doğru," dedi Sallus. "Bu yüzden sokaklarda yaşayan yaklaşık yirmi kişiye sahte ihbarlarda bulunmaları için para verdim. Aria'nın adamları bütün bu ihbarları kontrol etmek zorunda kalacaklar ve bu da zaman alacak."

"Bravo," dedi Zon. "İsteyeceğim en son şey, kendimi Tactus'un yanındaki kafeste bulmak olur. Aria mesajını verdikten sonra Tactus'un başına gelecekleri hepimiz biliyoruz sanırım."

"Tactus aptalın teki," dedi Rasna Vas Kathar suratını ekşiterek. "Adamlarını karşı saldırıya hazırlaması gerekirdi. Bunun yerine, birasını yudumlayıp Aria'nın paralarını saymayı tercih etti."

"Ama Tactus faydalı bir aptaldı," dedi Sallus. "Aptallığı yüzünden Aria bütün dikkatini ona verdi. Biz bu sayede zaman kazandık."

"Doğru," dedi Zon. "Ama artık zamanımız azalıyor. Yakında çekilmemiz gerekecek. 'Çekilmek' derken Omega'dan ayrılıp daha güvenli bir yere geçmeyi kastediyorum. Kim bilir? Belki de Cerberus'un icabına baktıktan sonra Citadel ile mücadele etmeye başlayabiliriz."

"*Eğer* Cerberus'un icabına bakabilirsek," dedi Kathar şüpheli bir sesle. "Bir süredir bu planı düşünüyorum ve kafamda bazı şüpheler oluşmaya başladı. Eğer Aria bizi Omega'dan sürebiliyorsa, Cerberus'un icabına bakabileceğimizi nereden çıkarıyoruz?"

"Belki de başarısız oluruz," dedi Zon. "Ama denemeye değer. Gillian'ın önerdiği plan öyle cesur bir plan ki işe yarayabilir. Bu arada Gillian nerede? Bize katılacağını sanıyordum."

Kathar kelimelerini özenle seçti. İşin aslı, sebebini tam olarak bilmese de Gillian'a güvenmiyordu. Ayrıca Gillian'ın kendisini gölgede bırakabileceğinden korkuyordu. "Ben de öyle umuyordum," dedi Kathar yalana başvurarak. "Ama Aria peşimizde olduğu için, Nick ile Gillian'ı girişte görevlendirmenin daha iyi olacağını düşündüm."

Kaşlarını çatan Sallus itiraz etmek üzere ağzını açtı ama fikrini değiştirdi.

"Tamam," dedi Zon. "Ama bence planımız sağlam. Leng elimizde. Asılsız Adam'ın ilk tepkisine bakılırsa, Cerberus Leng'i geri istiyor. Yapmamız gereken tek şey fidyeyi Asılsız Adam'ın getirmesini sağlamak ve onu öldürmek."

Zon, bu sanki çok kolay bir şeymiş gibi konuşuyordu ama Kathar bunu yutmuyordu. Hem de hiç. Ne var ki bunu söylemesi mümkün değildi. "Evet, pazarlık nasıl gidiyor peki?"

Pazarlık sürecinden sorumlu olan Ocosta Lem boğazını temizledi. "Asılsız Adam ilk talebimizi reddetti ve yerine beş milyon teklif etti."

"Bunun şaşırtıcı bir tarafı yok," dedi Zon ılımlı bir tavırla. "Önemli olan, Asılsız Adam'ı Omega'ya getirmek."

"Evet," dedi Lem. "Ama hem Asılsız Adam'ı öldürüp hem de parayı alabileceğimizi göz önünde bulundurarak miktarı olabildiğince yüksek tutmalıyız."

Sallus sırıttı. "Düşünce tarzını sevdim."

"Biz yedi buçuk milyon istedik," dedi Lem. "Şimdi yanıt bekliyoruz."

"Asılsız Adam bu teklifi kabul edecektir," dedi Zon. "Leng'i geri istiyor."

"Leng'den bahsedilmişken..." dedi Kathar. "Onu denetleme görevini Cory Kim'e vermek akıllıca bir hamle mi? Ne de olsa önceden tanışıyorlarmış."

"Evet, durumun farkındayım," dedi Sallus ters bir sesle. "Cory ile bu konuyu konuştuk. Sadece uzaktan tanışıyorlarmış. O kadar."

Kathar, Gillian'a ve Nick'e nöbetçilik görevi verdiği için Sallus'un kendisine hâlâ kızgın olduğunu görebiliyordu. Dolayısıyla Sallus'u daha fazla sinirlendirmek yerine geri adım atmayı tercih etti. "Güzel. Öyleyse endişelenecek bir şey yok."

Zon astlarının arasındaki gerginliğin farkındaydı ve onları yatıştırmaya çalıştı. "Tehlikeler var. Ama biz bu tehlikelerin farkındayız... ve onlarla başa çıkmaya hazırız. Herkese teşekkürler. Toplantıyı sonlandırıyorum."

* * *

Anderson rüya görüyordu. Bu, güzel bir rüyaydı. Daha doğrusu, araya bir zil sesi girmeseydi, öyle olacaktı. Derken koluna bir el dokundu ve Anderson uyandı. "David," dedi Kahlee. "David... Telefonu aç. Önemli olabilir."

Telefon kendisinin yattığı tarafta olduğu için, Anderson ahizeyi el yordamıyla bulup kulağına götürdü. Arayan Gillian olabilirdi. Ya da Gillian'ın yerini bilen biri. "Ben David Anderson."

Bir duraksamanın ardından cızırtılar duyuldu. "Amiral Anderson? Ben, Dor Hana."

Anderson doğrulmaya çalıştı. Hana! İçini ani bir suçluluk duygusu kapladı. Anderson, Paul Grayson'ın cesedini çalan kişi ve olası Reaper bağlantıları konusunda bilgi toplamak için para alıyordu. Ne var ki bütün zamanını Gillian'ı ve Nick'i aramakla geçirmişti. Boğazını temizledi. "İyi akşamlar efendim. Ya da günaydın mı demeliyim?"

"Umarım seni uyandırmamışımdır," dedi Hana. "Ama anlık bir boşluk yakaladım ve bunun işlerin nasıl gittiğini sormak için çok iyi bir fırsat olduğunu düşündüm. Soruşturma nasıl gidiyor? Reaperlar konusunda herhangi bir ilerleme kaydettiniz mi?"

Anderson'ın kafasında alarm zilleri çalmaya başladı. Ama neden? Bir Konsey üyesinin temsilcisi olarak, Anderson'ın kaydettiği ilerlemeleri sormak Hana'nın en doğal hakkıydı. Üstelik Anderson Konsey'in Reaperlar konusunda daha aktif adımlar atmasını *istiyordu*. Ne var ki içindeki muğlak şüphelerden bir türlü kurtulamıyordu. Gerçi bunun hiçbir önemi yoktu, çünkü Anderson'ın bildirebileceği hiçbir gelişme yoktu. "Özür dilerim efendim... Ama hayır. Devamlı çıkmaza saplanıyorum."

"Bunu duyduğuma üzüldüm," dedi Hana. "Ama bu zor bir görev ve bütün zor görevler gibi zaman alacak."

Hana kibarlık mı ediyordu? Yoksa Anderson'ın hiçbir şey öğrenemediğini duyunca rahatlamış mıydı? Bunu bilmek imkânsızdı. "Evet efendim. Gillian Grayson ile Nick Donahue konusunda biraz ilerleme kaydettiğimizi ve yakında yerlerini belirlemeyi umduğumuzu bildirebilirim."

"Güzel," dedi Hana. "Beni bilgilendirmeye devam et." Arama birkaç saniye sonra sona erdi.

"Neler oluyor?" diye sordu Kahlee.

"Bu çok güzel bir soru," dedi Anderson. "Keşke cevabını bilseydim."

* * *

Hendel yorgundu. Biyotiklere amplifikatörler ve çeşitli malzemeler tedarik eden BA&S laboratuvarı yirmi dört saat açıktı. Hendel bu laboratuvarı gözetlemeyi kendine görev edinmiş olduğu için, mümkün olduğunca uykusuz idare etmesi gerekiyordu. Teorisi basitti. Hendel de biyotik olduğu için, amplifikatörlerin arada sırada bakım gerektirdiğini biliyordu. Herkes Omega'daki en iyi laboratuvarın BA&S laboratuvarı olduğunu söylediğine göre, parası yeten her biyotiğin bir aşamada buraya geleceği kesindi. Gillian Grayson ile Nick Donahue da buna dâhildi. Sorun *ne zaman* gelecekleriydi. Gençlerden birinin buraya gelmesi günler, haftalar ya da aylar sürebilirdi. Ne var ki Hendel'in yapacak daha iyi bir işi yoktu ve hiçbir girişimde bulunmamaktansa, şansını denemenin daha iyi olduğunu düşünüyordu.

Hendel'in "gizlenme yeri" laboratuvarın karışışında duran oldukça hasarlı bir sevkiyat aracından oluşuyordu. Hendel burada yaşayan dilenciyi çıkartıp araca kendisi yerleşmişti. Ardından belirli semt sakinleriyle çeşitli anlaşmalar yapmıştı. Bütün bunlar ne zamandı? Bir buçuk gün önce mi? Öyle bir şeydi. Gerçi Hendel'in ne kadar kötü koktuğu düşünülürse, daha fazla zaman da geçmiş olabilirdi.

Aracın dışında yavaş yavaş artmaya başlamış olan ışık seviyesi, yeni bir yapay günün başladığına işaret ediyordu. Geceleyin laboratuvara pek fazla gelen giden olmamıştı, ama gündüz vardiyasında çalışanların gelmeye başlamasıyla birlikte hareketlilik arttı. Hendel çalışanların çoğunu tanıyacak ve onlara "Çöp Adam," "Dört Göz," ya da "Şişko" gibi isimler takacak kadar uzun bir süredir laboratuvarı izliyordu. Ancak, aracın kargo bölmesinin arkasına kurmuş olduğu teleskoptan dışarı bakarken, gözlerini açık tutmakta zorlanıyordu.

Dolayısıyla Hendel kapının vurulduğunu duyunca çok sevindi, çünkü bu ses, fazlasıyla ihtiyaç duyduğu kahvenin ve kahvaltının geldiğinin habercisiydi. Hendel elini tabancasına atıp "Girin," dedi ve arkadaki iki kapıdan birinin açılmasını izledi. Karşısında duran sokak çocuğunun ismi Cora'ydı ve Hendel ona düzenli aralıklarla kendisine yiyecek getirmesi için ödeme yapıyordu. Cora'nın karman çorman saçları, koyu renkli bir teni ve ışıl ışıl parlayan kahverengi gözleri vardı. Küçük kız, üzerinde buharı tüten karton bir kutuyu aracın içine iterken, "Krep sever misin?" diye sordu. "Ben çok severim."

"Öyleyse paylaşalım," dedi Hendel sevecen bir tavırla. "İçeri girdikten sonra kapıyı kapat lütfen."

Cora içeri girip de yiyecekleri yere yayınca, Hendel'in kahvaltı etmek için teleskoptan uzaklaşmaktan başka seçeneği kalmadı. Cora hem aç, hem de geveze olduğu için, ağzı doluyken konuşuyordu.

Ancak Hendel bunu sorun etmedi, çünkü kendisinin söyleyeceği pek bir şey yoktu. Özellikle de yedi yaşındaki bir sokak çocuğuna. Dolayısıyla Cora yiyecekleri ağzına tıkıştırıp, büyüdüğünde Aria T'Loak gibi olmak istediğini anlatırken, Hendel kahvesini içip sabırla onu dinledi.

Hendel lokmalarının arasında teleskoptan gelip giden insanlara bakıyordu. Sosisli krepin kendi payına düşen kısmını bitirmek üzereydi ki laboratuvarın önünde büyük bir kamyon durdu. Şoför inip arkaya geçerek birtakım kutular indirmeye başlayınca, Hendel bir küfür savurdu. Aracın durduğu pozisyon, binanın ön kısmını görmesini engelliyordu. Bu da birilerinin kendisine görünmeden binaya girip çıkabileceği anlamına geliyordu.

Neyse ki çok geçmeden laboratuvar çalışanlarından biri kutuları almaya geldi ve kamyon şoförü yoluna devam etti. Kamyon uzaklaşırken, Nick Donahue göründü. Nick'in ne zamandır

binanın içinde olduğunu bilmek mümkün değildi. Nick'in üzerinde kırmızı bir ceket vardı ama ceketin önü açıktı ve Hendel onun göğsündeki beyaz sargıları görebiliyordu.

Delikanlı Hendel'in hatırladığından daha uzun boylu görünüyordu ve iki tabanca taşıyordu. Yanında kahverengi saçlı hoş bir kız vardı. Kızın Nick'e sarılış tarzına bakılırsa, aralarında arkadaşlıktan daha öte bir ilişki olduğu belliydi. Daha kısa bir süre önce geçimsiz bir delikanlı olan Nick, kendine bir kız arkadaş mı bulmuştu? Buna inanmak zordu.

Kız Nick'in kulağına bir şeyler söyledi ve Hendel delikanlının başını sallayarak onayladığını gördü. Ardından arkalarını döndüler. Hendel araçtan çıkıp onlara yetişmek için sadece birkaç saniyesi olduğunu biliyordu, çünkü aksi takdirde dolambaçlı sokaklara dalıp gözden kaybolacaklardı. Teleskobu olduğu yerde bırakan Hendel tüfeğini aldı ve Cora'ya elli kredi verdi. "Teşekkürler canım. Sana küçük bir tavsiye... Kendine Aria'yı örnek alma. O pek iyi biri değil." Hendel bunları söyledikten sonra arka kapıyı açıp araçtan atladı.

Sokak artık kalabalıktı. Hendel'in kalabalığı yararak ilerleyip önüne çıkanlara omuz atması, yayaları sinirlendirdi. Hendel yaklaşık on saniye sonra sokakta kol kola yürüyen çifti gördü.

Hendel Nick'i yakasından tutup sarsarak kendine getirmek istiyordu. Ancak bunun büyük bir hata olacağını biliyordu. Nick, Gillian ve Yeraltı Biyotikleri konusunda bildiklerini belki anlatır, belki anlatmazdı. Dolayısıyla delikanlıyı kaldığı yere kadar takip edip kararı o aşamada vermek daha akıllıca bir hamle olurdu. Ne var ki laboratuvardaki işlerini halleden çiftin hiç acelesi yoktu. Uzun uzun yürüyerek çeşitli dükkânlara girip çıktıktan sonra nihayet bir bisiklet taksiye bindiler.

Onların arkalarına bakıp kendisini fark edebileceğinden endişelenen Hendel herhangi bir araca binmeden önce bir süre yavaş bir tempoda koşmak zorunda kaldı. Ardından sert tipli bir

turianın aracına bindi. "Öndeki taksiyi takip et," dedi Hendel. "Ama fazla yaklaşma."

Kabadayı kılıklı turian bu talebe şaşırdıysa bile, dolambaçlı sokaklarda ilerledikleri sırada bunu belli etmedi. Yaklaşık on dakika sonra bir virajdan döndüler ve Hendel çiftin bir köşede durmakta olduğunu gördü. Taksileri uzaklaşıyordu; belli ki ödemeyi yapmışlardı.

"Devam et," dedi Hendel. "Onları geçtikten sonra ilk sokağa dön ve dur."

Hendel çiftin yanından geçerken, Nick'in etrafını uzun uzun kolaçan ettiğini gördü; peşinde herhangi biri olup olmadığını kontrol ediyormuş gibi görünüyordu. Delikanlının gözleri aracın ve yıllar boyunca her gün görmüş olduğu adamın üzerinden hızla geçip gitti. Sakalın ve yırtık pırtık kıyafetlerin ötesini göremedi. Nick Hendel'i Omega'da görmeyi *beklemiyordu*, dolayısıyla görmedi.

Hendel iki dakika sonra araçtan indi ve dar bir yola giren çiftin oldukça arkasından yürümeye başladı. Yolun solunda dik bir tepe, sağında ise bir gecekondu mahallesi vardı. Sağ taraf bir veya iki katlı binalarla doluydu. Bu binaların çoğunun önünde, gelip geçenleri avcı gibi izleyen ve bir zayıflık belirtisi arayan kılıksız tipler oturuyordu.

Çöplerle dolu sokak aşama aşama döndüğü için, Hendel göz temasını kaybetmek istememesine rağmen mecburen geride kaldı, çünkü aksi takdirde kendisini görebilirlerdi. Çifti de işte böyle gözden kaybetti.

Hendel köşeden döndü ve çifti görme beklentisiyle ileriye baktı. Ne var ki çift gözden kaybolmuştu. Ancak bir kapı vardı. Tepenin yamacında bulunan bu çelik kapı, gösterişli bir jirosikletin çıkabilmesi için kısmen açılmıştı. Mekanik olarak dengelenmiş olan araç büyük bir gümbürtüyle ve arkasında bir toz bulutu bırakarak hızla uzaklaştı. Zırhlı iki nöbetçi kapıda nöbet

tutuyordu. Nick ile arkadaşı içeride miydi? Evet, Hendel onların içeride olduğundan emindi, çünkü diğer tek olasılık sağdaki gecekondu mahallesiydi.

Hendel geçip giderken etrafına bakmamaya ve nöbetçilerle göz göze gelmemeye özen gösterdi. Merakını belli etmesi büyük bir hata olurdu. Ne var ki keşfini gözden geçirebilirdi ve öyle de yaptı. İki silah taşıyor olabilirsin ve bir kız arkadaşın olabilir, diye düşündü eski güvenlik şefi içinden, *ama hâlâ sivilce suratlı baş belasının tekisin ve artık benimsin. İyi günler Nick. Geri geleceğim.*

* * *

Kahlee ile Anderson birtakım alışkanlıklar edinecek kadar uzun bir süredir Omega'da bulunmaktaydılar. Bu alışkanlıklardan biri de, Michele's adlı lüks restoranda öğle yemeği yemekti. Hendel paldır küldür içeri daldığında da bu restoranda oturmuş, sabahın sinir bozucu olayları konusunda fikir alışverişinde bulunuyorlardı. Hendel evsiz insanlara benziyordu ve silahlıydı. Dolayısıyla restoranın güvenlik görevlileri hemen onun yolunu kestiler. Anderson onların yanına ulaştığında, Hendel bağıra çağıra itiraz ediyor ve batarianları dövmekle tehdit ediyordu. "Sorun yok," dedi Anderson yatıştırıcı bir sesle. "Hiç öyle görünmese de, beyefendi bizimle birlikte. Hendel, tehditler savurmayı bırak lütfen. Bu, durumu daha da kötüleştiriyor."

Güvenlik görevlilerini yerlerine dönmeye ikna etmek için biraz dil dökmek ve her birine onar kredi vermek gerekti. Elini Hendel'in omzuna atan Anderson, eski güvenlik şefini Kahlee'nin kendilerini beklemekte olduğu masaya götürdü. "Aman Tanrım," dedi Kahlee. "Nerelerdeydin? Seni çok merak ettik. Korkunç görünüyorsun."

"Ayrıca çok kötü kokuyorsun," diye ekledi Anderson, yerlerini alırlarken.

"Size de iyi sabahlar," dedi Hendel somurtarak. "Buradan yaklaşık beş kilometre uzakta, hurdası çıkmış bir sevkiyat aracının içinde, BA&S Laboratuvarı adında bir yeri gözetliyordum."

Kahlee kaşlarını çattı. "Neden?"

"Çünkü biyotikler oraya gidiyorlar."

Kahlee'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Çok iyi akıl etmişsin. İşe yaradı mı?"

"Evet," dedi Hendel ukala bir tavırla. "İşe yaradı. Bu sabah Nick Donahue kolunda bir kızla oradan çıktı."

Anderson öne doğru eğildi. "Sonra?"

"Sonra onları takip ederek Yeraltı Biyotikleri'nin merkezi olduğunu düşündüğüm bir yere ulaştım."

"Bu çok önemli bir haber," dedi Kahlee. "Ne bekliyoruz? Oraya gidelim."

"Dur bakalım," dedi Hendel. "Burada büyük bir ihtimalle tepeden tırnağa silahlı olan üçüncü seviye biyotiklerle dolu bir yerden bahsediyoruz. Onlara karşı hiç şansımız yok. Ayrıca merkezleri orasıysa, kayalık bir tepenin içine inşa edilmiş olan çelik bir kapının arkasında."

"Hendel haklı," dedi Anderson karamsar bir tavırla. "Öyle bir yere girebilmek için küçük bir ordumuz olması gerekir."

Bunu takip eden sessizliği Kahlee bozdu. "Doğru... Öyleyse küçük bir ordusu olan birinden ordusunu ödünç isteyelim."

Anderson'ın kaşları kalktı. "Aria'dan mı?"

Kahlee gülümsedi. "Elbette. Başka kimden olacak?"

* * *

Kai Leng sırtüstü uzanmış kayalık tavanı seyrediyor ve kendine acıyordu. Cerberus hangi cehennemdeydi? Örgütün şimdiye dek mağarayı çoktan bulmuş olması gerekirdi. Tabi eğer bulmak istiyorlarsa. Bu işe gerekli zamanı ve gayreti harcama

kararının bizzat Asılsız Adam tarafından verilmesi gerekirdi. *Cerberus'a on yılımı verdim ve beni çürümeye terk ettiler*, diye düşündü Leng.

Eski tip bir anahtarın kilitte dönmesiyle ve hücrenin kapısının açılmasıyla, Leng'in düşünceleri bölündü. "Kalk bakalım," dedi Cory Kim içeri girerken. "Yürüyüş zamanın geldi."

"Tıpkı bir köpek gibi."

"Evet, öyle de denebilir. Kıçını kaldır hadi. Senin zamanın bol olabilir ama benimki değil."

Leng ayaklarını yatağın kenarından zemine sarkıttı. Ardından sıra botlarını giymeye geldi. Leng botlarından birinin içine gizlice diş fırçasını sıkıştırarak ayağa kalktı. Cory Kim başıyla açık kapıyı işaret etti. "Ne yapacağını biliyorsun. Hadi bakalım."

Leng onun yanından geçerek daha aydınlık olan ana mağaraya çıktı. Aşağıdaki alana bakınca, fazla hareketlilik olmadığını gördü. Anladığı kadarıyla, olup biten fazla bir şey yoktu.

Leng aşağı inip zemine adımını atarken, ayağının altındaki çakıl taşları gıcırdıyordu. "Tamam," dedi Cory Kim. "Yürümeye başla."

Leng bu emre itaat etti. Bacaklarını açmak ona iyi geldi. Kendi gölgelerini takip ederek mağaranın karşı duvarına kadar yürüdüler ve oradan geri dönmek zorunda kaldılar. "Pekâlâ," dedi Cory Kim sessizliği bozarak. "Hazır mısın?"

"Neye hazır mıyım?"

"Kaçmaya. Karşıya bak. Kapıyı görüyor musun? Mağaranın tek çıkışı o kapı. Gillian Grayson kapıda nöbet tutuyor. İkinci nöbetçi molada. Gillian benden çok daha güçlü ama onu gafil avlayacağım. Biyometrik bir tarayıcı var ama açabilirim.

"Tünelden koşarak ilerleyeceğiz. Tünelin sonunda bir kapı daha var. Bu kapıyı düğmeye basarak açabiliriz. Kapıda iki nöbetçi var ve ben ikisinin de icabına bakabilirim. Ama bir terslik olursa, araya girmekten çekinme.

"Kapıdan çıkınca doğrudan sokağın karşısındaki gecekondu mahallesine koşacağız. Bizi takip edecekler ama gecekondu mahallesi labirent gibi olduğu için, şansımız biraz yaver giderse onları atlatabiliriz. Anladın mı?"

Leng, Cory Kim'e baktı. Cory Kim'in yüzündeki ifadeyi daha önce de görmüştü. Hapiste oldukları sırada. Cory Kim o zamanlar Leng'e âşıktı ve aksini iddia etmesine rağmen, hâlâ da âşıktı. "Kurtarılmaya değer olduğumu mu düşünüyorsun?"

Cory Kim gülümsedi. "Belki... Ama benim ne düşündüğümün önemi yok. Asılsız Adam seni buradan kurtarmak istiyor. Üstelik bunu başarmak için, Yeraltı Biyotikleri'ne bir ajan yerleştirmeye harcanan onca çabanın boşa gitmesine razı."

Leng'in kaşları kalktı. "Yani hâlâ Cerberus için mi çalışıyorsun?"

"Elbette."

"Teşekkür ederim."

Cory Kim yüzünü buruşturdu. "Kurtulursak teşekkür edersin. Hazır ol... Şimdi!"

Cory Kim üzerine biyotik bir şok dalgası gönderdiğinde, Gillian ilk kapının yanında omni-tool'una bakıyordu. Karanlık enerji Gillian'ı yerden havalandırarak duvara çarptı. Gillian daha kendine gelemeden, Cory Kim tabancayla onun kafasına vurdu.

Leng, Cory Kim'in retina tarayıcısının önüne geçmesini beklerken, kendini çaresiz hissediyordu. Yeşil ışığın yanması ve Cory Kim'in düğmeye basması sanki sonsuza dek sürdü. Kapı açılırken, Leng uzaktan gelen bir bağırma sesi duydu ve fark edildiklerini anladı. Alarmı, Leng'in kafasının üzerinden adeta bir arı sürüsü gibi vızır vızır geçen mermiler takip etti. "Hadi!" diye bağırdı Cory Kim. "Beni takip et."

Leng sonraki kapıya koşarak bir düğmeye basan Cory Kim'i takip etti. İkinci kapının açılmasıyla, iki sokak nöbetçisi göründü.

Şaşkın görünüyorlardı. Cory Kim birini duvara çarparken, Leng de sağ yumruğuyla diğerinin icabına baktı. Yumruk biyotiğin çenesine isabet edince, adam yere yığıldı ve elindeki makineli tüfeği düşürdü. Leng tüfeği kaparak sokaktan karşıya geçen Cory Kim'i takip etti. Ani bir frenle duran bir arabanın kornası duyuldu. Leng arabanın önünden atlayarak geçerken, nöbetçilerden biri anlaşılmaz bir şeyler bağırarak onları takip etmeye başladı.

Leng ile Cory Kim gecekondu mahallesine girip çöplerle dolu bir ara sokağa dalarken, mahalle sakinleri şaşkın ve boş gözlerle onlara baktılar. Kırma bir köpek peşlerine takıldı. Cory Kim, yanında koşan ve bacağını ısırmaya çalışan köpeği tabancayla vurdu. Köpeğin bedeni yuvarlanarak bir çöp yığınına çarptı.

Leng'in bacağı ağrımaya başlamıştı. Grissom Akademisi uzay istasyonunda aldığı kurşun yarası neredeyse iyileşmişti. Ne var ki koşmak zorunda kaldığı her durum, iyileşme sürecini geciktiriyordu. Ancak Leng'in başka bir seçeneği yoktu, dolayısıyla dişlerini sıkıp acıya katlanmaya çalıştı.

Cory Kim, "Bu taraftan!" diye bağırdı ve bir ara sokağa saptı. Bir patlama sesi duyan Leng, Cory Kim'in ayağının dibindeki toprağın havalandığını gördü ve mahalle sakinlerinden birinin Cory Kim'e ateş etmiş olduğunu anladı. Köpek yüzünden mi? Yoksa eğlence olsun diye mi? Bunu bilmek mümkün değildi. İki barakanın arasına saklanıp dinlenmek için durdular.

Ne var ki bağırışların duyulmasıyla ve peşlerindeki kişilerin bir kısmının olay yerine varmasıyla, dinlenmeye vakitlerinin olmayacağı anlaşıldı. Kaç kişi olduklarını anlamak için köşeden kafayı uzatıp bakmak gerekiyordu ama bunu yapmak, alnına isabet edecek bir kurşuna davetiye çıkarmak olurdu. "Orada olduğunuzu biliyoruz!" dedi bir erkek sesi. "Silahlarınızı indirin ve ellerinizi başınızın arkasına koyup dışarı çıkın."

Leng şaşırmıştı. Cory Kim'e baktı. "Bizi canlı ele geçirmek istiyorlar. *Neden?*"

"*Seni* canlı ele geçirmek istiyorlar," dedi Cory Kim. "Yeraltı Biyotikleri'nin liderleri Asılsız Adam'a on milyon karşılığında seni geri alabileceğini söylediler. Asılsız Adam beş milyon teklif etti. Geçen gün itibarıyla yedi buçuk milyonda anlaşmaya çalışıyorlardı."

Leng anlık bir memnuniyet yaşadı. Ne kadar saçma olsa da, Asılsız Adam'ın kendisini geri istediğini bilmek güzeldi. "Önce banka soygunu, şimdi de bu... Biyotikler bu kadar parayla ne yapmayı planlıyorlar?"

"Mesele para değil," dedi Cory Kim.

"Bu sizin son şansınız," diye bağırdı erkek sesi. "*Hemen* çıkın."

"Para değil mi?" diye sordu Leng, sorunsuz çalıştığından emin olmak için makineli tüfeği kontrol ederek. "Para değilse, ne öyleyse?"

"Asılsız Adam," dedi Cory Kim. "Onu tuzağa düşürüp öldürmek ve Cerberus'u yok etmek istiyorlar. Fikir Gillian Grayson'dan çıktı."

Leng hâlâ duyduklarını kavramaya çalışıyordu ki sağındaki binanın metal çatısından gelen madeni bir ses duydu. Bu sesi tıngırtılar takip etti. Leng, Cory Kim'i tutup geri çekti. "*El bombası!*"

Bu bir ışık bombasıydı ve havada patladı. Sokakta meydana gelen ışık patlamasına eşlik eden sarsıntı etraflarındaki ince duvarları salladı. Bu saldırının amacı kaçakları sersemletmek ve bu sayede biyotiklerin binanın köşesinden dönerek onları ele geçirmesini sağlamaktı. Ne var ki Leng bu stratejiyi bekliyordu ve gözlerini zamanında kapatmayı başarmıştı.

Leng gözlerini açınca, saldırganlardan ilkinin sokağa girdiğini gördü. Adam omzundaki tüfeği ateşlemek yerine, biyotik bir saldırı gerçekleştirmek üzere ellerini kaldırdı. Bu bir hataydı ve zırhına saplanan mermiler, acemi saldırganın da bunun bir hata

olduğunu anlamasını sağladı. Mermilerin zırhı aşındırmasıyla kıvılcımlar çıktı. Ne var ki asıl darbeyi indiren, adamı geriye "fırlatan" Cory Kim oldu. Adam düşerken, Cory Kim Leng'in koluna dokundu. "Gidelim!"

Leng, iki barakanın arasındaki çöplerle kaplı yoldan aşağı doğru koşan Cory Kim'i takip etti. Amacı Yeraltı Biyotikleri'ne kayıp verdirmek değil, kaçmaktı. Çünkü artık olup bitenleri biliyordu ve Asılsız Adam'ı uyarması gerekiyordu.

Ancak bu hiç de kolay olmayacaktı. Leng lağım sularını sıçratarak açık bir pencerenin yanından geçerken, bir tüfekten ateşlenen mermiden kıl payı kurtuldu. Anlaşılan mahalle sakinlerinin en azından biri, evinin önünde çıkan çatışmadan hiç memnun değildi. Belki biyotiklere de ateş ederdi. Leng öyle yapmasını umdu.

O sırada ileride bir sokak gören Leng umutlandı. Eğer o sokağa ulaşıp barakaların oluşturduğu labirentin daha da içlerine girebilirlerse, peşlerindeki kişileri atlatmaları mümkün olabilirdi. Çukurlarla kaplı sokağa koştuğuna göre, Cory Kim'in aklından da aynı şey geçiyordu.

Artık topallamaya başlamış olan Leng'in hızı eskisinin yarısı kadardı ve ayağını yere her bastığında bacağına şiddetli bir ağrı saplanıyordu. Güçlü bir motor sesi duyulduğunda, Cory Kim çoktan karşıya geçmiş, kendisini bekliyordu.

Leng sağına bakınca, jirosikletin doğrudan üzerine geldiğini gördü ve iki tekerlekli araç hızla geçip giderken, görünmez bir yumruğun göğsüne saplandığını hissetti. Araçta iki kişi vardı – bir sürücü ve bir yolcu. Saldırıyı gerçekleştiren yolcuydu.

Sert bir şekilde yere düşen Leng sırtüstü uzanıp nefes almaya çalışırken, Cory Kim gelip onun ayağa kalkmasına yardım etti. Bu sırada yarım blok ötedeki jirosiklet bir U-dönüşü gerçekleştiriyordu. Leng makineli tüfeği ateşleyerek bu planı altüst etti.

Mesafe uzundu ama şans bu kez nihayet Leng'in yanındaydı

ve sürücünün kaskına bir mermi saplandı. Sürücü yere düşerken yolcu öne kayıp aracın kontrolünü devralmak zorunda kaldı. Ne var ki aynı anda hem aracı kullanıp hem de saldırı gerçekleştiremeyeceği için, uzaklaşarak gözden kayboldu.

Bu iyi bir gelişmeydi ama kendilerine bundan çok daha büyük bir zafer gerekiyordu, çünkü yaklaşmakta olan ikinci bir motor sesi, yeni bir saldırının da habercisiydi. "Bir siper bulmalıyız," dedi Cory Kim. "Hatta saklanacak bir yer bulsak daha iyi olur. Bu bacakla fazla ilerleyemezsin."

Leng, derme çatma iki barakanın arasındaki alana yürümesine yardımcı olan Cory Kim'in haklı olduğunu biliyordu. Yakınlarda bir bebek ağlıyordu, bir köpek havlıyordu ve motorun sesi gitgide yaklaşıyordu. Karşılarına tüfekli bir adam çıktı ve Cory Kim ona üç el ateş etti. Üzerinde zırh bulunmayan adam anında yere yığıldı.

Ne var ki bu tehdidi ortadan kaldırmalarından kısa bir süre sonra, başka bir tehdit baş gösterdi. Leng ani bir fren sesinin ardından yüksek devirli bir motor sesi duydu ve dönüp bakınca, başka bir jirosikletin daha doğrudan üzerine gelmekte olduğunu gördü. Leng makineli tüfeğini doğrultuyordu ki Cory Kim önüne geçerek dar sokağa bir şok dalgası gönderdi. Küçük bir alana odaklanmış olan enerji topu sürücüye çarpınca, sürücü kontrolünü kaybederek duvara çarptı. Dengeleyici jiroskop bile aracın ayakta kalmasını sağlayamadı ve sürücü ile yolcu devrilen aracın altında kaldı.

Leng dönüp kaçmaya çalıştı ama gidebileceği hiçbir yer yoktu. Omuz omuza duran üç biyotik sokağın çıkışını tutuyordu. Ortalarındaki kişi Mythra Zon'du ve yüzündeki ifadeye bakılacak olursa, çok sinirliydi. Leng, elleri havada olan Zon'un kendisini öldürebileceğini biliyordu. "Daha fazla şiddete gerek yok," dedi Zon. "Teslim ol. Sana zarar vermeyeceğiz."

Leng, Zon'un haklı olduğunu biliyordu. Kaçması mümkün

değildi. Belki Cory Kim'in tabancasını ödünç alıp kendi kafasına bir kurşun sıkabilirdi. Bu, Asılsız Adam'ı tuzağa düşürme planını sonlandırırdı. Gerçekten sonlandırır mıydı? Hayır, biyotikler Leng hayattaymış gibi davranırlardı ve Leng'in fedakârlığı boşa giderdi.

Ancak Leng'in düşünmesi gereken bir kişi daha vardı. "Peki ya Cory Kim? Ona ne olacak?"

"Onu canlı ele geçireceğiz. Ama disiplini sağlamak zorundayız. Eminim Cerberus'da da işler böyle yürüyordur."

Leng, McCann'ı ve erkekler tuvaletindeki zorlu mücadelelerini hatırladı. Cory Kim'e baktı. Cory Kim'in yüzü ifadesizdi ama Leng onun gözlerindeki korkuyu görebiliyordu. Leng tekrar Zon'a döndü. "Bu durumda 'disiplin' tam olarak ne anlama geliyor?"

"Bir duruşma olacak," dedi Zon. "Cory Kim'in kaderine, örgütteki arkadaşları karar verecekler."

Bu, hiç yoktan iyiydi. En azından biyotikler Cory Kim'i hemen idam etmeyeceklerdi. Belki duruşmadan önce başka gelişmeler olurdu. "Tamam," dedi Leng yorgun bir sesle. Makineli tüfeği yere bıraktı. Cory Kim'e döndü. "Özür dilerim tatlım. Ne yaparsan yap, Cerberus için çalıştığını söyleme."

Cory Kim omuzlarını silkti. "Annem bana askerlerle çıkma demişti. Onu dinlemem gerekirdi." Cory Kim tabancanın emniyetini açıp, tabancayı yere bıraktı.

"Güzel," dedi Zon. "Çok güzel." Saldırı bir anda gerçekleşti. Leng bir an yerdeyken, bir an havadaydı. Ardından darbe geldi. Leng'in bacağında başlayan acı beynine saplandı. Leng hiçliğe doğru yuvarlandı. Acısı dindi. Kaçış girişimi sona ermişti.

ON BEŞ

OMEGA'DA

Aria T'Loak maiyetiyle birlikte Afterlife gece kulübüne geldiğinde hava çoktan kararmıştı. Korumalar ağır zırhlı limuzinden inip binanın önündeki güvenlik görevlilerine danıştıktan sonra kapıyı açmak için döndüler.

Limuzinden inen Aria, kendisini görmek için bekleyen her zamanki küçük kalabalığı görmezden gelip ön kapıdan içeri girdi. Kırmızı halı doğrudan lobinin merkezindeki kafese açılıyordu. Sy Tactus kafeste Aria'yı bekliyordu. Yüzünde hırlamaya hazır bir ifade vardı ve elleri parmaklıklardaydı. "İyi akşamlar... Kaltak."

Aria sakin bir tavırla gülümsedi. "İyi deneme Tactus ama henüz seni öldürmeye hazır değilim. Yine de, sabırsızlıkla bekleyebileceğin bir şey var en azından, öyle değil mi?" Aria bunları söyledikten sonra çekip gitti.

Tactus dans pistinden bile duyulabilecek kadar yüksek bir sesle feryat etti. Ne var ki Aria dönüp arkasına bakmadan ikinci kattaki ofisine çıktı. Her zamanki gibi, yapılacak çok iş vardı. Yeni bir dansçı bulmaktan tutun da, Camala'daki bir devlet görevlisine gizlice rüşvet vermeye kadar. Ne var ki Aria böyle zorlukları severdi ve çözüm bulma kabiliyetiyle gurur duyardı. Immo geldiğinde de, kendini büyük bir mutlulukla işine kaptırmış durumdaydı. "Sizi arayan biri var."

Aria terminalden başını kaldırıp baktı. "Kim?"

"Asılsız Adam."

"Gerçekten mi? İşte bu çok ilginç. Gizlilik bariyerini aktive edin."

Gizlilik bariyeri talimat üzerine "inen" ve Aria ile misafirlerini gece kulübünün geri kalanından ayıran yarı saydam, elektronik bir perdeydi. Ne var ki Aria bu görüşmeyi yalnız başına yapmayı tercih etti.

Işıklar biraz kısıldı. Görüntü şekil alırken hava fokurduyormuş gibi oldu ve Asılsız Adam belirdi. Aria onunla daha önce de birkaç kez görüşmüştü ve Asılsız Adam bir ayrıntı hariç her zamanki gibi görünüyordu. Önceki görüşmelerde Asılsız Adam'ın arkasında hep göz alıcı bir fon olurdu. Örneğin bir güneş ya da bir gezegen manzarası gibi. Ancak bu kez arkasında böyle bir fon yoktu. Arka planda, Asılsız Adam uzay gemisiyle bir yerlere gidiyormuş ya da konumunu saklamak istiyormuş gibi gri ve belirsiz bir fon vardı. Asılsız Adam nazikçe başını salladı. "Aria T'Loak. Seni görmek her zamanki gibi büyük bir zevk. İki yüz yaşından bir yaş büyük göstermiyorsun."

Aria gülümsedi. "Eminim bunu tanıdığın bütün kadınlara söylüyorsundur."

"Sadece senin ırkından olanlara. Başkalarına söylemek tehlikeli olabilir."

Aria kıkırdadı. "Senin için ne yapabilirim?"

"Kaybettiğim bir şey var ve onu geri istiyorum."

"Anlıyorum. Kaybettiğin şey nedir?"

"Adamlarımdan biri. Bir ajan. Kaçırıldı."

Aria kalbinin daha hızlı atmaya başladığını hissetti. Görüşme ilginçleşiyordu. Hem de *çok* ilginçleşiyordu. "Kendisi Omega'da mı?"

"Evet. O yüzden seni aradım."

"Elbette," dedi Aria, sanki bu çok doğal bir şeymiş gibi – ki aslında öyleydi de. "Bana onun hakkında neler söyleyebilirsin?"

"İsmi Kai Leng," dedi Asılsız Adam çakmağını yakarken. "Eşkâli bu. Yeraltı Biyotikleri adında bir örgüt tarafından ele geçirildi."

Asılsız Adam'ın yerine üç boyutlu bir görüntü belirdi ve yavaş yavaş dönmeye başladı. Aria kanının donduğunu hissetti. Asyalılara özgü yüz hatlarına sahip olan adam, Shella'nın tarifindeki insana tıpatıp uyuyordu. Yani Liselle'i soğukkanlılıkla öldüren adama.

Üstelik bu kadarla da kalmıyordu; Asılsız Adam haklıysa, Leng Yeraltı Biyotikleri'nin elindeydi! Yani Aria'nın bankasını soyan iki örgütten birinin. Aria önceki gün Kahlee Sanders ile David Anderson kulübe uğrayana kadar bu örgüt hakkında herhangi bir ipucu bulmayı başaramamıştı. Onlar örgütün saklandığı yeri biliyorlardı ve Sanders'ın eski öğrencilerinden ikisini kurtarmak istiyorlardı. Bu saçma bir istekti, çünkü Omega'ya gelmek gençlerin kendi tercihiydi ama yine de bu durum Aria'nın işine gelmişti.

Ne var ki Aria'nın bildiklerini kendine saklaması çok önemliydi, çünkü Asılsız Adam Kai Leng'i kurtarmak isterken, Aria onu öldürmeye kararlıydı.

"Kaydet ve sakla," dedi Aria, Leng'in görüntüsünün dosyalarına gireceğini bilerek.

Asılsız Adam tekrar göründü. Derin bir nefes çektiği sigarasının ateşi kötücül kırmızı bir göz gibi parladı. "Ben Kai Leng'in yerini biliyorum ama eleman sıkıntısı yaşıyorum ve onu kurtarmak için biraz yardım alabilirim. Sen bana yardımcı olabilir misin?"

"Evet, olabilirim. Ama belirli bir bedel karşılığında."

Asılsız Adam'ın yüzünde ince bir tebessüm belirdi. "Elbette. Ne kadar istiyorsun?"

Aria bir an durup düşündü. Asılsız Adam'ı irkiltecek kadar yüksek, ama korkutup kaçıracak kadar da yüksek olmayan bir rakam belirlemek çok önemliydi. Aria hem Asılsız Adam'ın ajanını öldürüp hem de biraz para kazanmaya can atıyordu. "İki milyon."

Asılsız Adam sigarasının dumanını üfledi ve duman havada fırıl fırıl döndü. "Leng benim için değerli... Ama *o kadar da* değerli değil. Bir milyon."

"Bir buçuk."

"Tamam, bir buçuk. *Eğer* hızlı harekete geçersen. Biyotikleri oyalamaya çalışıyorum ama bastırmaya başladılar. Zamanım tükeniyor."

"Neden fidyeyi ödemiyorsun?"

Asılsız Adam sigarasının külünü silkti. "Sen Yeraltı Biyotikleri'ne güveniyor musun?"

"Hayır."

"Ben de güvenmiyorum."

Aria başını sallayarak onayladı. "Önümüzdeki iki gün içinde bir kurtarma operasyonu düzenleyeceğim."

"Kai Leng'in yerini sormayacak mısın?"

Aria gülümsedi. "Yerini biliyorum zaten."

* * *

İşler çok ters gitmişti ve Gillian işleri yoluna koymak için ne yapabileceğini bilmiyordu. İç kapının yanında dururken, ayakları bir anda yerden kesilmişti. Mağaranın duvarına çarpmış olmasından kaynaklanan bir kırığı yoktu ama bilincini yitirmişti ve Zon ekibin geri kalanıyla beraber Cory Kim ile Leng'i yakalamaya giderken arkada kalmıştı.

Bu olay kendisini küçük düşürmüş ve gruptaki statüsünü azaltmıştı. Üstelik başka sonuçları da olabilirdi. Grup Leng'i öldürmeye karar vermek suretiyle Asılsız Adam'ı tuzağa düşürmek için kullanılacak olan yemi ortadan kaldırırsa ne olacaktı? Gillian büyük bir başarısızlığa uğramış olacaktı... Bu olasılık Gillian'ın içini büyük bir kaygıyla doldurdu.

Nöbet tutması gerekmeyen biyotiklerin hepsi mağaranın ana

katındaki kubbenin altında toplanırken, Gillian'ın içinden geçen düşünceler ve duygular bunlardı. Biyotikler, Leng'in ve Cory Kim'in bağlı olduğu sandalyelere bakan ve U şeklinde yerleştirilmiş olan uyumsuz kilimlere oturdular. Cory Kim ile Leng duygularını yansıtmamak için ellerinden geleni yapıyorlardı ama Leng biraz daha başarılıydı. Mythra Zon açılış konuşmasını yaptı.

"Bu çok acı bir gün. Bizler biyotik bireyleriz. Yani doğuştan diğer canlıların hepsinden daha üstünüz. Ama irade özgürlüğüne sahibiz. Dolayısıyla kötü tercihler yapmamız mümkün. Cory Kim de kişisel arzularını örgütümüzün ihtiyaçlarının önüne koyarak böyle bir tercih yaptı."

Cory Kim'in küstah bir havası vardı. "Bir konuyu açıklığa kavuşturalım... Zamanında Leng'e karşı duygularım olduğu doğru. Ama kaçmasına bu yüzden yardım etmedim."

Zon şaşırmış görünüyordu. "Öyle mi? Neden ettin öyleyse?"

"Çünkü ben de Cerberus için çalışıyorum. Biz her yerdeyiz... Bunu unutma."

Leng'den bir inilti yükseldi. "Sen aklını mı kaçırdın? Neden..."

Leng'in sözlerini bitirmesine fırsat tanınmadı. Sallus elindeki şoklu copla Leng'e müdahale edince, Leng'in bedeni sarsıldı. Bilinçsiz bedeni, düşmesini engelleyen kayışların üzerine yığıldı. Cory Kim gözlerini kapatmadı ama alt dudağını ısırdı. Alnında boncuk boncuk ter birikmişti. Zon kaşlarını çattı. "Bu güzel bir soruydu. Bize bunu neden söyledin?"

"Çünkü bununla gurur duyuyorum," dedi Cory Kim sert bir sesle. "Ayrıca beni zaten öldüreceksiniz nasılsa."

Zon başını sallayarak onayladı. "Sen bir casussun ve Leng'in aksine, sana ihtiyacımız yok."

Leng o sırada kendine gelmişti. Bir şeyler söylemek üzere ağzını açtı ama Sallus elindeki şoklu copu gösterince sustu. Cerberus ajanının yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Zon'un gözleri kalabalığı taradıktan sonra Gillian'ın üzerinde durdu. "Karar verildi. Bize bir infazcı gerekiyor. Cory Kim, Gillian Grayson'a saldırmış olduğu için, bu ayrıcalık Gillian'ın hakkı. Gel ve intikamını al Gillian."

Gillian'ın midesi bulanıyordu. İnfazcı olmak istemiyordu ve Zon'un söylediklerine rağmen, Leng'in kaçmasına fırsat tanıyan bir anlık dikkatsizliği yüzünden cezalandırıldığını biliyordu. Gillian ayağa kalkıp ilerlemeye başlarken içinde bir savaş hüküm sürüyordu. Cory Kim'i öldürmeyi reddederse ne olurdu? *Seni bir hücreye tıkarlar veya öldürürler*, dedi içindeki ses. *Babanın ölümünün intikamını alma fırsatını bulamazsın.*

Demek intikamın bedeli intikam, dedi Gillian.

Evet, dedi ses. *Bu durumda öyle. Babanı düşün. Asılsız Adam'ın ona yaptıklarını düşün. Yaşamasına göz yumulduğu takdirde başkalarına yapacaklarını düşün. Cory Kim'in durumu üzücü. Ama o kendi kaderini belirledi. Sen de kendi kaderini belirlemelisin.*

Gillian önüne gelip de elindeki büyük tabancayı alınca, Zon'un gözlerinde onaylayan bir ifade belirdi. "Onu kafasından vur," dedi Zon. "Ve konseyde onun yerini al."

Konseye girince Asılsız Adam'ı öldürme planının uygulanmasını sağlamak için ideal bir konumda olacağını bilen Gillian'ın içini bir tatmin duygusu kapladı. Gillian ağır tabancayı doğrulturken ve biyotiklerin geri kalanı seyrederken, Cory Kim canını kurtarmak için son bir çaba sarf etti. Ne var ki sandalyeye bağlıydı ve biyotik güçlerini doğru düzgün odaklamayı başaramadı. Zayıf ve etkisiz saldırısı Gillian'ı tetiği çekmeye itmekten başka hiçbir işe yaramadı.

Silah yüksek bir sesle patlarken, Cory Kim'in kafası paramparça oldu. Ön sırada oturan biyotiklerin üzerine et ve kemik parçaları sıçradı. Silahın sesi mağaranın duvarlarında yankılanırken ve Cory Kim'in bağlı olduğu sandalye yere düşerken, Leng'in yüzü kana bulandı. Adalet yerini bulmuştu.

Leng gözlerini yumdu ve duygularını kontrol altına almaya çalıştı. Gillian'ı öldürmek için emir almıştı. Ancak bu artık kişisel bir meseleydi ve Leng bu görevi yerine getirmekten büyük bir zevk alacaktı. Tek mesele bunun ne zaman ve nasıl olacağıydı.

* * *

Mott doğal olarak gergindi. Asılsız Adam ile ikinci kez baş başa görüşme yapacaktı. Hata yapmak istemiyordu. Görüntülü görüşme başlarken, Mott oturuş biçiminin, ellerinin konumunun ve sağ ayağının gerginlikten seğirdiğinin fazlasıyla farkındaydı.

Asılsız Adam kendisini başıyla selamladı. "Seni tekrar görmek güzel. Konuşacağımız çok şey var."

Cerberus'un liderinin ışık yılı uzaktan bile hissedilen manyetik bir havası vardı. Asılsız Adam buz gibi mavi gözlerini Mott'un üzerine dikti. "Aria T'Loak ile görüştüm," dedi. "Bize fazladan adam desteği sağlayacak."

Mott'un kaşları yavaş yavaş kalktı. "Yani bize yardım mı edecek? Baskına mı katılacak?"

"*Eğer* ona gerekli parayı ödersem... Evet."

"Çok ilginç," dedi Mott. "Ama Aria ile yaptığınız anlaşmayı tekrar gözden geçirmek isteyebilirsiniz."

Asılsız Adam eline bir sigara aldı ama sigarayı yakmadı. "Devam et. Dinliyorum."

"Bildiğiniz gibi Grim Skulls çetesi ile Yeraltı Biyotikleri güçlerini birleştirerek Aria'nın bankasını soydular. Aria soygundan sonra Grim Skulls çetesinin üyelerinin hepsini öldürerek intikamını aldı. Sadece liderlerini ve Shella-Shella adında bir kadını sağ bıraktı. Ben bu kadınla konuşma fırsatı buldum ve bana çok ilginç şeyler anlattı. Zamanında bir Cerberus ajanı için çalıştığını söyledi."

"Yani?"

"Shella, bana verdiği tarife göre Leng'e tıpatıp benzeyen Manning adında bir ajana rapor veriyormuş."

"İlginç," dedi Asılsız Adam. "Ama öyleyse ne olmuş? Leng son on yıl içinde onlarca farklı kimliğe büründü – ve yüzlerce farklı insanla çalıştı."

Başkaları Asılsız Adam'ın delici bakışları altında cesaretlerini kaybedebilirlerdi ama Mott kaybetmedi. Elindeki bilgilerin sağlam olduğunu biliyordu. "Evet efendim. Shella, Leng'in o dönemde Omega'da Aria için çalışan Paul Grayson adında bir adamın peşinde olduğunu iddia ediyor. Leng ile ekibi hedefi yakalamak için Paul Grayson'ın evine girmişler. İçeride bir asari de varmış. Asariyi bayıltarak etkisiz hâle getirmişler. Leng etrafı inceledikten sonra asarinin gırtlağını kesmiş. Liselle adındaki bu asari Aria'nın kızıymış."

Asılsız Adam bir süre sessiz kaldı. "Bundan emin misin?"

"Leng'in personel dosyasını görmeden olabileceğim kadar eminim."

Asılsız Adam bir düğmeye bastı. "Jana, Leng'in personel dosyasını terminalime gönder lütfen."

Jana neredeyse anında yanıt verdi. "Emredersiniz efendim."

Asılsız Adam'ın çakmağının alevi göründü. Dosya terminaline geldiğinde, Cerberus'un lideri sigarasından derin bir nefes çekiyordu. Mott ekrandaki yazıları okuyamayacak kadar uzaktaydı ama Asılsız Adam'ın uzun bir belgeyi aşağı kaydırarak gözden geçirdiğini görebiliyordu. Asılsız Adam yaklaşık bir dakika sonra, "İşte burada..." dedi. "Leng'in söz konusu geceye dair raporu. Ben rapora göz atarken biraz bekle lütfen."

Asılsız Adam raporun geri kalanını okurken, Mott beklemeye devam etti. Asılsız Adam okumayı bitirince, rapor ekrandan kayboldu. Asılsız Adam gözlerini Mott'a çevirerek, "Bilgilerin doğruymuş," dedi. "Leng raporunda bir asariyi öldürdüğüne değinmiş ama isim vermemiş."

Mott omuzlarını silkti. "Tahminimce Leng onun kim olduğunu bilmiyordu ve arkada tanık bırakmamak gerektiğini düşündü. Anlaşılan Aria banka soygunu vasıtasıyla Shella-Shella ile tanışana dek kızını Grayson'ın öldürdüğünü sanıyormuş. Shella ona o gece yaşananları anlatmayı teklif etmiş. Leng o andan itibaren hedef tahtası hâline gelmiş. Aria, Blue Marble restoranında Leng'i öldürmeye çalışmış ama başarısızlığa uğramış. Aria tekrar Leng'in peşine düşemeden, Yeraltı Biyotikleri Leng'i ele geçirmiş. Yani Aria Cerberus'un biyotiklere saldırmasına yardım ederse, bunu Leng'i öldürmek için yapacak. Kurtarmak için değil."

Asılsız Adam'ın sigarasının gri dumanı havada asılı kaldı. Sesi sakindi. "Pekâlâ... Ne yazık ki Aria'nın Leng'in peşine düşmesine engel olamayız, çünkü Leng'in yerini zaten biliyor. Dolayısıyla meseleyi farklı bir şekilde ele alacağız. Yapman gerekenler şunlar..."

Mott dikkatle dinledi. Asılsız Adam'ın konuşması bitince, başını sallayarak onayladı. "Emredersiniz efendim. Ama zamanlama konusunda çok endişeliyim."

Asılsız Adam sigarasının dumanını üfledi. "Evet. Ben de."

* * *

Gillian uyumak istiyordu ama uyuyamıyordu. Çünkü gözleri ne zaman kapanacak olsa, karşısında Cory Kim'i görüyordu. Her seferinde silahın patladığını tekrar hissediyor, kemik parçalarının havaya uçtuğunu görüyor ve sonsuza dek süren yankıyı duyuyordu. Ardından irkilerek ve kalbi güm güm çarparak uyanıyordu; yatağı terden sırılsıklam oluyordu.

Gillian'ın sakinleşmek için ilaç almak dışında yapabileceği tek şey yorgunluktan bitap düşene dek egzersiz yapmaktı. İşte bu yüzden Mythra Zon kendisiyle konuşmaya geldiğinde, mağaranın ortasında biyotiklerin antrenman yapması için ayrılmış

olan alandaydı. Dans olarak nitelendirdiği hareketlerin yarısına gelmişti. Özenle seçilmiş olan bu hareket serisinin amacı, hem vücudunu, hem de biyotik yeteneklerini güçlendirmekti.

Gillian "düşen yaprak" adını verdiği hareket serisini bitirirken, "Çok etkileyici," dedi Zon. "Keşke örgütün bütün üyeleri senin kadar sıkı antrenman yapsa. Belki ilerleyen günlerde ders verebilirsin. Lütfen benimle gel... Sana ilginç haberlerim var."

Gillian havluyla yüzündeki teri kuruladıktan sonra Zon'un peşinden liderler konseyinin toplantılarını yaptığı yan odaya girdi. Diğer üyelerin hiçbiri orada değildi. Zon boş koltuklardan birini işaret ederek, "Otur lütfen," dedi.

Gillian oldukça meraklanmıştı ve Zon'un konuşmasını dikkatle dinledi. "Diğer biyotiklerle yaptığımız görüşmeye istinaden, seninle konuşmak istediğim iki konu var. İkisi birbiriyle yakından bağlantılı. Öncelikle sana bütün üyelerin adına liderler konseyine hoş geldin demek istiyorum. Cory Kim meselesini ele alış tarzın bizi çok etkiledi. Bunun hiç de kolay olmadığını biliyoruz ama sen Cory Kim'e karşı beslediğin kişisel duyguların, örgüte karşı sorumluluğunun önüne geçmesine izin vermedin. Bizim aradığımız sadakat de işte bu."

Bu tam olarak doğru değildi, çünkü Gillian'ın infazcı rolünü üstlenmesindeki en önemli etken babasının ölümünün intikamını almak istemesiydi ama Gillian bundan bahsetmek için hiçbir sebep göremedi.

"Haberlerim olduğunu söylemiştim," diye devam etti Zon. "Asılsız Adam fidye talebimizi kabul etti."

Gillian kalbinin biraz daha hızlı atmaya başladığını hissetti. "Bu harika bir haber... Zamanı ve yeri belli mi?"

"Evet. Takas yarın yerel saatle dokuzda Cerberus'un seçtiği bir yerde gerçekleşecek."

"Yeri onlar mı seçecek? Bu güvenli mi?"

"Hayır, değil," dedi Zon. "Ama Asılsız Adam aksi takdirde

bizzat gelmeyi reddediyor. Eğer onu öldürmek istiyorsak buraya gelmesi çok önemli. Ki kesinlikle istiyoruz."

"Evet," dedi Gillian. "Bu, Cerberus'un sonu olacak."

"Aynen öyle," dedi Zon. "Bu aşamada yarın için hazır olduğumuzdan emin olmalıyız. Fidye ekibinde sen, ben, Lem, Sallus ve yetenek seviyeleri daha düşük olan bir düzine biyotik olacak. Kathar arkadaşın Nick'le ve savaşçılarımızın geri kalanıyla birlikte burada kalacak. Mağarayı yakın bir zamanda terk etmeyi planlıyoruz ama yaklaşık bir hafta boyunca daha kullanmaya devam edeceğiz, dolayısıyla korumamız gerekiyor. Sormak istediğin bir şey var mı?"

Gillian'ın sormak istediği bir sürü şey vardı. Ne var ki Zon geleceği göremediğine göre bu soruları yanıtlayamazdı. "Hayır. Teşekkürler."

"Tamam öyleyse. Takasın gerçekleşeceği yeri bir saat kala öğreneceğiz. Dolayısıyla herkesin rolünü belirlemek, olası bütün senaryolara karşı plan hazırlamak ve bu senaryoları prova etmek çok önemli. Yarım saat sonra ana katta buluşalım. Sen konsey üyesi olmanın yanı sıra, en güçlü biyotiklerimizden birisin. Senin gücüne güveniyor olacağız."

Gillian odasına çıkarken, içini yeni bir amaç duygusu ve kararlılık kapladı. İntikamını alacaktı. Üstelik Asılsız Adam öldükten sonra da yükselmeye devam edecekti. Bütün geleceği önünde uzanıyordu.

OMEGA'DA

Omega'daki canlıların çoğunun ihtiyaç duyduğu üç şey vardı: Hava, su ve gıda. Hava bunların en önemlisiydi, çünkü oksijene ihtiyacı olan canlılar hava olmadan uzun süre hayatta kalamazlardı. Hendel, Immo ve Pa-dah adında bir batarian da işte

bu yüzden Aria'nın personelinin sağladığı detaylı şemada OMAS 462.3410.497 adıyla geçen kanalda sürünerek ilerliyorlardı. Bu şema Aria yüzyıllar önce iktidara yükseldiğinde oluşturulmuş ve düzenli olarak güncellenmişti. Korsan Kraliçe Omega halkına hizmet etmenin yollarını aradığı için değil, bu bilgilerin bir gün işe yarayabileceğini düşündüğü için – ki yaramıştı da.

Omega'nın bütün altyapısı gibi, yüzlerce kilometre uzunluğundaki havalandırma kanalları da, uzay istasyonunda yaşayan canlıların devamlı değişen ihtiyaçlarına, isteklerine ve teknolojik becerilerine göre şekillenmişti. Yani başka bir deyişle, kanallar standart büyüklükte değildi. Bazıları ayakta durulabilecek kadar genişti. Hendel'in o anda geçmekte olduğu kanal ise omuzlarından biraz daha genişti. Ki bu büyük bir rahatsızlıktı. Özellikle de küçük alanları sevmeyen bir adam için. Ne var ki Hendel görevine odaklanarak korkusunu kontrol altında tutmayı başarabiliyordu. Görevi, Aria'nın paralı askerlerinin Yeraltı Biyotikleri'ne sürpriz bir saldırı düzenlemesini sağlayacak bir rota belirlemekti.

Kafa feneri önündeki birkaç metreyi aydınlatan Hendel dirsekleriyle sürünerek ilerlerken, yukarı bakmaktan boynu ağrımıştı. Ne zaman bir kesişim noktasına gelse durup omni-tool'undaki şemayı kontrol etmesi gerekiyordu. Yan bacaların bazıları işaretli, bazıları değildi. Aria'nın personelinin ana şemaya yeni detaylar ekleyebilmesi için bu keşif gezisi Hendel'in kulaklarının üzerindeki kameralar tarafından kayda alınıyordu.

Alanın dar olmasının dışında da çeşitli engeller vardı. Örneğin ölü farelerin kurumuş cesetleri, Hendel'in yan bacalardan birine geçirene dek itelemek zorunda kaldığı tozlarla kaplı bir bakım robotu ve ekibin ilerleyebilmesi için durdurulup sökülmesi gereken bir pervane gibi.

Yeni bir kesişim noktasına ulaşan Hendel haritasını bir kere daha kontrol etti. Şemaya göre buradan sola dönmesi gerekiyordu. Hendel küçük bir sprey boya kutusundan faydalanarak

kanalın iç yüzeyine parlak bir ok çiziyordu. Muharebe timi geldiğinde, yön gösteren bu işaretler onların hızlı hareket etmesini sağlayacaktı.

"Yaklaşıyoruz," dedi Immo arkadan. "En azından şemada öyle görünüyor. Biyotiklerin kanalların içine sensor yerleştirme zahmetine girdiğini sanmıyorum ama belli olmaz. Gözünüzü açık tutun."

Hendel gözünü zaten açık tutuyordu ve istediği son şey, Aria'nın çalışanlarından birinin kendisine ne yapacağını söylemesiydi. Ne var ki Hendel kelimeler yerine homurtularla karşılık vererek öfkesini saklamayı başardı.

Hendel dar dönüşü tamamladıktan sonra ağır bir pervanenin hava akımını sağladığı yan kanallardan birinden geçti ve ışık gelen bir noktaya uzanan düz bir kanala ulaştı. Işık aşağıdan mı geliyordu? Öyle olduğunu ümit ederek ilerleyen Hendel, farklı şekillerdeki ve boyutlardaki dört kanalın yıllar önce birleştirilmiş olduğu geniş bir bağlantı noktasına rastladı.

Hendel bağlantı noktasına ulaşınca, Immo ile Pa-dah için yer açmak zorunda kaldı. Kirli ızgaradan, yaklaşık otuz metre aşağıdaki mağara zeminine baktılar. Aşağıda bir grup egzersizini yöneten tek bir kişinin etrafında toplanmış olan iki düzine kişi vardı. Hendel, Gillian'ı ve Nick'i görmeye çalıştı ama başaramadı. Onların orada olduğundan emindi; keşke saldırı hemen o anda düzenlenebilseydi.

"İyi iş çıkardık," dedi Immo ızgaradan aşağı bakarak. "Dönüp ekibi hazırlayacağız ve bu insanlara unutamayacakları bir sürpriz yaşatacağız."

Hendel en azından bir konuda hemfikir olduklarını düşündü.

* * *

Krematoryumun toplu fırını çanak şeklindeki bir çukurun ortasındaydı ve etrafında kırk sekiz tane yivli sütun vardı. Eski uzay istasyonundaki birçok yapı gibi, bu binanın da kökeni tam olarak bilinmiyordu. Kimileri krematoryumun zamanında bir tapınak olduğunu söylüyordu ve Mott binanın güzelliğinden dolayı bunun mümkün olduğunu düşünüyordu. Gerçi Mott'un aklındaki amaca hizmet ettiği sürece, bunun hiçbir önemi yoktu. Mott binayı yaklaşan takas için kullanmayı planlıyordu.

Salarian bir cenaze alayı amfiteatra benzeyen alana girip, hafif bir eğimi olan rampadan fırına doğru inerken, Mott bank tarzındaki kavisli koltukların en üst sırasına oturup izlemeye koyuldu. Asılsız Adam'ın ajanlarını yerleştirebileceği yerleri düşündü. İçeride başka izleyiciler de vardı; dilenciler, seyyar satıcılar ve meraklılar gibi. Mott, elinde dinî nişanlarla dolu bir tepsiyle kendisine yanaşan kadını bir el hareketiyle savuşturdu.

Salarianların ölüm ilahisi tekrarlayan bir niteliğe sahipti ve Mott bu dili bilmese de, kelimelerin içerdiği keder tercüme gerektirmiyordu. Ne yazık ki Aria gibi kişiler haricinde, Omega sakinlerinin çoğunun uzay istasyonundan naaş nakletmeye gücü yetmiyordu. Mezarlık için yeterince alan yoktu. Dolayısıyla cesetlerin çoğu yakılıyordu. Bu, Omega'da çok yaygın olan suçlara kurban giden isimsiz onlarca mağduru da içeriyordu. Cesetler morga götürülüp iki gün bekletiliyordu. Eğer bu süre içinde cesetleri almaya gelen olmazsa, cesetler "işleme" tabi tutuluyordu. Başka bir deyişle, onlarca ceset üstünkörü bir dua bile okunmaksızın toplu fırına veriliyordu.

Ancak görünüşe bakılırsa, o anda cenazesi düzenlenen salarian doğal sebeplerden ölmüştü ve daha vakur bir cenaze törenine yetecek parası vardı. Dört erkeğin omuzlarında taşıdığı tabut, devreleri anımsatan hiyeroglif kabartmalarıyla kaplıydı. Erkekler tabutu büyük bir özenle taşıyorlar ve sessizce ilerliyorlardı.

Bu mekânın Mott'un hoşuna gitmesinin sebeplerinden biri,

epeyce kapalı bir alan olmasıydı; birbirine yakın olan sütunlar çok sayıda düşmanın aynı anda amfiteatra doluşmasını engellerdi ve çanak şeklindeki iç kısımda açık görüş hatları vardı. Ayrıca biyotikler tek bir kapıdan içeri girmek zorunda kalacakları için, rampadan inmeye yönlendirilebilirlerdi.

Elbette işler o aşamada ilginçleşmeye başlayacaktı. Biyotikler sayı üstünlüğüne sahip olabilirlerdi ve içlerinde üçüncü seviye biyotikler bulunmayan Cerberus ajanları "fırlatma" gibi biyotik güçlere karşı savunmasız kalabilirlerdi. Dolayısıyla Mott durumu biraz eşitlemek için bir sürpriz hazırlamayı planlıyordu. Ama bu sürpriz işe yarayacak mıydı? Mekânın sağladığı bütün avantajlara rağmen, öyle çok değişken vardı ki en dikkatli tasarlanmış plan bile kolaylıkla ters gidebilirdi.

Mott planını tasarlarken, cenaze alayı fırının önünde bir yarım daire oluşturdu. Yanardöner sütun, ağzına verilecek her şeyi yutmaya hazırmış gibi parladı. İçine giren madde enerjiye dönüşerek asırlardır süregelen yaradılış, yok oluş ve yeniden doğuş döngüsünü tamamlayacaktı.

Rampanın sonunda, fırının tam önünde bir platform vardı. Tabut bu platformun üzerine yerleştirilmişti. İlahinin sesi yükselirken, töreni yöneten salarian bir düğmeye bastı ve düz yüzeyin bir ucu alçaldı. Güzel bezemelerle kaplı tabut, alev sütununun içine doğru kaydı. Anlık bir ışık patlamasıyla gözden kayboldu. Cenaze sona ermişti – Mott da cenaze alayı ile birlikte mekânı terk etti.

* * *

Keşif görevinin tamamlanmasının üzerinden yaklaşık bir gün geçmişti ve mağaraya düzenlenecek saldırı başlamıştı. Ne var ki "saldırı" denildiğinde Hendel'in aklına, birbirine bağlı kanalların oluşturduğu bir labirentte sürünerek ilerlemek değil,

düşman kontrolündeki bölgeye bütün gücünle baskın düzenlemek geliyordu. Biyotiklerin saklandığı yeri kendisi bulup, keşif ekibine liderlik etmiş olmasına rağmen, altı kişilik hava ekibinin başına Pa-dah'ın seçilmiş olması da hoşnutsuzluğunu arttırıyordu. Ne var ki bu rol de hiç yoktan iyiydi; özellikle de biyotiklerin kalesine girecek ilk kişilerden biri olacağı düşünülürse.

Başka bir seçeneği olmayan Hendel, kendisine verilen görevi kabul etmek zorunda kalmıştı. Önündekiler sürünerek ilerlerken, hava kulaklarını yalayıp geçiyor ve kafa feneri aşınmış bot tabanlarını aydınlatıyordu. Dar alan, paralı askerlerin hafif zırhtan başka bir şey giyemeyeceği ve hafif makineli tabancalardan başka hiçbir silah taşıyamayacağı anlamına geliyordu. Aria'nın, mağarada karşılaşmayı bekledikleri üçüncü seviye biyotiklere karşı koruma sağlaması beklenen iki biyotiği dışında. Gillian ile Nick de orada olacak mıydı? Büyük bir ihtimalle. Peki Hendel karşısında hangi Gillian'ı bulacaktı? Korumaya yemin ettiği saf genç kızı mı? Yoksa bu kızın dönüştüğü katili mi? Her ikisi de mümkündü.

Hava ekibi sürünerek ilerlemesine rağmen, Pa-dah'ın başvurduğu güncellenmiş şema ve Hendel'in sprey boya ile çizmiş olduğu oklar sayesinde hızlı yol aldı. Birer birer, sığmakta zorlandıkları bağlantı noktasına çıktılar. Paralı askerlerin ikisi iniş hazırlıklarını yaparken, Pa-dah son dakika talimatlarını aktardı. "Pekâlâ," dedi batarian. "Bu işi planladığımız gibi yapacağız. Hedefimiz yere tek parça inmek. Ardından nöbetçilere saldırarak onları girişten uzaklaştıracağız.

"Başarabileceğimiz tek şey bu olabilir. Ama eğer işler çok iyi giderse, ben Kai Leng'i bulup tutsak almaya çalışacağım. Bu sırada Hendel de kapıyı içeriden açmaya çalışacak. Sorusu olan var mı? Yok mu? Gidelim öyleyse."

Plazma pürmüzü kullanılarak ızgaranın ortasında bir delik açıldı ve metal plaka metrelerce aşağıdaki zemine düşünce bir

toz bulutu kalktı. Biyotiklerden biri yukarı bakıp saldırganların iplerle aşağı inmekte olduğunu gördü ve arkadaşlarını uyarmak için bağırdı. Paralı askerlerden biri onu vurunca sesi kesildi. O sırada biyotikler yukarı ateş etmeye ve biyotik güçlerini kullanmaya başladılar.

Hendel ipten inerken, paralı askerlerden birinin iple bağlantısının koptuğunu gördü. Kadın aşağıdaki sert zemine doğru düşerken bir çığlık attı ve korkunç bir sesle yere çarparak yığılıp kaldı. Düştüğü yerden küçük bir toz bulutu kalktı.

Ancak buna rağmen saldırganların çoğu zarar görmeden yere inmeyi başardı. İki kadın biyotiğin kendisine doğru koşmakta olduğunu gören Hendel de onlardan biriydi. Ellerini kaldıran Hendel bir tekillik meydana getirerek kadınları yerden havalandırdı. Kadınlar ayaklarını savurarak çaresizce havada süzülürken, Hendel silahını çekti. Kadınlardan biri asariydi. Diğeri insandı. İkisi de zırhlıydı ama kafalarında herhangi bir koruma yoktu. Dolayısıyla Hendel ikisini de kafasından vurdu ve cesetlerinin yere düşmesine göz yumdu.

Hendel biyotiklerin başında olduğunu düşündüğü bir turiana saldırmak üzereydi ki arkasından gelen bir şok dalgasının etkisiyle yüzükoyun yere kapaklandı. Dönmeyi başarınca karşısında Nick Donahue ile birlikte geniş kalibreli bir tabanca buldu. "Bay Mitra!" diye bağırdı Nick. "Burada ne arıyorsunuz? Marisa'yı öldürdünüz!"

Dört bir yandan çatışma sesleri geliyordu. Dirseklerine dayanarak doğrulan Hendel, zemini sarsan bir gümbürtü duydu. "Marisa mı? O senin kız arkadaşın mıydı?"

"Evet, lanet olsun... Evlenecektik."

"Üzgünüm," dedi Hendel. "Ama bunun sorumlusu sensin. Kahlee ile birlikte sana öğrettiklerimizi hatırlamıyor musun? İnsanlara zarar vermek için biyotik güçlerini kullananlar, bunun bedelini eninde sonunda öderler."

"Seni pislik," dedi Nick dişlerini sıkarak. "Seni aşağılık herif. Önce Marisa'yı öldürüp sonra da bunun *benim* suçum olduğunu söylemeye nasıl cesaret edersin? Elveda Bay Mitra. Artık vaazlarını cehennemde verirsin."

"Gillian nerede?" diye sordu Hendel. "Hayatta mı?"

Hendel kıvılcımı gördü ama silahın sesini duyacak ya da alnına saplanan mermiyi hissedecek kadar uzun yaşamadı. Aria'nın üçüncü seviye biyotiklerinden birinin Nick'i yere devirdiğini de görmedi. Yerde yatan bedenlerinin arasında iki metre vardı.

ON ALTI

OMEGA'DA

Aria'nın şansa bıraktığı çok az şey vardı. Çelik kapıda duran iki nöbetçi alarmı çalıştıramadan keskin nişancılar tarafından vurulmuştu. Ardından iki yüz civarında paralı askerden oluşan küçük bir ordu alana akın ederek komşu gecekondu mahallesinin kontrolünü ele geçirmiş ve mağaranın önündeki sokağı kapatmıştı. "Buraya giren ya da çıkan olmayacak." Aria'nın Immo'ya verdiği emir buydu.

Aria'nın adamları Pa-dah'ın telsiz mesajını aldıktan sonra dış kapıyı havaya uçurmuştu. Paralı askerler araçların yanından koşarak tünele girerken, etrafta hâlâ tozlar uçuşuyordu. Onların hemen peşinden koşan Immo'nun arkasından ise Aria ile insanlar geliyordu. Korsan Kraliçe'ye kalırsa, Kahlee ile Anderson yük olmaktan başka hiçbir işe yaramıyordu. Ancak ayak bağı olmadıkları sürece, yanlarında gelmelerinin bir sakıncası yoktu. Kim bilir? Eğer Aria'nın şansı yaver giderse, her işe burnunu sokan ikilinin biri ya da ikisi birden çatışmada ölürdü. Aria'nın hedefi Kai Leng'i bulmaktı. Aria önden koşarken, silahlarını ateşlemeye hazır olan Kahlee ile Anderson onun hemen arkasındaydı.

Grup tüneli yarıladığı sırada başka bir patlama duyuldu ve ikinci kapı çöktü. Paralı askerler ateş ederek içeri daldılar. İçlerinden biri biyotikler tarafından fırlatılınca kollarını savurarak geriye doğru uçtu. Bir diğeri, mermilerin zırhını delip geçerek hayati organlarına saplanmasıyla sarsılıp yere yığıldı.

Aria da vurulabilirdi ama vurulmadı. Üçüncü seviye biyotiklerden birinin kendisini korumak için oluşturduğu biyotik

bariyerin içinde güvendeydi. Dolayısıyla adamları mağaranın altını üstüne getirirken, asarinin aklındaki tek şey kızını öldüren adamı bulmaktı. "Leng'i bulun ve bana getirin," dedi Aria sert bir sesle.

* * *

Kahlee ile Anderson Aria'yı görmezden gelip Nick'i ve Gillian'ı aramak konusunda önceden anlaşmışlardı. Aria'nın paralı askerleri ikinci kapıdan girip mağaraya yayılırken, Kahlee ile Anderson onları takip ettiler. Kahlee bir ceset gördü ve Gillian'a ait olabileceğinden korktuğu cesedi kontrol etmeye gitti. Ne var ki kanlarla kaplı cesedin yanına çömelir çömelmez, kadının daha yaşlı olduğunu fark etti. Kahlee kaskının içinde Anderson'ın sesini duyduğunda, çoktan ayağa kalkmıştı. Anderson özel iletişim kurmak için seçtikleri pek kullanılmayan bir frekanstaydı. "Kahlee... Buraya gel."

Ana katın kontrolünü ele geçirme mücadelesi sona ermiş olduğu için, Aria ile paralı askerleri üst kata doğru ilerliyorlardı. Saldırganlar yan mağaralara saklanmış olan biyotiklerin icabına bakmak için durdukça silah sesleri duyuluyordu. Dolayısıyla Kahlee, ellerini dizlerine koymuş ayakta durmakta olan Anderson'ın bulunduğu noktaya doğru ilerlerken, tehlike seviyesi oldukça düşüktü. "Hendel burada," dedi Anderson. "Nick de."

Hendel'in yüzünden geriye kalanları gören Kahlee istemeden nefesini tuttu. Hendel çok yakın bir mesafeden vurulmuştu. Nick'in uzatmış olduğu eline yakın bir noktada bir tabanca duruyordu. Anderson Nick'in tabanca kılıflarının birinden ikinci bir tabancayı alırken, Kahlee dizinin üzerine çömeldi. Delikanlının nabzını kontrol etti. "Sanırım yaşıyor. Nick? Beni duyabiliyor musun? Ben Kahlee Sanders."

Anderson kemerindeki matarayı çıkarıp delikanlının yüzüne

biraz su serpti. Nick'in gözkapakları kıpırdandı ve açıldı. Nick bir an gördüklerine inanmak istemiyormuş gibi hayretle baktıktan sonra gözlerini kırptı. "Bayan Sanders? Bay Mitra burada olduğuna göre, sizin de burada olacağınızı tahmin etmeliydim."

"Kendini nasıl hissediyorsun?"

"Kötü... Çok kötü. Ama bunun hiçbir önemi yok. Bay Mitra Marisa'yı öldürdü."

Kahlee, Hendel'in Nick'i bir kızla gördüğünü anlattığını anımsadı ve gerisini tahmin etti. "Sen de Hendel'i mi vurdun?"

"Evet... Çok öfkeliydim."

"Bunu duyduğuma çok üzüldüm Nick. Hendel iyi bir insandı ve bunu hak etmiyordu. Özellikle de yardım etmeye çalıştığı bir insandan."

Nick ağlayacakmış gibi görünüyordu.

"Gillian nerede? O da çatışmanın içinde miydi?"

Nick başını olumsuz anlamda salladı. "Hayır. Bir tutsağımız var. Leng adında bir Cerberus ajanı. Gillian saldırıdan hemen önce onu alıp götürdü. Asılsız Adam Leng'i geri almak için milyonlar ödeyecek."

Leng'in ve Asılsız Adam'ın adı geçince Kahlee ile Anderson telaşlandılar. Bir an göz göze geldikten sonra tekrar Nick'e döndüler. "Saldırıdan hemen önce mi?" diye sordu Anderson.

"Evet."

"Nereye gittiler Nick? Takas nerede gerçekleşecek?"

"Krematoryumda," dedi Nick. "Bayan Sanders... Aileme... Aileme deyin ki..."

Bir silah sesi duyuldu ve Nick'in bedeni sarsılıp kasıldı. Kahlee ile Anderson başlarını kaldırıp bakınca, Immo'nun elinde bir tabancayla yaklaşık bir metre ileride durduğunu gördüler. Biyotiklerin geri kalanı da öldürülürken, arkadan başka silah sesleri de geliyordu. Salarian başını kibar bir tavırla salladı. "Aria T'Loak sizinle konuşmak istiyor."

"Neden seni aşağılık herif," dedi Kahlee ayağa kalkarken. "Seni..."

Anderson silahının dipçiğini salarianın kafasına geçirince, Kahlee'nin cümlesini tamamlamasına gerek kalmadı. Immo yere yığıldı.

"Hadi!" dedi Kahlee. "Acele edersek yetişebiliriz belki."

"Takas çoktan sona ermiş olabilir," dedi Anderson tünele doğru koşarlarken.

"Evet," dedi Kahlee. "Ama şansımızı denemek zorundayız."

"Bak!" diye bağırdı Anderson. "Jirosikletler. İçeri girerken görmüştüm. Birini alalım."

"Kullanabilir misin?"

Gülümseyen Anderson bir an çok genç göründü. "Uzay gemisi kullanabiliyorum, öyle değil mi?"

Bir bağırış duyulduğunda, Anderson tek bacağını çoktan en yakın araca atmış ve marşa basmıştı. "İnsanları durdurun! Aria onlarla konuşmak istiyor."

Motor gürleyerek çalışırken, Kahlee Anderson'ın arkasına atladı ve Anderson'ın aracı doğrudan üzerine sürdüğü paralı askerler kaçışmak zorunda kaldı. İkili tünelden geçerek sokağa çıktı ve hızla uzaklaştı. Dolambaçlı sokaklara dalarlarken havada mermiler uçuşuyordu ama hiçbiri onlara isabet etmedi.

Anderson önemli noktaların arasında yolunu bulabilecek kadar uzun bir süredir Omega'daydı ve krematoryumun yerini biliyordu. Sorun trafiğin çok yoğun olmasıydı. Neyse ki jirosiklet ile manevra yapmak çok kolay olduğu için Anderson arabaların arasında zikzak çizebiliyor ve kaldırımlara çıkabiliyordu. Hatta aracı merdivenlerden indirmeyi de başardı.

Aniden sola dönmeleri gerektiğinde, jirosiklet sert virajı almakta zorlanmadı ve Anderson gaza asılınca istemeden aracın ön tekerini kaldırdı. Ön teker büyük bir gürültüyle yere çarparken, bir seyyar satıcı atlayarak yoldan çekildi ve iki tekerlekli

araç düz bir yola çıktı. İleride sütunlar görünürken, Kahlee Anderson'ın sağ kulağına, "İşte orada!" diye bağırdı.

Anderson gazı kesip frene bastı ve aracı dinî eşyalar satan küçük bir dükkânın yanına çekti. Ardından araçtan indiler ve zamanında yetişmeyi umarak yokuş yukarı koşmaya başladılar.

* * *

Gillian Leng'i gözetim altında tutmakla görevlendirilmişti ve grup krematoryuma girdiği sırada heyecanının gitgide arttığını hissediyordu. Leng önden yürüyordu. Elleri önden kelepçeliydi ve ayaklarındaki prangalar yürümesini zorlaştırıyordu. Gillian onun hemen arkasındaydı ve Zon da peşlerinden geliyordu. Sadece üç kişiydiler. Asılsız Adam ancak buna razı olmuştu. Ne var ki Zon'un oluşturduğu biyotik bariyer tarafından korunuyorlardı ve Gillian bu sayede kendini daha güvende hissediyordu.

İki yivli sütunun arasından geçtiklerinde, aşağı doğru uzanan bir rampa göründü. Üç metre yüksekliğindeki alev sütunun önünde duran bir adam vardı. Bu Asılsız Adam mıydı? *Evet!* Gillian'ın duyduğu tariflere uyuyordu. Koruyucu kalkan parlıyordu, sesler boğuluyordu ve Leng ayaklarını sürüyerek ilerlerken adeta gerçeküstü bir sahne yaşanıyordu.

* * *

Leng kendini kapana yakalanmış bir fare gibi hissediyordu. Şimdiye dek düştüğü en kötü durum buydu. Diğerlerinin önünden rampadan inerken, Asılsız Adam'ı gördü. Yanındaki platformda iki çanta duruyordu. Fidye. Leng'in özgürlüğünün anahtarı.

Leng gözlerine inanmakta zorlanıyordu. İçinde farklı duy-

gular birbirini kovalıyordu. İlk önce şaşkınlığa kapıldı. Asılsız Adam takasta bizzat boy göstermekle büyük bir risk alıyordu. Ardından büyük bir minnettarlık duydu. Çünkü Asılsız Adam'ın kendisini gözden çıkarması kolay, hatta uygun olurdu. Asılsız Adam buna rağmen orada yalnız başına duruyor ve üçünün gelmesini bekliyordu. Leng bu manzarayı asla unutmayacaktı.

* * *

Rampayı yarılamışlardı ve henüz herhangi bir sorun yaşamamışlardı. Ne var ki Gillian durumun bir anda değişebileceğini biliyordu. Dolayısıyla ihanet belirtilerine karşı tetikte olmaya çalışıyordu. Ne var ki gözlerini Asılsız Adam'dan ayıramıyordu. Mesafe kapanıyordu ve saniyeler geçiyordu. İşareti Zon verecekti ama önce platformda duran çantaları alacak kadar yaklaşmaları gerekiyordu.

Aralarında sadece birkaç metre kalırken, Gillian göğsünün sıkışmaya başladığını hissetti. Leng yaklaşık beş metre uzaklıktayken, Asılsız Adam konuştu. "Merhaba Kai, seni görmek güzel. Genç hanımı da."

Gillian önündeki adamı öldürmek için gerekli olan enerjiyi toplarken, "Sen benim babamı öldürdün," dedi soğuk bir sesle.

"Baban zaten kendini öldürme yolunda ilerliyordu," dedi Asılsız Adam. "Ama evet, benim de bir rolüm oldu. Ne var ki hepsi iyi bir amaç uğrunaydı. Babanın üzerinde yürütülen deneylerden çok şey öğrendik. Graysonlardan kurulu bir ordu yaratmaya yetecek kadar çok şey."

Gillian biyotik bir saldırı gerçekleştirdi. Bu saldırının Asılsız Adam'ın sinir sistemini darmadağın etmesi ve onu saniyeler içinde öldürmesi gerekirdi. Öldürmedi. Asılsız Adam acımasız bir tavırla sırıttı. "Tahmin etmiştim... Sana ve senin gibilere güvenilmez. Ama anlaşmamız geçerli. Fidyeyi alın ve Leng'i bırakın."

Gillian şaşkın ve öfkeliydi. Asılsız Adam'ın ölmüş olması gerekirdi. Oysa orada durmuş kendisiyle konuşuyordu! "Gillian! Adamın dediğini yap! Çantaları al!" dedi Zon.

Ne var ki çantalar Gillian'ın umurunda değildi. Düzenlediği biyotik saldırılar etraftaki dökünütülerin havada fırıl fırıl dönmeye başlamasına ve fırını yandan destekleyen üç metre yüksekliğindeki sütunlardan birinin devrilmesine yol açtı. Bir ton ağırlığındaki obje alevler tarafından yutulup gözden kaybolurken bir ışık patlaması meydana geldi ama Asılsız Adam'a hiçbir şey olmadı.

Gillian öfkeyle haykırarak silahını çekip ateşledi. Asılsız Adam'ın *arkasındaki* destekleyici sütunlara saplanan mermilerden çıkan kıvılcımlar görülebiliyordu. Gillian işte o zaman mermilerin Asılsız Adam'ın içinden geçtiğini fark etti ve Zon'u uyarmak için bağırdı. "Asılsız Adam gerçek değil! Bu bir hologram!"

* * *

Leng hem hayal kırıklığına uğramış, hem de sevinmişti. Bir yandan, Asılsız Adam hayatını riske atmayı tercih etmemişti. Diğer yandan, Cerberus'un lideri Leng'i geri almak için her yolu deniyordu. Leng ne yapmalıydı? Biyotiklerin kendisini alıp götürmesine izin mi vermeliydi? Yoksa direnmeli miydi? Bu, kolay bir karardı.

Biyotiklerin Leng'in kelepçelerini belindeki zincire tutturmaları gerekirdi, oysa bunun yerine, kollarını serbest bırakmışlardı. Bu bir hataydı ve bedelini Gillian ödedi. Leng ellerini kenetleyerek Gillian'ın kafasının kenarına vurunca, Gillian dengesini kaybetti. Bedeni yere çarparak yuvarlandı ve durdu.

Leng onun üzerine atıldı. Çabuk hareket ederek biyotiği tamamen devre dışı bırakmaya kararlıydı. Ne var ki Gillian hızlıy-

dı. Ayağa fırlayarak bir saldırı gerçekleştirdi. Leng'i havalandırıp yere çarptı. Buradaki sorun barizdi. Gillian'ın uzun menzilli bir silahı varken, Leng'in yoktu. Dolayısıyla çözüm aradaki mesafeyi kapatmaktı – o durumda kızın yeteneklerinin etkisi azalır ve Leng'in gücü kritik bir fark yaratırdı. Ama nasıl? Leng kendini yere bıraktı.

Gillian Leng'in yere düştüğünü ve orada kaldığını gördü. Bütün plan ters gitmişti. Ancak yine de çok açık olan bir şey vardı: Asılsız Adam Leng'i önemsiyordu. Dolayısıyla Gillian suikastçıyı tekrar ele geçirip krematoryumdan ayrılabilirse, elinde Asılsız Adam'a karşı kullanabileceği bir koz olurdu.

Leng bilincini kaybetmiş ya da ölmüş gibi görünüyordu. Ancak ya numara yapıyorsa? Gillian silahını çekip yavaş yavaş ona yaklaştı. Gözleri Leng'in yüzündeydi – ve bu bir hataydı. Ani bir tekmeyle ayakları yerden kesilen Gillian'ın elindeki silah düştü ve Leng canlandı. Gillian'ın üzerine atılarak genç kızın ayağa kalkmasını engelledi.

Ne var ki Gillian'ın pes etmeye niyeti yoktu. Kafa atmak, Hendel'den öğrendiği çok sayıda hareketten biriydi. Darbeyi hisseden Gillian, Leng'in yüzündeki şaşkın ifadeyi gördü ve Leng'in kasıklarına tekme atmaya çalıştı. Ne var ki darbe suikastçıyı sersemleteceğine sinirlendirdi.

Leng'in elindeki silah bir diş fırçasıydı. Bu masum obje saatler boyu gizlice sivriltilerek hapishane tarzı bir bıçağa dönüştürülmüştü. Diş fırçasının sivri ucu derine saplandı. Bedeni sarsılan Gillian kaşlarını çatarak yüzünde suçlayıcı bir ifadeyle Leng'e baktı. Bir şeyler söylemeye çalıştı ama çok fazla kan olduğu için gırtlağından anlaşılmaz bir ses yükseldi.

Leng güçlükle ayağa kalktığında Zon'un kapıdan çıkmakta olduğunu gördü. Biyotikler kaçıyordu.

Mott koşarak Leng'in yanına gelip ellerindeki kelepçeleri çıkarttı. Asılsız Adam'ın sureti Leng'e baktı. "Tekrar hoş gel-

din Kai... Bacaklarını dert etme. Doktorlar işini bitirdiğinde eskisinden daha iyi olacaksın. Çok daha iyi. Kısa bir süre sonra görüşmek üzere."

Suret kayboldu ve Mott ile Leng kendilerini koruyan ağır silahlı iki ajanla birlikte binayı terk ettiler. Taşlarla dolu çantaları alan olmadı.

* * *

Kahlee ile Anderson yokuş yukarı krematoryuma koşarken, beyaz bir minibüs oradan uzaklaşıyordu. Krematoryuma girmelerini ve rampanın tepesinde durmalarını engelleyen hiç kimse olmadı. Amfiteatr başlangıçta boş gözüküyordu. Derken Anderson parlayan alevlerin önünde yatan bedeni gördü. "Bak! Gillian orada."

Rampadan koşarak inip hızla pıhtılaşmakta olan bir kan gölünün içinde yatan bedenin yanına geldiler. Hızlı bir kontrol Anderson'ın haklı olduğunu ortaya koydu. Orada yatan kişi gerçekten Gillian'dı. Boynuna bir silah saplanmıştı ve solukları zayıftı.

"Silahı çıkartma," dedi Anderson. "Bu, durumu daha da kötüleştirebilir."

Kahlee medi-jel içeren bir sargı çıkartıp silahın saplanmış olduğu bölgenin etrafını sardı. Ne var ki iş işten geçmişti. Kahlee genç kızın yüzüne bakmak için eğildiğinde, bunu açıkça gördü. "Gillian? Ben Kahlee."

Gillian'ın sesi bir fısıltıdan ibaretti. "Kahlee?"

"Evet. David Anderson da burada."

"Asılsız Adam'ı öldürmeye çalıştık," dedi genç kız Kahlee'nin elini tutarak. "Ama başaramadık." Gillian öksürdü ve ağzından kan geldi.

"Üzgünüm," dedi Kahlee. Aslında Gillian'ın yaptığı seçim-

lerden, öldürdüğü kişilerden ve ölmekte olduğu gerçeğinden dolayı üzgün olduğunu kastediyordu.

Ne var ki Gillian bu ince farkı anlamadı. "Önemli değil... En azından denedim. Ama başka bir şey var... Önemli bir şey."

Kahlee Gillian'ın elini sıktı. "Evet? Nedir o?"

Gillian elini boynundaki altın zincire ve ona bağlı olan mücevhere götürdü. İkisi de kan içindeydi. "Bilgiler... Babamdan... Cerberus'tan alınmış bilgiler. Reaperlar ile ilgili. Ve..."

"Evet?"

"Bir ordu... Asılsız Adam söyledi. Babam ilkmiş. Bir ordu kuruyorlar. Bu ordu..."

"Evet?" diye sordu Kahlee.

Ne var ki Gillian'ın sesi çıkmadı. Kahlee elini tutan elin gevşediğini hissetti, genç kızın gözlerindeki ışığın söndüğünü gördü ve alt dudağını ısırdı. "Lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun."

"Evet," dedi Anderson üzgün bir tavırla. "Çok yazık."

CITADEL'DE

Yeraltı Biyotikleri'ne düzenlenen saldırının ve krematoryumda yaşananların ardından, Kahlee ile Anderson Omega'dan alelacele ayrılmak zorunda kalmışlardı. Çünkü Anderson'ın Immo'ya saldırması, Korsan Kraliçe'nin kendisine saldırmakla aynı şeydi ve Omega'da kalmak intihar olurdu.

Ayrıca sağ salim uzaya çıkıp da Gillian'ın kendilerine vermiş olduğu mücevher görünümlü veri saklama aygıtını açma fırsatı bulduklarında, yapmaları gereken başka bir iş daha olduğunu anlamışlardı. Bu iş, Citadel Konseyi'ne ikinci bir rapor sunmaktı.

Saydam asansör Kahlee ile Anderson'ı Konsey Salonu'na taşırken, Kahlee önünde uzanan manzaranın güzelliğini hayran-

lıkla izledi. Güneş ışığıyla donatılmış olan bu manzara, Omega'nın karanlık sokaklarına büyük bir tezat teşkil ediyordu.

Kapılar aralandığında, Kahlee ile Anderson koridora çıktılar. Sekiz şeref muhafızı, son ziyaretlerindeki gibi, yine görev başındaydı ve Jai M'Lani adındaki asari koridorun sonunda kendilerini bekliyordu. Asari bu kez farklı renkte bir elbise giymişti ama onun dışında aynıydı. "Günaydın. Sizi tekrar görmek güzel. Oturum yeni başladı ve siz ikinci sıradasınız. Bildiğiniz gibi merdivenler Konsey katına çıkıyor ve sağdaki koridordan bekleme odasına gidebilirsiniz. Sunumunuza on dakika kala gelip sizi alacağım."

M'Lani'ye teşekkür ettikten sonra merdivenlerden çıkıp bekleme odasına girdiler. İçeride sadece üç turian olduğu için, koltukların gerisi boştu. Otururlarken, Kahlee buraya geldikleri son seferi ve Nick'i düşündü. Keşke Nick'in yapmayı planladığı şeyi bilseydi. Belki ona engel olmayı başarırdı – ama belki de Nick her şeye rağmen Yeraltı Biyotikleri'ne katılırdı. Bir de Gillian vardı. Zavallı Gillian. *Bu senin için*, diye düşündü Kahlee. *Kazanalım ya da kaybedelim, elimizden geleni yapacağız.*

Duvardaki büyük ekranda bir turian görünüyordu ve Kahlee'nin anladığı kadarıyla, adil olmadığını düşündüğü bir tarifeye itiraz ediyordu. B'Than turiana teşekkür edip Konsey'in meseleyi dikkate alacağını söylerken, M'Lani kendilerini almaya geldi.

Asari kendilerini Kürsü'nün arkasındaki küçük bir bekleme alanına götürdü. Turian gittikten sonra, platforma çıkma sırası kendilerine geldi. Kahlee daha önce de burada bulunmuş olmasına rağmen, aradaki boşluktan karşıdaki Konsey üyelerine bakmak kendisine hâlâ garip geliyordu. En solda oturan asarinin yanında salarian, turian ve insan vardı. Başlarının üzerindeki beş metrelik holografik suretlerinin yanında cüce gibi kalıyorlardı.

Önce asari konuştu. "Selamlar Amiral Anderson, Bayan Sanders. Omega'dan yeni döndüğünüzü duydum. Hoş geldiniz. Önce kim konuşacak?"

"Ben konuşacağım," dedi Anderson. "Bayan Sanders ile birlikte huzurunuza en son, Paul Grayson'ın bedenine yapılanları göstermek için çıkmıştık. Bildiğiniz gibi biz, Grayson'ın bedenini dönüştürmek için kullanılan teknolojiye ancak Reaperların sahip olabileceğini düşünüyoruz; Cerberus bunda bir rol oynamış olsa bile.

"Huzurunuza çıktığımız son seferin ardından yeni bilgiler elde ettik ve Konsey'in Reaperlara karşı gerekli adımları atmasını umarak bu bilgileri sizlerle paylaşmak istiyoruz."

İnsan Konsey üyesinin sinirlendiği belliydi. "Saygısızlık etmek istemem Amiral, ama Reaperlar'a duyduğunuz ilgi, saplantı düzeyinde görünüyor. Ancak bu meseleyi yeniden ele almamız gerekiyorsa, bunu elimizden geldiğince verimli yapalım. Buyurun lütfen."

Gillian'ın veri saklama aygıtında her türlü bilgi vardı. Bunlardan biri de, oldukça rahatsız edici bir hologramdı ve Anderson ile Kahlee bu hologramın Konsey üyelerini sarsarak rehavetten kurtaracağını umuyorlardı. Salonun ortasında oluşan parıltının ardından görüntü şekillendi ve Grayson çığlık atmaya başladı. Çıplak bedeni bir tür çerçeveye bağlıydı ve teninin grimsi bir tonu vardı. Bacaklarında açık yaralar görülüyordu. Grayson çığlık atarken, yılana benzeyen ince kablolar, belli ki kendi iradeleriyle, onun bedenine girdiler.

Kamera uzaklaşınca, üzerlerinde laboratuvar önlükleri bulunan insanlar göründü. "Hayır!" dedi Grayson teker teker bu insanlara bakarak. "Yalvarırım onları durdurun. İstediğiniz her şeyi yaparım. Ne isterseniz... Bana bunu yapmalarına izin vermeyin."

Ne var ki Grayson'ın teninin altında kablolar kıpırdanıp

ışıklar belirirken ve boynundan kordonlar çıkarken, gözlemciler işlemi durdurmak yerine notlar aldılar. "Öldürün beni," diye inledi Grayson. "*Lütfen* öldürün beni." Ne var ki onu öldüren olmadı.

"Göreceğimizi gördük," dedi turian Konsey üyesi sinirli bir tavırla. "Hologramı kapatın. Pekâlâ Amiral... Bu gösterinin amacı ne? Sayenizde Konsey, Grayson'ın maruz kaldığı işkenceleri biliyor zaten. Bu hologramın durumu aydınlatmaya ne gibi bir katkısı olacağını anlayamıyorum."

Anderson öfkeliydi ve öfkesini bastırmakta zorlanıyordu. Çenesi kenetlenip açıldı. "Aranızda daha önce buna benzer bir şey gören oldu mu? Ya da Grayson'a yapılanlara benzer bir şey duyan? Hiç sanmıyorum. Kendinize şunu sorun... Bu teknoloji nereden geldi? Bizi nereye götürebilir?"

"Cerberus'a," dedi asari sakin bir tavırla. "Yanlış hatırlamıyorsam, *siz* deneylerin yürütüldüğü Cerberus uzay istasyonuna düzenlenen baskında yer aldınız ve orada yaşananlara kendi gözlerinizle şahit oldunuz. Nasıl olduğunu bilmiyoruz ama Cerberus bir şekilde bizim aşina olmadığımız bir teknolojiyi ele geçirmiş. Ancak bu Reaperların işin içine dâhil olduğu anlamına gelmez."

Kahlee öne çıkarak ilk kez konuştu. "Gillian Grayson ölürken, bize bu hologramı içeren aygıtı verdi ve çok önemli bir şey söyledi. 'Bir ordu kuruyorlar' dedi. Bir düşünün. Graysonlardan kurulu bir ordunun yapabileceklerini düşünün."

"Ne *yapabilirler* ki?" diye sordu turian kibirli bir tavırla.

"Grayson tek başına bir uzay istasyonunu ele geçirdi," diye hatırlattı Anderson.

"Savunması zayıf bir uzay istasyonunu," dedi salarian. "İkinize de teşekkürler... Ama Grayson ile Reaperlar arasında bir bağlantı olduğuna dair somut kanıtınız yoksa bu görüşmeyi sonlandırmayı öneriyorum."

Kahlee konuşmaya başladı ve Konsey üyelerinin hiçbirinin kendisini dinlemeye istekli olmadığını fark edince, Anderson'a döndü. "Salarian doğru söylüyor. Bu görüşme sonlandı. Hadi evimize gidelim."

EDEN PRIME GEZEGENİNDE

Ağaçlardan süzülen güneş ışıkları yerde altın rengi gölcükler meydana getiriyordu. Hava sıcaktı, rengârenk böcekler oradan oraya uçuyordu ve kuşların cıvıltıları duyuluyordu. Hatıra Ormanı adındaki bu orman, her biri vefat eden birinin anısına dikilmiş olan binlerce ağaçtan oluşuyordu. Omega'da Hendel, Nick ve Gillian için bir anma töreni düzenleyememiş olan Kahlee ile Anderson, bu orman için Eden Prime gezegenine gelmişlerdi.

Güneşli açıklıkta yer çoktu. Anderson üç çukur kazdı. Çukurların arasında, ağaçların büyüyüp güçlenmekle kalmayıp, sert rüzgârların hüküm süreceği yağmur mevsiminde birbirlerini koruyabilecekleri bir alan bıraktı. Anderson işini bitirince, Kahlee fidanları yerleştirip köklerini verimli toprakla örttü ve fidanlara su verdi. "İşte oldu," dedi ayağa kalkarken. "Üçü de dertli insanlardı ama kendilerine zarar veren yollara sapmış olsalar da, iyi bir şeyler başarmaya çalışıyorlardı. Onları özleyeceğim."

Anderson başını sallayarak onayladı. "Güzel konuştun. Hadi gel... Otele varmak için üç kilometre yürüyeceğiz."

* * *

Kahlee balkonda oturan Anderson'ın yanına çıktığında, Eden Prime gezegenin ufkunda güneş batmaya başlamıştı. Otel iki bin beş yüz kilometrekarelik balta girmemiş bir yağmur or-

manının merkezine yakın bir yerde bulunan "Amazon" tarzı piramit şeklindeki yapının yirmi üçüncü katındaydı. Önlerinde göz alabildiğine uzanan yeşilliğin dışında hiçbir şey yoktu. "Çok güzel," dedi Kahlee, Anderson kolunu onun omzuna atarken. "Özellikle de Omega'dan sonra."

"Buraya geldiğimiz için mutlu musun?"

"Hem de çok. Buna ihtiyacımız vardı."

"Katılıyorum. Ama hâlâ yapmamız gereken işler var."

"Gillian'ın bahsettiği 'orduyu' mu kastediyorsun?"

"Evet."

"Belki de Gillian yanılıyordu."

"Mythra Zon bu konuda bilgi sahibi olabilir ama o da kayıplara karıştı."

Kahlee başını sallayarak onayladı. "Belki onu bulabiliriz."

"Ama bu gece değil."

"Evet," dedi Kahlee güneş gözden kaybolurken. "Bu gece değil."